ஆவணங்கள் பேசினால்...

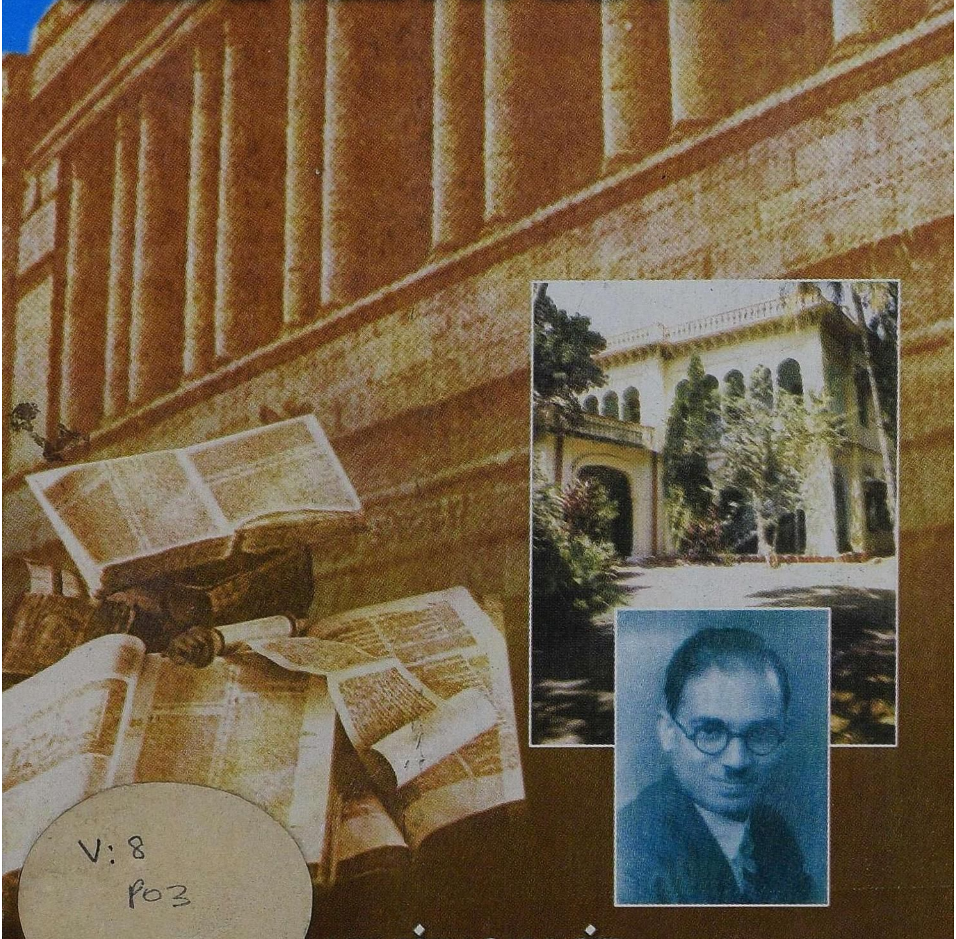

V: 8
P03
185-24

பாண்டியன் எம்.ஏ..

ஆவணங்கள் பேசினால்...

திருக்குறள் பதிப்பகம்

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்
185024
சென்னை-600 008
நூலகம்

BIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	: **AAVANANGAL PESINAAL...** (IF RECORDS SPEAKS)
Author	: **M. S. PANDIAN,** M.A., Formerly Research Officer, Tamilnadu State Archives, Egmore, Chennai - 600 008
Language	: Thamizh
Edition	: First
Date of Publication	: December, 2003
Paper used	: White Printing, 16 Kg.
Size of the book	: Demy
Type	: 12 Point.
No.of pages	: 264
No.of Copies	: 1000
Printer	: Jupiter Art Printers, chennai - 24.
Publisher	: Thirukkural Pathippagam : 66 / 1, Periyaar Street, : M.G.R. Nagar, Chennai - 600 078
Price	**: Rs. 115.**
Subject	: Essays Relating to Ancient Archival Studies

ஆவணங்கள் பேசினால்...

V.8 P03

எம். எஸ். பாண்டியன், எம்.ஏ.,

திருக்குறள் பதிப்பகம்
66 / 1, பெரியார் தெரு,
எம்.ஜி.ஆர்.நகர்,
சென்னை - 600 078.

முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2003

விலை : ரூ. 115.

அன்னை கணினி மையம்
27/13, ரெட்டி (கம்பர்) தெரு,
ஆலந்தூர், சென்னை - 600 016.

அச்சிட்டோர்:
ஜுபீட்டர் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 600 024.

உள்ளே...

என்னுரை 7

இந்நூலின் தாக்கமும் நோக்கமும் 11

1. ஆவணங்கள் பேசினால்... 17

2. ஆவணக் காப்பியல் வரலாற்றில் டாக்டர் பி.எஸ்.பாலிகா 65

3. திருவேங்கடம்பிள்ளையின் தமிழ் நாட்குறிப்பு 89

4. சர் தாமஸ் மன்றோவும் கல்விச் சீர்திருத்தமும் 101

5. கொங்கு நாட்டில் பூலித்தேவர் புகழ் 125

6. முதல் தமிழ் நாட்குறிப்பேட்டாளர் அறிஞர் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை 141

7. தமிழ்நாட்டின் ஆவணக் கருவூலம் 169

8. ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு ஓர் அறைகூவல் 215

9. விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஆவணக் காப்பகங்களின் பங்கு 237

சொல்லடைவு 251

To Live without history is to live without a form of memory. Without history you, your family, your tribe, or even your nation would seem to be without roots, without a past. The present would seem to have no foundation and little if any meaning.

வரலாறு இல்லாத வாழ்க்கை
நினைவற்ற நிலைகொண்ட வாழ்வாகும்;
வரலாறு இல்லாது நாமும், நம் குடும்பமும், நம்குலமும்
ஏன்; நம் நாடும் வேரற்றும்
கடந்தகாலமின்றியும் தோன்றும்;
நிகழ்கால மென்பது அஸ்திவாரமின்றிச்
சிறிதளவுகூட அர்த்தமில்லாது தோன்றும்!

- ஒரு பழமொழி

எம். எஸ். பாண்டியன் எம்.ஏ.,

குரோம்பேட்டை, சென்னை-*44*

என்னுரை

அன்புடையீர், வணக்கம்.

உங்கள் கையில் உள்ள இந்தப் புத்தகத்தில் ஒன்பது கட்டுரைகள் உள்ளன. கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஆவணங்களை அடிப்படையாக, ஆதாரமாக வைத்து எழுதப்பட்டவை. Documentary Heritage எந்த அளவுக்கு நம்மிடையே உள்ளது என்பதை நாம் நம்முடைய ஆவணங்களைக் கொண்டும், ஆவணங்களில் உள்ளவற்றைக் கொண்டும் அறியலாம். மரபு என்பதைப் பழைமை, பாரம்பரியம், பெருமை என்ற பொருள்களால் நாம் அளந்து பார்க்கலாம். ஆனால் மரபு என்பது பழைமை மட்டுமல்ல; புதியதும் ஆகும்.

ஒன்று பழைமை என்றால் அதற்கு ஆதாரம் கேட்கிறோம். ஒருவேளை புதிய ஒன்றைப் பற்றிக் கேட்டால் அதற்கும் சான்று கேட்கிறோம். எனவே மரபு என்பதை காலந்தோறும் நாம் கேட்பது, சிந்திப்பது, நாம் விரும்புவது என்று பொருளாகி விடுகிறது. மரபு பழைமையும் புதுமையும் என்ற இரு பக்க நாணயம் போலாகிவிட்டது.

இன்றைய நாட்களில் எதற்கெடுத்தாலும் சான்று உள்ளதா, ஆவணம் உள்ளதா என்று கேட்கிறோம். அவ்வாறு ஒரு சான்று இல்லையென்றால் ஒருவனுக்கு நியாயம் கிடைக்காது. அவன் கதி அதோகதிதான். மரபுக்கு நியாயம் என்ற அர்த்தமும் உள்ளது. ஒருவனுக்கு நிலபுலம் இருக்கிறதென்றால் அவன் அதற்குரிய ஆதார ஆவணம் வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஆதாரம்-சான்றுகள் இல்லாதவனால் எதையும் மரபுரிமைக் கொண்டாட முடியாது. இப்படியாக மரபு என்ற பழைய சொல் புதிய விளக்கம் பெறுகிறது. ஆவணங்கள் பண்டைக்காலம் முதல் நம் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டன. தனிமனிதனுக்கு ஆவணம் எப்படி முக்கியமோ அதுபோன்று பொதுநல அரசுகள் ஆவணங்களை உருவாக்கியதோடு அவற்றைப் பின்னொரு காலத்தில் உபயோகப்படுத்தும் நெறியாக அவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது. எந்த அரசாங்க நிர்வாகமும் ஆவணங்களின் துணையின்றி நடைபெறுதல் அரிது.

'தமிழ்நாட்டு ஆவணக் கருவூலம்' என்ற கட்டுரையில் 1670 முதல் 1947 வரை தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர்கள் ஊடுருவி வணிகர்களாகிப் பின்னர்

ஆட்சி, அரசியல் நடத்திய காலத்திலே அவர்கள் உருவாக்கிய நிர்வாகம் குறித்த ஆவணங்கள் பற்றி ஓரளவு சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆவணங்கள் பற்றிப் பெரும்பாலோர் அறிய வாய்ப்பில்லை. அரசியல், ஆட்சி, சமூகம் பற்றிய ஆய்வு நடத்துவோர் அவற்றைப் படிக்கவும், விமர்சிக்கவும் தெரிந்துள்ளார்கள். சாதாரண குடிமக்கள் இதனை அறியமாட்டார்கள். இந்த ஆவணங்கள் பற்றி முதல் நிலை விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்மூலம் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ள இயலும். இந்தப் புத்தகத் தலைப்பு 'ஆவணங்கள் பேசினால்' என்பதாகும். இக் கட்டுரையில் ஆவணங்களில் உள்ள செய்திகளை அறியும் வகையில் வெள்ளையர்கள் நம்நாட்டில் காலூன்றியபோது, எப்படி அவர்கள் மெல்ல மெல்ல நம் நாடி நரம்புகளின் ஓட்டத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப, இயற்கை, செயற்கை என்ற இரு கூறுகளையும் நமக்கேற்றவாறு செயல்பட்டார்கள் என்பதைச் சிறிதளவே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆவணங்கள் குறித்து ஆவணக் காப்பக நெறி ஒன்றை வெள்ளையர் சில சட்டதிட்டங்கள் வழியாகப் புகுத்தினார்கள். அவர்கள் உருவாக்கிய ஆவணங்களை அவர்களே காப்பாற்றி வைக்க முனைந்தார்கள். அப்போது நமது இனத்தவர் அக்கலையின்மீது கவனத்தை இழுத்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் டாக்டர் பாலிகா என்ற தென்னிந்தியர் அதில் முழு ஈடுபாடு கொண்டு தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். அவரைப் பற்றிச் சொல்லவில்லையென்றால் இப் புத்தகம் நோக்கம் நிறைவேறாது. எனவே அவரைப் பற்றியும் ஒரு கட்டுரை உள்ளது.

இக் காலம் புதுமையானது. தன்னலம், சுயநலம் அரித்துக் கொண்டிருக்கும் வேர்கள் இங்கே நிறைய உண்டு. வெள்ளையர்கள் வேரூன்றிய காலத்தில் வாழ்ந்த எல்லா மனிதர்களையும் நாம் அடையாளம் காட்ட முடியுமா? முடியாது! ஏன்? அக்காலத்தில் சலனப்படங்கள் இல்லை, கேமிராக்கள் இல்லை. ஆனால் அவைகளைவிட மிகத் துல்லியமாக பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிச்சேரியில் இரண்டுபேர்கள் தங்களையும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்தவர்களையும் அடையாளம் காட்டியுள்ளனர். அவர்கள் இருவரும் முன்னும் பின்னும் வாழ்ந்து மறைந்த ஆனந்த ரங்கரும், திருவேங்கடம்பிள்ளையும் ஆவார்கள். தங்கள் வாழ்நாளில் செய்த நற்காரியம் அக்காலத்தில் நடைபெற்ற காரியங்கள், நிகழ்ச்சிகளை நாட்குறிப்பாக எழுதி வைத்துள்ளதே.

முன்னவர் அரசுப் பதவியில் இருந்தார். மற்றவர் வணிகப் பிரமுகர். இவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள், அப்போது எப்படித் தமிழன் வாழ்ந்தான் என்பதைச் சிறிது கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். இவர்கள் பற்றிய இரண்டு கட்டுரைகளில் நாம் சில விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அன்னியர்கள் நமக்குப் பல செய்திருந்த போதிலும் அவர்கள் தமக்கென வாழ்ந்த பிறவிகளே. உத்தியோகம் பொருட்செல்வம் திரட்டியதும், தங்கள் தாயகத்திற்குச் சென்று ஓய்வெடுப்பார்கள். நமது மக்கள் என்றும் போல் கலப்பையும், ஏரும் எடுத்து உழுதுகொண்டே இருப்பார்கள். ஆனால் சில ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் தாய்நாட்டை மறந்து குடிபுகுந்த நம் நாட்டைத் தாயகமாகக் கருதி வாழ்ந்து இந்த மண்ணிலேயே மாண்டவர்களும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு நபர்தான் சர் தாமஸ் மன்ரோ. இந்திய மக்களின் வறுமை, அறியாமை, கல்வியின்மை இவைகளை வைத்து, அடிமைப்படுத்தி, அரசாண்ட நம்நாட்டுப் பாளையக்காரர்களையும், ஜமீன்தாரர்களையும், அவர்களது அடிமை மனப்பான்மையையும் கண்டு வெகுண்டு நீதியும், உண்மை நெறியும் நிலைக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை இந்திய மக்களிடையே புகுத்தி அதிலே உவகை கொண்டவர் மன்ரோ. அவரது வாழ்நாளில் 80 சதவீதம் இந்திய மண்ணில்தான் வாழ்ந்தார். அவர் தென்னகத்து மலைகள், நதிகள், கடல்கள் இவற்றை ரசித்தார். இங்கிலாந்தின் எத்தகைய இயற்கைச் செழிப்புக்கு இந்தியா ஒன்றும் தாழ்ந்ததல்ல என்று எடுத்துக்காட்டிய மேதை அவர்.

இந்தியர்களுக்காகக் கல்விக் கொள்கை ஒன்றை வகுத்தார். ஆனால் இந்தியாவில் காலம் காலமாக இருந்த கல்வி மரபை அழிக்க விரும்பவில்லை. அதன் அடிப்படையில் மேல் கட்டடம் கட்டி இந்தியாவை உன்னத நாடாக்க விரும்பிய அவரைப் பற்றியும், அவரது கல்வித் திட்டம் பற்றியும் ஒரு கட்டுரை.

இன்று நம் தமிழ்நாட்டில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற இந்திய விடுதலைப் போராளிகளில் பூலித்தேவர் முதல் நிலையில் வைத்து கருதப்படுகிறார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட ஓர் ஓலைச்சுவடியில் அவர் ஒப்பற்ற தலைவராக, நொண்டி நாடகத்தில் வரும் ஒரு பாத்திரத்தின் மூலம் வருணிக்கப்படுகிறார். அதோடு இன்றுள்ள தமிழகத்தில் சில ஜாதி வகுப்பாருள் பூலித்தேவர் மரபும், கொங்கு நாட்டுக் கவுண்டர்கள் மரபும் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பு ஒரே இனத்தவராய் இருந்ததாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இது குறித்து மேலும் ஆய்வு செய்யத் தக்க வகையில் சில குறிப்புகளை அளித்துள்ளேன். ஆராய்ச்சிக்குரிய கட்டுரை இது.

விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஆவணக் காப்பகங்களின் பங்கு என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆவணக் காப்பகங்கள் பழைமையான ஆவணங்களைக் காப்பதில் எத்துணை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறதோ, அத்துணை முக்கிய பங்கு சுதந்திரப்போராட்ட வரலாறு குறித்த ஆவணங்களைத் தொகுத்து வைப்பதிலும் சிறந்த சேவை செய்கின்றன.

டாக்டர் பாலிகா அவர்கள், இந்தியா தனது விடுதலைக்குப பிறகு புனர்வாழ்வுக்கும், மறுகட்டமைப்புக்கும் ஆவணக் காப்பகங்கள் உரிய தகவல்களை அளிக்கும் பாங்குடன் விளங்குகின்றன என்று ஒரு கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார். அதே போன்று இந்திய மண்ணின் வீர மைந்தன் பகத்சிங்கின் தோழர் சுக்தேவின் அஸ்தியை சட்லஜ் நதிக்கரையிலிருந்து கொண்டு வந்து (இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பின்) அதைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து அதனை இந்திய தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திற்கு 22.4.1997 அன்று வழங்கினார்கள். அதனைத் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் பாதுகாத்து வைக்கவே அதன் தலைவர் எஸ். சர்க்கார் பெற்றுக் கொண்டார். எனவே ஆவணக் காப்பகங்களின் பங்கு மகத்தானது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

உலகமெங்கும் ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு பற்றிய பிரச்சினைகள் உள்ளன. அவை நாட்டுக்கு நாடு மாறுபட்டு நிற்கின்றன. அதிகமான சூடும்,அதிக ஈரமும் ஆவணங்கள் கெட்டுப் போக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கரையான்கள், வெள்ளிப்பூச்சிகள், கரப்பான்கள், போன்றவை மூலம் ஆவணங்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுவது போல் கால ஓட்டமும் ஒரு வகையில் ஆவணங்கள் கெட்டுப்போக வழி வகுக்கின்றன.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் அவற்றைப் பல்வேறு இடையூறுகளிலிருந்து காப்பாற்ற புதிய நெறிமுறைகளை வகுத்துச் செயல்பட, நமது பாரம்பரிய ஆவண சொத்தினைக் காப்பாற்றலாம். இக் கட்டுரைகளை ஆவணங்கள் பற்றிய அக்கறை காட்டுவோர் பயில வேண்டும். இந்த நூல் அச்சேற ஆவண செய்த சேகர் பதிப்பகப் பெரியவர் திரு வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம், இந்த நூலின் கைப்பிரதிகளைக் கணினி மூலம் அச்சிட்டுக் கொடுத்த அன்னை கணினி மைய உரிமையாளர் திரு கே.என். மணிவண்ணன் ஆகியோர்க்கும் என் அன்புகலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

எம்.எஸ்.பாண்டியன்

பதிப்புரை

இந்நூலின் தாக்கமும் நோக்கமும்!

மானுடத்தின் வளர்ச்சி மகத்தானது. எண்ணிப் பார்க்க எவ்வளவு மலைப்பு! வியப்பு! நாடோடியாய் அலைந்த மானிடன் நிலையாகத் தங்கிக் கூடிவாழும் குழுக் கூட்டமாய் எத்தனை எத்தனை வளர்ச்சிகள்! மாற்றங்கள்!

காடுகளில், மலைகளில் அங்கே குகைகளில், சமவெளிகளில் , ஆற்றோரங்களில் பரவிய மனிதமந்தை, பயிரிட்டு வாழும் வழிகண்டு கழித்த பருவங்கள் எத்தனை எத்தனையோ! கை கால்களைப் பயன்படுத்தித் தாமே உழைத்து உண்ணும் போக்கில் மனித இனம் தொடங்கியது முதல் இன்றைய நிலைவரை எண்ணிப் பார்த்தால்...

விரிந்து பரந்த கடலாடை யுடுத்திய மண்ணுருண்டைக் கோள நாடி பிடித்துப் பார்த்து அதன் கோடி கோடியான பகல் இரவுகளையும், உயிர் இனங்களின் தோற்ற வளர்ச்சிகளையும் கண்டு அங்கே வளர்ந்த மனிதனின் அறிவு வலையில் பட்டதெல்லாம் வரலாறானது.

தனி மனிதனின் வாழ்வை பின்னோக்கிச் சென்று, குழைந்தைப் பருவம் தொடங்கியதிலிருந்து அசைபோட்டுப் பார்த்தால்.... அது எப்படியிருக்கும்?

இன்று பரபரப்பாய் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் ஓய்வாக அமர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க நேர்ந்தால்...

ஒரு கரும்பின் கணுக்கள், மூங்கிலின் கணுக்கள் என்றால் எண்ணிப் பார்த்து விடலாம். ஆனால் மனித வாழ்வின் வளர்ச்சியைக் கருதிப் பார்ப்பதும் அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதும் காலத்தைப் போக்குவதாகும்.

எதையும் அளக்க, ஆய, தெளியக் காணும் குணம் மனிதர்க்கே வாய்த்துள்ளது.

தனித்த நிலையிலிருந்து குழுவாக, தெரு, ஊர் என்று கூடிப் பெரும் உருவாக, பிரிவாக, செறிவாக, நிறைவாக வாழும் நிலை வந்ததைக் கூறமுடியுமா? அதற்கு நேரமேது?

மண்ணகப் பரப்பில் மனித மந்தை மந்தையாய் ஆங்காங்கே தங்கி வாழ, ஊர்கள், மண்டலங்கள், கூற்றங்கள், நாடுகள், வளநாடுகள் என்றெல்லாம் சிறிதும் பெரிதுமாய்த் தோற்றுவித்து இங்கே வாழ்வு நடத்தியதெல்லாம் வரலாறாக எண்ணிப் பார்க்கும் நிலையடைந்தோம்.

மனிதன் தானே ஆள்வதும் அவன் மனதும் ஆட்பட்டுக் கிடப்பதுமே வாழ்வாயிற்று. பெயர்களில் எத்தனை! எத்தனை! சமுதாயச் சல்லடையின் கண்களை எண்ணமுடியுமா?

தடங்கள், தடயங்கள் என அடையாளம் காணப்பெற்றது.

நாடுகளெங்கும் புதுக் கட்டமைப்புகள் காண்கிறோம். காலந்தோறும் காட்சிகளும் மாறிவருகின்றன. கல்லைநட்டு எல்லைகள் கட்டி, எனது உனது என்று பங்கிட்டு வாழ்வதில் அமைதி குடிகொண்டதா?

பரந்த இந்திய மண்ணில் முந்தையர் காலம் இருந்த இருப்பை அடையாளம் காட்டும் ஒரு சிறிய குறிப்பேடு இது.

இணுக்கு இணுக்காய்ப் பார்த்தறிவது ஒரு கலை. நுணுக்கமாய்க் காண்பதும் ஒரு நிலை.

சில பறவைகள் குறிப்பிட்ட அளவிலேயே பறந்து திரிந்து வாழும். சில பறவைகளோ நெடுந் தொலைவு பறந்து சென்று தங்கிப் பின் மீண்டும் திரும்பும் இயல்புடையன. மனிதனும் அப்படி வாழலானான். கொள்ளவும் கொடுக்கவும் பார்க்கவும் பழகவும் பயணங்கள் பயன்பட்டன. நாடுவிட்டு நாடு செல்லுதல் வாழ்க்கைக் கூறானது.

பொருள்களைத் தரவும் பெறவும் பண்டமாற்று வணிகமுறை வளரலாயிற்று. இன்று இந்தியா எனும் பெரு நிலப்பரப்பு, வரப்புகள் கட்டிய வயல்கள்போல் திட்டுகளாகத் திகழ்ந்ததுதானே! அந்நியரான துருக்கியர் அடிக்கடி வடக்கே அடித்தனர் கொள்ளை! ஒற்றுமையற்ற குருநில மன்னர்களின் வேற்றுமையறிந்தே வெளியார் புகுந்தனர். வந்துவந்து சென்ற நிலை மாறியது. குந்தியாளும் விந்தையும் நிகழ்ந்தது.

நமது பாரதம் எனும் இந்த மண்ணகத்தில் வந்து குடியேறிய அந்நியர்களின் வருகையும் வரலாறு என்றாயிற்று. எத்தனை நாட்டவர் இங்கே வந்தனர், வதை செய்தனர் எனும் இழிநிலையே வரலாறு ஆயிற்று. படித்துப் பட்டம் பெறுகிற பாடங்களாயிற்று!

புண்பட்ட மண்ணைப் புண்ணிய பூமி என்றோம். என்னே கொடுமை! என்னே அவலம்! என்னே அறியாமை! வேதநீதிகளும் அதில் பிறந்த சாதிகளும் கடவுள்களின் திருக்கூட்டமும் சடங்குகளின் சதிராட்டமும் கூடிக் கும்மாளமிட்டன. பல்லாயிரம் தேவர்களின் மேலான பார்வையிலேதான் அந்நியர் பலரது தொல்லைகள் அடுத்தடுத்து வந்தன;அழிவும் இழிவும் அளவற்றுக் கூடின.

முகமதியர் வந்தனர். குந்தினர். வாழ்ந்தனர். போர்ச்சுக்கீசியர், டச்சு நாட்டவர், இங்கிலாந்தவர், பிரஞ்சியர் என்னும் பலரும் வந்து பாரதம் எனப்படும் இந்தப் பரந்த பூமியைப் பாகம் போட்டனர். பரிசம் கொண்டனர். அழித்துச் சிதைத்தனர். அவலம் சேர்த்தனர். அடிமைப்படுத்தினர். தங்கள் மதங்களை இங்கே விரித்தனர். சமயம் பரப்பினர். உரிமை பெற்றனர். தெய்வத் திருநாட்டை அன்னியர் நையப் புடைத்தனர்; நாசப்படுத்தினர். தெய்வங்கள் சிலைகளாய், பூசைகளில் திளைத்திருந்தன.

எல்லாம் கொண்ட இங்கிலாந்தியரும் ஏதோ சிறிது பெற்ற பிரஞ்சக்காரரும் நடத்தியதெல்லாம் நம் ஆட்சியாயிற்று, அவர்களின் அன்றாட நிர்வாகம் நாட்டு நடப்பையும் சார்ந்ததாயிற்று. அவர்கள் தேவைக்கேற்பப் புதிய புதிய நிலைகள் சேரலாயின. அவர்கள் நாட்டுமுறைகள் இங்கேயும் புகுந்தன. மாற்றங்கள் நிகழலாயின. அவற்றின் நடைமுறைகளை அறிவது வரலாறு என்றாகிவிட்டது.

அந்நியர் நுழைந்ததும் அடித்ததும் அழித்ததும் விடுதலை பெற்ற நாட்டில் மரியாதை பெற்றுப் பட்டப் படிப்பாக மாறியதும் மறக்க முடியாத அடிமை வரலாறாகியது. அடிமை விலங்கையும் மரபுச் சின்னங்களாகப் போற்றும் இந்தியப் பண்பு உலகம் அறியா புதுமை! நாம் பெற்ற பெருமை!

அவர்கள் வந்து அவ்வப்போது நடத்தியதும், அன்றாடம் நடந்ததும் நிலையான குறிப்புகளாகக் குவியலாயின. நிகழ்ந்தவற்றின் நிழல்களும் நிறங்களும் சாட்சிகளாய்த் திரண்டன. நிர்வாகப் பொறுப்புகளை நிரல்படத் தொகுத்து வழிமுறை என்றும் சட்டதிட்டங்களென்றும் வடிவங்களாக்கினர். வகைப்படுத்தினர். செயல்பாடுகளின் திட்டமுறைகளும் அவற்றின் தோற்றமும் தொகுத்துக் காக்கப்பெற்றன.

முன்பு இங்கே வாழ்ந்தவர்கள் கல்லிலும், செப்புப்பட்டயத்திலும் ஓலைகளிலும் பதிவு செய்தனர். வெளிநாட்டவரோ காகிதத் தாளைக் கொண்டுவந்தனர். ஓலைகள் போயின; காகிதம் நுழைந்தது. செய்திகள், குறிப்புகள் சிறுகச் சிறுகச் சேர்ந்தன. நடப்பன யாவும் யாவரும் அறிய, எப்பொழுதும் தெரியக் குறித்து வைத்தவை ஆவணங்களாயின. விளக்கங்களாயின. முன்னால் நடந்தவை பின்னவர் அறிந்திடத் துணை புரிந்தன. என்ன என்ன, எவ்வப்பொழுது, எங்கெங்கே, யார் யாரால் இயற்றப் பெற்றன என்பவற்றை உள்ளது உள்ளபடி பார்த்தறிய உதவுவதே ஆவணம் என்றழைக்கப்பெறுகிறது. கல்லெழுத்துக் காலம் போய்க் காகித ஆவணங்களின் காலம் வந்தது. இப்பொழுது கணினி காலம்!

பழைய குப்பைகள்போல் கிடக்கும் பழஞ் செய்திகள் பற்றி அறிவதும் பயனுள்ளதே. தமிழ்ச் சொல் குப்பை என்பது செல்வத்தை, தானியக் களஞ்சியத்தைக் குறிக்கும்.

பல பிரிவுகளாய் இருந்த காலத்தில் காலக் கணிப்பும் பரவலாகவே இருந்தன. பின்னர் இஸ்லாமியர் நுழைந்ததும் அவர்கள் ஆட்சியில் அவர்களது ஆண்டு மாதக் கணக்கு நுழைந்தது. அவர்களையும் அழித்துவிட்டு ஆண்ட வெள்ளையரின் காலக்கணக்கு புனித பாரதத்தில் புகுந்து நிலைத்தது. கி.மு., கி.பி. வந்தன.

நம்மை நாம் ஆளும் ஆட்சிமுறையில் பார்க்கிறோமே பல காலக் கணக்குகளை! நாள் காட்டி எனும் காலண்டரில் இந்து முஸ்லீம் ஆண்டு மாதத் தேதிப் பெயர்களுடன் ஆங்கில வழக்கே முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது. விடுதலை பெற்ற ஒரு நாட்டில், குடியரசு எனும் நிலையில் கூறப்படும் ஒரு நாட்டில் அடிமைப்படுத்தி ஆண்டவர்களின் சுவடுகளே நிலையாய் ஆள்கின்றன.

கோள்களைத் தெய்வங்களாய்க் குறித்து நம்மவர் அவற்றுக்குரிய குணங்கள் பற்றியும் அவர்களைச் சரிப்படுத்தும் முறைகள்பற்றியும் கண்டறிந்து கூறியுள்ளனர். எனினும் திங்களையும் செவ்வாயையும் பார்த்தறியும் முயற்சிகள் இப்பொழுது சுறுசுறுப்படைந்துள்ளன.

எண்ணற்ற முரண்பாடுகளின் எழிற்கூடமாய்த் திகழும் நம் புனித பாரதத்தில் சட்டங்களும் அதன் செயல்பாடுகளும் மனித இயல்பைக் காட்டும் நிலையற்ற ஆட்டத்திலேயே உள்ளன. சுழலும் பூமியில் ஆட்டமும் அதிர்வும் இருக்கத்தானே செய்யும்!

இன்றைய நிலையில் காணும் காட்சிகளுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் வேரும் தடமும் தேடிக்காண விரும்புவோர் ஆணவக் காப்பகம் எனும் அடைகாப்பகத்துக்குச் சென்றாக வேண்டும். அது எங்கே இருக்கிறது எனக் கற்றோர்க்குங்கூட இன்னமும் தெரியவில்லை. தெரிந்துகொள்ள ஒரு வழிகாட்டுவதே இந்நூல்.

வாணிபம் செய்ய வந்து இந்த நாட்டையே ஆண்டு அனுபவித்தோர் அக் காலத்தில் கட்டிய பாதுகாப்புக் கோட்டையே நம் தமிழ்நாட்டரசு கொடியேற்றிக் குந்திச் சட்டமியற்றி அரசாட்சி புரிந்து வருகிற செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையாகும்! இது இந்திய நடுவண் அரசுக்கு உரிமையுடையதாகும். தில்லியின் தலைமையில் தில்லிக்கு உரிமையுடைய கோட்டைக்குள் தமிழ்நாட்டு அரசின் தலைமைச் செயலகம் இருப்பதும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

ஆட்சி நிர்வாகத்தில் நாள்தோறும் தொடர்சியாய்த் தோன்றி நிகழ்ந்த செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் தகவல் களஞ்சியமாய் ஆவணக் காப்பகம் சென்னை எழும்பூர் தொடர்வண்டி நிலையத்திற்குத் தென்புறம் எதிரில் காட்சிதருகிறது. அந்தக் காட்சியகம் தோன்றக் காரணமும் அதைச் சார்ந்த தொடர் செய்திகளும் தெரிவிக்கிற தொகுப்புக் கட்டுரைகளாய் இந்த நூல் உருவாகியுள்ளது.

அங்கேயே பணிபுரிந்தவர் திரு.எம்.எஸ்.பாண்டியன். அவர்கள் தொட்டறிந்த பட்டறிவுடன் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் பாங்கு போற்றத் தக்கது. ஏறத்தாழ இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்தவற்றை எல்லாரும் அறிந்து பயன்பெற வேண்டும் எனும் பேரார்வத்துடன் அவர் பல சமயங்களில் எழுதி வெளிப்படுத்திய கட்டுரைகள் ஒன்பதின் சேர்க்கையே இந்நூல். அவரது உணர்வும் ஊக்கமும் என்னையும் தாக்கின. அவர் தம் முயற்சிக்குப் பாராட்டும் எனது நிலையம் வெளியிட விரும்பியதற்கு நன்றியும் கூறி மகிழ்கிறேன்.

பழமைச் செய்திகளைப் படித்து அதிலிருந்து பக்குவமும் பயனும் பாடமும் பெருகின்ற மாந்தரே உயர்ந்தோராவர். அத்தகைய உணர்வும் உயர்வும் உருவாக வேண்டும்! 'எங்கும் எதிலும் கலப்படம்' என்ற பழைய தமிழ்த் திரைப்படப்பாடல் நினைவில் தோன்றுகிறது. காலத்தால் தவிர்க்க இயலாத கலப்பிலும் வீரியம் தேவை; அதிலும் வீறியம் தேவை.

அடையாளங்கள் வரலாறாகின்றன. இப்பொழுது வாழ்வோர் அடையாளம் தெரியவேண்டாமா? வருங்காலத்தவர்க்கு நாம் யார் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நாம் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டாமா? நாம் நாமாக இருக்க, நாம் நல்லவராக இருக்க, வல்லவராகவும் இருக்க, வேற்றுமைகளை ஒதுக்கி ஒற்றுமையுடன் வாழ இத்தகைய வரலாற்றுச் செய்திகள் துணைபுரியும் என்று நம்புகிறோம். நல்ல வரலாறு அளிக்க நன்முறையில் சிந்தித்துச் செயல் புரிவோம்! உண்மையும் ஒழுக்கமும் உழைப்புமே உயர்வுக்கு உறுதியானவை. ஊக்கமுடன் வாழ்ந்து ஒளிபெறுவோம்!

வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம்

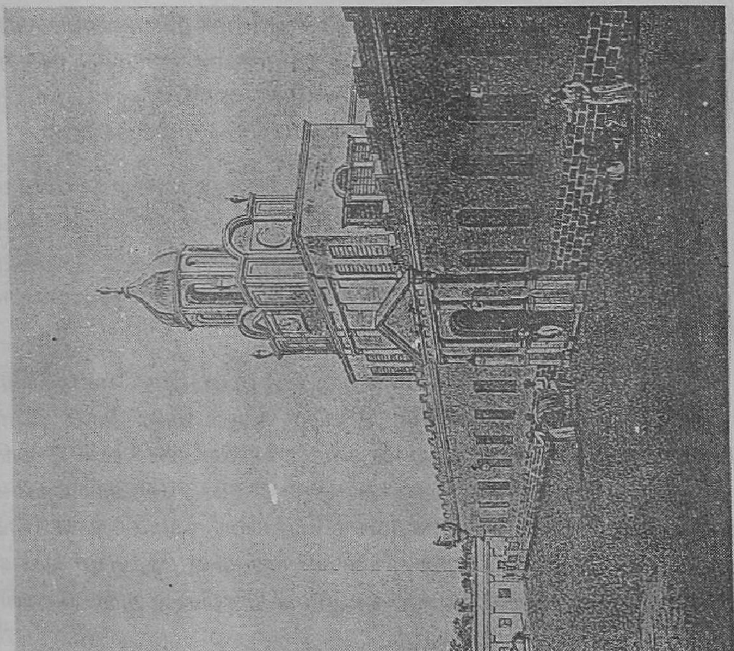

Fort St. George as in 1785. The Parade and West face of the Fort Square
after F. S. Ward.

1. ஆவணங்கள் பேசினால்...

முன்னுரை

ஆவணங்கள் பேசுமா என்று ஒரு வினா எழுப்பினால், அதற்கு ஒரு பதில் கட்டாயம் கிடைக்கும். அது ஆவணங்கள் பேசும் என்பதே.

இறைவனே ஆவணங்களை வைத்து விளையாடி யுள்ளான். இறைவன் தன் பக்தர் களிடத்தில் பாசத்தையும் பரிவையும் காட்ட ஆவணங்களைத் துணைக்கழைத்துள்ளான். ஆம், ஆவணங்கள் பேசியுள்ளன. இப்போதும் பேசுகின்றன. இனி மேலும் பேசும்.

நமது வேதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் யாவுமே ஆவணங்களாய் விளங்குகின்றன. அவற்றை 'ஆப்த வாக்கியம்' என்று முன்னோர் சொன்னார்கள். அவை- ஓவியமாகவோ, வரிவடிவத்திலோ, மொழிநடையிலோ, ஓலைகளிலோ, சுவர்களிலோ, திரைச்சீலைகளிலோ, கற்களிலோ,. உலோகங்களாலான செம்பு, வெள்ளி, இரும்பு, தங்கம் இவைகளிலோ எழுதப்பட்டிருந்தால் அவையும் ஆவணங்களாகும்.

நமது பண்டைக்கால வாழ்க்கை இலக்கியங்களும் ஆணவங்களாக நமக்குக் கிடைத்தன. அவற்றை எழுதியவர்கள் மூட்டை முடிச்சுகளாக மூலைகளிலும், பரண்களிலும் கட்டிவைத்தோ, முறிகளிலோ, பொட்டலங்களிலோ, இரும்பு, செம்புக் குழாய்களில் சேமித்து வைத்தோ, அவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்தோ தங்கள் சந்ததியினருக்கு விட்டுச் சென்றார்கள். இப்படித்தான் ஆவணங்கள் நமக்கு அறிமுகமாயின.

பாரதம், இந்துஸ்தான் என்று பல பெயர்களில் நாம் காலங்காலமாக அழைத்து வந்தபோதிலும் அது ஒரு

துணைக்கண்டமாக, கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெரும் மாற்றத்தை அடைந்துள்ளது. முஸ்லிம்கள் படையெடுப்பும், ஐரோப்பியர்கள் குடியேற்றமும் நமக்குப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில், குறிப்பாக, தென்னிந்தியாவில் ஐரோப்பியர்கள் வருகையால், அரசியல் வழியாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் தீமையிலும் சில நன்மைகளை நாம் அடைந்தோம். 15-16ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பியர்கள் இந்த மண்ணில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் ஏராளம். அவர்கள் வியாபாரிகளாக வந்து, நம் இந்திய நாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆளும் வர்க்கத்தினராக மாறினார்கள்.

ஐரோப்பியர்கள் வருகையால் மேலை நாடுகளில் ஏற்பட்டிருந்த நாகரிகம், தொழில், விஞ்ஞான முன்னேற்றங்கள் இங்கே நம் நாட்டில் பரவலாக அரங்கேற்றம் ஆயின. இதற்கென்றே அவர்கள் பல்வேறு அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளை ஏற்படுத்தினர். அதன் பயனாக அரசியல், ஆட்சி அதிகாரம், நிர்வாகம் இவற்றில் தலையீடு அதிகமாகியது. நிர்வாகத்தைத் தலைகீழாக மாற்றினார்கள்; ஒழுங்குப் படுத்தினார்கள். அவற்றின் வெளிப்பாடே இன்று நாம் பெற்றுள்ள இத்தகு முன்னேற்றம்.

ஆங்கிலேயர்கள் 1947இல் நமக்கு முழுச் சுதந்திரம் நவின்ற காலகட்டத்துக்கு முன்பு நாம் பெற்றிருந்த ஆங்கிலேய அரசின் நிர்வாகம் எப்படி நடந்தது என்பதைக் கண்ணாடி போல எடுத்துக்காட்ட வல்ல சாதனங்களாக ஆவணங்களை உருவாக்கியிருந்தார்கள் ஆங்கிலேயர்கள். அவையே இன்று நமக்கு வழிகாட்டிகளாக, எடுத்துக் காட்டுகளாக, தடயங்களாக, சுவடுபோற் பதிந்து இனம் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

நிர்வாக வசதிக்காக ஆங்கிலேயர்கள் ஆரம்பக் கட்டத்தில் பொதுத்துறை என்கிற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலமாக மக்களுக்கான வசதிகளைச் செய்ய முற்பட்டனர். அதன் மூலமாகப் புதிய திட்டங்களையும் நடைமுறைகளையும்

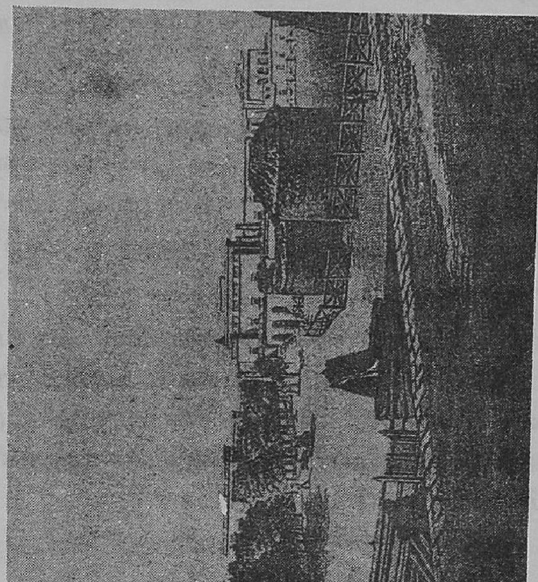

செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை - 1785

சகல களப்பணிகளையும் செய்து வந்தனர். மக்களுக்கான சேவைகள், தேவைகள் கூடக் கூட துறைகளும் புதிதாக உருவாயின. இராணுவத் துறை, வருவாய்த்துறை போன்றவை உருவாயின.

அக்காலங்களில் சுமார் பன்னிரண்டு துறைகள் உருவாகித் தங்களுக்கென உள்ள பணிகளை மக்களுக்காகச் செய்தன. துறைகள் அதிகரிக்க நிர்வாகக் காரியங்கள் கூடுதலானதே காரணம். அதிகாரிகளும் அதற்கேற்பப் பெருகினார்கள்.

இத்தகைய அரசு நிர்வாகிகள் அக்காலத்தில் மேற்கொண்ட நிர்வாக நடவடிக்கைகள் யாவும் ஏடுகளில் எழுதப்பட்டன. அன்றாட நிகழ்ச்சிகள் யாவும் வரலாறாக உருவாயின. அவையே இன்று வரலாற்றுச் சான்றுகளாயின. அவையே நாம் அழைக்கும் ஆவணங்களாகும்.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் (TAMIL NADU ARCHIVES)

மேலே குறிப்பிட்டபடி ஆவணங்கள் யாவும் முதலில் தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. பின் அவை புதிய ஆவணக் காப்பகம் 1909இல் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பின்பு, எழும்பூரில் உள்ள அவ் வலுவலகத்தின்கண் இன்றுவரை வைத்து பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆவணங்கள் முன்னாள் கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிர்வாகிகளாலும், அதன் பின்னர் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்ற பிரிட்டீஷ் இம்பீரியல் ஆட்சியில் ஆங்கிலேய நிர்வாகிகளாலும் உருவாக்கப்பட்டன.

கிராண் துவ் (Grant Duff) என்பவர் இந்த ஆவணங்களை ஒருமுறை மதிப்பீடு செய்தபோது, "The Best Historical Materials in the World" - என்று குறிப்பிட்டார். இது ஒரு பொருள் பொதிந்த கருத்தாகும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிர்வாகத்தில் சென்னை தவிர பம்பாய், கல்கத்தா, ஆகிய தலைநகரங்களிலும் ஆவணக் காப்பகங்கள் உருவாயின. கல்கத்தாவில் இருந்த ஆவணங்கள் யாவும் இம்பீரியல் ஆவணங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. அவை இந்தியாவின் தலைநகர் டெல்லிக்கு மாறியபோது அவ்விடத்தே ஆவணங்கள் யாவும் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இலண்டனில் இருந்த இந்திய அலுவலக ஆவணங்களிலும் (India Office Records and Library) இங்குள்ள ஆவணங்களின் பிரதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. தற்போது இதனைக் காமன்வெல்த் நூலகம் மற்றும் ஆவணக் காப்பகம் என்று அழைக்கின்றனர்.

1909 முதல் தனி ஒரு துறையாக ஆவணக் காப்பகம் விளங்குவதால் இதில் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் பற்றிய பூர்வக்கதையைத் தெரிந்து கொள்வது நமது கடமையாகும்.

ஆரம்பத்தில் வியாபாரத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் ஒரு பெரிய நாட்டையே அடிமைப்படுத்தி அதன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி ஆண்ட வரலாறு பற்றிய ஆவணங்கள் 1672ஆம் ஆண்டிலேயே பதிவாக்கப்பட்டது; இது வியப்புக்குரியது.

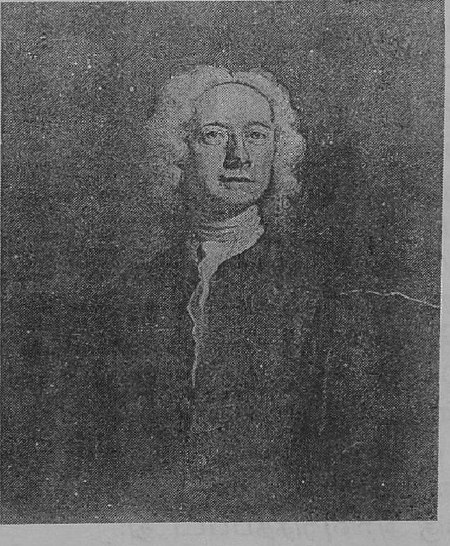

ஆவணங்கள் பற்றிய மூலத்தைச் சொன்னால், சர் வில்லியம் லாங் கோர்ன் ஒரு ஆரம்பகர்த்தா என்றால் அது ஒரு பேருண்மை (1672-78). அவர் தாமே ஆட்சித் தலைவராக, அதாவது கம்பெனி ஏஜெண்டாக, கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிர்வாகத்தை நடத்தியபோது உருவாக்கப்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் யாவற்றையும் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அப்போதே கட்டளையிட்டுள்ளார்.

பிறகு வந்த கம்பெனி நிர்வாகிகள் பலரும் அன்றாட வியாபாரம் மற்றும் அலுவல் சார்பாக ஆயிரக்கணக்கான ஆவணங்களை உருவாக்கினார்கள். அவற்றைத் தேவைக்கு மீண்டும் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் அவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள வில்லை. சென்னை கோட்டையிலே பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த ஆவணங்கள் யாவும் ஆங்காங்கே அறைகளில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த ஆவணங்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டியதை உணர்ந்து அவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ''கோட்டைச் சதுக்கம்'' என்றழைக்கப்பட்ட இடத்தில் பாதுகாத்து வைத்திருக்கவும், அந்த அலுவல்களைச் செய்யவும் அலுவலர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

1806ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் பெண்டிங் கவர்னராக இருந்த காலத்தில் இதனைச் செய்தார். தமிழரான முத்தையா என்பவர் இந்த ஆவணங்களின் பாதுகாப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இதனை யடுத்து, கம்பெனி நிர்வாகத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் பெருகி வருவதைக் கண்டனர். அதன் பொருட்டு மேலும் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதற்காக மத்திய அலுவலகம் (Central Record Office) ஒன்றினை உருவாக்க வேண்டும் என்று 1859இல் கவர்னராக இருந்த சர்.சார்லஸ் திரிவேலியன் தமது அலுவல் குறிப்பில் பதிவு செய்தார்; அதற்கான பூர்வாங்கமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அலுவலர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.

இருப்பினும் கவர்னராக இருந்த திரிவேலியன் அப்பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதும் அக்கறை காட்டாத பலர் இப்பதவிக்கு வந்ததால் தனி அலுவலகம் உருவாக அடுத்த 50 ஆண்டுகள் பிடித்தன. இறுதியில் 1909இல் தனிக் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டது. கோட்டை-தலைமைச்செயலக அலுவலகத்தில் அதுவரை திரட்டிய ஆவணங்கள் அனைத்தையும் எழும்பூர் ஆவணக் காப்பகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுப் புதிய அலுவலகம் இயங்கத் தொடங்கியது. இதன் காப்பாட்சியராக ஸ்கிமித் என்ற தலைமைச் செயலக அலுவலர், கூடுதல் பொறுப்பில் அமர்த்தப்பட்டார்.

இங்கிலாந்தின் வரலாற்றிலே ஒரு புதிய, ஆனால் இயல்பான மாறுதல் உருவாக்கக் காரணமாக இருந்தது, கிழக்கிந்திய கம்பெனியே. 16ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில் இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டன. 1588இல் ஆங்கிலோ-ஸ்பானிய போரில் ஆங்கிலேயர் பெற்ற வெற்றியின் காரணமாகப் புதிய வியாபார முயற்சிகளும், அதற்கான வழிமுறைகளும் காண அவர்கள் முற்பட்டனர். துணிச்சல் மிகுந்த சில வணிக வல்லுநர்கள் ஒன்றாகக் கூடிக் கீழை நாடுகளுக்கு வாணிபம் செய்ய அனுமதி கேட்டு இராணி எலிசபெத்திடம் முறையிட்டனர். இதற்கு முன்பு போர்த்துக்கீசியர்கள் கீழை நாடுகளில் மேற்கொண்ட வாணிபத்தில் அடைந்த வெற்றியே அவர்களுக்கு ஓர் உந்துதலாக இருந்தது.

எனவே, அன்றைய பிரிட்டானிய பேரரசி எலிசபெத் அத்தகைய புது முயற்சியாளர்களுக்கு கி.பி.1600ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டமொன்றினை இயற்றிக் கீழைநாடுகளில் வாணிபஞ் செய்ய அனுமதித்தார். இந்தக் கம்பெனியே தென்னகத்தில் "The Governor and Company of Merchants Of London Trading into the East Indies" என்ற பெயரில் முதலில் 15 ஆண்டுகளுக்குத் தனி உரிமையுடையதாய் இயங்கத் தொடங்கியது.

இந்த வணிக நிறுவனம், முதலில் நறுமணப் பொருள்களை நம்மிடத்தில் வாங்கி, மேலை நாட்டில் விற்றுப் பணமாக்குவதில் அதிகப் பங்கும் இலாபமும் ஈட்டியது. இதை உணர்ந்து, இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரமாகத் தங்களது வியாபாரத்தைத் தொடங்கினர். இதற்கு மேற்குக் கரையில் அமைந்த சூரத் பட்டணம் பயன்பட்டது. இதற்கு அடுத்து ஆக்ரா, அகமதாபாத் ஆகிய இடங்களில் துணை வணிகத் தலங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். எனவே தலைமையிடமாகிய ''சூரத்தில்'' ஒரு குழு ஏற்படுத்தி அதற்குத் தலைவர் ஒருவரையும் நியமித்தனர். சில ஆண்டுகள் கழித்து அவர்கள் மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து கிழக்குக் கடற்கரைக்குத் தாவினர்.

கி.பி.1611இல் மசூலிப்பட்டணத்தில் ஒரு வணிகச் சந்தையை உருவாக்கினர். இதற்கு அந்தப் பகுதியின் முழு உரிமைபெற்ற கோல்கொண்டா மன்னரிடம் ஆணை பெற்றனர். இதனை அடுத்து 1639இல் சென்னையில் இப்பொழுது உள்ள செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை ஒரு முக்கிய வணிகத் தலமாக்கப் பட்டது.

இதனை அடுத்தே ஒரிசா, கல்கத்தா, பம்பாய் நகரங்களில் வணிக நிறுவனங்கள் உருவாயின. கல்கத்தாவில் கம்பெனி உருவானபோது டெல்லி சுல்தான் அவுரங்கசீபின் அனுமதி பெற்றனர் (1690). பம்பாயில் 1668இல் இதே போன்று அனுமதியை மன்னர் இரண்டாம் சார்லஸிடமிருந்து பெற்றனர். சார்லசுக்கு இந்த இடம் போர்த்துக்கீசியராகிய அவரது மனைவிக்குச் சீதனமாகக் கிடைத்தது. இந்த மூன்று இடங்களிலும் உருவாக்கப்பட்ட வாணிப நிறுவனங்களே பின்னாளில் இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதையும் கட்டி ஆளும் உரிமையைப் பெற்றது. அவுரங்கசீபின் மரணம் (1707) கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு முழுமையான வாய்ப்பைத் தந்தது.

ஆங்கிலேயர் வருகையுற்ற காலத்தில் தென்னகத்தில் முகமதியர்கள் ஆட்சி வேரூன்றி இருந்தது. பீஜப்பூர்-

கோல்கொண்டா, டெல்லி சுல்தான்கள் தெற்குத் திசையைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இடையே கி.பி.1740இல் மராட்டியரும் இங்கே வந்து சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கப் போட்டியிட்டனர். அவர்கள் தஞ்சை வரை வந்து வெற்றி வாகை சூடினர்.

தென்னகத்தில் (கர்னாடிக்) அன்வருதீன் கானும் அவனுக்கு எதிராகச் சந்தாசாகிபும் ஹைதராபாத் நிஸாமின் உத்திரவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு தாங்களே நவாப் எனத் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவுவதில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சண்டை சச்சரவுகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

ஒரு காலகட்டத்தில் அன்வருதீன் கானின் இளையமகன் முகமதலி திருச்சிக் கோட்டையில் நுழைந்து நவாப்பாக முடிசூட்டிக் கொள்கிறான். அதே சமயம் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சென்னைக் கோட்டையை (1746) முற்றுகையிட்டு ஆங்கிலேயர் களிடம் இருந்து கைப்பற்றிக் கொள்கிறார்கள். நவாப் முகமதலி ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவ முன் வருகிறான். ஆயினும் 1749வரை மூன்றாண்டுகள் சென்னை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆட்சிக்குட்படுகிறது. எனவே ஆங்கிலேயர்கள் சென்னைக் கோட்டையை விட்டு நீங்கிக் கடலூரில் தேவனாம்பட்டினத்தில் உள்ள போர்ட் செயின்ட் டேவிட் அரண்மனையில் தங்கள் வணிகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவில் ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக் காரர்களும் தங்கள் சண்டையை நிறுத்திச் சமாதானமாகப் போகவே, அந்த ஏற்பாடுகள் இங்கும் செயல்படவே, பிரஞ்சுக் காரர்கள் சென்னையைக் கொடுத்துவிட்டுப் பாண்டிச்சேரி செல்கிறார்கள்.

முகமதலி (ஆற்காடு நவாப்) திருச்சிக் கோட்டையில் இருந்துகொண்டு, சென்னையில் உள்ள ஆங்கிலேயர்களுடன் தொடர்புகொண்டு (சந்தா சாகிப்பிற்கு எதிராக) ஆற்காட்டில் நடந்த போரில் இராபர்ட் கிளைவின் உதவியுடன் வெற்றியடைகிறான். இதனால் ஆங்கிலேயர்கள் தமது நண்பர்கள் (காவல்காரர்கள்) என நவாப் நம்புகிறான்.

நவாப் முகமதலி

திருச்சி கோட்டையில் குடியிருந்த நவாப், ஆங்கிலேயரின் தூண்டுதலால் 1755ஆம் ஆண்டு சென்னையில் குடியேறினான். ஆங்கிலேயர்களும் கர்நாடக நவாப்பும் இணைந்து கர்நாடகத்தின் நிர்வாகத்தை முடக்கிவிடவும், வரி வசூலிக்கவும், படையெடுப்புகளை நடத்தவும் முற்பட்டனர். இதற்கிடையே போட்டியாக இருந்த நவாப் சந்தாசாகிப் 1752இல் மராட்டிய மன்னரால் கொலை செய்யப்படுகிறான்.

பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் 1754இல் ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. பின் 1761இல் பாண்டிச்சேரியும் ஆங்கிலேயரிடம் வீழ்கிறது. 1763ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் ஒப்பந்தப்படி பிரெஞ்சு அரசாங்கம் முகமதலியை நவாப் ஆக அங்கீகரிக்கிறது. 1765இல் டெல்லி சுல்தான், முகமதலியை கர்நாடிக் நவாப்பாக ஓர் ஒப்பந்தம் மூலம் அங்கீகரிக்கிறான். இக்காலங்களில் நடந்த போர்களின் விளைவாக நவாப்பிற்குக் கடன்சுமை ஏற்பட்டது. எனவே, நவாப்பிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் உரிமையை ஆங்கிலேயர்கள் பெறுகின்றனர். (நவாப்பிற்குக் கடன் கொடுத்தவர்களில் முன்னிலை வகித்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களே).

நவாபின் நிர்வாகத்தில் ஆங்கிலேயர்களின் தலையீடு அதிகமாகிக் கொண்டு போனாலும் பரவாயில்லை, வெள்ளையர்கள் தம்மிடம் மரியாதையாக இருக்கவேண்டும் என நவாப் விரும்பினான். கம்பெனியின் தலையீட்டைத் தடுக்க மேக்பர்ஸன் என்பவனை பிரிட்டீஷ் மன்னரிடம் தூதுவிட்டான் நவாப். இதற்குப் பதிலாக சர் ஜாண் லிண்சே என்பவனைத் தூதுவனாக இலண்டன் பார்லிமெண்ட் அனுப்பியது (1770) இச் செய்கை சென்னை கவர்னர் ஆட்சி மன்றத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அடுத்து, சர் ராபர்ட் ஹர்லேண்ட் என்பவன் லிண்ட்சேக்குப் பதிலாகத் தூது வந்தான். அவன் ஆட்சி மன்றத்திற்கும் நவாப்பிற்கும் நட்பு ஏற்படுத்த முயன்றான். அதன் பொருட்டு மராட்டியர்களை ஹைதர்அலிக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுமாறு நவாப்பினைக் கேட்டுக் கொண்டான். இச்

செய்கையை சென்னை ஆட்சி மன்றம் விரும்ப வில்லை. ஆனால், சென்னை ஆட்சி மன்றத்தின் அனுமதி பெற்றுத் தஞ்சையை நவாப் கைப்பற்றினான். அதன் பின்னால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில், மீண்டும் தஞ்சையை மன்னரிடம் ஒப்படைக்கப் புதிதாக லார்ட் பிகாட் என்பவரைக் கவர்னராக நியமித்தனர். இந்த நடவடிக்கையினால் நவாப்புடன் கவர்னர் மோத வேண்டியதாயிற்று. நவாப் இப்போது செல்லாக் காசானார். கம்பெனி தயவையே நாடவேண்டிய தாயிற்று.

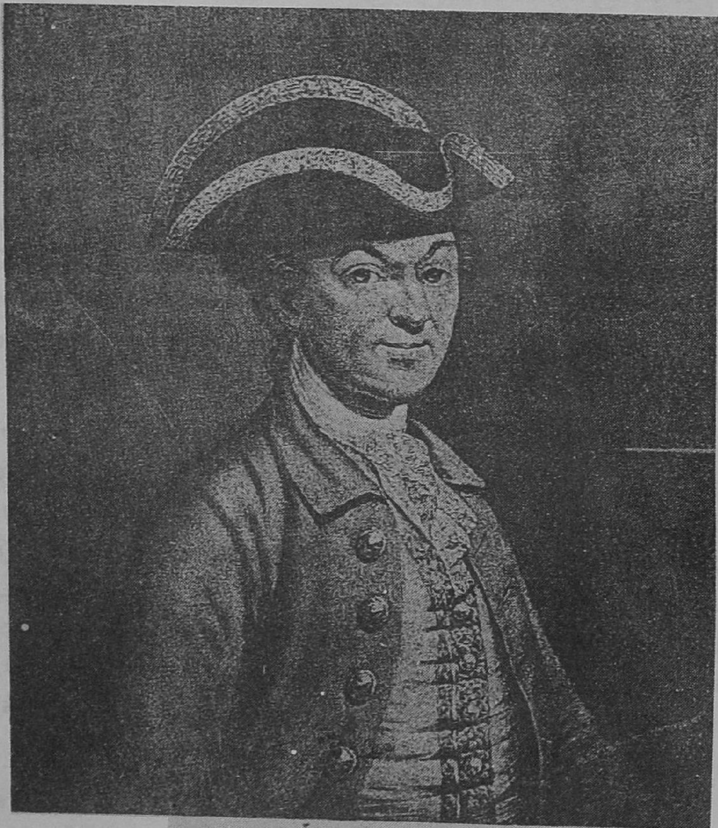

லார்ட் பிகாட்

Lord Pigot

from an engraving by Scawen after Powell

ஹைதர்அலி மைசூரில் தன் பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு, கர்நாடகத்தை முற்றுகையிட்ட போது, ஆங்கிலேயர்கள் தமக்கு (நவாபுக்கு) உதவும் பொருட்டு ஹைதரிடம் போரிட்டார். ஆயினும் ஆங்கிலேயர்கள், நவாப் தாம் வாங்கிய கடனை அடைக்குமாறு கேட்டனர். இதற்கு எதிராக ஜோசப் சுல்லிவன் என்பவனை 1781இல் கல்கத்தாவிற்கு அனுப்பி கவர்னர் ஜெனரலிடம் நவாப் முறையிட்டான். அதில் நவாப் 15 கோரிக்கைகளை வைத்தான். உயர் சர்க்கார் அதில் 4 கோரிக்கைகளை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆயினும் மீண்டும் ஓர் ஒப்பந்தம் நவாப்பிடம் செய்துகொண்டு, அனைத்து கர்னாடகச்சொத்துகளும் கம்பெனியின் நேரடிப் பொறுப்பில் கொண்டு செல்ல ஏற்பாடானது. இதன்படி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு மட்டும் நவாபுக்கு கிடைத்தது. மேலும் 1792 வரையில் ஒப்பந்தம் நீடித்தது. 1795இல் நவாப் மரணமடையவே, அவரது மகன் உம்தத் உல்உம்ரா மூலமாக ஒப்பந்தம் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

இந்த நேரத்தில், லார்ட் வெல்லஸ்ஸி ஒரு இரகசிய கடிதமொன்றைத் திப்புவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (1799) அவனது அரண்மனையிலிருந்து கண்டு பிடித்தான். அது திப்புவும், நவாபும், நவாபின் மகன் உம்தத் உல் உம்ரா - இவர்களிடையே நடந்த ஓர் ஒப்பந்தக் குறிப்பாகும்.

இந்த ஒப்பந்தக் குறிப்புகள் யாவும், நவாப் முன்பு ஆங்கிலேயர்களிடம் 1792இல் செய்துகொண்ட உடன் படிக்கைக்கு முரணாக இருந்ததாகக் கருதி, நவாப் நம்பிக்கைக் குரியவர் அல்லர் என்று தீர்மானித்து கர்நாடக அரசினைத் தம் கீழ் கொண்டு வர மேலும் ஒப்பந்தம் ஒன்றை ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கினார்கள். அதாவது, மைசூரில் திப்பு அரண்மனையில் கண்டெடுத்த திப்பு-நவாப் ஒப்பந்தம், ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களிடையே ஒரு மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனால் கர்நாடகம் முழுவதையும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவர 31.7.1801இல் ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் உருவாக்கி அதன்படி அனைத்து நிலபுலன்களையும் ரயத்வாரி

செட்டில்மென்ட் செய்து வகைப்படுத்த முயன்றனர். இதன் அடிப்படையில் நிலபுலன்கள் அனைத்தும் அளக்கப்பட்டுத் தனிப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன. இதனால் நிர்வாகப் பணிகள் பெருகின.

1802இல் லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங் கவர்னரானார். இவர் காலத்தில் திருவிதாங்கூர் ராஜாவுடன் மோதல் நிகழ்ந்தது. இதற்கு அவ்விடத்து திவானே காரணம் என்று கண்டறியப்பட்டது. பல நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகு அமைதி திரும்பியது. வேலூர் படுகொலைகள் 1807ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. இதனை முன்னிட்டு கவர்னர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். பின் சர்.ஜி.ஹிலார்ட் என்பவர் கவர்னராகப் பதவியேற்றார்.

கி.பி. 1808இல் பட்டாளத்து வீரர்கள் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டனர். சென்னைக் கோட்டை நிர்வாகிகள் தங்களுடைய ஆட்சி நிர்வாகத்தை மேலும் சீர்படுத்த மக்களுக்கும் கம்பெனி அதிகாரிகளுக்கும் மொழி வழி உறவை வலுப்படுத்த வேண்டி இளநிலை அதிகாரிகளுக்கு வட்டார மொழிகளாகிய தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, உருது, சமஸ்கிருதம், இந்துஸ்தானி ஆகியவற்றில் மொழிப்பயிற்சி அளிக்கத் தீர்மானித்தனர். அப்போதைய நிர்வாகிகள் மாநில மக்கள் பேசும் மொழியைத் தெரிந்தாலன்றித் தங்கள் ஆட்சியைச் செம்மையாய் நடத்த முடியாதென உணர்ந்தனர்.

சென்னை கோட்டையிலே இளநிலை அலுவலர் பயில, கல்லூரி ஒன்று 1812இல் நிறுவப்பட்டது. இதைக் கண்காணிக்க மேலாண்மை வாரியமும் விதிமுறைகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டன. மாணவர்கள் சேர்ப்பதில் ''தனியார்'' மற்றும் ''பொது'' என்று இரு வகையினர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இவர்களை நடத்திச் செல்ல (Conducting them) தனித் தனியே விதிகள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. பயிற்சிகளில் கலந்து கொள்வோருக்கு முழுப் பயிற்சிக்குப் பிறகு 1000 ஸ்டார் பகோடாக்கள் வழங்கப்பட்டது. தமிழ்மொழித் தேர்ச்சியும்,

அதோடு இந்துச் சட்டமும் பயில வேண்டும். மேலாண்மை வாரியத்தில் அரசின் அலுவல் சார்பான உறுப்பினராக அரசு மொழி பெயர்ப்பாளரும் (Ex-Officio) ஆட்சி மன்றக்குழு விரும்புகின்ற மேன்மைக்குரியவர்களும் உறுப்பினர்கள் ஆனார்கள்.

வாரியத்தில் மொத்தம் மூன்று உறுப்பினர்கள் உண்டு. மூத்த உறுப்பினர்கள் மூலமாகவே ஏனைய உறுப்பினர்களின் யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். பெருவாரியான உறுப்பினர்களின் தீர்மானங்கள் வாரியத்தினரால் ஏற்படுத்தப் பட்டன. கேள்விகளுக்கான பதில் உறுப்பினர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டன. விவாதங்கள் மீது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது.

இந்த வாரியம் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டு முறை கூட்டப்பட்டது. மூத்த உறுப்பினர் கூட்டத்தைக் கூட்டலாம். கல்லூரிக்கு வருவோரின் தினசரி வருகை கண்காணிக்கப் பட்டது. நம் இன ஊழியர்கள் தவறு செய்தால் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களை விசாரிக்கவும், தண்டனை வழங்கவும் அதிகாரம் வகுக்கப்பட்டது. கல்லூரி இரண்டு பருவங்களாக நடத்தப்பட்டது. முதல் பருவம் பிப்ரவரி முதல் தேதி முதல் 15 சூன் வரையும், இரண்டாம் பருவம் ஆகஸ்ட் 1 முதல் 15 டிசம்பர் வரையும் நடத்தப்பட்டது. பயிற்சி பெறும் சூனியர் சிவில் ஊழியர்களுக்கு ஆண்டில் இரண்டு பொதுத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. வாரியத்தின் தலைவர் தேர்வு முடிவுகளை அரசுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். வாரிய கண்கணிப்பாளரே புத்தகங்கள் அச்சடித்துத் தர வேண்டும். பயிற்சிக்குரிய பாடத்திட்டம் கீழ்க்கண்டவாறு வகுக்கப்பட்டது.

1st Course

This will comprise the acquisition of a Knowledge of the Tamil alphabet and of the Variations, between it and Grantham and oreyan of the Telugoo - alphabet and variations between it and the Karnatica of the Nagari and its several variations such as the balaband the maharashtra the Wuddeya & co and of the arabic or persion alphabet and the several modes in which it is written.

Second Course

This course will be taught the rudiments of the language of southern India, the idiomatic differences between them and the connection of the whole with Tamil and Sanscrit

இதனுடன் தமிழ், வடமொழி இலக்கணம் கற்கவேண்டும்.

Third course

This will comprise the study of oriental literature in general etc.

Fourth Course

This will embrace the study of Hindoo and Mohammadan Law and will be dicided into two branches, first the study of English Translations of Hindoo and Mohammadan law books Secondly study of the same in the original language.

இந்தப் பாடத்திட்டத்தின்படி படித்தவர்களுக்கு செய்முறைப் பயிற்சியும் உண்டு.

கல்லூரியில் சேரும் சூனியர் அலுவலர்களுக்கு மாதம் 50 பகோடாவும் இதுவே 75 - 100 என்று (கண்காணிப்பாளர் விருப்பப்படி) அவ்வப்போது உயர்த்தப்படும்.

இந்தக் கல்லூரியில் முதல் உறுப்பினராக Mr.Way என்பவர் நியமனம் செய்யப்பட்டார். காஸா மேஸர் என்பவரும் பின்னர் இக்கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தவர்களில் ஒருவர். தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டது.

A reward of one thousand Pagodas will be granted to every student when the Board of Superintendence may report as having acquired a competent knowledge of Sanscrit or as being qualified to transact public business without the aid of an interpreter in any of the language viz., Tamil, Talugoo, Canady or Malayalam. Honorary Medals also awarded.

தேர்வில் கேட்கப்படும் மாதிரி கேள்விகள்:-

Question : Are you fisherman?

Answer: Yes.

Question: Do you go to fish?

Answer:	No.
Question:	What Coopang *(குப்பம்)* do you belong?
Answer:	Patnam or Madras
Question:	How do you conduct yourself with regard to supplying Gentleman with fish?
Answer:	Used to send the fish of the Patnam Coopang by colies in the black Town Market where my Coolies will sell them and through the means of the Market Peons then bring the money to me.

15/7/1812இல் கல்லூரியில் படித்துத் தேர்வில் கலந்து கொண்டவர்களில் சிலர்:

R. Rogers,

L. Smalley	H. Dickrison
IM. Heath;	I. Hiag
ARM. Donnel;	R. Clive
A.I. Drummand	W. Huddleston;
F. Holland	I.W. Lewis.

தேர்வின்போது சில மாதிரி விண்ணப்பங்கள், கடிதங்கள், பலவகைத் தாள்கள் மாணவர்களிடம் தரப்பட்டன. அதிலிருந்து மொழி பெயர்ப்புத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. ஒரு தமிழ்க் கவிதையின் மூலப்பாட்டைக் கொடுத்து அதை எழுத்துக் கூட்டிப் படித்தல் அடுத்து, செந்தமிழில் ஒரு பாட்டைக் கொடுத்து எழுத்திலக்கணப்படி மறைபொருள் கண்டுபிடித்தல்.

மாணவர்கள் மதிப்பீடு:

Mr. Rogers: தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்தல்.

4 தவறுகள்

Good translation,

Mr. Smalley: Translated a paper in a bad and intricate hand. He read several Cadjans as well as any native could have done. Then fluently on the second day translated into English. The Tamil exercise No.2,3 and 4, these papers, he rendered with ease giving the meaning of each with much correctness. Smalley selected for translation into Tamil an extract from 'Transactions in India'.

It was a Passage of some intricacy and with the exception of two or three faults in the construction and orthography he has succeeded in rendering into good Tamil. Smalley conversed for a considerable time with the Tamil Master.

அவருக்கு அனுப்பப்படும் அனைத்தையும் புரிந்து கொள்கிறார். ஆனால் பேசுவது great propriety but not very fluently.

மூலப்பாட நூல்கள் பற்றி 29.12.1812 அன்று கல்லூரிக் கண்காணிப்பாளர் கவர்னருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இளநிலை அலுவலர்கள் நாட்டு மொழிப் பயிற்சிக்கு 'High and low dialects of the Tamil language' இதில் தேர்வு செய்து வெளியிட ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளதையும், பெஸ்கியின் தமிழ் இலக்கணமும் அதில் அச்சிடச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதையும், தொல்காப்பியத்திலிருந்து சுருக்க விளக்கம் (Surruca Velacam - a brief exposition of the Tamil) சிதம்பர பண்டாரம் என்பவர் தயாரித்து உள்ளதையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

<u>ஊதிய விவரங்கள்:</u>

Head Native Master - Allowance to the head Tamil Master.

1. Childembra Vadiyar	50 Pagodas
2. Vencata Narraain (Acting English Master)	25 Pagodas

1st Class Native Teachers:

Allowance to Abdul Jamder Ferog Head Persian Moonshee	15 Pagodas
Ramaswamy Chetty	10 Pagodas
Rama Row	10 Pagodas

2nd Class Native Teachers:

Allowance to Malayapan	4 Pagodas
Veerasamy	4 Pagodas
Calathy Pillay	4 Pagodas

Office Establishment:

Allowance to Audy Naurain as English Writer	15 Pagodas
4 Peons @ 2 1/2 Pagoda each	10 Pagodas
2 Sweepers and 1 Totty	3 Pagodas
1 Moochee	3 Pagodas

ஆட்சிஇயலில் நம்நாட்டு மொழித் தரகர்களின் பங்கு:

நம் தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் காலூன்றுவதற்கு முன்பே டச்சு, டேனிஸ், பிரஞ்சு, போர்த்துக்கீசியர்கள், ஆர்மேனியர்கள் போன்ற பல்வேறு மொழி பேசும் அயல்நாட்டவர்கள் வாணிபம் செய்யும் பொருட்டு வந்தார்கள். அதற்கும் முன்பே முஸ்லீம்கள் படையெடுப்பினால் அவர்கள் பேசிய பாரசீகம் மற்றும் உருதுமொழி போன்றவற்றையும் நாம் அறிந்திருந்தோம். வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதமும் அக்காலத்தில் நிர்வாக மொழியாகவே இருந்தது. இப்படி நம் நாட்டில் பல்வேறு மொழிகள் புழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றில் தமிழ்மொழி மட்டுமே அறிந்த நம் மக்கள் வியாபாரத்துக்காக வந்த ஐரோப்பியர்களிடம் எவ்வாறு பேசினார்கள்; அவர்களோடு எப்படி கலந்து வாழ்ந்தார்கள் என்பது கேள்விக்குரியது. இருப்பினும் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சியாளர்கள் நிர்வாகம் நடந்தபோது தமிழும் ஆங்கிலமும் அறிந்த மொழித்தரகர்களின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது.

புதுச்சேரியில் பிரெஞ்சு மொழியில் ஆட்சி செலுத்திய டியுப்ளே போன்ற கவர்னர்களுக்கு இரு மொழியாளர்களாக இருந்தவர் ஒரு தமிழர் ஆனந்தரங்க பிள்ளையே.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு சென்னை கோட்டை வாணிகத் தளமாக விளங்கிய போதும், நவாப்பின் துணையுடன் பல்வேறு

படையெடுப்பு நடத்திய போதும், ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆண்ட காலத்திலும், தமிழும் ஆங்கிலமும் தெரிந்த மொழி பெயர்ப்பாளர்களை (துபாஸ்கள்) நியமித்துக் கொண்டார்கள். இத்தகைய மொழித் தரகர்கள் ஆற்றிய பங்கு சிறப்பானவை என்பதை, நாம் சிந்தித்தால் தெரியவரும். பாண்டிச்சேரியில் பிரெஞ்சு கவர்னர்கள் ஆட்சி நடத்தியபோது பிரெஞ்சுமொழி ஆட்சி மொழியாக இருந்தாலும் தமிழ்த் துணை மொழியாக இருந்துள்ளது.

ஆனந்தரங்க பிள்ளை பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் துபாஷியாக இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தார். அவர் பிரஞ்சு ஆட்சியில் தலையிடாத வியவகாரங்களே கிடையாது. சமையல்கட்டுப் பிரச்சினையிலிருந்து, சாதிப் பிரச்சினை யிலிருந்து, டூயூப்ளேயின் அந்தப்புரப் பிரச்சினையில் இருந்து ஆட்சி அதிகாரப் பிரச்சனைகளிலிருந்து அவர் வைத்ததே சட்டம், இட்டதே கொள்கை என்கின்ற அளவுக்கு மிக்க சக்தி வாய்ந்தவராக இருந்தார்.

சென்னை மாகாணத்திலும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் களிடம் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் அரசாங்கத் தலைவராகிய கவர்னர், செயலாளர்கள் ஏனைய முக்கிய பதவி வகித்தோர், நவாபுகள், படைத் தலைவர்கள், வியாபார நிறுவனங்கள், தொழில் முனைவோர்கள், ஜமீன்தார்கள் ஆகியோர்களிடம் துபாஷிகளாய்ப் பணியாற்றினர்.

1755-1756 ஆண்டுகளில் திருச்சிக் கோட்டையிலே நவாப்புக்குப் புண்ணியப்பா என்ற துபாஷி இருந்தான். இவன் சந்தர்ப்பவசமாக இராணுவத் தளபதியாக இருந்த யூசுப்கான் மீது பொறாமை கொண்டு அவன் மீது மொட்டை மனு ஒன்றை எழுதி இராணுவ முகாமிற்குள் பொது இடம் ஒன்றில் வீசிவிடுகிறான். இது மேல் அதிகாரிகளிடம் கிடைக்கிறது. யூசுப்கான் மீது குற்றம் சாட்டப் படுகிறது. இது நிரூபிக்கப் பட்டால் அவனுக்குத் தூக்குத் தண்டனையே. ஆனால் வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான் என்பது போல புண்ணியப்பாவே மாட்டிக் கொண்டான். அவனது கடிதம் அவனைக் காட்டிக்

கொடுத்துவிட்டது. அவன் மரணத்தைத் தழுவினான். காரணம் அது ஒரு அநாமதேயக் கடிதம் மட்டுமல்ல, நவாபை எதிரிகளுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் செய்திகள் அதில் அடங்கியிருந்ததே காரணம். எழுதியவனையே அது தாக்கிக் கொன்றுவிட்டது.

கி.பி.1790இல் அவதானம் பாப்பையா என்பவர் சென்னை கவர்னருக்கு இரு மொழியாளராக இருந்தார். வருவாய் வாரிய உறுப்பினரான எட்வர்ட் ஹாலந்தும், சென்னை கவர்னரான ஜான் ஹாலந்தும் அண்ணன் தம்பிகள். இவர்களுக்குத் துபாஷி அவதானம் பாப்பையா. இவர் தம் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி ஹாலிபர்ட்டன் என்ற மற்றொரு வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் மீது கொடிக்கால் ஏலத்தில் ஊழல் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தினார். இது விசாரணைக்கு வந்தபோது ஹாலண்ட் சகோதரர்களே தவறு செய்தவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதற்கு உடந்தையாக இருந்த அவதானம் பாப்பையா தண்டிக்கப்படுகிறார்.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆட்சியாளர்கள், ஆங்காங்கே பாளையப்பட்டுகளுக்கு இரு மொழியாளர்களை அனுப்பி அவர்கள் வழியாக நிர்வாகம் நடத்தினார்கள். அவ்வாறு விஜய நகரம் ஜமீன்தாரிடம் பேட்டி கண்டு நந்தகனி வீரேசம் என்ற இரு மொழியாளர் சென்னை கோட்டைக்குச் செய்தி அனுப்பி யுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

நாராயணன் நாயக் என்ற இரு மொழியாளர், கம்பெனிக்குத் தஞ்சை மன்னர் செலுத்த வேண்டிய வரி பாக்கித் தொகை பற்றிய குறிப்புகளைச் சேகரித்து அனுப்பியதாகத் தெரிகிறது.

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப முதலியாரும் இரு மொழியாளராக இருந்து செல்வம் கொழித்தவர். வறுமை யிலிருந்து படிப்படியாக இத்தொழிலில் முன்னேறித் தம் சொத்துக்களை சுதேசிகள் கல்விக்காக விட்டுச் சென்றவர்.

பாண்டிச்சேரியில் ஆனந்தரங்கருக்கு முன்பு கனகராய முதலி என்பவர் பிரெஞ்சு கவர்னர்களிடம் இரு மொழியாளராக

இருந்தார். இவர் மக்களுக்கு நன்மை புரிவதில் நாட்டம் கொண்டவராக இருந்தார். ஆனந்தரங்கர் மரணத்துக்குப் பிறகு அவரது வாரிசு யாரும் இரு மொழியாளராக வரவில்லை. அதற்குப் பதில் கந்தப்ப முதலி என்பவன் கவர்னருக்கு துபாஷியாக இருந்ததாக வெங்கடாசல அய்யன் என்ற இரு மொழியாளன் பாண்டிச்சேரிக்கு ஆற்காடு நவாப் முகமதலி வந்தபோது பிரெஞ்சுக் கவர்னர் முன்னிலையில் இதைத் தெரிவித்தான். இச் செய்திகள் திருவேங்கடம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்பின் மூலமாகத் தெரியவருகிறது.

இரு மொழியாளர்கள் தாங்கள் நினைத்ததைச் செய்து முடிக்கும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்பதை வரலாற்றுப் பேராசிரியர் சி.எஸ்.சீனிவாச்சாரி, தாம் எழுதிய, ''ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை'' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வரலாற்றிலே இராமலிங்க முதலியார், பானர்மேன் என்ற தளபதிக்கு இரு மொழியாளராக இருந்து முன்னவரிடம் விசாரணை நடத்தி அதன்மூலம் வெள்ளையர்களுக்கு ஓர் அறிக்கை தந்ததும் அதுவே கட்டபொம்மனுக்கு இறுதியான தாக்கீது என்பதும் யாவரும் அறிவோம்.

இரு மொழியாளர்கள் ஆட்சியாளர்களுக்குப் பல்வேறு வகையில் உதவியுள்ளனர். நாட்டு நடப்புகளையும் மக்களின் போக்கையும் அவ்வப்போது அறிந்து அதை எடுத்துரைத்துப் பல சாதனைகள் புரிந்தவர்கள் இருந்துள்ளார்கள். இன்னும் விரிவாக ஆய்வு நடத்தினால் இரு மொழியாளர்களில் பலர் செய்துள்ள சாதனைகள் தெரியவரும்.

காப்பாட்சியராகப் பணியாற்றிய ஏ.வி.வெங்கட்ராம ஐயர் துபாஷிகளைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

"The Dubashes are a class peculiar to South India and in the early days of the East India Company. They played a prominent parts in its affairs. They were first employed as interpreters between the foreign european traders on the one side and the sons of soil on the other. In the course of time they combined the post of broker with that of an interpreter. The post became lucrative and they were held in high esteem"

துபாஷி அவதானம் பாப்பையரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்டு சர் வால்டர் ஸ்காட் தன்னுடைய நாவலான "the surgeon's daughter" இல் அவனைக் கீழை நாடுகளின் ''மாக்கியவல்லி'' என்று வருணித்துள்ளார். வஞ்சகம் மற்றும் பொறாமைக் குணங்களால் உருவாக்கப்பட்ட துபாஷியையும், கவர்னராக இருந்த ஹாலண்டையும் மனச்சாட்சி இல்லாதவர்களாகச் சித்திரித்துள்ளான்.

பொது மற்றும் வருவாய்த்துறை ஆவணங்களும் தமிழ் மொழியின் இடைச் செருகலும்

முன் பத்திகளில் உரைத்தபடியே பொதுத் துறையும், வருவாய்த்துறையும் கம்பெனி நிர்வாகத்தில் முன்னோடிகளாக விளங்கின. இத் துறைகள் வாயிலாக எவ்வளவு ஆவணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன என்பது ஒரு கேள்வி.

பொதுத்துறையில் 1670 முதல் 1856ஆம் ஆண்டுகள் வரை 3468 கன்சல்டேஷன் தொகுதிகளும் 1000 ஆவணக் கட்டுகளும்; வருவாய்த் துறையில் 1764ஆம் ஆண்டு முதல் 1856ஆம் ஆண்டுவரை 1137 கன்சல்டேஷன் தொகுதிகளும் 610 கட்டுகளும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த ஆவணங்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் இவை எந்த உலைக்கூடத்தில் உருவாயின என்பதைக் கூறவேண்டும்.

சென்னைக் கோட்டையில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிர்வாகிகளால் உருவாக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் இங்கிலாந்து மன்னராட்சியிலும் உருவாக்கப்பட்டன. இது பற்றி முன்னாள் ஆவணக் காப்பகக் காப்பாட்சியராக இருந்த பேராசிரியர் டாட்வெல் குறிப்பிடும்போதும் "The Records are primarily the records of the administration of Government என்றும், "The affairs of Fort St.George always are supposed to be managed by the agent and his Council" என்றும் கூறியுள்ளார். இதில் கூறப்பட்ட"Agent, Governor and President - Governor and Council இவர்களே ஆவணங்களை உருவாக்கிய மூல கர்த்தாவாகின்றனர். இந்த

ஆவணங்கள் யாவும்"Diary and Consultation" என்ற வடிவில் முதலில் உருவாக்கப்பட்டன.

ஆளுநரும் - அவரது மன்றமும் நிர்வாகக் காரியங்களுக்காக நடத்திய கடிதப் போக்குவரத்து களும் மன்றத்தின் ஆலோசனை மற்றும் தீர்மானங்கள் பற்றிய குறிப்புகளின் சாராம்சங்களே இந்த ஆவணங்களில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. கம்பெனி ஆட்சியைச் சரியான முறையில் நடத்திச் செல்ல பிற்காலத்தில் தலைமைச்செயலகம் உருவானது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஒரு வர்த்தக நிறுவனமாக ஒரு முகவர் மற்றும் சில உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குழு மூலமாக நிர்வகிக்கப்பட்டு அதுவே அரசாங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இதைப் போன்றே வர்த்தக எழுத்தர் (Factory Writers) ஆற்றிய பணிகள் மரபு முறையாகத் தலைமைச் செயலகமாக உருவானது.

சியென்ஸேம் மாஸ்டர் கவர்னராக இருந்த காலத்தில் செயலாளர் பதவிகள் மூலமாக நிர்வாக நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன.

கி.பி.1672இல் பொது ஆலோசனைகள் (Consultation) குறிப்புகள் எழுதப்பட்டபோது செயலாளராக இருந்தவர் ஜான் நிக் என்பவர். ஒவ்வொரு திங்களும், வியாழனும் மன்றத்தில் (காலை 8 மணிக்கு) கூடிப்பேசும் அவர்கள் தங்களது நடவடிக்கைகள் மற்றும் தீர்மானங்களை அப்படியே குறிப்புப் பதிவேட்டில் எழுதிக் கொண்டனர்.

இதற்கென ஒரு நாட்குறிப்பும் பராமரித்தனர்; ஏனைய நிகழ்ச்சிகளையும் மற்றும் கவனத்தில் இருக்க வேண்டிய அனைத்தையும் பதிவு செய்தனர். இதனையடுத்து நடைபெறும் கூட்டத்தில் முன்கூட்ட நடவடிக்கைகளையும் படித்து ஒப்புதல் பெற்று அதையே ஆணைகளாக்கி வெளியிட்டனர். இந்த ஆவணங்களை எழுத்தர்கள் இரண்டு நகல்களாக எழுதி வைத்தனர். இந்தப் பணிகளுக்காகச், செயலாளர் களுக்கு உதவ உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

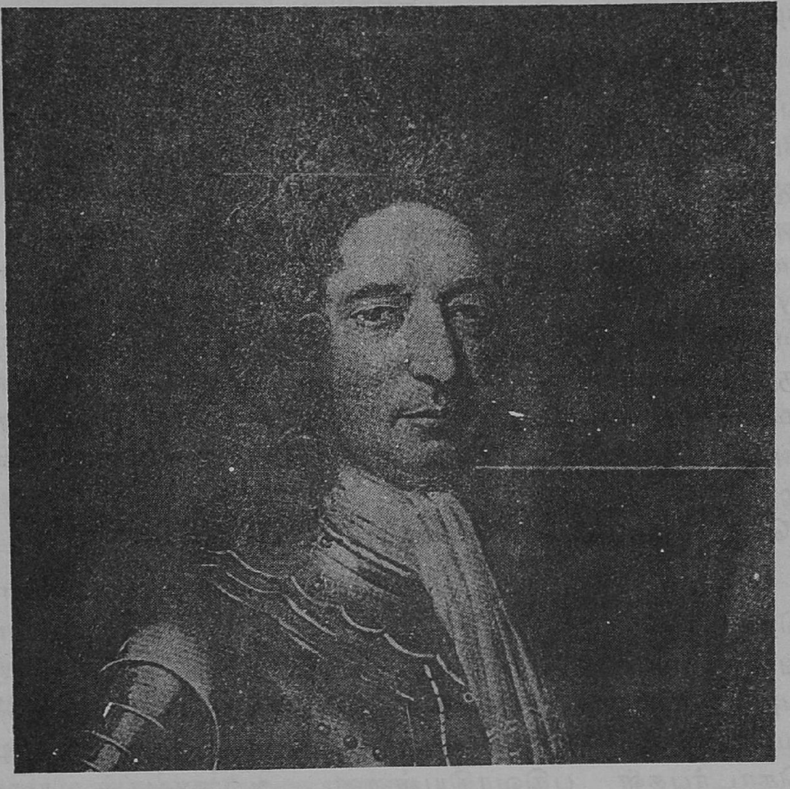

சியென்ஸேம் மாஸ்டர்

*1800*இல் லார்டு கிளைவ் (ராபர்ட் கிளைவின் மகன்) கவர்னராக வந்தபோது சில நிருவாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். ஒரு தலைமைச் செயலாளர் பதவியை உருவாக்கினார். அவரின் கீழ் மூன்று செயலாளர்களை நியமித்தார். முதல் செயலாளர் அரசியல், இரகசியம், வெளியுறவுத்துறைகளையும், மற்றொரு செயலாளருக்கு இராணுவத்துறை, வியாபாரம் மற்றும் பொதுத்துறையும்,

மூன்றாவது நபருக்கு வருவாய் மற்றும் நீதித்துறையும் பிரித்துத் தந்து நிர்வாகத்தைக் கட்டுக்கோப்புக்குள் வைத்தார்.

பொதுத்துறை ஆவணங்கள் 1670லிருந்தும் வருவாய்த் துறை ஆவணங்கள் 1774லிருந்தும் உள்ளன. இது பற்றிப் பேராசிரியர் டாட்வெல், கி.பி.1773 வரையிலான பொதுத்துறை ஆவணங்களில் . (Public Consultation) இராணுவம் மற்றும் அரசியல் தவிர, ஏனைய துறைச் செய்திகள் அடங்கியுள்ளன என்கிறார். இவற்றில் முக்கியமாக 'Topographical History of Madras by their Orders concerning Public building or concerning applications for land on the choultry plain' போன்ற செய்திகள், பொருளாதார குறிப்புகள் கம்பெனியின் முதலீடு, நெசவாளர்கள், துணிகளின் மதிப்பீடு, நிலவரித் திட்டங்கள், கம்பெனியார் தாயகத்துக்கு அனுப்பிய பணம், தாள் நாணயத்தின் நிலை, நாணய மாற்றுகள், இதைப் போன்றே பல தகவல்கள் (பொதுத்துறையில்) உள்ளன.

கி.பி.1774லிருந்து வருவாய்த்துறையின் ஆலோசனைத் தொகுதிகள் உள்ளனவாயினும் கி.பி.1773 வரை வருவாய்த் துறை குறிப்புச் செய்திகள் பொதுத்துறை ஆவணங்களில் பதிவாகியுள்ளன. இந்த ஆவணங்களில் சென்னை மாநிலத்தின் வட மாகாணங்களின் வருமான விவரங்கள் பற்றிய கடிதத் தொடர்புகள் பதிவாகியுள்ளன. ஆவணங்கள் யாவும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள நிலையில், தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடுருவி வந்து பொருள் விளங்கச் செய்கின்றன. இது பற்றிப் பார்ப்போம்.

பொருள்:- A list of books printed -

Printing or preparing for the

Press at the College of Fort St. George.

Tamil Works Printed:

A Latine grammer of the low Tamil entitled grammatica Latine Tamulicd sine de vulgari Tamulicd Lingud Idiomate கொடுந்தமிழ் dicto.... என்ற தொடரில் லத்தீன், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய

மூன்று மொழிச் சொற்களும் விரவி வருதலும் பொருள் சிறந்து விளங்கலும் காணலாம். அடுத்து;

Preparing for the Press: A Latine grammer of the High Tamil entitled "Grammatica Latino Tamulica ubide" eleguntian Lingua Tamulicd dialacts ''செந்தமிழ்'' dicto in add untur Tamulicd Poseos Rudimenta.

Printing:

The Sadur Agaradi *(சதுர் அகராதி)* a dictionary of the superior Tamil dialect composed entirely in that language. This work in fact consists of district dictionaries. The first Peyer *(பெயர்)* shows the several meaning of every word, the Second Porul *(பொருள்)* the several words bearing the same meaning, the third Togei *(தொகை)* shows the subordinate species of the technical and general terms of science and literature and the fourh Todee *(தொடை)* shinning dictionary. It is completed from the various dictionaries of the high tamil.

மேற்காணும் பத்திகளில் ஆங்கில வாக்கியங்களில் ''கொடுந்தமிழ்'', ''சதுர் அகராதி'', ''பெயர்'', ''பொருள்'', ''தொகை'', ''தொடை'' ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் ஒலி பெயர்ப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளது காணலாம். பொதுத்துறை ஆவணம் ஒன்றில் தமிழும் ஆங்கிலுமும் கலந்து ஒரு தகவல் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

The list of Trees procurable in this country which would probably answer the purpose of Railway sleepers.

1. Curry Vangery Marum	கரு வாகை மரம்
2. Cur vaila Marum	கருவேல மரம்
3. Eatty or Vitty Marum	எட்டி மரம்
4. Kodawoh Pursh	கொடவா பொரசு
5. Maah Marum	மாமரம்
6. Pilla or Peela Marum (Jack)	பிலாமரம்
7. Poochacottay Marum	பூச்சிக் கோட்டை மரம்

இதே ஆவணத்தில் தமிழ் எழுத்தில் புள்ளி இல்லாமல் எழுதப்பட்ட வழக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலும் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது தெரியவருகிறது. (குற்றெழுத்து ஒழிந்த நிலையில்) அன்னிய மொழியான ஆங்கிலமும், ஆங்கில உரைநடையில் தமிழ்மொழியை விரவி எழுதப்பட்ட மற்றொரு வழக்கும் காண்க.

தோரணம் (Toranam)என்ற தமிழ் வார்த்தையை ஆங்கிலத்தில் எழுத்துப் பெயர்த்து (Toranam) என்றே எழுதியுள்ளனர். இதனை ஆங்கிலத்தில்,

a temporary arch hung with drapery or festoons of flowers or leaves.

இவ்வாறு எழுத்துப் பெயர்ச்சி செய்துள்ளனர். பல சொற்றொடர்களில் கூறுவதைவிட ஒரே வார்த்தையில் இதைப் புரியும்படிச் செய்துள்ளனர். ஆயினும் தமிழ் வார்த்தைக்குரிய அர்த்தத்தை அந்நியமொழி பேசுவோர் புரிந்துகொண்டு செயல்பட்டு உள்ளனர்.

ஆவணங்களில் கணக்கு - கணக்கன் என்ற வார்த்தைகள் அடிக்கடி வருகின்றன. இதை ஆங்கிலத்தில் ."Cango" என்று எழுதியுள்ளனர்.

நாராயண முதலி என்பவர், முகவர் (Agent) தீர்த்தாரப்ப முதலிக்கு ரசீது ஒன்று எழுதிக் கொடுக்கிறார். அதனைக் கோனரி ரகுநாத நயாப் என்பவர் மேலொப்பம் செய்யும்போது இவ்வாறு அடையாளம் காட்டுகிறான்.

Naibஎன்பதை. Nayab- deputy என்று குறிப்பிடுகின்றனர். Canago தமிழில் கணக்கன், Kanakka - accoount Kanakkan - accountant இவ்வாறு மொழி பெயர்த்தும் எழுத்துப் பெயர்த்தும் எழுதுவது அந்நாளைய வழக்கமாக இருந்துள்ளது. வருவாய்த்துறை ஆவணங்களில் மேலும் ஒரு தகவலில் தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து எழுதப்பட்டுள்ளதைக் கீழே காணலாம்.

1. Unkum	அங்கம்
2. Soonkum	சுங்கம்
3. Yela	யேழா
4. Kola	கோழா
5. Kaleecha	காழிச்ச
6. Udeemapunam	அடிமப்பணம்
7. ChaireeKul (or) private domains	சேரிக்கல்
8. Aee Moola (a Cow with 5 dugs)	ஆயிம மோல
9. Moumoola (a Cow with 3 dugs)	முழுமோல
10. Chengkombu (Cattle that had destroyed a man or any cattle)	சேங்கோம்பு
11. Anapidee	ஆனப்பிடி (Elephants taken)
12. Poowalu	பூவவால
13. Wala	வாலா
14. Tola	தோலா
15. Korawa	கோருவ
16. Kennuthil Punnee	கேனறா நிலபன்னீ

இவ்வாறு பல்வேறு ஆவணங்களில் தமிழ்மொழிச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் ஆங்கில சொல்லாக் கங்களில் எழுத்துப் பெயர்ப்புடன் தந்துள்ள விவரங்கள் ஏராளமாய் உள்ளன.

இஃதன்றி, தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழ்ச் சான்றோர் பற்றிய இன்னோரன்ன பிற செய்திகளும் விரவிக் கிடக்கின்றன. இராமாயணம் - தமிழ்நூல் ஒன்றினை அச்சிட்டு 12 பிரதிகள் இலண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதனை மாவட்ட ஆட்சியராக இருந்த எல்லீஸ் என்பவர் தெரிவித்துள்ளார்.

(5.3.1817) ஓரிடத்தில் *400,000* செங்கற்கள் *300* பகோடா விலைக்கு விற்கப்பட்டுள்ளது. *4400* பொறை சுண்ணாம்பு ரூபாய் 222க்கு விற்கப்பட்டுள்ளது. சுண்ணாம்பு என்ற சொல்லை ஆங்கில எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்துள்ள விவரம் காணலாம்.

''நள சரித்திரம்'' என்ற நூல் மார்பிள் அட்டை போட்டுப் புத்தகக் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டிருந்தது. சமஸ்கிருத மொழியில் 951 பக்கங்கள் கொண்ட ''பாகவதமும்'', ''இராமாயணமும்'' (பனை ஓலைச் சுவடிகளில்) ஓலையில் முன்னேடுகள் (அதாவது முகப்பு அட்டையில்) செதுக்கல் வேலைப்பாடுகளுடன் நூல்கள் அனுப்பியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இவ்விவரங்கள் யாவும் C.S. Whish என்பவர் *2.5.1817* தேதியிட்ட தம் கடிதத்தில் தெரிவித்துள்ளார்.

அக்காலத்தில் மக்கள் பிரச்சினைகளில் அணுகுமுறை எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதற்குப் பொதுமக்களிடம் முறையீடுகளும், மகஜர்களும் பெற்று அதன் மீது நடவடிக்கைகள் மேற் கொண்டுள்ளனர். காலனி ஆதிக்க மனப்பான்மை கொண்டிருந்த ஆட்சியாளர்கள் முடிந்த அளவு மக்கள் குறைகளைப் பற்றியும் அக்கறை கொண்டு செயல்பட்டுள்ளனர்.

மனுக்கள் துறை (Petition Department) என்ற ஒரு நூதனமான துறை ஒன்றும் அக்காலத்தில் இயங்கியுள்ளது *(1815 - 1882)*.

தற்காலத்தில் ஆவணப் பராமரிப்பு என்பது ஒரு விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கப்படுகிறது. ஆவணங்களை

i) Public Records (பொது ஆவணம்)

ii) Private Records (தனியார் ஆவணம்)

iii) Semi - Private Records (ஒரு பாதி தனியார் ஒரு பாதி பொது ஆவணம்)

என்று பகுத்துக் கூறுவார்கள்.

பொது ஆவணம் என்பதை "Archive are documents which formed part of an official transaction and were preserved for official reference" என்றும், இதை விவரித்துக் கூறும்போது, "The collection made by private or semi private bodies or Persons acting in their official or business capacities" என்றும் விளக்கம் அளித்தவர் HILARY JENKINSON என்ற லண்டன் பல்கலைப் பேராசிரியர்.

இந்தியாவின் முதல் ஆவணக் காப்பியல் அறிவியலின் முன்னோடியான டாக்டர் பி.எஸ். பாலிகா, "Archives are documents that were drawn up or used in the course of an administrative or executive transaction whether public or private and preserved in their own custody for future reference" என்று கூறியுள்ளார்.

பொது ஆவணங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அரசின் பொதுத்துறை மற்றும் வருவாய்த்துறை ஆவணங்களில் பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள் பற்றி நடவடிக்கைகள் (1756 முதல் 1856 முடிய) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்று தெரிய வருகிறது. அவற்றில் சில முக்கியமான விவரங்களைக் கூறுவதிலிருந்து அந்தத் துறைகளில் எவ்வளவு பயனுள்ள காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது தெரியவரும்.

1800இல் கடல்வாரியம் marine Board நிறுவப்பட்டது.

1808இல் சென்னை மக்கள் தொகை (2,75,000) கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது.

1808இல் மெக்கன்ஸி என்பவர் தென்னிந்திய ஏட்டுச் சுவடிகள் சேகரித்துள்ளது பற்றிய விவரங்கள் வெளியானது.

இதே ஆண்டில் அஞ்சல் வழி பார்சல்களை அனுப்பத் தொடங்கினார்கள்.

1810இல் கூவம் ஆற்றில் மீன் பிடிக்க அனுமதி கேட்டு மீனவர்கள் மனுச் செய்துள்ளனர். மீன் பிடிக்கச் சென்றபோது இறந்துபோன படகோட்டிகளுக்குக் கருணைத் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1818ஆம் ஆண்டில் புதிய நாணயங்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. பகோடா போன்ற தங்க நாணயங்கள் நிறுத்தப்

பட்டு வெள்ளி போன்ற ரூபாய் நாணயங்கள் செலாவணிக்கு நுழைந்தன.

கி.பி.1819இல் நீலகிரி மலைப்பாதை போடப்பட்டது.

காவேரியில் ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் அருகே பாலம் பழுது பார்க்கப்பட்டது.

கி.பி.1820இல் தலைசிறந்த பிரிட்டீஷ் கவர்னர்களில் ஒருவரான தாமஸ் மன்றோ சென்னை மாகாணக் கவர்னராக நியமனம் ஆனார்.

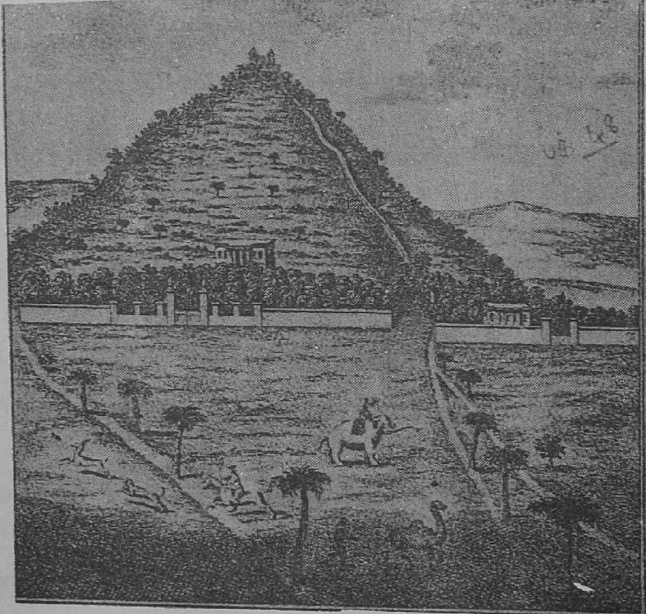

பரங்கிமலை (1770)

கி.பி.1821இல் மிஸனரி சொசைட்டியின் வாயிலாகத் தேவாலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. சென்னைக்கு அருகில் பரங்கிமலையில் ஒரு தேவாலயம் கட்டப்பட்டது.

கி.பி.1822இல் சிவசமுத்திரம் தீவுப்பாலம் கட்டப் பட்டது. கவர்னர் மன்றோவின் பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகள் துவக்கப்பட்டன. அதில் எழுத்தறிவித்தல், கல்வி அறிவு பற்றிய

விசாரணைகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள், கூவம் ஆறு தூய்மைப் படுத்துதல், மசூலிப்பட்டணம் - செகந்திராபாத் சாலை அமைப்பு, இந்தியப் பத்திரிகை வெளியீட்டு விதிகள் தாராளமாக்கப்படுதல், காவேரி டெல்டா பகுதி பற்றிய நகல் அறிக்கை தயாரித்தல் போன்ற பணிகள் சிறப்பான முறையில் தொடங்கப்பட்டது.

பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவரின் செந்தமிழ் இலக்கணமும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

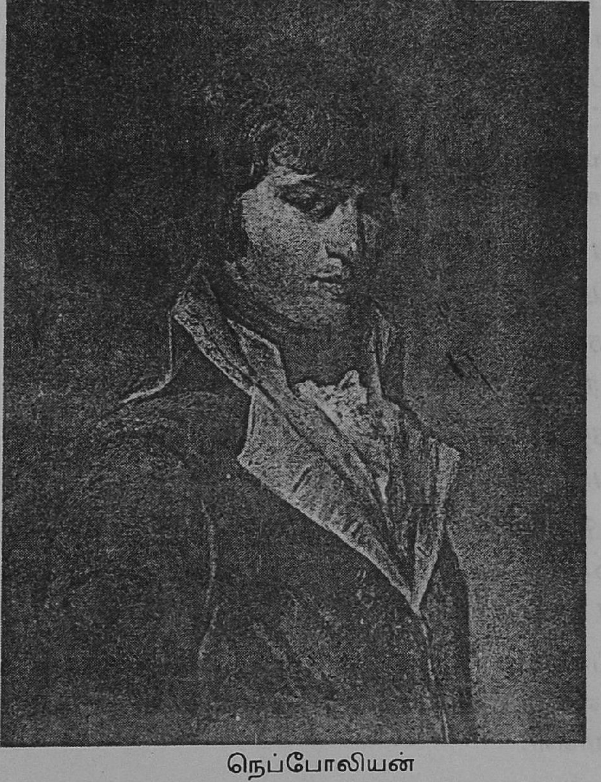

நெப்போலியன்

நெப்போலியனின் பிரெஞ்சுப் புரட்சி மற்றும் வாட்டர் லூ யுத்தம் பற்றிய செய்திகள் வெவ்வேறு முகவர்களிடமிருந்துட (1815) வரத் தொடங்கின.

மன்றோவிற்குப் பிறகு கி.பி.1827இல் எஸ்.ஆர்.லூசிங்டன் கவர்னராகப் பதவியேற்றார். இவரது காலத்தில் சென்னை யிலிருந்து பெங்களூருக்குச் சாலை அமைக்கப்பட்டது. மேலும் பல்வேறு மக்கள் நலப் பணிகள், சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

1829இல் சென்னையில் ஒட்டேரி மேம்பாலம் கட்டப்பட்டது. இராணுவச் சாலை ஒன்று கடாக் வழியாக ஜால்னா வரை அமைக்கப்பட்டது.

கி.பி.1832இல் மேஜர் ஜெனரல் பெரடரிக் ஆடம் கவர்னரானார். இவர் காலத்தில் மதராஸ் கிளப் நிறுவப்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளியில் மதுவிலக்கு சொசைட்டி ஒன்று நிறுவப்பட்டது. சில மாவட்டங்களில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு வறுமையும் உணவுப் பஞ்சமும், தண்ணீரும் இன்றி மக்கள் தொல்லைப் பட்டனர்.

1834இல் அமெரிக்கன் பாப்டிஸ்ட் மெஸனரி இங்கே காலூன்றியது.

1835இல் வேளாண்மை மற்றும் தோட்டக்கலை சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டன.

1836இல் வாணிகக் கழகம் (The Chamber of Commerce) உருவானது.

கி.பி.1837இல் லார்ட் எல்பின்ஸ்டன் கவர்னராகப் பதவியேற்றார். சென்னையில் பட்டுத்துறையில் ஏகபோக உரிமைகள் ரத்து செய்யப்பட்டன.

ஆப்கன் மற்றும் சீனாவில் நடந்த போர்களில் இந்தியர்களின் கவனத்தை ஆங்கிலேயர்கள் திசை திருப்பினார்கள்.

டிராம்வே திறக்க நடவடிக்கைகள் தொடரப் பட்டது.

இதே ஆண்டில் கடற் பயணிகள் இல்லமும் (The Sailor's Home) மதுவிலக்குச் சங்கங்களும் நிறுவப் பட்டன.

கி.பி.1840இல் சென்னையிலிருந்து இராணுவம் சைனாவுக்குச் சென்றது. இக்காலக் கட்டத்தில் சென்னை மாகாண மக்கள் பிரிட்டீஷ் ராணிக்குத் திருமண வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்தனர்.

கி.பி.1841இல் மதராஸ் பல்கலைக் கழகம் லார்ட் எலிபின்ஸ்டன் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. (ஏப்ரல் 14). அப்பருவத்தில் சென்னையில் பலத்த புயல் அடித்தது.

வடமேற்கில் பாதாமி கோட்டை கம்பெனியால் கைப்பற்றப்பட்டது.

கி.பி.1842இல் தக்காணப் படுகொலைகள் நடந்தன.

1843இல் புதிய வங்கி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டது.

சென்னை (கறுப்பர் பட்டணத்தில்) பெரிய பறைச்சேரியில் ரோமன் கத்தோலிக் சர்ச் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது.

தாமிரபரணி நதிக்கரையில் நெல்லை-பாளை பகுதிகளை இணைத்துச் சுலோச்சனா முதலியாரால் பாலம் ஒன்று கட்டப்பட்டது.

சென்னையில் 'Lying in' ஆஸ்பத்திரி உருவாக்கப் பட்டது.

கி.பி.1844இல் புதிய கலங்கரை விளக்கம் (ஜனவரி1) நிறுவப்பட்டது.

இந்தப் பருவத்தில் மாநிலமெங்கும் காலரா நோய் அதிகமாகப் பரவியது.

மதச் சுதந்திரம் பற்றி உள்ளூர் மக்களிடம் கம்பெனி ஊழியர்களால் விவாதங்கள் நடத்தப் பட்டன.

வெஸ்லியன் அமெரிக்கச் சங்கங்கள் வாயிலாகத் தேவலாயங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

கி.பி.1845இல் தஞ்சையில் இலஞ்சம் வாங்கிய அதிகாரியான எ.டக்லிஸ் என்பவனுக்கு லண்டன் நீதிமன்றத்தில் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது.

இக்காலக்கட்டத்தில் மாகாணமெங்கும் புரோட்டஸ்டண்ட் கல்லூரி நிறுவனங்கள் உருவாயின.

இந்திய - பிரிட்டானிய மக்கள் குடியுரிமை கோரினார்கள். இந்தியப் பிரஜையாக மாற அவர்கள் முயற்சித்தனர்.

கி.பி.1846இல் மூன்று இந்துக் குழந்தை களுக்குக் கட்டாய ஞானஸ்நானம் அளித்ததாகப் புகாரும் அது குறித்து நீதி விசாரணையும் நடந்தது.

மூன்று ஆங்கில நீதிபதிகளைப் பணிநீக்கம் செய்தது பற்றிப் பொதுமக்களிடம் விசாரணையும் விவாதமும் நடத்தி, மிகப் பெரும்பான்மை மக்கள் கூடி அந்த நீதிபதிகள் நீக்கம் குறித்து இயக்குநர் குழுவுக்கு மனு அளித்தனர்.

24.10.1846இல் மாநிலத்தில் அடித்த பெரும் புயல், மழையினால் என்றுமில்லாத அளவுக்குப் பலத்த அழிவு ஏற்பட்டன. இதே ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பெரும் சூறாவளிக் காற்று அடித்தது. முன்பு நடந்ததைவிட இது மிகக் கொடுமையானது. சென்னை துறைமுகத்தில் தங்கிய பல கப்பல்கள் நாசமாயின; காணாமலே போய்விட்டன.

கி.பி.1847இல் சென்னை நகரில் பாலிடெக்னிக் திறக்கப்பட்டது.

ஸ்காட்லாந்து அயர்லாந்தில் நடந்த துக்க கரமான நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பரிகாரம் காண இம்மாகாணத்தில் நிதி வசூல் நடத்தப்பட்டது.

கூம்சூரில் மக்கள் உயிர்ப்பலி இட்டார்கள்.

இம்மாகாணத்தில் 5 இந்துக் குழந்தைகள் மதம் மாறி அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் செய்தபோது பிராமணர்கள் தங்களுக்குள் வேறுபட்டனர். அதில் ஒரு குழந்தை ஞானஸ்நானத்துக்குப் பிறகு மீண்டும் இந்துவாக மாறியது. இதனால் அவனை உறவினர்கள் சாதியில் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்தனர். அவனையும் அவனது பெற்றோரையும் ஒதுக்கி வைத்தனர்.

இந்தப் பருவத்தில் நெல்லூரில் பயங்கர வெள்ளம்; 80 குளங்கள் உடைப்பு ஏற்பட்டது.

ஞாயிற்றுக் கிழமையை அரசு பொது விடுமுறையாக அறிவித்தது.

கி.பி.1848இல் ஹென்றி டிக்கின்ஸ் தற்காலிகமாகச் சென்னை மாநிலக் கவர்னராகப் பதவியேற்றார்.

ஏப்ரல் 7ஆம் தேதி சர் ஹென்றி போத்திங்கர் முழு நேரக் கவர்னர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

சிறு வழக்குகளை (Small Causes Court) விசாரிக்க நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அஜந்தா குகை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன.

கேரளாவில் மாப்பிள்ளைமார் புரட்சி அடக்கப்பட்டது.

ரயில்வே திட்டங்கள் பற்றிய குழு கூடி விவாதித்தது.

கி.பி.1849இல் மீண்டும் சூறாவளிக் காற்று அடித்தது.

அரசியல் எழுச்சி என்று எதுவும் நிகழாத பட்சத்தில் மதம் மாற்றம் பற்றி நிறையவே பேசப்பட்டது.

கி.பி.1850இல் பிப்ரவரியில் வழக்கத்துக்கு மாறான மழை பெய்து தீர்த்தது.

சென்னை மாவு மில் எரிந்து சாம்பலானது.

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைப் பள்ளிக்கூடம் (மார்ச் 26) திறக்கப்பட்டது.

அரசே லாட்டரிச் சீட்டு அச்சிட்டு விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தது.

கி.பி.1851இல் உதகமண்டலத்தில் பெரும் புயலும் மழையும் அடித்தது. பொதுப் பணித்துறையின் வேலைகள் பற்றி ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது.

1852இல் பல்கலைக் குழு திருத்தி அமைக்கப் பட்டு ஆங்கிலத்திலும், தாய்மொழியிலும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி

பெற, சாதாரண வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. கவர்னர் சர்.ஹென்றி போத்திங்கர் இத்தகைய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இச்சட்டம் இந்திய வரலாற்றிலேயே குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது.

மாவட்டங்களில் தாய்மொழிக்கல்வியும், ஐரோப்பியக் கல்வியும் சீர்திருத்தங்களுடன் அமலுக்கு வந்தன.

நாட்டாண்மைக் கழகக் கல்விக்காகத் தனித்துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

சென்னை, வங்கம்,பம்பாய் போன்ற மூன்று மாகாணங்களிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாயின.

மகாபலிபுரத்தில் அமைந்துள்ள 7 ரதங்களை அரசே கைப்பற்றியது; பாதுகாக்கவும் ஆணைகள் வெளியாயின.

இம்மாகாணத்தில் முதன் முதலாக 1856இல், சென்னைக்கும் ஆற்காட்டுக்கும் இருப்புப் பாதை போடப் பட்டு இரயில் ஓடியது.

மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்ச நிவாரணமாகப் பஞ்ச மீட்பு வேலையின் அறிகுறியாகக் கிழக்குக் கரையோரக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. இதுவே பின்னர் 451 மைல் நீளமுள்ள பக்கிங்காம் கால்வாயாக வளர்ச்சி பெற்றது.

சென்னை மாகாணத்தின் கிழக்குக் கடற்கரை யோரமாக வடக்கே காக்கிநாடா முதல் தெற்கே மரக்காணம் வரை இக்கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. இவ்வேலை முதலில் 1806இல் தொடங்கப்பட்டது. பஞ்ச நிவாரணத்திற்கும் பொது மக்கள் பணியாகவும் இது செய்யப்பட்டது.

சார்லஸ் டிரிவேலியன் கல்வி வரி விதிப்பதை எதிர்த்தார்.

மேல் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் யாவையும் சென்னை மாகாணத்தில் 18,19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள், நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகளில் பெரும் பாலானவை. இவை மக்கள் சார்பான பணிகள்; மக்கள் அளித்த மனுக்களின் பேரில் உரியவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டவை என்றால் மிகையல்ல.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் தமிழ் ஆவணங்கள்

தமிழ்க் கடிதங்கள் வரையப்பட்டுள்ளனவா என்பது ஒரு கேள்வி. உண்மையிலே நிறைய கடிதங்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டு அவை ஆங்கிலத்தில் எழுத்து மாற்றமும் மொழி மாற்றமும் செய்யப்பட்டுள்ளன. அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழில் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப் பட்டுள்ளன என்பது முற்றிலும் உண்மை.

கடிதம்1

நாகப்பட்டினம் அஞ்சலக எழுத்தர் ரங்கப்பநாயக் தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டருக்கு ஒரு புகார் மனு தமிழில் எழுதியுள்ளார். அது ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கடிதம்2

*1837*இல் சிவகங்கை மாவட்ட ஆட்சியர் விவேசுக்கு, சிவகங்கை ஜமீன்தார் கௌரி வல்லபதேவர், (உதியத்தேவரின் மகன்) காலஞ்சென்ற முத்து விசய ரகுநாத கௌரி வல்லப பெரிய உதியத் தேவரின் அண்ணன் மகன் போடிநத்தம் கோட்டை கிராமத்தைத் தொடர்ந்து மானியமாக விடக் கோரிய மனு தமிழில் எழுதப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது.

கடிதம் 3

திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆவுடையாபுரம் ஜமீன்தார் பூலிசிவஞான தேவர், கி.பி.*1837*இல் நெல்லை மாவட்ட கலெக்டருக்கு எழுதிய கடிதம். அதில் அவரது வரிபாக்கி குறித்துத் தவணை முறையில் திருப்பிச் செலுத்துவதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. கடிதம் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டது. (தமிழ்க் கடிதம் அழிக்கப் பட்டது.)

கடிதம் 4

சென்னை சேப்பாக்கத்திலிருந்த மசூலாபோட் படகுக்காரர்கள், தங்களை இராயபுரத்துக்கு இடம் மாறிச் செல்லுமாறு அரசு இட்ட ஆணையை மீறித் தாங்கள் அனைவரும் சேப்பாக்கத்திலேயே தங்க அனுமதிக்குமாறு தமிழில் எழுதிக் கையொப்பமிட்ட மனு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. *(கடிதம் 18.11.1812)* சுமார் 151 பேர் தமிழில் கையொப்பமிட்டனர். கையொப்பமிட்டவர்களில் சிலரது பெயர்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

பெரிய தம்பி, அண்ணாசாமி, அந்தோணி, தொப்பை அருணாசலம், சிந்தாத்தி, சித்தேரி, சவரிமுத்து, பரஞ்சோதி (Owners) தெண்டல்காரர்கள் முத்து, சூரியன், ஆரோக்கியம், வெங்கடேசன் முதலியோர்.

கடிதம் 5

தஞ்சை ஆட்சியாளரின் பெயரால் (Resident of Tanjore) டபிள்யூ.பிளாக் பான், கோட்டை தலைமைச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றுடன் நானா சாகேப்பின் தமிழ்க் கடிதமொன்றினை அனுப்பியுள்ளதாகத் தெரிவித்து அவனைக் கவர்னர் மன்னிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளான். *(11.12.1815)*

(Public Miscellaneous Book 1st December 1815)

கடிதம் 6

கோவை மாவட்ட ஆட்சியர் வருவாய் வாரியச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் *(26.4.1854)* தமிழ்மொழி அறிந்திராத அலுவலக உதவியாளர்கள் யாரும் தம் அலுவலகத்தில் இல்லையென்றும், எனவே, யாரையும் வாரியம் கேட்டுக் கொண்டபடி வேறு மாவட்டத்துக்கோ அல்லது அத்தகைய நபர் அறிந்துள்ள மொழி பேசும் மாவட்டத்துக்கோ அனுப்பவேண்டிய தேவை எழவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (கோவை மாவட்ட ஆட்சியர் கடித எண் 40, தேதி 26.4.1854)

எனவே ஆளுவோர் யாராக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் மனுக்களோ, விண்ணப்பங்களோ எழுதி அனுப்பித் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு தேடிக் கொண்டார்கள் என்பதை ஆவணங்கள் வழியாக அறியமுடிகிறது.

ஆவணங்களில் தமிழ் - ஆங்கிலம்
தனித்த நிலைகள் - சொற்கள் கடன் வாங்கல்கள் - ஒரு மதிப்பீடு:-

பிரிட்டீஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிர்வாகம் 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே காலூன்றிவிட்டது.

சென்னைப் பட்டினத்தில் 1639இல் கோட்டை கட்டிக்கொள்ள அனுமதித்ததால், அங்கிருந்து வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் உருவாக்கிய மூல ஆவணங்கள் கி.பி.1670லிருந்து தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளன.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி 1858இல் கலைக்கப் பட்டது.

ஆகவே, 1670 முதல் 1858 வரையிலான ஆவணங்கள் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த ஆவணங்கள் ஆகும்.

ஆயினும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிர்வாகம் தொடங்கிய 1639 முதல் 1670 வரையிலான காலத்தில் கீழை நாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் வாணிபத் தொடர்புகள் குறித்த ஆவணங்கள் லண்டனில் உள்ள இந்திய ஆபீஸ் நூலகத்தில், ‘கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்கள்'' என்ற தொகுப்பில் (1600-1858) உள்ளன.

இக்கம்பெனியைச் சார்ந்த கட்டுப்பாட்டுக் குழு (Board of control) ஆவணங்கள் 1784-1858 காலத்திற்கும், இந்திய அலுவலக ஆவணங்கள் 1858 முதல் 1947 வரையிலும் 1947க்குப் பிறகு, ‘இந்திய அலுவலகம்' என்ற பெயர் மாறி, காமன்வெல்த் உறவு அலுவலகமாக மாறியதால் இந்திய அலுவலக ஆவணங்களும் நூலகமும் இங்கு மாற்றப்பட்டன.

இலண்டனில் ஆவணங்களை மொழி வாரியாகத் தொகுத்து வைத்துள்ளனர். 'இந்தியா அலுவலக நூலகத்திலும், ஆவணக் காப்பகத்திலும் எப்படியோ, அப்படியே சென்னை ஆவணக் காப்பக ஆவணங்களும் 1670 முதல் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன.

ஆவணங்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில மொழியின் எழுத்து முறைகளுக்கும், 18ஆம் நூற்றாண்டின் எழுத்து முறைகளுக்கும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் எழுத்து முறைகளுக்கும் சற்றே மாறுபட்டுள்ளன என்பதைக் கீழே காணப்படும் சில கடிதங்கள் வாயிலாக அறியலாம்.

அன்றைய மாநில கவர்னர் எல்குயேளுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் (17ஆம் நூற்றாண்டுக் கடிதம்).

FROM ON BOARD SHIP ROCHESTER RIDING IN CUDDALLOR ROAD, MARCH 11TH 1687 - 88

Most Hond Sir:

I haveing followed yor honors orders in making ye best of my way for Cuddallor where now I am but passing this morning Pullecherry I saw 2 great ships at anchor in ye road one of yrs does made like yor ship your honour, Mentioned therefore I desired Mr Nicks to send and see it. It is not yre I may know ye better how to act in that case so whishing you honr health and happiness wch is all needful at present from Hono'ble Sir

Yor Honors most Humble servt to command and John BORMWELL.

மேற் கடிதத்தில் ஆங்கில நடை இன்றைய ஆங்கில எழுத்து நடைமுறைகளிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது காணலாம்.

18ஆம் நூற்றாண்டுக் கடிதம்

சென்னை - கோட்டையிலிருந்து தஞ்சை மன்னருக்கு எழுதிய கடிதம். அதன் ஆங்கில எழுத்து முறை காண்க.

Dated 24th Aug 1758.

To

The King of Tanjore & the same to Monogee

As the enemy have been defeated in your country and been obliged to return to Pondicherry where their whole force is now collected. I have ordered major caillaud to come to Madras with

part of the European from Trichonopoly, that the army here may be made so strong as possible and kept in readiness to follow the enemy wherever they may march. Accordingly if they should be so rash as to continue their ambitious designs against you it need not give you any uneasiness as you may defend on my whole army's Comming to your assistance without any delay.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஒரு கடிதம்

(ஆங்கில மொழியில்)

சென்னை வானிலை ஆய்வு மைய வான் நிலைக் கண்காணிப்பாளர் ஹோல்டிங்கேம் 31.5.1822இல் தலைமைச் செயலகச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதம்.

To

Henry Dickinson,

Sir,

I have the honor to forward a series of experiments of ascertaining the velocity of sound, with some introductroy observations and conclusions drawn from the experiements.

The introduction brings to view results by different philosopers both from theory and experiment those it will be found very considerably. The conclusions by Sir Issic Newton according to theory and that by Halley by Flanstead are those only which appear to agree; and it will be seen that the results by the experiments at Madras correspond to a small fraction of a foot with that by these celebrated men.

இந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளிலும் ஒன்றுக்கொன்று ஆங்கில எழுத்துக்கள் சொல்அமைப்பு, சொற்றொடர்கள் அமைப்பு, கமா, புள்ளி வைத்தல் போன்றவற்றில் முரண்பாடும், வேறுபாடுகளும் காணலாம். மூன்றாம் கடிதம் ஓரளவு தற்கால எழுத்தமைதி கொண்டுள்ளதைக் காணலாம்.

உதாரணத்துக்கு pullacherry ஆக இருந்த 17ஆம் நூற்றாண்டு கிராமம் பின்னர் புதுச்சேரியாகவும், பாண்டிச்சேரி யாகவும், 18ஆம் நூறாண்டிலிருந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

Honorable என்ற வார்த்தை Honoured என்று அக்காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

'Having' என்று இப்போது எழுதப்படும் சொல் 'Haveing' என்று முன்பு எழுதப்பட்டுள்ளது.

காலங்கள் தோறும் பாஷைகள் மாறும் என்பது சரியாகவே இருக்கிறது. மேலும் ஆங்கில மொழி 90% ஆங்கிலோ சாக்ஸானிய மொழிகளிலிருந்து கடன்பெற்றுத் தன்னைச் சீர்செய்து கொண்ட மொழி.

எந்த மொழியும் முதலில் தோன்றியது போன்று இருந்ததில்லை. தமிழ்மொழியும் இன்றைக்கு 1000 வருடங்களுக்கு முன் இருந்தது போல் இப்போது இல்லை. உருவமாகவும், கோடுகளை இணைத்தும், வட்டெழுத்தாகவும், காலப்போக்கில் இப்போது சதுர வடிவிலும், இன்னும் சில மாற்றங்களைத் தமிழ்மொழி காலப்போக்கில் அடையும் என்பது தவிர்க்க இயலாது.

ஆங்கிலேயக் கம்பெனி ஆவணங்கள் யாவும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டு வந்துள்ள நிலையில், பின்னர் காலப் போக்கில் கி.பி.1798இல் வட்டார மொழியில் எழுதவும் அதில் செயல்திறன் பெறவும் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகப் பணியாளர்களுக்கு (Junior Officers) தாக்கீது அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொள்ளும்போது ஆங்கில மூலக்கடிதத்துடன் அதன் வட்டார மொழியின் மொழி பெயர்ப்பினையும் அனுப்புமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. ஆனால் மாவட்ட ஆட்சியர்கள் வருவாய் வாரியத்துக்கு அனுப்பும் கடிதங்களில் வட்டார மொழியைப் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்துள்ளனர்.

மாவட்ட ஆட்சியர்கள் அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்றும் ஆங்கிலேய ஊழியர்களுக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பும்போது சாதாரணமான கடிதங்களையே தமிழில் அனுப்பவேண்டும் என்று 1856இல் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

எனவே, ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகப் பயன்படுத்துவதில் வெவ்வேறு முடிவுகளைக் காலத்திற்கேற்ப நிர்வாகம் எடுத்துள்ளது.

ஆயினும் *1857*இல் மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு இடப்பட்ட உத்தரவில் தமிழில் தேர்ச்சி பெறாதவர்கள் உடன் தேர்ச்சி பெறத் தேர்வுக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

வருவாய்த் துறையின் மராமத்துக் கணக்குகளில் ஆங்கில வரைவுகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

"The original account or Corripoo *(குறிப்பு)* as they are usually termed it would seem are not forthcoming" இந்த ஆங்கிலச் சொற்றொடரில் ''குறிப்பு'' என்ற வார்த்தை எழுத்துப் பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டு உள்ளது.

தலையாரி என்பதை Deloyets என்றும்,

தாக்கீது என்பதை Takeed என்றும்,

கருவேலம் என்பதை Curravail என்றும்,

பங்காளிகள் என்பதை Pungalies of the Vellapotal என்றும்,

மண்வெட்டி என்பதை Momotices என்றும் ஆங்கில வாக்கிய அமைப்புகளில் தமிழ் வார்த்தைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுத்துப் பெயர்த்து எழுதுவது கம்பெனி நிர்வாகத்தில் வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

மேற்காட்டியது போன்றே தமிழில் ஊரணி என்பதை Urni என்றும், குளம் என்ற சொல்லை Coloom என்றும், கோவில் என்பதை Coil என்றும், மராமத்து என்பதை Maramut என்றும், நாணல் காவலாளரை Nanal Watchers என்றும், நீரணைப்பவனை Neeramkum என்றும், ஆங்கில எழுத்துப் பெயர்ப்புடன் ஆங்காங்கே ஆவணங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கி.பி.*1854*இல் தமிழ் ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கத் தனி அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு காலகட்டத்தில் *12000* ஆவணங்கள் வரை பெருகிவிட்டன என்று கோவை மாவட்ட ஆவணத்தில் விவரங்கள் உள்ளன. தமிழ் ஆவணங்களையும், ஆங்கில ஆவணங்களையும் தனி அறைகளில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்துள்ளார்கள்.

சிவில் பொறியாளர் ஒருவர் பண்மொழி பட்டினம் (பம்ளி என்று வழக்கில் வழங்கும் இவ்வூர் தென்காசிக்கருகில் உள்ளது. முன்பு இக்கிராமம் திருவாங்கூர் நாட்டைச் சார்ந்தது.) என்ற கிராமத்திலிருந்து 9.9.1855 அன்று மாவட்ட ஆட்சியருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "Care should also be taken to tie the Moodesal of Agathy sticks and Palmirah supports" இவ்வாக்கியத்தில் அகத்தி, முடசல் என்ற தமிழ் வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் எழுத்துப்பெயர்ப்பு முறையில் எழுதப்பட்டு, அது ஏனையோர் புரியும்படியும் கடிதத் தொடர்புகள் நடந்துள்ளன.

ஓர் ஆவணத்தில் சாலை பராமரிப்பு பணிபுரியும் ஒருவரை SHOLAY PEON என்று அழைக்கப் பட்டுள்ளார்.

நெல்லை மாவட்ட கலெக்டர் ஆங்கில எண்களுக்குப் பதில் தமிழ் எண் வழக்குகளை எழுத வேண்டுமென்று ஆணை வேண்டியுள்ளார். அவர் எழுதிய எழுத்து முறையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

1821ஆம் ஆண்டில் மனுக்கள், ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு, பெர்சியன், மராட்டி ஆகிய மொழிகளில் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அவைகளின் எண்ணிக்கை வருமாறு:

தமிழ்க் கடிதங்கள்	55
ஆங்கிலக் கடிதங்கள்	308
தெலுங்குக் கடிதங்கள்	34
பெர்சியன் கடிதங்கள்	17
மராட்டி மொழிக் கடிதங்கள்	2
கன்னடக் கடிதம்	1

கோவை மாவட்ட ஆவணம் ஒன்றில் ஒரு பொது அறிக்கை முழுவதும் தமிழில் அச்சடித்து வெளியிடப் பட்டுள்ளது. 18.2.1850ஆம் தேதியிட்ட இந்த அறிக்கையை ஆட்சியர் இ.பி.தாமஸ் வெளியிட்டுள்ளார். அதற்கான ஆங்கில மொழியாக்க அறிக்கையையும் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

முடிவுரை:

பொதுத்துறை, வருவாய்த்துறை ஆவணங்கள் யாவும் ஆங்கிலத்தில் இருந்த போதிலும் ஆட்சி நிருவாகத்தை நடத்திச் செல்ல வட்டார மொழியை அறவே ஒதுக்கிவிட்டு ஆட்சி நடத்த கம்பெனியார் எண்ணியதில்லை.

அவர்கள் உரிய காலம் வந்தபோது 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஆட்சி நிர்வாகத்திற்குத் தமிழ் மொழியின் தேவையை உணர்ந்து மாநில, வட்டார மொழிக்குரிய தகுதியை வழங்க அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மேற்கொண்டு 1798 முதல் இதற்கான பெருமுயற்சி கண்டனர்.

இதில் கம்பெனியார் முழு வெற்றியடையாமல் போனாலும் நாட்டு மக்களிடம் நற்பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்குரிய சாதனமாக மொழியைக் கற்றவர்களும் அதற்கு ஆக்கம் கொடுத்தவர்களும் உண்டு.

வில்சன் என்ற ஆங்கிலேய ஊழியர் கம்ப ராமாயணத்தை மொழி பெயர்க்க அனுமதி கேட்டு அது மறுக்கப்பட்டுள்ளது. கம்பெனியின் ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படி தமிழ் ஆர்வலர்களாகப் பலர் இருந்துள்ளனர்.

எல்லீஸ் என்பவர் மாவட்ட ஆட்சியராகப் பணியாற்றிய போது திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். இது போன்று இன்னும் பலப்பல செய்திகள் ஆவணங்களில் உள்ளன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. A Report on the Madras Records By Prof.H.Dodwell, 1916.

2. Guide to Records in the National Archives of India - By H.D.Bhargava - 1959.

3. Studies in Madras Administration By. Dr.B.S. Baliga, 1960.

4. The story of India By.E.W.Thompson, 1908

5. The Guide to Madras Records By Tallboys wheeler 1861.

6. Tinnavelly District Gozetteer By H.R. Pate I.C.S.1917.

7. சென்னை மாநகர் - மா.சு.சம்பந்தம் 1955

8. பிரஞ்சு ஆட்சியில் தமிழின் நிலை. பேரா. க.சச்சிதானந்தம் 1996.

9. வலங்கை - இடங்கை சாதி. புதுச்சேரி டாக்டர் வாசுகி.1995

10. A History of Military transactions of the BritishNation in Hindustan - By Robert orm, 1861.

11. புதுவை வணிக வரலாறு. டாக்டர். வாசுகி, புதுச்சேரி

12. Tamil Studies By M. Srinivasa Iyengar.

13. Vestiges of old Madras VOLUME 111 By H.D.Love 1919

14. DistrictRecordsof Coimbatore Vol. 5987 and 5783.

15. District Records of Tinnavellly, Vol 8000A, 7998 A, 7795, 7969, 2006 and 48.

16. New websters Dictionary of the English language 1978.

17. A Guide to the India officeRecords& Library By. S.C.Sutton 1907.

18. Fort St.George Records - Military Country Correspondence 1758.

19. Board of Revenue Records - Consultations 1798, 1799, 1800, 1836 & 1886.

20. Fort St. George Records. Military Country Correspondence dt 17.5.1758, 30.11.1758.

21. Fort St. George Records - Public Dept.Consultation dt 1.5.1812. 1.8.1812, 8.12.1812, 3.11.1815, 5.3.1817, 1.5.1752, 26.8.1817, 8.11.1814, 12.6.1837, 22.5.1837 and 4.12.1812.

22. Fort St. George Records - Revenue Dept.Consultation dated July 1822.

23. Fort St. George Records Public. Country Corespondence 1756.

24. Private Diary of Thiruvengadam Pillai. The Fort St.George Records - Public Sundries Vol. 186 - B.

25. Dubash Avadhanam Pauppiah and a famous Madras trialBy. A.V.Venkatarama Iyer, 1920.

26. A Manual of Archive Administration By Hilary Jenkinson 1922.

27. Souvenir in commemoratiion of Dr. B.S.Baliga a Pioneer in Archival Science, 1995.

2. ஆவணக் காப்பியல் வரலாற்றில் டாக்டர் பி.எஸ். பாலிகா

முன்னுரை

இந்திய சுதந்திரத்துக்கு ஒரு வருட காலத்துக்கு முன்பு 1946இல் இந்தூரில் நடைபெற்ற இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவின் (IHRC) 23ஆவது மாநாட்டில் தலைமை உரையாற்றிய மூதறிஞர் இராஜாஜி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்.

"A Record Keeper's job is no longer regarded as an unskilled occupation. It is a very special job requiring skill, training and natural attitude. The Public should know that a science has been developed in respect of this work"

இராஜாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியது ஆவண அறிவியல் குறித்தே.

ஆவண அறிவியல் என்பது இந்திய நாட்டுக்குப் புதுமையானதல்ல. சாக்கியமுனி, மகா கோவிந்தா, புத்தமதவாணர்கள் பிரசித்தம் பெற்றிருந்த காலத்தில் அரசியல், நீதி, நிர்வாகம் இவற்றின் பொருட்டு ஆவணங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சீன யாத்திரிகர் யுவான் சுவாங் தம் பயணக் குறிப்புகளில் நம் நாட்டு அரசுகள் பற்றிய உண்மைகளை ஆவணங்களிலிருந்து தெரிந்து கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம் அரசியல் பற்றிக் கூறுவதையும், மன்னர்களின் நேரடியான கூற்றுகளைப் பதிவு

செய்து ஆவணங்களாக்கியதும் அதற்காகத் தனி ஊழியர்கள் இருந்ததாகவும் அறிகிறோம்.

சோழர்கள் காலத்தில் ஆணை ஓலைகள், வரிப் புத்தகங்கள் யாவும் எழுதப்பட்டுப் பாதுகாத்தனர்.

மத்திய காலத்தில் ஆவணங்கள் தொகுப்புக் கலை இருந்துள்ளதையும் அவற்றின் பயன் உணர்ந்து பாதுகாக்கத் தனியே ஊழியர்கள் நியமித்திருந்தார்கள்.

முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்கள், ஆவணக் காப்பகங்களை உருவாக்கினார்கள் என்பதும், விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்தில் ராயல் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும், அவற்றில் பனை ஓலைச்சுவடிகள், செப்புப் பட்டயங்கள், இலைப் புத்தகங்கள், தாள் ஆவணங்கள் போன்றவைகளைத் தொகுத்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதும் நாம் அறியலாம்.

பிற்காலத்தில் பிரிட்டீஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளும் இந்தியாவில் காலனி ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்தினர். இதன் வாயிலாக அவர்கள் மேற்கொண்ட கடிதப்போக்குவரத்துகள், அன்றாட நிர்வாகக் குறிப்புகள் அனைத்தையும் இந்தியாவின் முக்கிய தலைநகர்களாக அப்போது விளங்கிய பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் தொகுக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இன்றைய அரசாங்க நிர்வாகிகளுக்கும் வரலாற்றாராய்ச்சி யாளர்களுக்கும் மிகவும் பயன் தருபவைகளாக உள்ளன.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்கள்

பிரிட்டீஷ்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்கள் உலகத்தின் தலைசிறந்த ஆவணங்களில் ஒன்று என்பது கிராண்துவ் என்பவர் கூற்றாகும். அத்தகைய ஆவணங்களின் பீடமாக மேற்சொன்ன நகரங்கள் இன்றும் விளங்குகின்றன.

இந்த ஆவணக் காப்பகங்களில் சென்னையில் உள்ள ஆவணக்காப்பகமே காலத்தால் முந்தியது. இதனை முன்பு மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் என்று அழைத்தார்கள். இங்குள்ள

ஆவணங்கள் 1670 முதல் தொகுக்கப்பட்டு உள்ளன. இதற்கு முதல் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர் லாங்கோன் என்பவர். இவர் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியில் ஜெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை ஆளுநராக இருந்தார்.

வில்லியம் பெண்டிங், அவர் காலத்தில் பல்வேறு துறைகளில் உருவான ஆவணங்களைத் தொகுத்துத் தனி அறைகளில் வைத்துக் காப்பாட்சி யராக ஒரு தமிழராகிய முத்தையா என்பவரை நியமித்தார். அதற்குப்பிறகு 1837இல் ஆங்கிலேயர்கள் ஆவணச் சட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். ஆயினும் 1860இல் சார்லஸ் டிரிவேலியன் ஆளுநராக இருந்தபோது, ஒரு பொது ஆவணக்காப்பகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை உருவாக்கினார்.

அவர் அது பற்றி "A Regulated process for having such of the old records as are worth preserving either for official, historical or statistical purposes properly cared for in a central repository and for relieving the puplic offices at the Presidency and in the Mofussal from immense masses of useless papers with which they are encumbered has became urgently necessary", என்று குறிப்பிட்டார். ஆயினும் இவரது கனவு 1909இல்தான் நிறைவேறியது.

இப்போது எழும்பூரில் இயங்கும் ஆவணக்காப்பகம் 1909இல் தனித்தே கட்டிட வசதிகளுடன் தொடங்கப்பட்டது. அதுகாறும் தலைமைச்செயலத்தில் பராமரிக்கப்பட்ட அனைத்து ஆவணங்களும் அந்தப் புதிய அலுவலகத்துக்கு மாற்றப்பட்டன. இதன் காப்பாட்சியராக 1911இல் பேராசிரியர் டாட்வெல் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

முதல் இந்தியர்

அதன் பிறகு சில இந்திய சிவில் அதிகாரிகள் பணியாற்றிய போதிலும் இந்தியக் குடிமகனாகிய டாக்டர் பி.எஸ்.பாலிகா என்பவர் இத்துறைக்கு முதல் இந்தியராக 23.8.1934இல் நியமனமானார். இவர் தென்னிந்தியர். இவரது முழுப்பெயர் டாக்டர் பந்தவல் சுரேந்திரநாத் பாலிகா. இவர் பந்தவல் எனும் கிராமத்தில் 11.11.1908இல் பிறந்தார்.

மங்களூரிலிருந்து 8 மைல் தொலைவு கிழக்கில் உள்ளதே அவரது ஊராகும்.

இவர் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் தமது பி.ஏ. பட்டப்படிப்பை முடித்தார். பின்னர் தமது பி.ஏ.ஹானர்ஸ் மற்றும் பிஎச்.டி. பட்ட மேற்படிப்பையும் லண்டனில் 1933இல் முடித்தார்.

1935இல் மக்யூன் என்ற I.C.S, அதிகாரியிடமிருந்து மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் பொறுப்பினை இவர் ஏற்றுக் கொண்டார். அதற்குப் பிறகு இலண்டன் பொது ஆவண அலுவலகத்திலும், லாகூரில் உள்ள பஞ்சாப் ஆவணக் காப்பகத்திலும் ஆவணப் பராமரிப்பு பயிற்சிகளைப் பெற்றார்.

இவர் சுமார் 24 ஆண்டுகள் ஆவணக் காப்பகத்தின் இயக்குநராக செயல்பட்டார். இந்திய மற்றும் தமிழ்நாட்டின் பெருமைக்கும் அணிசேர்த்து மறைந்தார் என்றால் அது அவருடைய தனிப்பட்ட சிறப்பென்றே சொல்ல வேண்டும்.

பழைமை மற்றும் அடிமைத்தன்மை படிந்திருந்த இந்திய வாழ்வியல் அமைப்புகளின் மீது புது மெருகிட்டு ஒளிபாய்ச்சிட வைத்த பெருமை ஓரளவு வெள்ளையர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாலும் அதன் தொடர்ச்சியாகத் தன்மை கெடாத வகையில் பல்வேறு துறைகளிலும் தங்களின் முத்திரை பதித்த இந்தியப் புதல்வர்களில் டாக்டர் பி.எஸ். பாலிகாவும் ஒருவர்.

இந்திய துணைக்கண்டம் 300 ஆண்டுகட்கு மேல் அடிமைப்பட்டிருந்தது. அதன் இலட்சோப இலட்ச மக்களோ அறியாமை, மிடிமை, ஏழ்மை, வறுமையில் உழன்று உரிமையிழந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அத்தகைய நடுத்தெரு நாராயணர்களுக்காகத் தங்கள் இன்னுயிரை இழந்தும், இன்னல் பல கண்டும் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்திட பல்லோர் உழைத்து உருக்குலைந்தனர்.

நம் பாரம்பரியம், நம் அறிவு ஆற்றல், நமது பண்பாடு இவற்றின் மீது ஏவப்பட்ட தாக்குதல்களை ஒரு சவாலாக எதிர்கொண்டு அவைகளைப் புதிய சமுதாயத்தினர் விரும்பும் வகையில் ஏற்றமுறச் செய்தனர் பலர். கலங்கரை விளக்கென

வெளிச்சத்தைப் பரப்பி நம்மைச் சரியான பாதையில் அழைத்துச் சென்றவர்கள் பல்லோர்.

நமது சுதந்திர வேள்வியில் ஒரு மகாத்மாவினைத் தாரை வார்த்தோம். நமது அரசியல் வியூகத்தில் அணி அணியாய்ச் சேர்ந்திருந்த பல்லோரும் எங்கோ மறைந்துவிட்டனர். ஒரு கடலின் அடிவானத்தில் கப்பல் மறைவது போலவே அவர்கள் தென்பட்டார்கள். ஆனால், வேறு ஒரு பார்வையில் அவர்களே நமக்கு சூரிய ஒளியாக வாழ்விற்கு விளங்கினர். அத்தகைய மாமேதைகளில் ஒருவரே டாக்டர் பாலிகா.

இளமைக்காலம்

டாக்டர் பாலிகா தம் இளமைக் காலத்தை மங்களூரில் கழித்தார். வசதி படைத்த நிலச்சுவான்தார் குடும்பப் பராம்பரியம் மிகுந்த இவரது தந்தை டாக்டர் இராம பாலிகா. தலைமை மருத்துவ அதிகாரியாக இருந்தவர். சித்திரப்பா பாலிகா என்பவர் இவரது பாட்டனார். இவர் ஒரு நிலச்சுவான்தார்.

பாலிகா 1929இல் அவரது 21ஆவது வயதில் திருமதி. ரமாபாய் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். தமது 25ஆவது வயதில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். டாக்டர் பாலிகா தமது டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பும் பின்பும் பேராசிரியர் டாட்வெல்லிடம் பாடம் கற்றார். பள்ளியில் படிக்கின்ற காலத்திலே ஆங்கிலத்திலும் மற்ற பாடங்களிலும் நிறையப் பரிசுகள் பெற்றார். மங்களூரில் கனரா பள்ளியில் S.S.L.C., படிக்கும்போது அவரது நன்னடத்தைக்காகத் தங்க மெடல் பரிசளிக்கப்பட்டது. பட்ட இடைநிலைப் படிப்பின்போது "First Gentlemen"-க்கான பரிசு பெற்றார். சென்னை கிருத்துவக் கல்லூரியில் பி.ஏ. படித்தபோது ஆங்கிலம் மற்றும் பைபிள் பாடத்தில் பரிசுகள் பெற்றார்.

இவரது தாய்மொழி கொங்கணி. இவர் பென்ட்லண்ட்பேட்டை மங்களூர் கவுத் சரஸ்வத் பிராமண வகுப்பினர்.

தம் முன்னைவர் பட்டத்திற்கு பாலிகா எழுதிய கட்டுரை, "The influence of the Home Department on Land Revenue and Judicial Administration in the Presidency of Fort William in Bengal from 1807 to 1822.

பணிகள்

இவர் காப்பாட்சியராகத் தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் பணியேற்ற காலம் மிகவும் இக்கட்டான காலம். அப்போது வெள்ளையர் ஆட்சி. 1935ஆம் ஆண்டிலே இவருக்கு முன் பணியற்றிய பி.மக்யூன் I.C.S., தாம் பணியாற்றிய காலத்தில் பேராசிரியர் டாட்வெல்லைப் பின்பற்றி மதராஸ் ஆவணங்களைப் பற்றிய ஒரு கையேடு தயாரித்து அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியிருந்தார். அந்தக் கையேட்டில் பல்வேறு குறைபாடுகள், மாறுபட்ட கருத்துக்களும் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அதனைச் செம்மைப்படுத்தும் பணியை டாக்டர் பாலிகாவிடமே அரசு ஒப்படைத்தது. இதனை டாக்டர் பாலிகா தாம் கற்றிருந்த அடிப்படைப் பயிற்சி மற்றும் பேராசிரியர் டாட்வெல்லிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்டவற்றைக் கொண்டு அரசின் விருப்பத்திற்கேற்ப அந்தக் கையேட்டினைச் செம்மைப்படுத்தி வெளியிட்டார்.

அடுத்து, செஞ்சோற்றுக் கடனாக மக்யூன் அவர்களிடம் எடுத்த பயிற்சியின் பொருட்டு அவர் தயாரித்த தஞ்சை மாவட்ட ஆவணங்களுக்கான 6 வழிகாட்டி நூற்களுக்கு டாக்டர் பாலிகாவே அறிமுகவுரை எழுதவேண்டிய கடமையும் 1935ஆம் ஆண்டிலே நிகழ்ந்தது.

அடுத்த ஆண்டிலே, 1936இல் ஒரிசா, சென்னை மாகாணத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றது. இதன் பொருட்டு உடனடியாக அந்த மாகாணத்துக்குரிய அனைத்து ஆவணங்களையும் பிரித்து அம் மாநிலத்துக்கு அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவ்வாறு செயல்பட்டு ஆயிரக் கணக்கான ஆவணங்களை அங்கே அனுப்பி வைத்தார்.

இந்த ஆண்டிலே ஜெ. சிவசண்முகம் பிள்ளை முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் ''மதராஸ் லோகல் ஷெல்ப் கவர்ன்மெண்ட்'' என்ற தலைப்பில் ஆராய்ச்சிக்காக ஆவணக் காப்பகம் வந்தபோது அவருக்குக் கட்டுரை வரைய அனைத்து உதவிகளையும் செய்தவர் டாக்டர் பாலிகா. இதுபோல, ஜே.ஜே. காட்டன் என்ற முன்னாள் காப்பாட்சியர் (1926) எழுதிய, "List of inscriptions or monuments in Madras," என்ற புத்தகத்தில் பல்வேறு திருத்தங்கள் மற்றும் புதிய கூடுதல் விவரங்களையும் அதில் சேர்த்து எழுதி வெளியிட்டார். அந்த வெளியீட்டின் 2 தொகுதிகளும் ஒரு வரலாற்றுக் களஞ்சியமாக நூற்றுக்கணக்கான தனி மனிதர்கள் பற்றிய வாழ்க்கைச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

இதே ஆண்டில் ஆவணக்காப்பகத்தில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சுமார் 8000 வரைபடங்களை பூகோள ரீதியாக அரசியல் மற்றும் கடல் வாணிபம் சம்பந்தப் பட்டவைகளைத் தொகுத்து அதற்கு அட்டவணையும் விளக்கங் களுடன் தயாரித்தார். பின்னர் அவைகள் அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்க அரசுக்கு எழுதி ஒப்புதல் பெற்றார்.

1937இல் டாக்டர் பாலிகா இலாகூரில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவின் கூட்டத்தில் டாக்டர் எஸ்.கே.அய்யங்கார் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டார்.

1938ஆம் ஆண்டில் 1755-1765ஆம் ஆண்டுகளுக்கான ஆவணங்களான (அனைத்து துறைகளைச் சார்ந்தவை) Consultations, Despatches, Country Correspondence முதலியவைகளை, மறு பதிப்பாக்கி வெளியிட வேண்டுமென அரசுக்குக் கருத்துருக்கள் அனுப்பினார். அவைகளை மறுபதிப்பாக வெளியிடுவதன் அவசியத்தை அரசுக்கு வலியுறுத்தும் போது, ''காலத்தால் பழைய ஆவணங்கள் அழிய நேரிடும்போது அவைகளின் அச்சுப்பிரதிகளில் பொதிந்துள்ள பழைய நினைவுகள் அழியாமல் பாதுகாக்க வாய்ப்பாகும்'' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்த ஆண்டிலே கவர்னராக இருந்த தாமஸ் சாண்டர்ஸின் குணங்களும், அவரின் சாதனைகளும் பற்றிய கட்டுரை தயாரித்து பூனாவில் நடைபெற்ற இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழு மாநாட்டு மலரில் வெளியிட்டார். ''அமானிமுறை வரி விதிப்பு'', ''புகையிலை வருவாய் மற்றும் நிஜாமின் சுங்க வரி விதிவிலக்கு'' போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

1939இல் டச்சு மொழி ஆவணங்களை, அதாவது அவற்றைப் படித்து அறிந்து அட்டவணை தயாரிக்க, பல்வேறு டச்சு மிஷின்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதி, பாதர் ஜே.புருனியா பாரிஸ் என்பவரைக் கண்டுபிடித்து அவரிடம் அப் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தார். பாதிரியார் பரங்கிமலை சர்ச்சில் மதபோதகராக இருந்தார்.

அதே ஆண்டில் (1939) சென்னை பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் பாலிகாவைத் தேர்வாளர் குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக நியமித்தது. இதே ஆண்டில், (பேராசிரியர் டாட்வெல் 1744 முதல் 1765 வரையிலான ஆவணங்களுக்குக் கால விவர அட்டவணை தயாரித்தது போல) வருவாய்த் துறை ஆவணங்களுக்குக் காலவிவர அட்டவணை தயாரிக்க வேண்டுமென அரசுக்கு எழுதினார்.

இந்த ஆண்டில் இரண்டு புதிய ஆவண அறைகள் கட்டப்பட்டு அவைகளில் சர்வே, செட்டில்மெண்டு ஆவணங்களை மாற்றினார். ஆவண அறைகளுக்கு ரேக்குகள் அமைக்கும்போது தேக்கு மரத்தால் அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். இவைகளே ஆவணங்கள் பாதுகாப்புக்கு உகந்தது என்றார்.

இந்த ஆண்டு, கல்கத்தாவில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். ''மாநில சிறுபாசனத் திட்ட வரலாறு,'' குறித்த குறிப்புகளைத் தயாரித்து அரசு வருவாய்த் துறைக்கு அனுப்பினார். 1939இல் இரண்டாம் உலகப் போர் வந்தது. இவ்வாண்டில் "Literacy in Madras"

(1822-1931) மற்றும் "Permission Certificate" என்ற இரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

ச.வையாபுரிப் பிள்ளையுடன்

*1940*ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் பரோடாவில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளை, ஆவணக்காப்பகத்தில் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை நாட்குறிப்பினைப் பார்வையிட வேண்டும் என்று டாக்டர் பாலிகாவிற்குக் கடிதம் எழுதினார். அவ்வாறு அவருக்கு அனுமதி வழங்கி ஆவணங்களை எடுத்துக் காட்டியதோடு சுமார் 39 தொகுதிகளை (கையெழுத்துப்படிகள்) பொதுத்துறை, துணை ஆவணங்களைப் (Public Sundries) பார்வையிட்டுப் பிள்ளை தமது கருத்துக்களை பாலிகாவிற்குத் தெரிவித்தார்.

தலையாய தொண்டு

*1941*இல் அவர் இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டதாகத் தெரிய வில்லை. இந்த ஆண்டில் இந்தக் குழுவினைப் புனரமைப்புச் செய்யும் பொருட்டுப் பதினான்கு பக்க அளவில் அவருடைய கருத்துக்களை அனுப்பி வைத்தார். அவற்றில் அரசு ஆவணங்கள், தனியார் ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பது, வரலாற்று ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவது பற்றித் தம் மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் தொடங்கிவிட்ட நிலையில் தாள் பற்றாக்குறை வந்தது. இதனால் பழைய ஆவணங்களை அச்சிடும் பணிகளை (Reprinting of old Records 1755-1765) அரசு அச்சகம் நிறுத்திவிட நினைத்தது. ஆனால் டாக்டர் பாலிகா, இது கூடாது என்று எடுத்துக் கூறினார். தனது இருபத்தாறு பக்கக் கடிதத்தில் அதற்கான வலுவான விளக்கம் அளித்தார்.

போரும் காக்கும் நிலையும்

உலக யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது 1942இல் ஜெர்மானியர் குண்டு வீச்சு பற்றிச் சென்னையில் புரளி

ஏற்பட்டது. சென்னையில் பல அரசு அலுவலகங்கள், சென்னையை விடுத்து சுமார் 100 மைல்களுக்கப்பால் மாற்றப்பட்டன. பாலிகா தமது அலுவலக ஆவணங்களைச் சித்தூர், பலமனேரி முதலிய இடங்களுக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்தார். அச்சிடப்பட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் சிறப்புற்ற ஆவணங்களைத் தவிர ஏனைய அனைத்து ஆவணங்களையும் இடம் மாற்றினார்.

பணியும் பட்டமும்

தலைமையிடத்தைச் சித்தூருக்கு மாற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து பணியாற்றினார். அவர் மாதத்தில் மூன்று முறை சென்னைக்கும் பலமேனாருக்கும் சென்று அலுவலகப் பணிகளைச் செய்தார். கிட்டத்தட்ட 1943லிருந்து 1950ஆம் ஆண்டுவரை சித்தூரிலேயே வாழ்க்கை நடத்தினார். இவரது சேவையைப் பாராட்டி அன்றைய வெள்ளையர் அரசு இராவ்பகதூர் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது.

1942இல் மைசூரில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழு மாநாட்டில் அவர் கலந்துகொண்டார். அவர் எழுதிய "Humanitarian ideas in Madras" (1830-1835) என்ற கட்டுரை மாநாட்டு மலரில் வெளியானது.

1943இல் சிறைக்கூடங்களில் கைவினைத் தாட்கள் செய்யும் தொழில் குறித்தும், சிறை நிலவரம் பற்றியும் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதினார். அலிகாரில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். 1800-1857 ஆண்டுகளுக்குரிய ஆவணங்களிலிருந்து சிறந்த ஆவணங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து (Selections from Records) அவற்றை வெளியிட ஏற்பாடு செய்தார்.

இடம் பெறாததேன்?

இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவின் ஆராய்ச்சி மற்றும் வெளியீட்டு மன்றத்தின் பதிப்பாசிரியர் ஆலோசனைக் குழுவில் டாக்டர் பாலிகா பெயர் காணப்படாதது குறித்துப் பேராசிரியர் கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரி மிக்க விசனப்பட்டார்.

இதையே ஆர்.வி. போதுவல் என்பவரும் இந்தக் குழுவில் ஏன் ஒரு நூலகரை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். ஆனால் டாக்டர் பாலிகாவோ மிக்க வினயமாகவும் அமைதியாகவும் ''இந்தியாவிலேயே தாம் ஒருவரே இங்கிலாந்திலிருந்து ஆவணக் காப்பியல் பயின்று வந்தவர். தம் பெயரை நீக்கி இருப்பது தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு களங்கமல்லவா'' என்று கேட்டார்.

சென்னையில் வாழ்ந்த சுமார்ட் (Smart) என்ற ஓவியக் கலைஞர் பற்றிய ஒரு சர்ச்சையை ஆர்தர் ஜாபி என்பவர் கிளப்பினார். அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை ஆவணங்களிலிருந்து திரட்டும் பொருட்டு, பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரி மூலமாக டாக்டர் பாலிகாவை அணுகினார்.

நேர்மையான நிர்வாகி

இந்தப் பணியைச் செய்ய அரசுக்கு ஆய்வுக் கட்டணம் செலுத்துமாறு பாலிகா கேட்டார். இதற்கு ஆர்தர் மௌனித்தார். ஆனால் தமது கோரிக்கையை உயர்நீதி மன்றப் பதிவாளர் தாம்ஸன் என்பவர் மூலமாக மீண்டும் பாலிகாவை வலியுறுத்தினார். இதற்கும் பாலிகா அசையவில்லை. அடுத்து, கவர்னரின் தனிச்செயலாளர் பிளேட் என்பவர் மூலமாகவும், பிறகு கவர்னரின் மனைவி லேடி மர்சூரி என்பவர் மூலமாகவும், அடுத்து ஜார்ஜ் போக் என்ற திருவாங்கூர் திவான் மூலமாகவும் அணுகினார். எதுவும் நடக்கவில்லை.

ஆராய்ச்சியை இனாமாகச் செய்து தரவேண்டும் என்பது அவரது வாதம். அதோடு சென்னை ஆவணக் காப்பகம் வரலாற்று ஆராய்ச்சியைப் பேணவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டையும் கூறினார். இதற்குச் சரியான பதில் கொடுத்தார் பாலிகா. ஆனால் ஜார்ஜ் போக், ஆர்தருக்குப் பதிலாக, கட்டணத்தைக் கட்டிவிட்டு ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தேவையான தீர்மானம்

1944இல் இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுக் கூட்டம் உதய்பூரில் நடந்தது. சி.எஸ்.சீனிவாசாச்சாரி அவர்களுக்குப்

பதிலாக டாக்டர் பாலிகா வட்டார வரலாற்று ஆய்வுக்குழுவின் பணிகளை ஒரே சீரானதாக்கத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அதுபற்றித் தமிழ்நாடு அரசும் ஒப்புதல் அளித்திருந்தது. ஆவணங்களை ஒருங்கிணைத்தல், அவற்றுக்குப் பட்டியல் தயாரித்தல், ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்துதல் போன்ற நெறிகள் பற்றிய தீர்மானமும், இதே கூட்டத்தில் பிராந்திய மற்றும் மாவட்ட ஆவணக் காப்பகங்கள் திறப்பது பற்றியும் தமது கருத்துக்களை உணர்த்தினார்.

1945ஆம் ஆண்டு பெஷாவரில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். தஞ்சாவூர் ஏஜென்சி ஆவணங்கள் பற்றி அரசுக்கு குறிப்புகள் அனுப்பினார்.

ஆட்குறைப்புப் பற்றி

1947இல் டாக்டர் பாலிகாவின் தந்தையான டாக்டர் ராமபாலிகா மரணமடைந்தார்.

இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் 1948இல் அரசு அலுவலகங்களில் ஆட்குறைப்புப் பற்றிப் பிரச்சனை எழுந்தபோது, டாக்டர் பாலிகா தம் கருத்தை அரசுக்குத் தெரிவித்தார். அதில், 'அரசின் இத்திட்டம் அரசு ஊழியர் களிடையே மிக்க கஷ்டத்தையும், பெரும் மனப் பாரத்தையும் அவர்கள் மேல் ஏற்றும் செய்கையாகும்' என்று வெளிப்படையாகவே குறிப்பிட்டார்.

தகவல் திரட்டுகள் தருதல்

அண்டை நாடான இலங்கையில் ஆட்சி மொழிபற்றிய சர்ச்சைகள் வந்தபோது, பொதுவாக இப்பொருள் குறித்து 1798லிருந்து 1929 வரையிலான தகவல்களை ஆவணங்களிலிருந்து தொகுத்து அனுப்பினார். அரசு நிருவாகத்தில் ஒரு மொழிக்கு மேல் கூடுதலாக ஆட்சி மொழிகள் சேர்க்கப்பட்டால் உருவாகும் பிரச்சினைகள் குறித்தே அவர் தம் கருத்துக்களை வழங்கினார்.

பிரஞ்சு ஆட்சியின்போது துபாஷாக இருந்த ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு பற்றி ஒரு தடவை பாண்டிச்சேரி நூலகத்தினருக்குத் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். அதில், "a mine of information regarding the private life of Dupleix and the history of the period" என்று குறிப்பிட்டார் பாலிகா.

சிக்கலான கேள்விகள்

நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே போகும் ஆவணங்களை மதிப்பீடு செய்து அவற்றில் தேவையற்ற ஆவணங்களை அழிப்பது பற்றி யார் தீர்மானிப்பது என்று கேட்டதற்கு டாக்டர் பாலிகா,

> ''எந்த நிர்வாகி ஆவணங்களை உருவக்குகின்றாரோ அவரே அது குறித்துத் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆவணக் காப்பாளர் இதுபற்றிக் கூறுவது, ஆவணக் காப்பியல் கொள்கைக்கு எதிரானது ''

என்று தம்கருத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார்.

மற்றொருமுறை அவரே ஆவணங்களில் எது முக்கியம் எது முக்கியமில்லாதது என்று கேட்டபோது, 'ஒரு ஆவணக் காப்பாளரைப் பொறுத்து வெகு கடினமான கேள்வி' என்றார்.

1946இல் டாக்டர் பாலிகா, அரசுக்கு "The excluded and partially excluded area factual memorandum" என்ற பொருளில் கட்டுரை தயாரித்தார். இக்கட்டுரையை அந்நாளைய பிரிட்டீஷ் அரசு, டாக்டர் ஏ.ஐயப்பன் தலைமையில் ஏற்படுத்திய ஆதிவாசி மக்கள் நல ஆய்வுக் குழுவினர் பயன்படுத்திக் கொண்டதோடு டாக்டர் பாலிகாவை அந்தக் குழு பாராட்டத் தவறவில்லை.

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வரையப்பட்டபோது இவரது கட்டுரை பயன்படுத்தப் பட்டதாகவும் ஒரு குறிப்பிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதேயாண்டில் (1946) நிர்வாகத்திலிருந்து நீதித்துறையை மாற்றுவது பற்றிய கட்டுரையை எழுதி அரசுக்கு அனுப்பினார்.

இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பின் மாகாணங்களுக் கிடையே எல்லைத் தகராறு, நில, நீர்ப் பிரச்சினைகள் பல உருவாயின.

மொழி வழி மாகாணப் பிரிவினைகள் பற்றியும் பிரச்சினைகள் வந்தன.

தீர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டாமா?

டாக்டர் பாலிகா சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியர் மட்டுமல்ல,சிறந்த படிப்பாளி, சிந்தனையாளர், உலக மகா காவியங்களையும், சிறந்த நூல்களையும் படித்தவராதலால் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்து சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

1. "The notes on Riparian rights in Madras"
2. "Cannanore Fort and Cantonment"
3. "Interprovincial or inter state agreement relating in the use of river waters."

இவற்றை அன்றைய இம் மாகாண அரசு எக்காரணத்தினாலோ வெளியிட அனுமதி மறுத்து விட்டது.

ஆவணக் காப்பாளர்கள் பல்வேறு ஆவணச் சான்றுடன் எழுதிய கட்டுரையை இதுகாறும் வெளியிடாதிருப்பதிலிருந்து அரசு ஆட்சியுரிமை பெற்றோர் தங்களுடைய சுய எண்ணங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அழுத்தம் மற்றவர்களது அறிவு ஆற்றலுக்கு அளிப்பதில்லை. இதனால் தவறான வழிமுறைகளையும் அரசியலார் உருவாக்கி விடுகிறார்கள் என்பது கண்கூடு.

வெளிப்பட்டநிலை!

இந்திய சுதந்திர தின 10ஆவது ஆண்டுவிழா (1957) நாடெங்கும் கொண்டாடியபோது இந்துப் பத்திரிகையில் டாக்டர்பாலிகா "Nationalism in South India" (தென்னகத்தில் தேசிய விடுதலைப் போர்) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதி வெளியிட்டார். இக்கட்டுரை அந்நாளைய ஆட்சிக் கட்டிலில் இருந்தோரால் விரும்பப்பட்டது. எனவே, அக்கட்டுரையை நாடெங்கும் படிக்கும் வகை செய்தார்கள். அதனை 'சென்னைச் செய்தி', என்ற அரசுப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டனர். இந்தக்

கட்டுரையை எழுதியதற்காக டாக்டர் பாலிகா பலராலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்டார்.

பரவலான நிலை

ஆவணக்காப்பகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த டச்சு மற்றும் டேனிஸ் ஆவணங்களுக்கு முறையான அட்டவணைப் பட்டியல்கள் தயாரிக்க 1952இல் உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து மராட்டிய ஆவணங்களைப் பேராசிரியர் டி.வி.போத்தார் என்பவரைக் கொண்டு பரிசீலித்து அதற்கான விவரப் பட்டியல்கள் தயாரித்தார்.

1955இல் டாக்டர் இராசேந்திரபிரசாத், சென்னை ஆவணக் காப்பகத்திற்கு வருகை தந்து இங்குள்ள ஆவணங்கள் பராமரிப்பது பற்றித் தமக்குள்ள திருப்தியை வெளிப்படுத்தினார்.

ஆவணங்கள் யாவும், எழுதப்படும் காகிதங்களைப் பொறுத்தே நீண்ட நாட்கள் பழுதடையாது இருக்கும் வாய்ப்பைப் பெறும். ஆகவே அரசுக் கோப்புகளில் உயர்ந்த தரமான காகிதம் உபயோகிப்பதை வலியுறுத்தினார். ஆவணங்கள் வெகுகாலத்திற்கு இருப்பதற்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணமென்றார்.

1955இல் டாக்டர் பாலிகா டெல்லியில் நடந்த கல்வித்துறையின் ஒருங்கிணைந்த துறைக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு பழைய பிரிட்டீஷ் ஆட்சியின்போது தயாரிக்கப்பட்ட மாவட்ட விவரச்சுவடிகளைப் புதுப்பிப்பது பற்றித் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்ட இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழு அரசு ஆவணங்களின் பராமரிப்புக்கும் அவற்றின் மேம்பாட்டுக்கும் உரிய கொள்கைகளை இயற்றும் நிறுவனமாக இருந்து வருகிறது. அந்த அமைப்பின் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு டாக்டர் பாலிகா அவர்கள், இந்திய துணைக்கண்டத்து

ஆவணங்களின் நலன் கருதி அவர் பேசிய பேச்சுக்கள், கொள்கைகள், தீர்மானங்கள் ஏராளமானவை. அதில் கலந்துகொண்ட வரலாற்று ஆசிரியர்கள், நூலகர்கள், ஆவணக் காப்பாளர்கள், தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள், அரும்பொருட் காப்பாட்சியாளர்கள் முதலிய பல்துறை அறிஞர்கள் மத்தியில் அவருக்குப் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. முன்னாளைய ஜனாதிபதி சங்கர்தயாள் சர்மா, இந்தியப் பிரதமர் நேருஜி, இராஜாஜி போன்ற அரசியல் தலைவர்களுடன் பாலிகா நேரடித் தொடர்பு கொண்ட கூட்டங்கள் உண்டு. அவரது நகல் தீர்மானங்கள் இன்றும் ஆவணக் காப்பகங்களில் வேதங்களாக இருக்கின்றன.

காப்பகத்தின் தந்தை

தமிழ்நாடு ஆவணங்களின் மேன்மைக்காக அவர் அல்லும் பகலும் உழைத்தார். அவர் தந்தை இறந்தபோது பதினான்கு நாட்கள் மட்டுமே விடுப்பில் சென்றார். வேறு எந்தக் காலத்திலும் அவர் விடுப்பு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

'ஆவணக் காப்பகத் தந்தை டாக்டர் பாலிகா' என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல.

'மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ்' என்று சொன்னால் அது உலகப் புகழ்பெற்றது. ஏனெனில் உலக ஆவணங்களில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்கள் தலை சிறந்தவை என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த ஆவணங்களைப் பராமரிக்க அவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் ஏராளம். அவர் அவ்வப்போது அரசுக்கு எழுதி ஆக்கப் பணிகள் செய்தார். இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவினரிட மிருந்து வரும் எத்தகைய வேண்டுகோள் மற்றும் பிரேரணைகளையும் அவர் தம் நுண்மாண் நுழைபுலன்கள் வாயிலாகத் தெற்றென ஆய்ந்து சிந்தித்து அதற்கு வடிவம் கொடுத்தார். அவர் நகல் தீர்மானங்கள் போடும்போது, பல்வேறு கூட்டங்களில் நிபுணர்களிடம் எதிர்வாதம் புரிந்தார். அவருக்கு நிகர் அவரே என்று பலரும் புகழ்ந்துரைத்தனர்.

அவரது சம காலத்தவர்களாக அரசுப் பதவிகளிலும், வரலாற்று அரங்கங்களிலும் பேராசிரியர் சீனிவாசாச்சாரி, பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரியார், டாக்டர் எஸ்.கே. அய்யங்கார், கே.ஆர். சீனிவாசய்யங்கர் போன்றோர் அசைக்க முடியாத தூண்களாக இருந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் பாலிகா ஒரு தாமரை மலராக இருந்தார்.

தக்க வழிகாட்டி

ஆவணக் காப்பகங்களில் ஆவணங்களை அழிக்கும் அல்லது அப்புறப்படுத்தும் கொள்கைகள் பலகாலமாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. அதற்குத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு முன்னோடிக் கொள்கை எதுவும் இல்லை. சில காலக்கட்டங்களில் ஆவணங்கள் அழிக்கப்பட்டு வந்தன. கூம்ப் என்ற ஆய்வாளர் 1897ஆம் ஆண்டு அரசுக்கு நீண்ட அறிக்கை கொடுத்தார். ராயல் கமிஷன்கூட இந்த விவகாரத்தில் தலையிட்டுத் தனது கருத்தைக் கூறியது.அதற்குப் பின் டாக்டர் பாலிகா அதற்கு வடிவம் கொடுக்க முற்பட்டார்.

ஆவணங்களை அழிவிலிருந்தும், அழிப்பதிலிருந்தும் காப்பாற்றிட சில விதி விலக்குகள் மேற்கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று தம் கொள்கையை அரசுக்கு எழுதினார். தேவையற்ற ஆவணங்கள் என்று சில வகையான ஆவணங்களை அழித்து விடுவதால் தவறில்லை என்பது அவரது கொள்கையாகும். இதனால் இடம், பொருள் சேமிப்பாகும் என்றார்.

மகாத்மாவுடன் மாறுபட்ட நிலை

டாக்டர் பாலிகா அஞ்சா நெஞ்சினர். அவர் ஒருமுறை நமது தேசப்பிதா காந்திஜி அவர்களின் கருத்துக்கு மாறுபட்டு நின்றார்.

இந்தியாவில் எழுத்தறிவு பெற்றோர் தொகையில் 50 அல்லது 100 ஆண்டுகளில் குறைந்துவிட்டது என்ற காந்தியடிகளின் அறிக்கைக்கு பாலிகாவின் கருத்துக் கேட்கப் பட்டது. அப்போது பாலிகா அவர்கள் சென்னை ராஜாதானியைப்

பொறுத்து எதையும் ஆதாரபூர்வ மாகப் படித்துத் தமது கருத்துக்களைக் கூறவதில் வல்லவராதலால், ஆவணங்கள் ரீதியாக இதைப் பரிசீலித்து காந்திஜியின் கூற்றுக்கு மாறுபட்ட முறையில் பதில் அளித்தார். (வேறு ஒரு கட்டுரையில் இதுபற்றி முழு விவரம் தரப்பட்டுள்ளது).

விதிகளுக்கிடையே

டாக்டர் பாலிகா யாரையும் எதற்காகவும் அதிகமாகப் பாராட்டவோ, புகழவோ மாட்டார். ஆனால் அவ்வாறு பாராட்டப்பட வேண்டிய நேரத்தில் பாராட்டுவார். அன்றைய நாளில் அரசுப் பணிகள் எவ்வளவு கடுமையானவை என்பதை நாம் அறிவோம். எந்தக் குற்றத்தையும் விதிகளின் அடிப்படையில் பரிசீலித்து அதிகாரிகள் தீர்மானிக் கலாம். ஆனால், பாலிகா அவர்கள் மனிதாபி மானமும், இளகிய குணமும் கொண்டதால், எந்த ஊழியரையும் அவர் கடுமையாகத் தண்டித்ததில்லை.

அறிஞர் அண்ணாவின் பாராட்டு

டாக்டர் பாலிகா இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பத்தாம் ஆண்டு அதாவது 1957இல் இந்து பத்திரிக்கையில் 'தென்னகத்தில் தேசிய விடுதலைப் போர்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதினார் என்று முன்பே குறிப்பிட்டோம். இதனை அண்ணா அவர்கள் படித்துவிட்டுத் தமது 'ஹோம்லண்ட்' இதழில் "Truth Triumphant' என்ற தலைப்பில் டாக்டர் பாலிகாவைப்பற்றி விமர்சித்தார். அஞ்சா நெஞ்சினர் என்று பாராட்டினார்.

ஏனெனில் அக் கட்டுரையில் நீதிக்கட்சி, திராவிட இயக்கங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, காய்தல், உவத்தல் இன்றி எழுதியதே அண்ணாவை மனமாச்சரியப்பட வைத்தது. இந்தக் கட்டுரை அன்றிருந்த ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று பாராமல் உள்ளதை உள்ளபடி வரலாற்று ஆராய்ச்சி நோக்குடன் எழுதியதால் அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் அந்தக் கட்டுரையில் தனியே ஆயிரம்நகல்கள் அச்சிட்டுத் தமிழக மெங்கும் விநியோகம் செய்தனர்.

புகழ் மிக்க படைப்புகள்

டாக்டர் பாலிகாவின் "Studies in Madras Administration (2 தொகுதிகள்) என்ற இந்த நூல் சுமார் 40 ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டது. அவ்வப்போது நூற்றுக்கணக்கான மூல ஆவணங்களைப் படித்துப் பார்த்து அதன் சாறாக இக்கட்டுரைகளை எழுதி யுள்ளார். இன்றளவும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் பொக்கிஷமாக இந்த நூல்கள் பயன்படுகின்றன.

மாவட்ட விவரச் சுவடிகள் (District Gazetteers)

வெள்ளை அதிகாரிகளால் மாவட்ட மானுவல் என்று கடந்த 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தயாரிக்கப் பட்டிருந்த மாவட்ட வரலாற்றுச் சுவடிகளைத் திருத்திப் புதிய தலைப்புகள் மூலமாக காலத்திற் கேற்றவாறு மதுரை, கோவை, தென்னாற்காடு, தஞ்சை ஆகிய மாவட்ட வரலாற்றுச் சுவடிகளாகத் தயாரித்து அளித்தார். இன்றளவும் இவை காலத்தால் அழிக்க முடியாதவைகளாக உள்ளன. டாக்டர் பாலிகாவின் சமகால ஆராய்ச்சி மற்றும் வரலாற்று வல்லுநர்களினால் இந்த நூல்கள் புகழ்ந்து கூறப்பட்டவையாகும்.

வெள்ளையர்கள் எழுதிய மாவட்ட மானுவல்களின் தரத்திலிருந்து மாறுபட்ட முறையில் இந்த நூற்கள் இருக்கின்றன. அனைத்து மாவட்டங் களுக்கும் சுவடிகள் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டார். ஆனால் அவர் நான்கு நூல்களே அவரது வாழ்நாளில் எழுத முடிந்தது.

பொழிப்புரை நூல்கள்

"Compendium" என்ற ஆங்கில சொல்லாக்கத்தில் ஆவணங்களைப் படித்து அவற்றின் பொழிப்புரை களைத் தொகுத்து நூலாக வழங்க அரசுக்கு எழுதி அனுமதிக்கப்பட்ட சுமார் 47 தலைப்புகளில் எழுதத் தொடங்கினார். அத்தனைத் தலைப்புகளும் ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதி வெளியிடவே திட்டமிட்டிருந்தார். இதனால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மிகவும் எளிதாகத் தங்கள் படைப்புகளை -

கட்டுரைகளை எழுத வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும். ஆனால் டாக்டர் பாலிகா அவர்கள் அதை, 1957இல் ஆரம்பித்து நான்கு மாதத்துக்கு ஒரு கட்டுரை வீதம் எழுத அரசுக்கு அவர் ஒப்புதல் அளித்தார்.

அவரது வாக்குறுதிப்படியே 4 நூற்கள் எழுதி முடித்து மற்ற நூற்கள் எழுதுவதற்கு முன் அவர் காலமாகிவிட்டார். அன்றைய் கல்வி அமைச்சராக இருந்தவர்களும், முதல்வராக இருந்தவர்களும் இக்கட்டுரைகளைப் படித்து ஒப்புதல் வழங்கிய பின்னரே நூலாக வெளிவந்தன.

பாலிகா ஒரு கவிஞர்

அன்றைய தலைமைச் செயலாளர் இந்த நான்கு நூல்களையும் படித்துப் பார்த்து டாக்டர் பாலிகாவைப் புகழ்ந்து பேசியது என்றும் மறக்கவியலாது.

டாக்டர் பாலிகா கற்பனை வளம் கொண்டவராக இளமை முதல் திகழ்ந்தார். இதற்கு ஆதாரம், அவர் முதலாவதாகத் தமது மேற்படிப்புக்காக இலண்டன் செல்ல கப்பல் பயணம் மேற்கொண்டபோது, சென்ற வழியெல்லாம் அவரை ஆட்கொண்ட இயற்கைக் காட்சிகள், நாடு நகரங்கள், மக்கள், சோலைகள், கல்லறைகள், நந்தவனங்கள், ஏன்? வானக் காட்சிகளைக்கூட விடாமல் கண்டு களித்தவராய்த் தமது கற்பனையை மிதக்கவிட்டு 35 அழகிய தலைப்புகளில் கவிதை படைத்தார். ஆங்கில கவிஞர்களுக்கொப்ப மிகச் சிறந்த நடையில் அவர் எழுதிய கவிதை யாவரையும் ஈர்க்கவல்லன. ஆயினும் இன்னும் அச்சிடாமல் உள்ளன. ''குழந்தைப் பருவம்'' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கவிதை:

"Radiant like a rainbow
"Woven with fairly Phantasies
"Pure an ethereal heaven above
"Fed on Rapturous ecstasics
"Innocent and Sweet
"Childhood is complete

டாக்டர் பாலிகாவின் மரணம்

டாக்டர் பாலிகா 1958 மார்ச்சில் புவனேஸ்வரில் நடந்த இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவின் 26ஆவது கூட்டத்தில், தேசீய ஆவணக் காப்பகம், 20 ஆண்டுகளாக நடத்தி வரும் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் மறுமதிப்பீடு செய்யும் துணைக் குழுவின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆயினும் அவர் அப்பணிகளைச் செய்யுமுன்னர் 1958 செப்டம்பர் 21இல் இயற்கை எய்தினார்.

மறைவுக்குப் பின்பும் பாராட்டுகள்

அந்நாளைய இந்தியக் கல்வி அமைச்சர், டாக்டர் கே.எல். ஸ்ரீமாலி இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழு தனது 34 ஆண்டுக் கூட்டத்தைத் திருவனந்த புரத்தில் நடத்தியபோது அங்குப் பாலிகாவிற்குப் புகழாரம் சூட்டப்பட்டது.

> டாக்டர் பாலிகா, 1937ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுவுடன் தொடர்பு கொண்டு, ஆவணக் காப்பியல் நடவடிக்கைகளில் தம்முடைய பங்கினைச் சீரான முறையில் வழங்கினார். அவரது அயராத முயற்சியால்தான் இன்றைக்கு மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் ஆசியாவில் சிறந்த ஆவணக் காப்பகங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது.
>
> இதன் வெளியீடுகள் இந்திய வரலாற்றாளர்களுக்குத் தேவையான வரலாற்றுச் சான்றுகளை அளித்துள்ளன. இவரது மரணத்தினால் இந்த வரலாற்றுக் குழு பெருத்த இழப்பில் உள்ளது''

ஏனையோர் கூற்று

டாக்டர் பாலிகா பற்றி அவரது மூத்த மகள், திருமதி குசுமலதா,

''பாலிகா ஒரு இந்துஸ்தானி சங்கீதப்பிரியர். மேற்கித்திய இசை மிகவும் பிடிக்கும். நன்றாகப் பாடுவார். அவர் ஓவியக் கலைஞரும்கூட. அவரது எண்ணெய்ச் சாய ஓவியங்கள் அவரது இல்லத்தை அழகுபடுத்துகின்றன.''

''கவிதைகள் புனைவதிலும் அவருக்கு ஈடுபாடு உண்டு. அவர் தொடர்ந்து கவிதையே எழுதினார்.''

''பளு தூக்குவதில் வல்லவர். தம் உடம்பை அத்தகைய பழக்கத்தில் வைத்திருந்தார். அரை மூட்டை அரிசியைத் தம் பற்களால் கயிறுகட்டி இழுக்கும் பலம் அவரிடம் காணப்பட்டது'' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஸ்ரீபத்மனாப ராவ் என்பவர் பாலிகாவின் அலுவலக நண்பர். இவரை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று சமஸ்கிருத சுலோகங்களைப் பாடக் கேட்பதில் பாலிகா அக்கறை செலுத்தினார்.

ஜெயச்சந்திரன் என்பவர் கூறுவது:

'சித்தூர் ஆர்.டி.ஓ. அலுவலக பங்களாவில் இருந்த கரையான் புற்றை முதலில் தோண்டி எடுத்து ஒழித்தார். ஆவணங்களும், புத்தகங்களும் கரையான்களினால் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவே இதை முதலில் செய்தார். ஒரு பெரிய பாரம்பரியமிக்க குடும்பத்தவர். ஆனாலும் எளிய வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்தார்.'

மற்றொருவர், டாக்டர் பாலிகாவிற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்த வி.கே.நாயர் தாமும் அவரிடம் பெற்ற அனுபவத்தினை இப்படிச் சொல்கிறார்:

'1942இல் சென்னை அச்சு நாடுகளினால் தாக்கப்படும் சூழ்நிலையில் ஆவணங்களைக் கடற்கரை நகரான சென்னையிலிருந்து உள்பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல சித்தூர், பலமனேர் முதலிய இடங்களைத் தேர்வு செய்யப்பட்டு அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் டாக்டர் பாலிகாவே செய்தார். இராணுவ உதவியும் பெறப்பட்டது. தலைமைச் செயலகம், வருவாய் வாரியம் இவைகளுக்குத் தினமும் ஆவணங்களை ஆட்கள் மூலமாகப் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்டது.

அப்போது தமிழகம் கவர்னர் ஆட்சியில் இருந்தது. கவர்னரின் ஆலோசகர் டி.ஆஸ்டின் சித்தூருக்குச் சென்று ஆவணங்கள் வைக்கக் கூடிய இடங்களைப் பார்வையிட்டார்.

2ஆவது உலக யுத்தம் முடிந்து 1950இல்தான் மீண்டும் ஆவணங்கள் சென்னைக்கு வந்தன. இந்தக் காலங்களில் டாக்டர் பாலிகா அயராது உழைத்தார். தினமும் சித்தூர் அலுவலகப் பணிகளுடன் வாரம் ஒருநாள் பலமனேர் செல்வார். மாதம் ஒருநாள் அவர் சென்னையில் உள்ள அலுவலகத்தினைப் பார்வையிடுவார். எம்.வி. சுப்பிரமணியம். (ICS), கேசவயுன்னி(IFS) போன்ற அதிகாரிகளிடம் நன்கு பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்.

பணியிலே இன்பம்!

இந்திய தேசீய ஆவணக் காப்பகத்தின் தலைமைப்பதவி அவரைத் தேடி வந்தது. அப்போதிருந்த தலைமைச் செயலர் அவரது விருப்பத்தைக் கேட்டபோது, தாம், 'இக் காப்பகத்திலே இன்னும் நிறையச் செய்யவேண்டி யிருப்பதால் தேசீய ஆவணக்காப்பக இயக்கநர் பதவி தமக்கு வேண்டாம்' என்று கூறிவிட்டார்.

இந்தியத் தலைநகராகிய டெல்லியைவிட தமிழகத்தில் தாம் செய்து வரும் பணி மனநிறைவளிப்பதால் தேசீயப் பதவியில் கூடுதலாகக் கிடைக்கும் ஊதியத்தையும் அவர் பெரிதாகக் கருதவில்லை.

குடும்பத்தார்

டாக்டர் பாலிகாவின் மனைவி பம்பாயில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மரணமடைந்தார்.

டாக்டர் பாலிகாவின் குடும்பத்தினர் இப்போதும் சென்னை நகரில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவருக்கு 2 மகன்களும், 2 பெண்டிரும் இருக்கிறார்கள். மூத்தமகன் கிருஷ்ண பாலிகா, கெமிக்கல் தொழிற்சாலை நடத்துகிறார். இரண்டாவது மகன் உமேஸ், எம்.டெக். படித்தவர், அமெரிக்காவில் கம்ப்யூட்டர் எக்ஸிக்யூட்டிவ். மூத்த மகள் குசுமலதா, சென்னையில் சமூக சேவையாளர். இரண்டாம் மகள் பம்பாயில் வங்கிப் பணிபுரிகிறார்.

முடிவுரை

டாக்டர் பாலிகா அகால மரணமெய்தினார். அவரது ஐம்பது அகவை முடித்த சில நாட்களில் அத் துயரம் நிகழ்ந்தது. இரவில் வெகுநேரம் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதிவிட்டுத் தூங்கச் சென்றவர், காலையில் எழுந்திருக்கவில்லை. தூக்கத்திலேயே உயிர் பிரிந்தது.

'தூங்குவது போலும் சாக்காடு தூங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு'

-என்ற குறட்பாவின் பொருள் அவருக்குப் பொருந்தும்.

டாக்டர் பாலிகா இன்னும் சில ஆண்டுகள் - அதாவது அவரது பதவிக்காலம் வரை வாழ்ந்திருந்தால் கூட இன்னும் அவரால் 8 மாவட்ட வரலாறுகளும், 44 கம்பெண்டடியங்களையும் எழுதி முடித்து ஆவணக் காப்பகத்தின் பெருமைக்கு மெருகூட்டியிருப்பார்.

இந்தியா முழுவதும் இருந்த அவரது நண்பர்கள் இந்த அகாலமரணத்தையொட்டி மிகத் துயர் அடைந்தார்கள்.

வாழ்க டாக்டர் பாலிகா புகழ்!

துணை நூற்பட்டியல்

(1). An article Written by M. SENDURPANDIAN and read at the Indian History Congress 57th session 1996 held at Madras 'A study on Dr.B.S.Baliga, a pioneer in Archival Science who worked for the cause of Archive and Historical Research during the pre and post independence era in the presidency of Madras and died in Harness in 1958.

(2).Souvenir in Commemoration of Dr. B.S.Baliga, a pioneer in Archival Science issued by Dr.B.S.Balia memorial Archival andHistorial Research Association, Egmore, Chennai - 8, 1995.

3. திருவேங்கடம் பிள்ளையின் தமிழ் நாட்குறிப்பு

முன்னுரை

'நாட்குறிப்புகள்' என்று நாம் குறிப்பிடுவது ஒருவகையில் இலக்கியக் கூறு படைத்ததாக உள்ளது. காகிதங்களில் எழுதப்பட்ட நாட்குறிப்புகள் சிலவற்றையே நாம் கண்டிருக்கிறோம். அவை 16ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் நமக்கு அறிமுகமாகி யுள்ளன. அறிஞர் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை நாட் குறிப்புகள் எழுதி வந்தவர்களில் ஒரு முன்னோடி யாகக் கருதப்படுகிறார். இது பற்றி வாசுகி என்வர்,

''ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை நாட்குறிப்பு இந்தியாவில் முதல்முதல் எழுதப்பெற்ற சிறப்பினை உடையது''

என்று தம் நூலில் குறித்துள்ளார். ஆனந்தரங்கர் எழுதிய நாட்குறிப்புகள் இன்றளவும் சிறந்த ஆராய்ச்சிக்குரி யனவாக உள்ளன.

இவரது நாட்குறிப்பினைத் திறனாய்வு செய்து, ''அதனைத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் மற்றொரு 'மைல்கல்' என்று அதே ஆசிரியர் வாசுகி தமது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நாட்குறிப்புகளை ஆராய்ந்ததோர், ஒரு சிறந்த தமிழ் உரைநடையை ரங்கபிள்ளை எழுதியுள்ளார் என்பதைக் குறிப்பிட மறந்துவிட்டனர். ஆனால் இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த வீரமாமுனிவரின் (1680 - 1747) நூற்கள் சிலவற்றை 'உரைநடை' நூல்களாக எழுதினார் என்று பாராட்டி மகிழ்கின்றோம். பெஸ்கியையும், நொபிலியையும் (1577-1656) தமிழ்

உரைநடையின் தந்தையர் என்றும், அவர்களைத் தொண்டுள்ளம் கொண்டவர்கள், ஆரம்ப கர்த்தர்கள் என்றும் பாராட்டுகிறோம். ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பேடுகளில் தமிழ் மொழியியல் ஆய்வுகள் இதுவரை நன்கு நடத்தப்படவில்லை.

முதல் நாட்குறிப்பேட்டாளர்

ஆனந்தரங்கர் சுமார் 25 ஆண்டுகள் எழுதி வந்த நாட்குறிப்புகள் 17 தொகுதிகளாகப் பிரஞ்சு தேசத்தில் பாரீஸ் தேசீய நூலகத்தில் தமிழ்ப் பிரிவில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதைச் செய்தவர் எம்.எம்.இ. ஆரியல் என்பவர் .(He was the conservator of the Archives of French India). இந்த நாட்குறிப்பு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"Rangapillai's Diary a Unique work, the translation and publication of which was Sanctioned by Government as a Service and an encouragement to Literary and historical Research" என்கின்றார்.

இந்த நாட்குறிப்புகள் யாவும் அறிஞர் ஆனந்தரங்கர், மறைந்து பல ஆண்டுகள் கழித்தபிறகு, 1846இல் எம்.காலியஸ் (M.Gallois Montburn) என்ற தமிழ்ப் பேராசிரியரால் வெளிக் கொணரப்பட்டது. தற்போது இவை 37 தொகுதிகளாகத் தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகப் பொதுத்துறை (பல்வகை) ஆவணங்களில் உள்ளன. (இவையாவும் மூலத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளாகும்.)

திருவேங்கடம்பிள்ளை நாட்குறிப்பு

ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையைத் தொடர்ந்து, அவரைப் போன்றே நாட்குறிப்புகள் எழுதியவர், திருவேங்கடம்பிள்ளை என்பவர். இவர் ரங்கபிள்ளையின் இளைய சகோதரரின் மைந்தரே யாவார். இவர் எழுதிய நாட்குறிப்புகள் யாவும் காகிதத்திலேதான் உள்ளன.

அவை, 11 ஏப்ரல் 1762 முதல் 21 டிசம்பர் 1763 முடிய முதல் தொகுதியிலும்,

திருவேங்கடம்பிள்ளை

28 அக்டோபர் 1762 முதல் 26 செப்டம்பர் 1764 முடிய இரண்டாவது தொகுதியுமாகச் சுமார் 473 பக்கங்களில் உள்ளன.

இவை பொதுத் துறையில் பல்வகை ஆவணத் தொகுதிகளில் தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் இருக்கின்றன.

பிற நாட்குறிப்பேட்டாளர்கள்

தவிர, நெல்லை சவரிராயபிள்ளை, அவரது 35ஆவது வயது முதல் எழுதிவைத்த நாட்குறிப்புகளும் கடிதங்களும் இதில் சேரும். (1836 முதல் 1874 முடிய) அவை அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. இதில் சவரிராய பிள்ளையின் வரலாறும் அக்காலத்திய சமூக வாழ்க்கை பற்றிய சில குறிப்புகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து ஆற்காடு நவாப் முகமதலி எழுதியுள்ள 'நவாப் வாலாஜா நாட்குறிப்புகள்'. இவை பெர்ஸியன் மொழியில் உள்ளன. இவரது ஆட்சிக்காலம் 1749 முதல் 1795 முடியக் காண்கிறோம்.

ரங்கபிள்ளையின் காலத்தில் ஆற்காடு நவாபாக இருந்தவர் மேற்குறிப்பிட்டவரே. எனவே இந்த நாட்குறிப்புகள் வெளியிடப்பட்டால் ரங்க பிள்ளையின் நாட்குறிப்புகளுடன் செய்திகள் யாவும் சரியாக உள்ளனவா என்பதை ஒப்புநோக்கி அவற்றைத் தெளிவாக உணரமுடியும்.

அண்மையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பாஸ்கர சேதுபதியின் நாட்குறிப்பு (1866-1903) ஒன்று தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகத்தின் பாதுகாப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

31.8.1989 நாளைய 'தினமணியில்' வெளிவந்துள்ள செய்தியின் அடிப்படையில், தமிழில் மற்றொரு நாட்குறிப்பேட்டினை வீரா நாயக்கர் எழுதியுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. நாட்குறிப்புகள் 1778-1792 ஆண்டுக்குரியன. இதனைப் புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தார் வைத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

திருவேங்கடம்பிள்ளை நாட்குறிப்பு- சில செய்திகள்:

திருவேங்கடம்பிள்ளை நாட்குறிப்புகளில் கண்டுள்ள செய்திகளில் சிலவற்றை எடுத்துரைத்தல் அவசியமே! ஆனந்தரங்கரின் நாட்குறிப்புகளில் தற்கால வரலாற்றாளர்கள் சிலர் ஆய்வு நடத்தி யுள்ளனர்.

ஆனால் திருவேங்கடம்பிள்ளையின் நாட் குறிப்புகள் இதுவரை தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ அச்சாகவில்லை. அவை இன்றும் ஆவணமாகவே உள்ளன.

ரங்கபிள்ளையை அடியொற்றியே இந்த நாட்குறிப்புகள் வரையப்பட்டுள்ளன. செய்திகளை அவரைப் போன்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். ரங்கபிள்ளை துபாஷாக இருந்தார். திருவேங்கடம் பிள்ளை அத்தகைய பதவியில் இல்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை பல்கலைக் கழகம் இந்த நாட்குறிப்பைப் படித்து இதனை அச்சிட்டு வெளியிட தகுதியுடைத்ததல்ல என்று கூறிவிட்டது.

1764 அக்டோபர் மாதம் 16ஆம் நாள் நடந்ததாக நாட்குறிப்பேட்டாளர் கேள்விப்பட்ட தகவலின்படி இங்கிலீசுக்காரர்களும் நவாபு முகமது அலிகானும் சேர்ந்து முகமது யூசுப்கானைத் தூக்கில் போட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார். வேறு ஆவணங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தேதியும் நிகழ்ச்சியும் சரியாகவே உள்ளன.

ரங்கபிள்ளை தம் நாட்குறிப்புகளில் புதுச்சேரிக்கு வந்துபோகும் கப்பல்கள் குறித்து ஏராளமான தகவல்களைத் தந்துள்ளார். திருவேங்கடம்பிள்ளையும் ஒரு செய்தியில் புதுச்சேரிக்கு ஆங்கிலேயக் கப்பலில் வந்தவர்கள் அளித்த தகவல்களின்படி, ஆறு பிரஞ்சு தேசத்துக் கப்பல்கள் மொரிசியஸ் தீவு சேர்ந்துள்ளதாகவும், 1765 சனவரியில், அவை பாண்டிச்சேரி வந்தடையு மென்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

மேலும் ஒரு செய்தியில் 'அக்டோபர்த் திங்களிலே (புரட்டாசி) சென்னையிலே யேழு இடி வீழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை லிங்குச்செட்டி வீட்டிலும்,

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் தோட்டத்திலும், சமுத்திரத்திலும், கோட்டையிலும், பெத்தநாயக்கன் பேட்டையிலும், முத்தியால் பேட்டையிலும் வீழ்ந்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

மற்றொரு செய்தியில், 'தை மாத 'சனிவாரத்திலே அந்த விடுதியில் வாசற்படியில் தமிழர்-உத்தியோகஸ்தர்கள் யேக கும்பலாக நின்றவண்ணம் நாட்குறிப்பேட்டாளரான திருவேங்கடம் பிள்ளை முன்னே சென்று உபசாரம் சொல்லி ரெண்டு எலுமிச்சம் பழம் கொடுத்து உபசாரம் எழுதி வச்சிருந்த காகிதமும் கொடுத்தனர். கந்தப்ப முதலி பதிலுக்கு சலாம் பண்ணி எலுமிச்சை கொடுத்தார்'

- என நாட்குறிப்பேட்டாளர் எழுதியுள்ளார்.

ரங்கபிள்ளைக்குப் பிறகு பாண்டிச்சேரி கவர்னருக்குத் துபாஷாக இருந்தவர் கந்தப்ப முதலி என்று தெரிகிறது. அவர் மூலமாக நாட்குறிப்பேட்டாளர்களும் ஏனைய முக்கிய சில நபர்களும் சென்று மகஸரும் எலுமிச்சம் பழமும் கொடுத்துள்ளனர். பதிலுக்குக் கந்தப்ப முதலி எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்துள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

அந்நாட்களில் கூலித் திட்டங்கள் குறித்துத் தமுக்கு அடித்து விளம்பரம் செய்துள்ளதாகத் திருவேங்கடம்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்நாட்களில் அரசு ஊதியம், பிற தொழில்கள் செய்வோருக்கு எவ்வளவு சம்பளம் நிர்ணயிக்கப் பட்டது என்பதில்,

துபாசிகளுக்கு - 24 பணம், அம்பட்டனுக்கு - 4 பணம், வண்ணானுக்கு -24 பணம், போலீசுக்கு -24 பணம், சேவுகனுக்கு -20 பணம், வெல்லத்துக் காரனுக்கு - 11/4 பணம்,அதுக்கு குறைஞ்ச - 1 பணம், அதுக்கு குறைஞ்ச - 3/4 பணம், முடாளுக்கு (முழு ஆளுக்கு) -1/2 பணம், சித்தாளுக்கு -1/2 பணம்

என்று நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நம்மூர்க் கோயில்களில் பூசைகள் தொடங்குவதைக் கொடி ஏற்றித் தெரிவிக்கின்ற வழக்கத்தை, வெள்ளையர்களும் புரிந்துகொண்டு, பூசையில் கலந்து கொள்ளும்போது வரிசை

வைத்து, மூன்று முறை துப்பாக்கியால் சுட்டு, இருபத்தொரு முறை பீரங்கி முழக்கம் செய்துள்ளார்கள். இச் செய்தியையும் நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒரு தினம். ஆற்காடு நவாப் அவ்விடம் வந்தபோது, ஆனந்தரங்கரின் மரணத்துக்குப் பிறகு துபாஷாக நியமிக்கப் பட்டவனைப் பற்றிய விவாதம் நடந்துள்ளது.

ஆனந்தரங்கரின் வாரிசுக்கு ஏன் இந்தப் பதவி அளிக்கப் படவில்லை என்பதையும் கேட்டு அதற்காகத் தாம் வருந்துவது போன்ற பாவனையில் தமது துபாஷிடம் கேட்டதற்கு, அங்கே பிரசன்ன மாயிருந்த பிரஞ்சு அதிகாரியானவன், அதோ அங்கே கையில் தடியுடன் நிற்கும் கந்தப்ப முதலியே இப்போது துபாஷ் என்பதையும், ஆனந்தரங்கரின் பிள்ளை குறைந்த பருவத்தினராக இருப்பதால் அவனுக்கு இப்பதவி அளிக்கப்படவில்லை என்றும், இன்னும் சிறிது நாட்களில் அந்தப் பதவி அவாகளுக்கே சேருமென்று சொனனபோது, நவாபு பாஷியன மொழியில் தாம் அறிந்த வரையில் அவனுக்கு முப்பது வயதாகிறது. இன்னும் இப்பணிக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பது சரியல்ல.

''எங்களுக்குள்ளே பெரிய உத்தர்விலே இருந்தால் (பெரிய பதவியானால்) அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் பந்துக்குள்ளே பெரியவனாக இருக்கப்பட்டவனை விசாரிச்சுக் கொள்ளச் சொல்லி நடத்துகிறது (அதாவது மைனராக இருந்தால் கார்டியன் ஒருவனை நியமித்து அதன் பேரில் பதவியை நடத்திச் செல்வது) வெள்ளைக்காரார் கட்டாக நடப்பதா? அவர்களுக்குப் பந்துக்களா என்று கந்தப்ப முதலியைக் கேட்க, இவன் இல்லை என்று சொல்ல, இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு, நவாபு தம் கைவிரலில் அணிந்திருந்த மோதிரம் ஒன்றினைப் பிரஞ்சு அதிகாரிக்கு மாட்டிவிட்டு, நம்மைப் பார்ப்பது போல அந்த மோதிரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்குமாறு கூறி, இரண்டு குதிரைகள் கொண்டு வந்ததில் ஒரு குதிரையை அவருக்குச் சம்மதியானதை யெடுத்துக் கொள்ளச் சம்மதமானதைச் சொன்னார்.

இங்கே நடந்த விவாதத்தில், குறிப்பால் உணர்த்துகின்ற செய்திகள் பல. பாண்டிச்சேரி, அன்றைய நாட்களில் பிரிட்டீஷ் கைக்குள் இருந்தது. அப்போது ஆனந்தரங்கர், டியூப்ளே இவர்களது ஆட்சி அங்கே இல்லை. அங்குள்ள நிர்வாகம் மோசமாக இருந்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சியையும் பிரஞ்சு ஆட்சியையும் ஒப்பிட்டுச் சில கேள்விகள் கேட்டு அதற்குப்

பதிலும் தமது இருமொழியாளர் வெங்கடாசலம் அய்யனிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட நவாபு,

கந்தப்ப முதலி யெச்சி பீங்கான் துபாஷி என்றும்,

வசை மொழிந்தான்,

என்று நாட்குறிப்பேட்டாளரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

17.04.1762 முதல் *21.12.1763* காலத்தில் எழுதப்பட்ட நாட்குறிப்பில் கர்னாடக முகமதலி பற்றிய செய்திகளில், ஆரணிக் கோட்டையை முகமதலி கைப்பற்றியதாகவும், அங்கிருந்து பெண்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டதாகவும் நவாப் ஆட்சியிலே பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.

இதே காலக்கட்டத்தில் மராட்டியத் தளபதி முராரிராவ் *3000* குதிரைப் பட்டாள வீரர்களுடன் தென்னகம் வந்ததாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

கி.பி.1761 சனவரியில் பாண்டிச்சேரியை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியதற்காக நவாப் முகமதலிக்கும் ஆங்கிலேய கவர்னர் பிகாட்டுக்கும் இலண்டனி லிருந்து பரிசுப் பொருட்கள் வந்ததையும் நாட் குறிப்பேட்டாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

மக்களுக்குக் கொடுமைகள்

பாண்டிச்சேரி ஆங்கிலேயர்கள் கையில் வந்தபிறகு அங்கு குத்தகைக்காரர்களை நடத்திய அன்னிதங்களை எழுத வேண்டுமானால் பாரதக் கதையை வியாசர் எழுதியது போல எழுதினாலும் அடங்காது. நூறு ஆண்டுகள் ஆகலாம். குடிமக்கள் படுகின்ற தொல்லைகள் அளவில்லை என்றும் குடிமக்கள் மாடு கன்றுகளை விற்றுக் கொடுத்தும்கூட அவர்களால் வரிகட்ட வழியின்றி அடியும் உதையும் பொறுக்காமல், ஓடிப் போகின்றபோது, அவர்களது பெண்டிர்களைப் பிடித்து வைத்து மூலையிலே கட்டிப் போட்டும், மரத்திலே கட்டி வைத்தும், புடவைகளை அவிழ்த்தும், மானபங்கப் படுத்தியும், அவமானம் செய்யப் பட்டுள்ளனர்' என்றும் நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிடுகிறார்.

செஞ்சிக்கருகிலே ஒரு கிராமத்தில் நடந்தாகக் கூறும் செய்தி மிகவும் வருத்தமானது. நமது தமிழ் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை அன்று எவ்வளவு மோசமாக, அடிமைத்தனமாக அன்னியர்களின் பிடியில் இருந்தது என்பதும் தெரிய வருகின்றது.

அவ்விடம் அமுல்தாரராக இருந்த ஒரு துலுக்கர், ஒரு பிராமணர் செலுத்த வேண்டிய வரிக்குத் தம் உடமைகளை விற்றுக் கொடுத்தும், அது காணாது போகவே, மேலும் 109 வராகன் கேட்டு அமுல்தார் ஆட்கள் அப்பிராமணனை அடித்ததாகவும், எங்கேயிருந்து தருவது என்று திருப்பிக் கேட்டபோது, 'உன் பெண்டாட்டியை விற்றுக்கொடு' என்று அந்த அமுல்தாரர் கூற, அந்தப் பிராமணன் தன் மனைவியிடம் வந்து சொன்னதும், அத்தொகைக்குத் தன்னையே எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி அவள் சொன்னதாகவும், அப்படியே அந்த அமுல்தாரரிடம் ஒப்படைத்துச் சென்றதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் நாட்குறிப்பேட்டாளர்.

இத்தகைய செய்திகள் நாட்குறிப்பில் இருந்தும்கூட தினமணி (31.08.89) வெளியிட்டுள்ள செய்தியில் திருவேங்கடம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு அத்துணைச் சிறப்புப் பெறவில்லை என்று எழுதியுள்ளது. ஏன் இந்தச் செய்திகள் அந்நாளைய இந்தியச் சமுதாயத்தில் நடத்தப்பட்ட வெங் கொடுமைகளை எடுத்துக் காட்டவில்லையா?

அரசும் அரசியலும் குடிமக்கள் வாழ்க்கையும் அந்தக் காலத்தில் எப்படி நடந்துள்ளன என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகத் திருவேங்கடம் பிள்ளை குறிப்பிட வில்லையா?

கொழும்பில் நடந்தது

நாட்குறிப்பேட்டாளர் தரும் வேறு சில தகவல்களின் படிக் கொழும்பிலே கண்டி ராசாவுக்கும் ஹாலந்துக் காரர்களுக்கும் நடந்த சண்டையில் கண்டிராசாவுக்கு ஆதரவாகவும், ஹாலந்துக்கு எதிராகவும் அந்நாளைய காலனி அரசு செயல்பட்டு, சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் உள்ள 300 கைதிகளை அந்த யுத்தத்துக்குத் தயார் செய்து அனுப்பியுள்ளது.

கண்டிராசா தாம் இந்தப் போரிலே வெற்றிபெறத் தஞ்சாவூர் ராஜாவுக்குத் தன் மாமனைத் தூது அனுப்பி, காயல், தூத்துக்குடி, மன்னார், நாகை இவ்விடங்களிலே டச்சுக்காரர்களுக்கு எதிராகக் கலகம் விளைவிக்க வேண்டிக் கொண்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பணத்திற்காக மக்களிடம் கொள்ளை

தஞ்சை மன்னருக்கும் நவாப் முகமதலிக்கும் சமாதானப் பேச்சு நடைபெற்ற தாகவும் அப்போது தஞ்சை மன்னர் அவரிடம் சமாதானமாகப் போக ரூபாய் பத்து இலட்சம் கொடுப்பதாக ஒப்புதல் தெரிவித்தார் என்றாலும் தாம் சண்டைக்குத் தயாராக இருப்பதாகவும், தஞ்சைப் பகுதியில் கொள்ளை அடித்தால் ஆற்காடு சுபா மற்றும் மைசூர்ச் சீமை வரை தாங்களும் கொள்ளை யிடுவோம் என்று தஞ்சை ராஜா எச்சரித்ததாகவும் நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பல்லாக்கு - பீரங்கி

தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங்கிற்கு, சென்னை கவர்னர் பிக்காட்டு வெகு தினுசுகளாகக் கெடியாரம் முதலிய விலை உயர்ந்த பரிசுகள் ஒரு பல்லாக்கிலும் இருபது பேர் அப்பல்லக்குடன் சென்றதாகவும் கவர்னர் பிக்காட்டும் உடன் சென்றதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு பீரங்கியைத் தஞ்சையிலிருந்து 24 ஏர் மாடுகளுடன் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு சென்னை சென்றதாக நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அமுல்தாரர் கனகசபைபிள்ளை

முகமது யூசப்கான் ஆங்கிலேயர்களையும் நவாப் முகமதலியையும் எதிர்த்துக்கொண்டு மதுரையில் பிரஞ்சுக் கொடியை ஏற்றி, இவர்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்த நாட்களிலே, நாகப்பட்டினம் முதலிய இடங்களில் துப்பாக்கி, பீரங்கிக் குண்டு, ஈயம், கெந்தகம் இவைகளை வாங்கி நாகூரில் சேர்த்து, அங்கிருந்து அதிராம்பட்டினத்துக்குப் படகில் எடுத்துச் சென்று தரைவழியாக மதுரையில் சேர்க்க முயற்சித்தது பற்றிய செய்திகளைக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த ஏற்பாடுகளை

அவ்விடமிருந்த அமுல்தாரர் கனகசபை முதலியார் கண்டு, யூசப்கான் இங்கிலிசுக்கார மனுஷனாச்சே இவன் சத்துருக்களைச் சேர்ந்தவனாச்சுதே, என்று அவைகளை ஏற்றவிடாமல், தஞ்சை மன்னருக்கு எழுதியனுப்பியதாக நாட்குறிப்பேட்டாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நயவஞ்சகச் செயல்

யூசப்கான், ஆங்கிலேயர் மற்றும் நவாப் முகமதலிக்குத் தெரியாமலே அவர்களைச் சார்ந்தவனாக நடித்துக்கொண்டே போருக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்களின்படி இது சரியான தகவலாகவே யுள்ளது. இருப்பினும் மதுரையில் இவன் வெள்ளையரை எதிர்த்து முழுப்போர் தொடங்கு வதற்கு முன்பாக இவனது இரகசியம் வெளிப்பட்டு விடுகிறது.இதனால் தஞ்சை மன்னர் இவனுக்கு முன்பு செய்த உதவிகளை நிறுத்திக்கொண்டார் என்பது வரலாறு.

மும்பாய்-பவழத்தீவு

மேலும் ஒரு தகவலின்படித் தஞ்சை மன்னர் முன்பு வாக்களித்தபடி ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நவாபுக்கும் ரூபாய் இருபது இலட்சம் கொடுத்துச் சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாகவும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பவழத் தீவுகள் என்றழைக்கப்பட்ட மும்பைத் துறைமுகத்துக்குக் கப்பல்களில் நமது நாட்டுச் சரக்குகள் அனுப்பப் பட்டுள்ளதாகவும் இப்படிப் பலப்பலச் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் நாட்குறிப்பேட்டாளர்.

முடிவுரை

பண்டைய ஆவணங்கள் நமது பண்பாட்டுக் கருவிகளாகும். அவைகளை மதிக்கவும், பாதுகாக்கவும், பின் பயன்படுத்தவும் நாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

திருவேங்கடம் பிள்ளை நாட்குறிப்புகளை யார் ஆய்வு செய்தார்களோ தெரியாது. ஆனால் அவற்றில் ஒன்றுமில்லை

என்று ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியுள்ளது. இதன் விளைவு என்னவென்றால், இந்த ஏடுகளை யாரும் தீண்டப் போவதில்லை என்பதே; இதன் முடிவு இந்த ஆவணம் வறிதே கிடந்து ஒருநாள் அழிந்து போகும்.

ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டதால், அவை இக்கதியை அடையவில்லை. அவையும் தமிழிலே மட்டும் இருந்திருந்தால், யாரும் அவற்றைப் படித்து விமர்சிக்க மாட்டார்கள். நல்ல வேளையாக ஆங்கிலேயர்கள் செய்த முயற்சியின் பயனாக ஆனந்தரங்கரின் நாட்குறிப்புகள் நற்கதி பெற்றுவிட்டன. இதைப் போன்றே திருவேங்கடம் பிள்ளை நாட்குறிப்புகளும் நற்கதி அடையவேண்டும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆனந்த ரங்கபிள்ளை அரசியல் சிந்தனைகள் - புதுவை பல்கலைக் கழகம் -இரா.வாசுகி

2. ஆவண அமுதம்- 1990 - தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் வெளியீடு

3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - டாக்டர். மு.வரதராசனார்.

4. தமிழக அரசு ஆணை எண் 1552 பொதுத்துறைகள்-25.11.1897

5. சவரிராயபிள்ளை சரித்திரம் 11 பாகம் -1900

6. Supplemental Catalogue of the Fort St.George Records By.Dr.B.S. Baliga

7. . Studies in Madras Administration vol 1 1960 By Dr B.S.Baliga.

V:8
P63

4. சர் தாமஸ் மன்றோவும் கல்விச் சீர்திருத்தமும்

முன்னுரை

19ஆம் நூற்றாண்டில், அன்றிருந்த நம் நாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்கள், இன்றுள்ள மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை பல்கலைக்கழகம் போன்ற கல்வி அமைப்புகளாக மாறிட முதன்முதலாக வழிவகை கண்டவர் சென்னை மாநில கவர்னராக இருந்த சர் தாமஸ் மன்றோ ஆவார்.

இன்றைய நாள்களில் முதலமைச்சர்களுக்கு எத்துணை அதிகாரம் உள்ளதோ அத்துணை அதிகாரம் பெற்றவர்கள், அந்நாளைய கவர்னர்கள்.

மன்றோ 1820-1827ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை மாகாணக் கவர்னராக இருந்தார்.

கி.பி.1761இல் இங்கிலாந்தில் பிறந்த இவர், தம் பட்டப்படிப்பை (கணிதத்திலும், இரசாயனத்திலும்) கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தார். வரலாறு, இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

1780இல் சென்னையில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிருவாகத்தில் ரெவின்யூ சர்வேயராகவும், மாவட்ட ஆட்சியராகவும், இறுதியில் கவர்னராகவும் பணியாற்றினார்.

மன்றோ-ஓர் இந்தியப் பற்றார்வலர்

முதன்முதலாகத் தென்னகத்தில் இவர் நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். இன்றும் நம்மிடையே வழக்கத்தில் உள்ள ரயத்வாரி முறையை முதன் முதலாகப் புகுத்தியவர் இவரே.

கற்பகம்
18~024

இவர் கவர்னராக இருந்தபோது ஏராளமான நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். சுமார் 48 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய இவர், இந்திய மக்களின் கலாசாரத்தைத் தாமும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்.

இவர் தென்னகத்தில் வாழ்ந்த காலங்களில் இங்கிலாந்தில் உள்ள தம் தங்கைக்கும் அன்னைக்கும் எழுதிய கடிதங்கள் உலகப் புகழ்பெற்றவை. அவை பெரும்பாலும் தென்னக மக்களின் வாழ்க்கை,நெறி, நிலம், நீர், காடு, கரை, மலை, இயற்கைவளம் போன்ற பல்வேறு செய்திகளையே உள்ளடக்கியதாய் இருந்தன.

சர் தாமஸ் மன்றோ- 1761-1827

பரங்கிமலையிலிருந்து பல்லாவரம் வரை உள்ள இன்றைய விமான தளத்தை இராணுவத்திற்காக 1820இல் ஒதுக்கீடு செய்தவர் இவரே.

திருப்பதி கோவிலுக்கும், இராகவேந்திரர் சமாதிக்கும் ஏராளமரன நிலங்களை ஒதுக்கித் தந்தார். இந்திய மக்கள் மீது அன்பும், பரிவும், பாசமும் கொண்டு விளங்கினார்.

தென்னகத்தில் கர்னூல், கடப்பை, அனந்தபூர், பெல்லாரி ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் பெரும்பாலான தெலுங்கு மக்களின் குடும்பங்களில் இவரது பெயரைத் தங்கள் முதல் குழந்தைக்கு வைத்து அழைக்கும் மரபு இன்றும் இருந்து வருகிறது.

இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி கிடைக்கும் நிலையில், பழைய தம் நண்பர்களைக் கண்டுவரவும், அவர்களிடமிருந்து விடைபெறவும், அனந்தபூர் மாவட்டத்திற்குச் சென்றபோது, கி.பி1827ஆம் ஆண்டு சூலை 6ஆம்தேதி பட்டிகொண்டா (பெல்லாரி மாவட்டம்) என்ற இடத்தில் காலரா நோய்கண்டு அவ்விடத்தே திடீரென உயிரிழந்தார்.

சென்னை மவுண்ட்சாலையில், கோட்டைக்கு முன்னே மன்றோ குதிரையில் செல்வதுபோல் அமைந்துள்ள அவரது சிலை இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்டது. இதனை அன்றைய சென்னை மாகாண மக்கள் அளித்த நிதியால் செய்யப்பட்டு நிறுவப்பட்டது.

மன்றோவும் அவரின் கல்விப் பணியும்

மன்றோவின் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் காரணமாகவே இன்றுள்ள கல்லூரிகளும், பல்கலைக் கழகங்களும் நம்நாட்டில் உருவாயின. இவை யாவும் இன்றும் அவரது மனோ பீடங்களாக மிளிர்கின்றன என்றால் அது உண்மையே!

அவரது முற்போக்கான கல்விச் சிந்தனைகளையும் அதன் பின்னணிகளையும் மற்றும் அவை உருவான வரலாற்றையும் இங்கே காண்போம்.

நமது பண்டைய கல்வி முறையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதிய கல்விமுறைகளை இந்தியா முழுவதும் புகுத்த வேண்டும் என்ற விசாரணையை முதலில் தொடங்கியவர் மன்றோ. இவர் சென்னை மாநிலக் கவர்னராக இருந்தபோது, இந்த விசாரணையை விரிவுபடுத்திப் பல வடிவங்களாக்கினார். அதன் பயனாக சென்னை மாநிலக் கல்லூரியும் பிற கல்லூரிகளும் தோன்றின.

திண்ணைப் பள்ளியும் திருப்தியில்லாக் கல்வியும்

நமது அந்நாளைய நாட்டுக் கல்வி முறையைத் திண்ணைப் (பியல்) (Pial) பள்ளிகள் என்றும், கல்லூரிகளை டோல்ஸ் (tols) என்றும் அக்காலத்தில் அழைத்தனர்.

அக்காலத்தில் நமது மக்கள் எந்தத் தொழிற்சாலைகளும் நடத்தவில்லை. தானியங்கள், பருத்தி போன்ற தாவரப் பயிர்களைப் பயிரிட்டே வருவாய் ஈட்டினர். எனவே, குழந்தைகளுக்குக் கல்வி அறிவூட்ட அவர்கள் வருவாய் போதுமானதாய் இல்லை. அவர்களது வருவாய் குறைவு என்றாலும் அரசுக்கு வரி அதிகமாகச் செலுத்தினார்கள்.

அக்கால ஆரம்பப் பள்ளிகளில் வாசிக்கவும், எழுதவும், கணக்குப் பாடமும் கற்றுத் தந்தனர். ஒரு பள்ளிக்கு ஓர் ஆசிரியரே நியமிக்கப்பட்டார். கல்வி திறனற்ற ஆசிரியர்களால் நடத்தப்பட்டது. மாணவர்கள் வெளியே எந்த மொழியில் பேசுகிறார்களோ, அந்த மொழியில் பள்ளியில் கல்வி கற்றுத் தராத நிலை இருந்தது. அக்கல்வி முறை, வாழ்க்கைக்கு முரண்பாடாக இருந்தது. ஆசிரியர்கள் பாடங்களை மனப்பாடம் செய்து ஒப்பித்தார்கள். மாணவர்களும் கிளிப்பிள்ளை போலச் சில சொற்களையே ஒப்பித்தார்கள். ஞாபக சக்தியின் பலனாக, ஒரு மாணவன் தன் நண்பனுக்கு எழுதும் கடிதத்தில் எழுத்துப் பிழையும், இலக்கணக் குற்றமும் ஒவ்வொரு வரியிலும் மலிந்திருந்தன. எனவே திண்ணைக்கல்வி (pial) முறையினால் எந்தத் திருப்தியும் ஏற்படவில்லை.

'பியல்' பள்ளிகளும் 'டோல்ஸ்' பள்ளிகளும்

இந்தக்கல்வி ஒரு நல்ல கல்விமானை உருவாக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தகுதியில்லாதவனே உருவாக்கப் பட்டான். பியல் கல்வியில் அரிச்சுவடிகள் முதலில் கற்பிக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் மணலிலும், பனை ஓலையிலும் எழுதினார்கள். பாகவதம், கம்பராமாயணம், பஞ்சதந்திரம், மகாபாரதம் போன்ற சமய நூல்களில் போதனைக் கல்வி அளிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாவது வயதிலிருந்து பத்து வயது வரை அல்லது அதற்கு மேலும் இப்பள்ளியில் கற்று வந்தார்கள். தவிர, டோல்ஸ் (tols) எனறு அழைக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் சட்டம், தத்துவம், வேதங்கள், வானசாஸ்திரம் போன்ற பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. இக்கல்வியும் வெறுக்கக்கூடியதாக இருந்தது. கல்வி கல்விக்காக என்ற நிலையே இருந்தது.

ஆரம்பப் பியல் பள்ளிகளில் கட்டணம் வசூலித்தார்கள். ஆசிரியருக்கு சம்பளமாக 4 அணாவிலிருந்து ரூ.4 வரை ஒவ்வொரு மாதமும் மாணவர்களே செலுத்தினார்கள்.

வடமொழி ஆரம்பப்பள்ளிகளில் கட்டண மின்றி ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு விதமான திருப்தி இருந்தது.

பியல் பள்ளிகளில் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் எந்த மாணவனும் படிக்க முடியாது. ஆனால் டோல்ஸ்களில் நீண்டகாலம் படித்தார்கள். இந்த டோல்ஸ்கள் இக்காலக் கல்லூரிகளுக்கு ஈடாகா. அப்போதைக்கும் இப்போதைக்கும் பாடங்களில் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு. எனினும் அறிவு பூர்வமான பயிற்சி அளிப்பதில் ஒன்றுக்கொன்று தாழ்ந்ததல்ல.

கி.பி.1826இல் சென்னை மாநிலம் முழுவதும் சுமார், 12,498 கல்விக்கூடங்களும் கல்லூரிகளும் இருந்தன. அப்போது ஜனத்தொகை 12,850,941, அதாவது 1000 பேருக்கு ஒரு பள்ளி என்று இருந்தது. இப்பள்ளிகளில் கல்வி கற்றவர்கள் 1,88,650 பேர்கள். 67 பேருக்கு ஒரு நபர் வீதம் கல்விச் சாலையில் பயின்றனர்.

மக்கள் தொகையும் கற்போர் கணக்கும்

மாணவர்களில் ஆண்களே அதிகம். அதில் 4500 பேர் பெண்கள். நடனமாதர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் வந்து கற்றார்கள். மக்கள்தொகையில் ஆண்கள் 6,425,000 ஆகும். இது மொத்த மக்கள் தொகையில் பாதியாகும். பள்ளியில் 5 வயதிலிந்து 10 வயது வரை கல்வி பயின்றார்கள். ஆண்கள்

தொகையில் 9 பேருக்கு ஒருவர் என்ற விகிதத்தில் மாணவர்கள் இருந்தார்கள்.

கவர்னர் மன்றோ காலத்தில் பள்ளிக்கூடம் செல்ல வேண்டிய வயதுடைய மாணவர்கள் பற்றிய தொகையை சுமார் 7,13,000 என்று குறித்துள்ளார்கள். ஆனால் 1,84,100 பேர்களே அதாவது 7,13,000இல் 4இல் 1 பகுதியினரே பள்ளியில் பயின்றனர். இதனுடன் வீட்டில் இருந்துகொண்டே கல்வி கற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். சென்னையில் மட்டும் 26,963 பேர் வீட்டில் இருந்தவாறே கற்று வந்துள்ளார்கள். இந்த எண்ணிக்கை பள்ளிகளில் கற்பவர்களை விட 5 மடங்கு அதிகமாக இருந்துள்ளனது. இதைச் சிந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கவர்னர் மன்றோவுக்கு உண்டானது.

விகிதாச்சாரப்படி (Proportion) ஜனத் தொகையில் மொத்த ஆண்களில் மூன்றில் ஒருவர் வீதம் கல்வி கற்க வந்தனர். கி.பி.1876இல் 100 ஆண்களில் 29 ஆண்களே கல்வி கற்றார்கள். இது குறைவான விகிதாச்சாரம் என்று கூறமுடியாது. எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்தும், கூடுதலாகப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சி 1877 வரை பலிக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் நாட்டில் ஏற்பட்ட வேளாண்மை மற்றும் பொருளாதார வீழ்ச்சியேயாகும்.

1855வரை விலைகள் மலிந்தும், 1855-1890 வரை, உயர்ந்த வரி வீதங்கள் குறைத்துக் கொள்ளப் பட்டன. கிழக்குக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் 1865- 1866களில் பூமி காய்ந்து கிடந்தது. அதற்குமேல் 1876-1878 காலங்களில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. இந்த நிலை மாகாணத்தின் பெரும் பகுதிகளில் நிலைத்தது.

தமிழ் தாயகப் பள்ளிகளின் மீதான கரிசனம்

மன்றோ, தம் கல்வி பற்றிய விசாரணைகள் நடத்தியபோது, அந்நாளையப் பள்ளிகளை வெறுத்து ஒதுக்கவில்லை. ஆனால் அவைகளுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் தர வழிகண்டார். உதவி தர முனைந்ததோடு அந்தப் பள்ளிகளுக்குப் புது வாழ்வு தரவும் முன்வந்தார். அது பற்றிக்

கூர்ந்து பேசும்போது, நாட்டுப் பள்ளிகளில் தன் தலையீடோ, பரிந்துரையோ, தர விரும்பவில்லை. இதைப் போன்றே ஒவ்வொன்றையும் மிகக் கவனமாகப் பரிசீலித்து, தவிர்த்து விட வேண்டியவற்றைத் தவிர்த்தார். மக்கள் தாங்களே தங்களுக்கு ஏற்ற வழிகளில் நடத்திச் செல்லுமாறு விடுதலே நன்று என்றும், அவர் கணித்துச் செயல்பட்டார். ஒவ்வொருவரும் இதற்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்றால் இந்தப் பள்ளிகளை நடத்த உரிய நிதிகளை, வேறு பாதைகளில் செலவழிக்கப் பட்டிருந்தால் நீக்கி, முன்போலவே அளிக்க வேண்டும். ஒருவேளை தேவை ஏற்படின் மேலும் நிதி உதவி அளித்திட வேண்டும் என்றும் அறிவுரை கூறினார்.

இந்திய அரசின் கல்வி மான்யம்

சிறிது காலத்தில் மன்றோ போதிய நிதி அளிக்க வாய்ப்பில்லை யென்பதை உணர்ந்தார். பார்லிமெண்ட் ஒரு இலட்சம் ரூபாயை இந்தியா முழுமைக்கும் கல்வி மான்யமாக அளித்ததே முதல் காரணம். அடுத்து, முந்தைய ஆட்சியர்களால் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட பரிபாலனத் தொகையைப் புதுப்பிக்கும் முயற்சியை அன்னாளைய அரசு மேற்கொள்ள, அதற்கு எதிர்ப்பும் கூக்குரலும் கேட்கிற நிலை உண்டானது.

கலெக்டர், தாசில் பள்ளிகள்

மன்றோவும் அவருடனிருந்த அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சில அரசுப் பள்ளிகளைத் திறக்கவும், அவைகளைக் கொண்டு முறையான கல்வியைப் போதிக்கச் செய்யவும், அவை பழைய பள்ளிகளுக்கு முன் மாதிரியாகச் செயல்படவைக்கவும், ஓர் அதிரடித் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். இதன் பயனாக மாவட்ட ஆட்சியர் பள்ளியும், தாசில்தார் பள்ளியும் இந்த மாநிலம் முழுவதும் ஏற்படுத்த முயன்றனர். ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சியர் இருப்பிடத்திலும் இரு பள்ளிகள் ஏற்படுத்தவும், ஒன்று இந்துக்களுக்கும் மற்றது முஸ்லீம்களுக்கும், ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடத்தவும் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

பயிற்சி மொழி - ஆங்கிலமும் தமிழும்

நல்ல ஆங்கில நூல்களை, தமிழிலும் ஏனைய இந்திய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்ப்பதற்காகச் சென்னையில் புதிதாக எழுந்த பள்ளிக்கூடப் புத்தக சொசைட்டிக்கு மான்யம் வழங்கினார். அவ்வாறு உண்டான ஒவ்வொரு தாலுக்கா பள்ளியிலும் ஒரே ஆசிரியர் இருந்தார். மாவட்ட ஆட்சியர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்குச் சென்னையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அவர்களை மாவட்ட ஆட்சியரே தேர்வு செய்தார். தாசில்தார் பள்ளிக்குரிய ஆசிரியர்களை அந்தந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த முக்கிய பிரஜைகளால் தேர்வு செய்யப்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியர் நியமனம் செய்தார். அவர்கள் முறையே, மாதம் ரூ 15, 19 வீதம் சம்பளம் அளிக்கப்பட்டனர்.

பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் தனியாக வகுப்பு நடத்திச் சம்பாதிக்க எந்தத் தடையுமில்லை. கலெக்டர் பள்ளிகளில் ஆங்கிலமும், வட்டார மொழியும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் தாசில்தார் பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங்களும் இந்திய மொழிகளில் நடத்தப்பட்டன. ஆங்கிலத்தில் பாடங்கள் நடத்தப் படவில்லை. இந்தப் பள்ளிகளுக்கெனப் பிரத்தியேகமான பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப் படவில்லை. ஆனால் இப்பள்ளிகளில், பியல் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட்டதைவிட வேறுபட்ட முறையில் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எந்தத் திட்டமும் அப்போது உருவாக்கப்படவில்லை.

பொதுக்கல்விக் குழு

இப்பள்ளிகளைக் கண்காணிக்க, புத்தகங்கள் தேர்வு செய்து குறிப்பிட, கல்வியை எவ்வாறு முன்னேற்றகரமான முறையில் பயிற்றுவிப்பது என்பன போன்ற காரியங்களுக்கு வழிகள் காணப் பொதுக் கல்விக் கமிட்டி ஒன்றை உருவாக்கினார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டம் தோல்வியைத் தழுவியது. மாவட்ட கல்விச் சாலைகளிலிருந்து சென்னை மத்திய பள்ளியில் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள், குறைந்தபட்ச தகுதியைக்கூட பெறாமல் அவர்கள்

தங்களுக்கான பயிற்சியில் முன்னேற்றம் காட்டாமல் இருந்தனர். மாதம் ரூ 15/-க்கு வேலைக்குச் சேரவும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. வேறு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்தவர்கள், அந்த வேலையில் நல்ல ஊதியம் பெற்றதும் இந்த மறுப்புக்கு ஒரு காரணம்.

அறியாமையும் வறுமையும் கொண்ட ஆசிரியர் தன்னுடைய படிப்பை முடித்து பலன்களை எதிர்பார்த்தபோது அது எட்டாக் கனியாய் இருந்தது. பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு எந்த வகையிலும், அவர்களின் உழைப்புக்குரிய பலன்களைக் காணமுடியாத நிலைமையும் இருந்தது. இச் சூழ்நிலையே அவர்களின் சோம்பேறித் தனத்திற்கு முதலீடாக (Premium) இருந்தது. இதைவிட வேறு எதுவும் சொல்வதற்கில்லை.

ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒரு தரமான பயிற்சியை (Proficiency) கி.பி.*1834* வரையில்கூட பெற்றிருக்கவில்லை.

ஏழைகளும் கல்விகற்க உதவியும்

தாசில்தார் பள்ளிகள் சிறுகச் சிறுகத் தோன்றின. *1834*இல் *70* பள்ளிகள் இருந்தன. அவற்றின் நிலை மிகவும் தரக்குறைவாய் இருந்தது. இந்தப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர் தேர்ந்த முறையே அவர்களின் தலைவிதியை மாற்றிவிட்டது. செல்வாக்குப் படைத்த உள்ளூர்க்காரர்கள் ஆசிரியர்களைத் தேர்வு செய்வதில் திறமையும் தகுதியும் படைத்தவர்களையே தேர்வு செய்வார்கள் என்பது இயலாததும், எதிர்பார்க்க முடியாததும் போன்ற சூழ்நிலைகள் உருவாயின. ஆனால் கலெக்டர் அதற்கு நேர்மாறான முடிவு செய்தார்.

பொதுக் கல்வி வாரியம் பள்ளிகளில் அனைத்து சாதி சமூகத்தினரையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று தாக்கீது விடுத்தபோது, சமூகத்தில் உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் இதைக் கண்டு இயற்கையாக வெறுப்படைந்தனர். எனினும் இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்தும் ஏழைகளுக்கென்றே உருவானதாகப் பிரசித்தியடைந்தன. உதவித் தொகைகள் பெற்று ஏழைகள் பயின்றார்கள்.

இலண்டன் இயக்குநர் குழுவும் உயர் கோட்பாடும்

இதற்கிடையே இலண்டனில் இருந்த இயக்குநர்கள் குழு (Court of Directors) இந்தப் பள்ளிகள் மீது முழுவதுமாக நம்பிக்கை இழந்து, ஆழ்ந்த யோசனைக்கிடையே வடிகட்டும் கோட்பாட்டை உருவாக்கியது. புதுக் கோட்பாட்டின்படி முதல் கட்டத்தில் கல்வியை உயர் வகுப்பினர்களுக்கு மட்டும் கற்பிப்பது என்றும், இதனால் அதிகமான பலன் காணமுடியும் என்றும் கருதினார்கள். உயர்வகுப்பினர்கள் தங்கள் சொந்த விருப்பத்தின் அடிப்படையில் தங்களைத் தாங்களே பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் பாமரமக்கள் குழாத்துடன் சேர்ந்து கல்வி பயிலும் ஒரு சீரிய பழக்கத்தை அவர்களிடையே, உருவாக்க இயக்குநர் குழு விரும்பியது.

1830 செப்டம்பரில் இலண்டன் இயக்குநர் குழு, ''கல்வி முன்னேற்றம் எவ்வாறாயினும் பாமர மக்களின் ஒழுக்கம், அறிவு நிலைமையினை மேம்படுத்துவது என்பது உயர் வகுப்பினர் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருந்து வருகிறது. அத்தகையோரின் நேரமும் அவர்கள் செல்வாக்கும் அந்தப் பிராந்திய மக்களின் மனத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதைப் பொறுத்தேயுள்ளது. இந்த வகுப்பினரிடையே கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதன் பயனாகப் பல பெரிய உயர் நன்மைகள் கிட்டும். சமூகத்தின் கொள்கைகள், உணர்வுகள் போக்குக்கூட மாறலாம்'' இவ்வாறு எழுதியது.

இயக்குநர் குழு, இந்திய மேற்குடியினர் (Higher orders) ஆங்கிலத்தில்தான் கல்விகற்க வேண்டும், அதில் ஆங்கில இலக்கியங்களும், விஞ்ஞானமும் கற்றுத் தந்து அவர்களைத் தகுதியானவர்களாக மாற்றிப் பெருமளவில் சிவில் நிர்வாகத்தில் அவர்களை அமர்த்தும் வகையில் மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியது.

மெகாலே

EARL OF AUCKLAND

இலார்டு மெகாலே-பெண்டிங் தீர்மானங்கள்

அடுத்து, ஆங்கிலம், இந்திய மொழிகளுக்கிடையே எந்த மொழிக்கு முதன்மை தருவது என்பது குறித்து கல்வித்திட்டத்தில் கருத்து மாறுபாடுகள் (Controversy) வந்தன.

இது 2. 2. 1835 தேதியிட்ட லார்ட் மெகாலேயின் குறிப்புகளின்படியும், 7. 3. 1835 தேதியிட்ட வில்லியம் பெண்டிங்கின் தீர்மானப்படியும், அந்த மாறுபாடுகள் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தன. இத்தீர்மானத்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பாக ஆங்கில இலக்கியம், விஞ்ஞானக் கல்வி இவற்றை அளிப்பது அரசின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

எனவே கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அனைத்தையும் ஆங்கிலக் கல்விக்கே செலவழிக்கப் படவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். இந்த ஒருதலைச் சார்பான முடிவுகளோடு கட்டாயம் இதையும் சொல்லியாக வேண்டும். ஆங்கிலேய அரசு நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் பற்றி எதுவும் செய்யாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டனர். சிறப்பாக அவர்களின் சிந்தனையில் இப்பள்ளி, கல்லூரிகளைக் களைந்து விடுவது போன்ற கொள்கை இல்லை என்றும், அது நம்நாட்டு மக்களின் ஊக்கம் விருப்பப்படியே நடக்கும் என்றும் கூறிவிட்டார்கள்.

இலார்ட் அக்லண்டும் மாநிலக் கல்லூரியும்

ஆயினும் சில ஆண்டுகளுக்குள் இத் தீர்மானம் தனித்து வலியுறுத்தப்பட்டது. அதாவது லார்ட் அக்லண்டின் 24.11.1839 தீர்மானப்படி மேற்கூறிய அனைத்துக்கும் ஒரு முடிந்த முடிவாகத் தாசில்தார் மற்றும் கலெக்டர் பள்ளித் திட்டங்களை விட்டுவிடுவதென்றும், மத்தியில் ஒரு கல்லூரி சென்னையில் (பிரசிடென்ஸி காலேஜ்) ஏற்படுத்துவ தென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் மேற்குறித்த பள்ளிகள் எடுபடவில்லை என்பதை டி. இலியத்தின் பின்வரும் குறிப்பிலிருந்து (1851) தெரியவருகிறது.

வங்கதேசத்தின் கல்விச் சர்ச்சை

கி.பி.1834ஆம் ஆண்டில் எது கல்வி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் எழுந்தன. கீழ்த்திசை வாணர்களுக்கும், ஆங்கிலம் போற்றுவோருக்கும் இடையே இந்தச் சர்ச்சைகள் வங்கத்திலிருந்து கிளம்பி வந்தன.

முன்னவர், பழைய கல்வி முறையைத் தொடரவும், ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம் இவைகளை அவர்கள் தம் திறமையால் கற்றுக் கொள்வதை விரும்பினார்கள். ஆனால் பின்னவர்கள் ஆங்கில மொழிவாயிலாக மேல்நாட்டுக் கல்வியை ஆதரித்தனர். படிப்படியாக இதுபோன்று ஆங்கிலக் கல்வியைப் புகுத்தும் கொள்கையை இந்திய மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றனர்.

பம்பாய் - சென்னை ஓர் ஒப்பீடு

பம்பாய் மாகாண அரசு ஆங்கிலத்தையும் நாட்டு மொழியையும், அதாவது இந்துஸ்தானி, மராட்டி, குஜராத்தி போன்ற மொழிகளை ஒன்றுபோல் பயிற்றுவிக்க ஆயத்தமானது. அப்போது மாகாணக் கவர்னராக இருந்தவர் எலிபின்ஸ்டன். ஆனால் சென்னையின் (தமிழகம், ஆந்திரம், கன்னடம், துளு, மலையாளம் ஆகிய பகுதிகள் அடங்கியது) நிலை வேறு; இங்குப் பல்வகை மொழிகள் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

வங்கத்தில் மெகாலே போதனா மொழிக் குழுவிற்குத் தலைவராக இருந்ததால் கி.பி.1834இல் நாட்டு மொழிக்குரிய உரிமை வழங்காமல் அதற்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. நாட்டு இலக்கியங்களை மறுத்தும், இம்சித்தும் தம் குறிப்புகளைத் (Minutes) தைரியமாக அளித்தார். இது பற்றிய சர்ச்சையில் நமது நாட்டினர் அவரைக் கீழ்த்திசை இலக்கியச் சூன்யர் என்றும் ஆங்கிலேய மோகனன் என்றும் சாடினர்.

மாகாணக் கல்வி மன்றம் உருவாதல்

நாட்டுக் கல்வியை மாநிலம் முழுவதும் விரிவுபடுத்தும் கொள்கையில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிர்வாகிகள் தீவிரமாக இருந்தனர். இந்திய சிப்பாய் கலகத்திற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கி.பி.1851இல் சென்னை மாகாணக் கவர்னராக ஹென்றி போதிங்கர் பதவி வகித்தார். அவர் காலத்தில் பயிலும் மொழி பற்றியும், மாகாணம் முழுதும் கல்வியை விஸ்தரிப்பது பற்றியும், பெரும் சர்ச்சை உருவானது. இதன் பொருட்டுக் கவர்னரும் அவரது ஆட்சி மன்றக்குழு உறுப்பினருமான ஐ.எஃப். தாமசும், போதனா மொழிக்குழுவின் தலைவராக இருந்த டி.இலியத் என்பவரும் தங்கள் அறிக்கைகளை அளித்தனர்.

அதன் பிரதிபலிப்பாக மாகாணக் கல்வி மன்றம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். அதற்கு டி.இலியத் தலைவராகவும் துணைத் தலைவராக ஜார்ஜ் நார்தன் என்பவரோடு மேலும் நான்கு பேரும், அதன் உறுப்பினர்களாக இருபது பேரும் நியமிக்கப்பட்டனர். இக்குழுவில் வெள்ளையர் அல்லாத தென்னிந்தியர்கள் எட்டுப்பேர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

1. ரங்கநாதம் சாஸ்திரி
2. சி, ஸ்ரீனிவாசப்பிள்ளை
3. பி.ஐ.ராமாஞ்சலுநாயுடு
4. சி.கன்னைய செட்டி
5. ஹைதர் ஜங் பகதூர்
6. பி.மரியசூசை முதலி
7. அசுப் ஜங் பகதூர்
8. பி.சுப்பராயலுநாயுடு

இவர்கள் அந் நாட்களில் நம்நாட்டு மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள். வசதி வாய்ப்பும் கொண்டவர்கள். வெள்ளை அரசாங்கத்தின் மரியாதையும் மற்றும் கௌரவமும் பெற்றவர்கள்.

தங்கள் அறிக்கையில் ஐ.எஃப். தாமசும், டி.இலியத்தும் மிக விரிவான தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். அதில்

முன்பு கவர்னராக இருந்தவரும், கல்வி பற்றிய கேள்விகளை மத்தியில் முதன் முதலாக (கி.பி.1822) எழுப்பியவருமான மன்றோவின் கல்விக்கொள்கை, அவரது திட்டங்கள் குறித்தும் பிரஸ்தாபித்தனர். மன்றோவின் தாசில்பள்ளி, கலெக்டர் பள்ளிகளை நடத்தவும் பரிந்துரை செய்தனர். இடையே மாகாணப் பள்ளிகளுக்கும் மாவட்டப் பள்ளிகளுக்கும் உருவம் கொடுத்தனர்.

தனியார் பள்ளிக்கு ஆக்கம் கொடுத்தல்

ஐ.எஃப். தாமசு தம் குறிப்பில் மாகாணப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலக் கல்வியைச் சிறந்த முறையில் பயிற்றுவிக்க, அவை இலக்கணப் பள்ளிபோல நடத்தப்பட வேண்டும். நாட்டு மொழிக் கல்வியைச் சிறப்பாகப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். அதில் பூகோளம், கணிதம், வரலாறு, வானியல், அரசியல், பொருளாதாரம், ரசாயனம், தத்துவம், உயர் கணிதம் இவைகளைப் பாடங்களாக வைக்கவேண்டும். தனியார் பள்ளிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் நல்கவேண்டும். அரசுப் பள்ளிகளுக்கு ஈடாக அவைகளுக்கு அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

அரசுப் பள்ளிகளுக்கு நியமனம் செய்யத் தக்கவாறு ஒரு பொதுத் தேர்வு நடத்தவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

பாடப்புத்தகங்கள் தயாரிக்கத் தனித்துறை ஒன்றினை உருவாக்கவும் கருத்துரைத்தார். பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்குவதில் தாராளமனப் பான்மையுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும். மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கவும் பரிந்துரை செய்தார். பள்ளிக் கல்வியில் நீதிபோதனையை ஒரு பாடமாக வைக்கவும் அவர் வேண்டிக் கொண்டார்.

இலியத்தும் பெண் கல்வியும்

டி.இலியத், தம் அறிக்கையில் வங்காளக் கவர்னர் ஜெனரல் அறிவுறுத்தியபடி பெண்கல்வி பற்றிப் பிரஸ்தாபித்து, பெண்கள் கல்வி கற்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவும்

தனிப்பள்ளிகள் தொடங்கவும் தம் அறிக்கையில் கேட்டுக் கொண்டார். பைபிள் வேதாகமத்தைப் பள்ளிகளில் கற்றுத் தர வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். தனியார் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதலாக மான்யம் வழங்க வேண்டும் என்றார். அரசுப் பள்ளிகளும் தனியார் பள்ளிகளும் போட்டி மனப்பான்மை யுடன் செயல்படக் கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

கி.பி.1841 டெஸ்பேட்ச் (Despatch - 13/1841)

தாசில்தார் பள்ளிகளில் புவியியல், வரலாறு, ஜியோமெட்ரிக் போன்ற பாடங்களைத் தாய்மொழியில் நடத்தப்படவேண்டும் என்றும் அதற்கான ஆணைகளை உடன் அரசு வெளியிடுமாறும் கேட்டுக் கொணடார். தாசில் பள்ளிகள், கிராம பியல் பள்ளிகளுக்கு ஒரு மாதிரியாக விளங்கவேண்டும் என்றார்.

இலண்டன்-கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி இயக்குநர் குழுவின் டெஸ்பேட்ச் *13/1841*இன் படி தாசில்/கலெக்டர் பள்ளிகள் யாவும் சந்தேகமற்ற முறையில் அவைகளை கல்வி நிறுவனங்களாகவே கருதி மக்களிடையே அவற்றுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்திருந்தார்.

புரட்சிக் கவர்னர் திரிவேலியனின் கல்விக் கொள்கை

கி.பி.*1859-60*ஆம் ஆண்டுகளில் சர் சார்லஸ் திரிவேலியன் கவர்னராக இருந்தார். அவரது குறுகிய பதவிக் காலத்தில் அரசுத் துறைகள் பலவற்றிலும் தலைகீழ் மாற்றங்கள் கொண்டு வந்தார். ஆனால், தாம் கல்வித் துறையில் மட்டும் எந்த மாற்றங்களையும் கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்று பட்டவர்த்தனமாகக் கூறிவிட்டார். காரணம், அதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் பல மாற்றங்களுடன் அத்துறை நல்ல ஒரு தலைவர் தலைமையில் அப்போது இயங்கி வருவதாகக் குறிப்பிட்டார். அர்பத்நாத் (1855) அப்போது கல்வித்துறை இயக்குநராக இருந்தார். இவர் ஹென்றி போதிங்கர் ஆட்சியில் கல்விக்குழுவின் உறுப்பினராக இருந்தவர். இவர் ஒரு சிவிலியன் அதிகாரி.

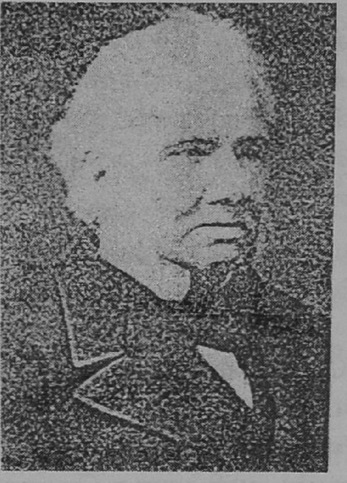

புரட்சிக் கவர்னர் திரிவேலியன்

கட்டாய ஆரம்பக்கல்வியும் வரி விதிப்பும்

'கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி' என்ற திட்டத்தை அமல்படுத்த அதற்குக் கல்வி வரி (Education Cess) விதிக்க வேண்டும் என்று இலண்டனிலிருந்து மாநிலங்களின் செயலர் (Secretary of State) கருதினார். இதற்குத் திரிவேலியன் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். அதற்கு அவர் கூறிய காரணம், ஏற்கனவே மக்கள் பல்வேறு வரிகளால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இவ் வரி விதிப்பது சரியில்லை என்று வாதிட்டார். அதிகார பீடத்திலிருந்துகொண்டு புகையிலை மீது போட்ட வரியை நீக்கக் கோரி மக்களுக்காக, வாதிட்டுத் தம் பதவியை இழந்தவரே இந்த திரிவேலியன்.

மேல்தர குடிமக்களும், நடுத்தர வர்க்கத் தினரும், ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்க நேரமும், பொருள் வசதியும் உள்ளது. ஆனால் கீழ்க்கடை மக்களுக்கு அந்த வசதி இல்லை. அவர்கள் மீது கட்டாயக் கல்வி வரி விதித்தால் பள்ளிக்கூடம் செல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கே அன்றாடம் கஷ்டப்பட்டு வாழ்கிறார்கள். நிதி உதவி பெற்ற (Grants in aid) பள்ளிகளில் கல்வி அளிக்கப்படுவதை மேற்குடி யினரும்,

நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் உரியவாறு பெற வசதி உள்ளது. கடைநிலை மக்கள் கிராமங்களில் கோயில்களில் உள்ள திண்ணைப் பள்ளிகளில் (நாட்டுக் கல்வி) படிப்பதற்கே முடியும். ஆங்கிலக் கல்வி கற்க வசதியும் வாய்ப்பும் போதாது என்றும் எடுத்துரைத்தார்.

வரி விதிப்பதனால் அதன் பயனை அரசு ஊழியர்கள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு அனுபவிப் பார்கள் என்றார். வரிவிதிப்பதன் மூலம் உருவாகும் கட்டாயக் கல்வியை எதிர்த்தார். அதே நேரம் உயர்கல்வியைத் தேவையான இடங்களில் கற்பிக்க வழிவகைக் காண்பதை ஊக்குவித்தார். பொதுக் கல்வியை தாராளமயமாக்க வேண்டும் என்றார். கல்விக்கு 'மான்யம்' அளிப்பதை வெகுவாகப் பாராட்டினார். தனியார் பள்ளிகள் ஏற்படுவதை ஆதரித்தார்.

''பெண்கல்வி'' குறித்து அவர் பேசியபோது பெண் கல்வி இல்லாத எந்த நாடும் முன்னேறாது என்றார். எனவே, ஒவ்வொரு ஆண், பெண்ணுக்கும் கல்வி அளிப்பதில் அக்கறை வேண்டும் என்றார். பெண்களுக்கென்று தனிப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார். இதற்கு வெள்ளையர்களும், இந்தியர்களும் 'மானியம்' வழங்க கேட்டுக் கொண்டார். ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார்.

காந்தியடிகளும் கல்வி முரண்பாடும்

ஒரு முறை 1931இல் இலண்டன் அகில உலக வியவகாரங்களின் இராயல் இன்ஸ்டியூட்டில் காந்திஜி பேசும்போது, இந்தியாவில் எழுத்தறிவு பெற்றோர் தொகை கடந்த 50 அல்லது 100 ஆண்டுகளில் மிகவும் குறைந்துவிட்டதோ என்றார். இதுபற்றி காந்தியடிகளின் செயலாளராக இருந்த மாகாதேவ தேசாய் சென்னை மாகாண அரசுக்குக் கடிதம் ஒன்றை எழுதி உண்மைநிலை குறித்துக் கேட்டறிந்தார்.

காந்தியடிகளின் குற்றச்சாட்டுகளின் உண்மை நிலை குறித்து - புள்ளிவிவரங்கள் - அரசு ஆவணங் களிலிருந்து டாக்டர்

பாலிகா என்பவரால் தொகுக்கப் பட்டுப் பதில் அளிக்கப் பட்டது.

காந்தியடிகளின் அறிக்கை (1)"That literacy in India has diminished during the last fifty years or hundred years (2) that this was because soon after their advent the British closed down the existing schools and 'tols' the indigenous institutions of learning."

(காந்தியடிகளின் செயலாளராக இருந்த மகாதேவ தேசாயின், இப்பொருள் குறித்த கடிதம் இக் கட்டுரையின் முடிவில் காணலாம்.)

டாக்டர் பி.எஸ். பாலிகாவின் கல்வி ஆய்வுகள்

மேற்குறித்த காந்தியடிகளின் அறிக்கைகட்கு நான்கு விதமான தலைப்பில் ஆய்வுகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

1. சென்னை மாகாணத்தில் வெள்ளையர் ஆட்சியில் எழுத்தறிவு பெற்றோர் தொகை, கி.பி.1831 முதல் 1881 முடிய முதல் ஐம்பது ஆண்டுகளில் குறைந்தனரா?

2. இதே நிலை அடுத்து வந்த கி.பி.1881 முதல் 1931 முடிய ஐம்பது ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டதா?

3. அடுத்து, எழுத்தறிவு பெற்றோர் தொகை கி.பி.1831-1931 முடிய உள்ள நூறு ஆண்டுகளில் குறைந்தனரா?

4. இந்த நூறு ஆண்டுகளில் பிரிட்டீஷ் அரசு நாட்டுப் பள்ளிக் கூடங்களையோ கல்லூரிகளையோ இழுத்து மூடியதாகக் குற்றஞ்சாட்ட முடியுமா?

இந்த நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் விரிவான ஆய்வுகள் உரிய அரசு ஆவணங்கள் மூலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. கி.பி.1822இல் ஆங்கிலேயர் களால் கல்வி பற்றிய பொது விசாரணை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அப்போது கவர்னராக சர்.தாமஸ் மன்றோ இருந்தார். அதற்குச் சற்று முன்னிருந்த காலங்களில் தென்னகம் பல்வேறு அரசியல் பிரச்சனைகளால் எதையும் நிம்மதியாகச் செய்ய இயலாத சூழ்நிலை இருந்தது.

சென்னை மாகாண கவர்னராக சர்.தாமஸ் மன்றோ பதவியேற்ற காலம் முதல் (1822) இந்த விசாரணைகள்

தொடங்கப்பட்டன. ஆயினும் உரிய விவரங்கள் அவர் மரணமடைவதற்கு ஓராண்டுகட்கு முன்புதான் *(1826)* கிடைக்கப் பெற்றன. அந்த ஆண்டில் பெறப்பட்ட விவரங்களை அடிப்படையாக வைத்து மேல் ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கப் பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட விவரங்கள் யாவும் அந்நாளைய மாவட்ட ஆட்சியர்களால் தரப்பட்டவை. அனைத்து மாவட்டங் களிலும் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் பெறப்படவில்லை என்றாலும் கேம்ப்பெல் என்ற பெல்லாரி மாவட்ட ஆட்சியர் ஓரளவு சரியான விவரங்கள் தொகுத்திருந்தார்.

அதில்,

'அ', 'ஆ' பால பாடம் மண்ணில் எழுதிப் பழகினர் (மாணவர்கள்). அடுத்து, பனை ஓலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிப் பழகினர். பின்பு மதங்கள், இலக்கியங்கள் பற்றிய நூல்களில் போதனை நடத்தப்பட்டது.இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம், பஞ்ச தந்திரம் போன்ற நூற்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. பின்னர் சட்டம், தர்க்கம், வானியல், வேதங்கள் முதலியன கற்றுத்தரப்பட்டன.

நாட்டுப் பள்ளிகளில் இத்தகைய கல்வி அளிக்கப்பட்டதாக கேம்ப்பெல் தகவல்கள் அளித்திருந்ததால் மேலும் விவரங்களைத் தொகுத்துப் புள்ளிவிவரங்களைக் கணித்தபோது, கீழ்க்கண்ட எண்ணியல் விவரங்கள் நமக்குக் கிடைத்தன. அதாவது,

கி.பி.*1831*ஆம் ஆண்டு *12,498* பள்ளிகள் இருந்தன. மாணவர்கள் *1,88,000* பேர். அடுத்து *1881*ஆம் ஆண்டு *17,038* ஆரம்பப் பள்ளிகள் (Public, Private, Tols உட்பட) இருந்தன. மாணவர்கள் *3,82,431* பேர்.

இறுதியாக *1931*இல் *58,813* பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் இருந்தன. மாணவர்கள் *29,50,115* பேர்.

பாலிகா ஆய்வு முடிவு

எனவே கி.பி.*1831* முதல் *1931* வரையிலான காலத்தில் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் தொகை எக்காரணம் கொண்டும்

குறையவில்லை. காந்தியடிகள் அறிக்கையில் உண்மையில்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

மேலும் இந்த நூறு ஆண்டுகளில் *(1831 - 1931)* நாட்டுப் பள்ளிகள் எதனையும் களைந்து எடுக்கவோ, மொத்தமாக மூடிவிடவோ எவரும் முன்வரவில்லை. பதிலாக *1854* முதல் *1931* வரை நாட்டுப் பள்ளிகள் வெள்ளையர்களால் பேணப்பட்டன. ஒதுக்கிவைக்கப் படவில்லை. அந்நாளைய வெள்ளையர் அரசு, அவற்றைத் தன்வயமாக்கிக் கொண்டது. ஆனால் அழித்து முடக்கி வைக்கவில்லை. இவையே ஆய்வில் கண்ட உண்மைகள்.

முடிவுரை

ஆனால் இன்றைய மக்களில் சிலர், கல்வி வாணர்கள் சிலர், மெகாலே போன்றவர்களை கட்டுப்பாடற்ற முறையில் திட்டி வருகிறார்கள். தவிர ஆங்கிலேயர் அளித்த கல்வி குமாஸ்தாக்களையே உருவாக்க உதவியது என்று மேல்நோக்காகப் பேசி வருகிறார்கள். இக்கூற்று எவ்வளவு பொய்க்கூற்று என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது (குறள்.102)

என்ற பொய்யாமொழிக்கு ஏற்ப சர்.தாமஸ் மன்றோ, அக்காலத்தில் செய்த உதவியினால், இந்தியக் குடிமக்களின் கல்வி கொள்கையில் இன்று புதிய மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளவும், நன்மை தீமைகள் பற்றி அலசிப்பார்க்கவும், நாம் தயார் ஆனோம்.

கல்வி மொழி பற்றிய பிரச்சினைகள் - கல்வி வரி - பெண் கல்வி - பாடப்புத்தகங்கள் - உயர்கல்வி யாருக்கு - போதனா மொழி - தனியார் கல்வி மையங்கள் - அரசின் கல்விச் சாலைகள் - ஆசிரியர் பயிற்சி மன்றங்கள் - மாணவர் உபகாரச் சம்பளம் - கல்வி மான்யம் - கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி - தொழில் மற்றும் விஞ்ஞான அறிவியல் கல்வி போன்றவைகளில் நாம் ஆழ்ந்த அனுபவமும் அறிவும்பெற அந்நாளைய ஆட்சியாளர்களின்

APPENDIX

COPY OF

Segaon
Via Wardha, (C.P.)
17.6.39.

Dear Friend,

I am writing this on behalf of Mahatma Gandhi.

Speaking at the Royal Institute of International Affairs in England in 1931 Gandhiji stated that literacy had diminished in British India during the last fifty or a hundred years. His statement was based on the fact that soon after the advent of British rule the existing schools or tolls were closed down and for this he relied on a Punjab report showing that literacy had gone down there certainly during the eighties and nineties. Sir Phillip Hartog contested this statement. The contraversy is not yet closed simply because Gandhiji has not had time to study reports relating to other provinces and Sir Philip Hartog says that his statement even if it was true regarding the Punjab for a certain period does not justify the general statement about British India where literacy has improved slightly if not considerably.

I wonder if you can throw any light on this question. If the contrary was proved, Gandhiji would have no hesitation in withdrawing his statement.

I shall thank you for an early reply.

Yours sincerely

Mahadev Desai

கடிதம்

பங்கீடுகள் இன்று எத்தனை நன்மைகளை நமக்கு அளித்துள்ளன என்பதைக் காணும்போது அது சர் தாமஸ் மன்றோவையே நினைவூட்டும். வாழ்நாளில் பெரும்பகுதி குதிரை யிலேயே சுற்றிச் சுற்றி வந்த மன்றோ இன்றும் குதிரை மேல் அமர்ந்து தரும் காட்சி அவரைக் கல்விக்கு அரசராகப் போற்றி வாழ்த்துவமே!

துணைநூல் / அரசாணைகள் பட்டியல்

1. Studies in Madras Administration By Dr. B.S.Baliga. 1960.

2. An article "Three Madras Statues "By S. Swaminathan - 1984.

3. Commemoration Souvenir on Dr.B.S.Baliga - A pioneer in Archival Science.

4. Select Document on medium of Instructions, 1984 - By Commissioner of Archives and Historical Research, Chennai - 600 008.

5. Go.No 914, Public Dept, dt - 30.11.1905

6. Tom Munro Saheb By. P.R. Krishna Swami - 1947

7. Go.No 273 public Dept. dt. 13.3.1901.

8. An article written By Dr.K.N.Venkata Subba Shastri in the I.H.R.C procceedings of meetings vol. XIV 1937.

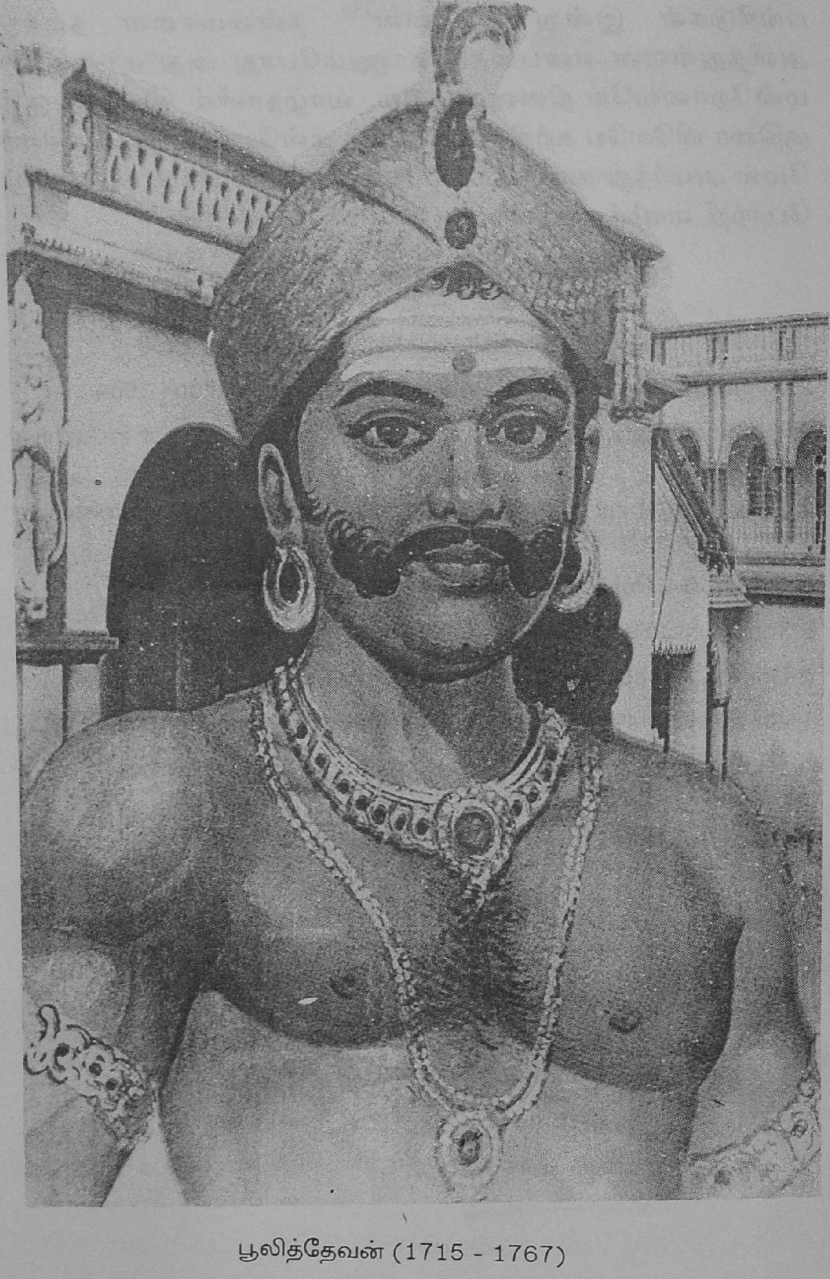

பூலித்தேவன் (1715 - 1767)

5. கொங்கு நாட்டில் பூலித்தேவர் புகழ்

முன்னுரை

பூலித்தேவர் வரலாற்றைத் தற்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் நுணுகி ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். ஆயினும் அவரைப் பற்றி ஆங்கில ஆவணங்களில் உள்ள தகவல்களுக்கும், நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைத் தகவல்களுக்கும் சிறிது வேறுபாடு காண்கிறோம். எப்பக்கம் அதிகமான தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன என்பதும் சரிபார்க்கப்படவில்லை.

பூலித்தேவர் மீது பாடப்பட்ட கும்மி பாடல்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் உள்ளன. இவற்றைச் சென்னையில் உள்ள ஆசியவியல் நிறுவனம் முதல் விடுதலைப் போராளி (The First Freedom Fighter) என்ற தலைப்பில் 1993இல் ஒரு நூல் வெளியிட்டுள்ளது. ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்துள்ள ஒரு நூல் இது.

''பூலித்தேவன் சிந்து'' என்ற கதைப்பாடலும் ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து தொகுத்து ஒரு நூல் கி.பி.2000ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது.

'பூலித்தேவன் சிந்து', 'புதுக்கோட்டை சண்டை' ஆகிய இரு நூல்களும் அயன் கொல்லங் கொண்டான் டாக்டர் ந.ராசய்யா அவர்கள் பதுப்பித்துள்ளார். அடுத்து, ஒயில் கும்மி ஆட்டத்தின் போது பாடும் பாடல்களைப் 'புதுக்கோட்டை சண்டை' என்ற நூல் ஓலைச்சுவடியிலிருந்து தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது. (2001).

பூலித்தேவரைப் பற்றிய சுருக்கமான தகவல்கள் கொண்ட ஓலைச்சுவடி ஒன்றைத் 'திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்' என்ற தலைப்பில் அச்சிட்டு இதே ஆசியவியல் நிறுவனம் கடந்த 1998ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

நாடக இலக்கியம்-நொண்டி

நாடக இலக்கியங்களில் நொண்டி நாடகம் ஒரு வகை. இந்த நொண்டி நாடகம் முதலாவதாக 1697க்குப் பிறகே நம்நாட்டில் உருவாகியுள்ளது. அத்தகைய முதல் நொண்டி நாடகநூல் - 'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்' என்பதே. அதற்கு முன்பு மதுரை திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் *(1623-1659)* நிகழ்ந்த மதுரைவீரன் கதையே இதுபோன்ற நொண்டி நாடகத்துக்குத் தோற்றுவாயாக இருந்துள்ளது என்று அறிஞர்கள் கூறிவருகின்றார்கள்.

மாறுகால் மாறுகை வாங்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் நொண்டி நாடகங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன என்ற கருத்தும் ஆய்வுக்குரியது.

நொண்டி நாடகங்களில் சுமார் 44 எண்ணிக்கை இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இதுவரை அச்சில் 15 நொண்டி நாடகங்களே வெளியாகியுள்ளன. மற்றவற்றின் கதி என்ன என்பதை ஓலைச் சுவடிகளைப் பார்த்தால்தான் தெரியும். அவை அழிந்து வரும் நிலையில் உள்ளன.

திங்களூர் நொண்டி நாடகம்

திங்களூர் நொண்டி நாடகம், கொங்கு நாட்டில் திங்களூருக்கு அருகில் உள்ள அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. இதை இயற்றியவர் கு.அவிநாசிப் புலவர். இவர் செங்குந்தர் மரபினர். இவர் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கும் இறுதிப்பகுதிக்கும் இடையில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

இந்நூலில் வரலாற்று நாயகர்கள் பலர் வருகின்றனர். அவர்களுள் உசேன் சாகிப், ஆண்ட முத்துராயன், கிருஷ்ணதாசு, காளி மன்னன், (முக்கியமாக) ஹைதர் அலி, திப்புசுல்தான் போன்ற பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். ஹைதர் அலியின் நண்பனாக உசேன் கான் சாயுப் இங்கே

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். இவன் கொங்கு நாட்டுத் தலைவனாக இருந்தான் என்று குறிப்பிடப்படுகிறான்.

பழைய தமிழ் மண்டலங்கள் ஐந்து

திங்களூர்-அருள்மலை இரண்டும் தனித்தனி ஊர்கள். இவை ஈரோடு மாவட்டத்தில் பெருந்துறை வட்டத்தில் உள்ளன. இது பண்டைய கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியாகும்.

பழந்தமிழ் நாடுகளில் கொங்கு நாடும் ஒன்று. சேர, சோழ, பாண்டிய மற்றும் தொண்டை நாட்டுடன் இதனை இணைத்துப் பேசப்படுகிறது. இதையே திருமந்திரத்தில் தமிழ் மண்டலம் ஐந்து என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கொங்கு நாட்டை ஆண்டவர்கள் பல்லோர். சேரன், கங்கர், சோழர், பாண்டியர், ஒயிசளர், விசயநகர மன்னர்கள், நாயக்க மன்னர்கள், மைசூர் மன்னர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

நொண்டி நாடகச் சிறப்பு

நொண்டி நாடகங்களில் பெரும்பாலும் நொண்டி, தன் குலப்பெருமை கூறி, அதன்பின் அவனே திருடச் செல்வதாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் இந் நொண்டி நாடகத்தில் வரும் பகலெத்தி என்பவன் காளியை வணங்கி வரம் வேண்டுகிறான். இவன் திருடுவதும், திருட்டுப் பொருளை விற்று அதை வேசியர்களிடம் அளித்து மகிழ்ந்திருப்பதும், பொருள் காலியானதும் விரட்டப்படுவதும், பின்னர் திருட்டு ஞாபகம் வருவதும், அதன் உடன்பாடாக அரசனின் குதிரையைத் திருட முயன்று பிடிபட்டுக் கைகால் இழப்பதும், இறுதி"யில் இறைவனிடம் அருள் வேண்டிக் கோயில் திருத்தலங்களுக்குச் செல்ல, அருள் பெற்று, நலம் பெறுகின்ற செய்திகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நூல்தரும் அரிய செய்திகள்

இந்த நொண்டி நாடகத்தில், கொங்கு நாட்டின் அக்கால அரசியல் சூழ்நிலைகள், அந்நாட்டின் மக்களின் பழக்க

வழக்கங்கள், அவர்களின் அறச் செயல்கள் யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அக்காலத்தில் தஞ்சை, செஞ்சி, மதுரை ஆகியவற்றை ஆண்ட மன்னர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. கொங்குநாடு அந்நாளில் மைசூர் சுல்தானிடம் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நொண்டிதன் குடிப்பெருமையாக,

"தேவர் சூழ் மதுரையில் ஒருத்தன் - நல்ல
செஞ்சியில் ஒருத்தன், தஞ்சாவூரில் ஒருத்தன்
நாவலர் புகழ் மைசூருக்கொருத்தன், இந்த
நாலு சமஸ்தானம் மெய்க்க நானும் திங்களூரான்"

என்று பாடியுள்ளார்.

கொங்கு பூர்வீகம் - சிற்றிலக்கியங்கள்

கொங்கு நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளாகப் பூவலியர், காவலியர், மாவிலியர், வேடர், வேட்டுவர் என்ற ஐவகைப் பிரிவினர் இருந்துள்ளனர். இவர்களுள் வேட்குலம், பாண்டியர்களின் பிரதிநிதிகளாய்க் கொங்கு நாட்டின் பழங்குடிகளாகி வாழ்ந்தார்கள்.

இவர்களுக்குப் பின் இங்கே கொங்கு வேளிர், செங்குந்த முதலியார் போன்றோர் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களுள் சிறப்பு மிக்கவர்களாகச் செங்குந்த முதலியார்கள், வேட்டுவக் கவுண்டர்கள், வேளாளக் கவுண்டர்கள் ஆகியோர் அறியப்படுகின்றனர். கொங்கு நாட்டுச் சிற்றிலக்கியங்கள் இது பற்றி உணர்த்துகின்றன. 'நல்ல தம்பி சர்க்கரை மன்றாடியார், காதல் போன்ற நூற்களில் இவர்களின் அறப்பண்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பகலெத்தி - கதாநாயகன்

இத்தகைய சிறப்புடைய இந்த நூலில், கதாநாயுகனின் பெயர் பகலெத்தி. திருட்டினை ஒரு கலையாகச் செய்பவன். திருமண வீட்டில் கொள்ளையடித்து ஆறாயிரம் பொற்காசுகளை விற்று, பவானிக்குச் சென்று சங்கமேஸ்வரர் சந்நிதியில், தொழுது, அங்கே கோவில் நாட்டியக்காரி மீது காதலாகி,

அவளிடம் பொருள் யாவையும் இழந்து விடுகிறான். பின் காசி சென்று அங்கே அரசமாளிகையில் திருடி, மீண்டும் வந்து, அதே நாட்டியக்காரியிடம் பொருள் இழக்கிறான்.

அடுத்து, குதிரைப்பாளையம் சென்று அங்குக் குதிரைலாயத்தில் தளபதி உசைன்கானின் குதிரையைக் கைப்பற்றவே பிடிபட்டுத் தண்டனை அடைகிறான். அவன் தன் ஒரு கை, கால் இழக்கிறான். இதன் பிறகே அவனுக்கு (பகலெத்திக்கு)ப் புத்தி வருகிறது. தன் பாவத்தைக் கழுவ முருகன் உரையும் பதிகளுக்குச் செல்கிறான்.

பகலெத்தியின் குலப்பெருமையில் பூலித்தேவன்

இந்தப் பகலெத்தி தன் குலப்பெருமையாகக் கூறும் வரலாற்றுச் செய்திகள்:-

வல்லாள கண்ட னென் தகப்பன் - ஆர்க்கும் வலுத்த அவன் க ள்ள மறவர் குலத்தினில் உதித்தோன். மாயப் பூனைப் புலித்தேவன் தம்பி - சின்னான மறவன் வளவில் நாங்கள் உறவு கொண்டாடிக் காயக்கமும் கற்ற சின்னாத்தேவன் - தந்த கன்னியைக் கலியாணம் பண்ணியே கொடுத்தார். மாமதுரைப் பட்டிணத்தில் நாங்கள் - குடி வந்து இன்று ஐந்து தலைமுறையாய் இருந்தோம். நாமும் மனையாளுடன் சீராடி - குறுப்பு நாட்டுக்குள்ளே வெகு நோட்டமாய் வந்தேனே என்கிறான் பகலெத்தி.

இதை ஆங்கிலத்தில்,

My father mighty kantan was born in Kallamarava clan related to Cinnathaven younger brother of the Wily cat Pulithaven well versed he was, learned in Kayakalpam married to a maiden, he lived in great Maturai city for generations five in prosperity, and quarrelling with my wife came away from there, and went to Kuruppu region.

என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள்.

இந்தப் பகலெத்தி தன் குலப்பெருமையைக் கூறுகின்ற போது தம் தந்தை கள்ளர் (மறவர்) குலத்தில் தோன்றியவன் என்றும், பூலித்தேவன் தம்பி சின்னான் மறவன் வீட்டில் திருமண உறவு கொண்டான் என்றும், காயகற்பம் கற்றவர் சின்னாத் தேவர் என்றும், பகலெத்தியின் குடும்பம் மதுரையில் ஐந்து தலைமுறைகளாக இருந்து வந்ததாகவும், பின் குறும்பு நாட்டுக்கு அதாவது கொங்கு நாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்றான குறும்பு நாட்டுக்கு விரும்பிச் சென்றதாகவும் கூறுகிறான்.

இக்கூற்றில் பல வரலாற்றுச் செய்திகள் உள்ளன.

முத்துத் தேவர் குறிப்பு

இதனை விரிவாக ஆராயும்போது, மூவேந்தர் குல தேவர் சமூல வரலாறு என்ற நூல் ஆசிரியர் முத்துத்தேவர் கருத்தினை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. அவர் நமது மேற்சொன்ன நூலில் கொங்குச் சோழர் ஆட்சியின்போது, சோழ, பாண்டிய நாட்டிலிருந்து கள்ளர், மறவர் இனத்தவர்கள் கொங்கு நாட்டிற்குள் குடியேற்றப்பட்டனர் என்கிறார்.

மற்றொரு உண்மையை இந்த நொண்டி நாடகம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. இந்த நொண்டி நாடகக் கதாநாயகன் தமிழகம் மற்றும் ஏனைய மாநில எல்லைக்குள் சென்று வந்தவனாகையால், இந்த ஊர்சுத்திக்கு உறவினர் அதிகமாகவே இருந்துள்ளனர். இதனால் இங்கே மற்றொரு கூற்றினையும் முத்துத்தேவர் நூல் வாயிலாகக் கூறவேண்டும்.

''நாளடைவில் சாதி அமைப்புகள் உண்டாயின. அதுகாலை நாட்டு அமைப்புகளுடன் கோட்டை, கொத்தள நிர்வாகங்களில் இருந்து வந்த தலைவர்களைச் சூழ்ந்து வாழ்ந்த மக்கள் கவுண்டர்கள் எனவும், இன்னும் இது போன்ற தமிழ்மக்களின் பட்டங்களிலும் தோன்றலானார்கள்.

''தமிழ் மன்னர்கள் (மூவேந்தர்) வம்ச வழியினர் குலத்தில் அதிகமான மக்கள் கூட்டத்தினர் கொங்கு மண்டலத்தில் கவுண்டர்களாவர்.

''கள்ளர், மறவர், அகமுடையர் பட்டத்துடன் வாழ்ந்து வரும் மக்களிலும்கூட கவுண்டர்கள் எனப் பட்டமுடை யோர்களைக் காண முடிகிறது'' என்று இங்கே முத்துத் தேவர் பல கவுண்டர்களைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்கள் கள்ளர், மறவர் இனத்தவர்களே என்று கூறியுள்ளார்.

மறவர் குலத்தலைவர் பூலித்தேவன்

பகலெத்தியின் கதையில் மற்றொரு வரலாற்று உண்மையை இங்குக் குறித்தாக வேண்டும். பூலித்தேவரை மறவர் குலத்தலைவன் என்று குறிப்பிட்ட பகலெத்தி, அவருக்குத் தம்பி என்று குறிப்பிடும் நபர் சின்னாத்தேவன் என்றும், அவரது குடும்பத்தில் (வளைவு-சுற்றம்) பெண் கொண்டதாகவும் கூறுகிறார்.

வடகரை ஆதிக்கம்

'பூலித்தேவர்' வரலாற்று ஆசிரியர் கொல்லங் கொண்டான், டாக்டர் ராசய்யா முதல் பாரத சுதந்திரப் போராட்ட வீரரான மாவீரன் பூலித்தேவனுக்குத் தம்பி ஒருவர் இருந்ததாக எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. அப்படி என்றால், யார் இந்தச் சின்னத் தேவர்? வேறு யாருமல்ல! பூலித்தேவருக்கு அந்நாட்களில் வலது கரமாக விளங்கிய செம்புலி சின்னணஞ்சாத் தேவரையே இங்குக் குறித்துள்ளனர். செம்புலி பட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் சின்னணஞ்சானை இவ்வாறு சுருக்கமாக அழைத்துள்ளமை காணலாம்.

இவர்கள், நெல்லை மாவட்டத்தில் வடகரை ஆதிக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தென்காசி, குற்றாலம் போன்ற இடங்களில் நாடு காவல் பணியில் இருந்தவர்கள்; சிற்றரசர்களாக அந்நாட்களில் திகழ்ந்தவர்கள்.

குற்றாலம் ஈசுவரன் ஆலயத்தின் முகப்பு மண்டபத்தில் சின்னணஞ்சான் அவர் தம்பி இராசகோபாலத்தேவன் சிலைகள் வைக்கப் பட்டுள்ளன. இவர்களைப் பற்றித் திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் பாடியுள்ளார். இவர்களைப் பற்றிப் பத்துக்கும் மேல் பிரபந்தங்கள் அக்காலப் புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன.

குற்றாலம் கோவிலில் சின்னணஞ்சாத் தேவர் உருவச் சிலை
18ஆம் நூற்றாண்டு

கள்ளர் - மறவர் உறவுப் பாலம்

எனவே சின்னணஞ்சாத் தேவர் வீட்டிலேதான் கள்ளரான இந்தப் பகலெத்திக் குடும்பத்தார் உறவு வைத்துள்ளனர். சின்னணஞ்சான் மறவர் குலத்தான். எனவே கள்ளர், மறவர் உறவு பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தொடங்கியுள்ளது. தவிர, பகலெத்தி மதுரையில் இருந்துகொண்டு, வடகரை ஆதிக்கம் சின்னணஞ்சான் வீட்டில் உறவு கொள்வதென்றால், அந்தக் காலமும், பூலித்தேவர் காலமும் இந்த நொண்டி நாடகக் காலமும் சம காலமாகவே உள்ளது.

கொங்கு நாட்டில் இருந்த பகலெத்தியின் குடும்பத்தார் உறவு கொண்ட நெறி பற்றிக் கவலையில்லை. எனினும் குடும்ப உறவுகள் காலதேச வர்த்தமானத்தைக் கடந்து நடந்துள்ளது.

இதுபோன்ற உறவு கலப்புக்குச் சற்று முன்னே சேது நாட்டில் கிழவன் சேதுபதி (மறவர்) ஒரு கள்ளர் குலப் பெண்ணைக் காதலித்து மணந்ததன் காரணமாகவே அந் நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்பட்டு, மறவர் சீமையிலிருந்து புதுக்கோட்டை தனியாகப் பிரித்து, தனியாட்சியில் பல்லாண்டுகளாக 1947 வரை இருந்தது.

பகலெத்தியின் திருமணம்

நம் கதாநாயகன் பகலெத்தி பல்வேறு யாத்திரைகள் முடித்து வந்ததும் அவனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கிறார்கள். அதனை அவினாசிப் புலவர்,

> '.......குறப்பு (குறும்பு)
> நாட்டிலுள்ள கவுண்டர்கள் நாட்டிமை செய்வோரும்
> தண்மையாய்த் தியாகமது தந்து - நல்ல
> தாரமும் பண்ணிக்கோவென்றுத் தாரமுஞ் சொன்னாரே
> வண்மையுள்ள புலித்தேவன் தம்பி - சின்னா
> மறவன் வளவில்நாங்கள் விவாகமது செய்ய
> உறவு கொண்டாடியே வந்து -'

... என்று பாடினார்.

பாரத நாடு முழுதும் சுற்றி, ஆங்காங்கே திருத்தலங்கள் எல்லாம் ஏகி, தெய்வங்களைத் தொழுது, இறுதியில் தாசி வீடு சென்று, அங்கேயிருந்து விரட்டப்பட்டு மீண்டும் திருட்டுத் தொழில் செய்து பிழைக்கும் தருணத்தில், குதிரைத் திருட்டால் எல்லாம் தெரிந்துவிட மாறுகால் மாறுகை வாங்கப்படுகிறது. அதன் பிறகு மரக்கால் வைத்து நடந்த பகலெத்தி, தம் கால் வளர்ந்து பெருகியது. அவனுக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் நடந்தபோது, பூலித்தேவன் தம்பி உற்ற நண்பரான வடகரை ஆதிக்கம் செம்புலி சின்னணஞ்சான் குடும்பத்திலே பெண் கொண்டதாகச் சொல்லித் திருமணம் நடக்கிறது.

பூலித்தேவன் வாழி!

வாழிப்பாடல் என்றும் இந்த நாடகத்தில் முடிவில் பாடப்படுகிறது. அதில்-

'குருவுக் கலை மகளும் வாழி - எங்கள்
குலத்துக்கதிபனான் புலித்தேவன் வாழி!'

பூலித்தேவரும் சில உண்மைகளும்

1. பூலித்தேவரின் வல்லாண்மை குறித்து இந்தக் கொங்கு நாட்டு வரலாறு மற்றும் காவியச் சுவடிகளில் காண்பது இதுவே முதலாவதாகும் என்று நம்பலாம். இன்னும் இதுபோல் பழஞ்சுவடிகளில் பூலித்தேவர் பற்றிய செய்திகள் இருக்க வாய்ப்புள்ளது.

2. ஓலைச்சுவடிகள் தவிர, தாள் (காகித) ஆவணங்களில், அதுவும் தமிழ் ஆவணங்களில், தனியார் நாட்குறிப்பேடு என்று கூறப்படுகிற துபாஷ் ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பில், பூலித்தேவர் அரண்மனையில் 1757ஆம் ஆண்டு நடந்ததாகக் கூறப்படும் நிகழ்ச்சி பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. காலம், தேசம் கடந்து செய்திகள் அனுப்பப்பட்டு அவரது பெயர் நிலைத்து நிற்கின்றது.

3. சேதுபதிகளின் வரலாறு எழுதியுள்ள டாக்டர் கமால் ''விடுதலைப் போரில் சேதுபதி மன்னர்'' என்ற தம் நூலில், ''அன்றைய தமிழ்நாட்டில், ஏன், இந்திய துணைக் கண்டத்தில், இந்த இருபெரும் வீரர்களைத் (பூலித்தேவர் - யூசப்கான்) தவிர அந்நிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போர் முழக்கம் செய்தவர் வேறு யாரும் இலர். அந்தத் தியாகிகளது நாட்டுப்பற்றுக்கும், பேராற்றலுக்கும் தமிழ் மறவர் என்றென்றும் தலைதாழ்த்தி மரியாதை செய்ய கடமைப் பட்டுள்ளனர்'' என்று கூறியுள்ளார்.

இங்கே அவர் வேறு ஒரு தகவலையும் கூறியுள்ளார்.

''இன்னும் சொல்லப்போனால் அவரையும் (நவாப்பின் தமையனான மாபூசு கானையும்) சேர்த்துக் கொண்டு ஆங்கிலேயரையும் ஆற்காட்டு நவாப்பையும் எதிர்த்துப்

பூலித்தேவர் போரிட்டார். அவரது கூட்டுப்படை இலட்சியத்திற்கு நெல்லைச் சீமை பாளையக்காரர்கள் முழுமையான ஆதரவு அளிக்கவில்லை. மறக்குடி மக்களது மூத்தக் குடிமகனான சேதுபதி மன்னரது உதவியையும் அவர் பெறவில்லை...'' என்றும் டாக்டர் கமால் கூறியுள்ளார்.

பூலித்தேவர் வெள்ளையர்களுடன் யுத்தம் செய்த காலத்தில், (1755 - 1767), ஒரு கிழவன் சேதுபதியோ, ஒரு திருமலை சேதுபதியோ அல்லது முத்துராமலிங்க சேதுபதியோ (அன்றைய) மறவர் நாட்டில் இல்லை. அப்போது அங்கே வாரிசு உரிமை பெற்ற சேதுபதி இல்லை. தளவாய் வெள்ளையன் சேர்வைக்காரரே அங்கே ஆட்சியாளராக (சேதுபதியாக) மாறியிருந்தார். 1748 வரை குழப்பத்தில் இருந்த சேதுநாடு, 1749இல் செல்லத்தேவரின் ஆட்சிக்கு மாறுகிறது. அவரே 1762வரை பதவியில் இருந்தார்.

இத்தருணத்தில் தஞ்சை மன்னர் சேது மீது படை எடுத்தார். அப்போது மதுரை அரசாட்சி இன்றி இருந்தது. கேப்டன் கோப் என்பவன், மைசூர் ராஜாவுக்காக மதுரை மீது படையெடுத்துச் சில பகுதிகளைப் பிடித்தான். இதை முறியடிக்க, தளவாய் வெள்ளையன் சேர்வையும், சிவகங்கை தாண்டவராயப்பிள்ளையும் படையெடுத்துச் சென்றனர்.

மீனாட்சியின் வளர்ப்பு மகனை மதுரைக்கு அரசராகத் தளவாய் நியமித்ததை ஆற்காடு நவாப் தடுத்தபோது, அவரது படைகளை வெல்ல மீண்டும் தளவாய் படை எடுத்தார். அப்போது சந்தா சாகிப்பும் முகமது அலியும் தங்களுக்குப் பின்னே முறையே பிரஞ்சுப் படையினரையும் ஆங்கிலேயப் படையினரையும் சேர்த்துக் கொண்டு மதுரையைப் பிடிக்க போர் தொடுத்தனர்.

இந்நேரம் சேதுபதி, சந்தா சாகிப்பின் தோழமைக்கு இடம் தந்தார். ஆயினும் 1755இல் சேதுபதி மனம் மாறி, ஆங்கிலேயருக்குத் தூது அனுப்பி, மன்னிப்புக் கோரியதுடன், அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பதாக உறுதியும் கொடுத்தார். அது மட்டுமல்ல, மற்றொன்றையும் சேதுபதி செய்தார்.

அவருக்குச் சொந்தமான இரண்டு கடற்கரைக் குடியேற்றங்களைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு நன்கொடையாக அளித்து, இந்தப் பகுதிகளின் வழியாகத் திருநெல்வேலிக்கு ஆங்கிலேயர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும், அங்குப் பூலித்தேவர் போன்ற பாளையக்காரர்களின் எதிர்ப்பினை, போராட்டத்தை நசுக்கவும் வழிவகை செய்து கொடுத்தார். இதனை கர்னல் ஹெரான், கம்பெனியின் அனுமதி பெறாமலே ஏற்றுக் கொண்டான். அதற்கான ஒப்பந்தமும் செய்துவிட்டான்.

இதன் காரணமாக, சேதுபதி செல்லத்தேவர் தமது தம்பி சுப்பையாத் தேவரது தலைமையில் ஐயாயிரம் படை வீரர்களைக் கம்பெனிக்கு உதவியாக அனுப்பித் திருநெல்வேலிப் பாளையங்களை ஒடுக்குமாறு செய்தார்.

இந்தவேளை தஞ்சைமன்னரும், புதுக்கோட்டை தொண்டைமானும் சேர்ந்துகொண்டு கர்னல் ஹெரானை அனுப்பிய விஷயத்தில், கம்பெனி தலைமைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

சேதுபதியின் படை நெல்லை அருகே ஐந்து மைல் தொலைவில் நின்றுவிட்டு, மீண்டும் சேதுநாடு திரும்பியது. இதே நேரத்தில் டச்சுக் கம்பெனியுடன் செல்லத்தேவர் உறவு கொண்டு, அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் தமது கவனத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் பூலித்தேவரின் அந்நிய எதிர்ப்புக்கும் போராட்டத்திற்கும் இரு மறவர்களும், தொண்டைமானும் உதவுவது எவ்வாறு இயலும்?

வீரன் பூலித்தேவர், தம்மால் ஆன முயற்சிகள் செய்து அன்னியப் படைகளுடன் மோதிக் கொண்டிருந்த போது, 1762இல் செல்லத்தேவர் மரணம் அடைகிறார். சேதுவில் ஆட்சிக் கட்டில் ஏற யாரும் இல்லை. அவரது தங்கையின் மகன் இரண்டு மாதப் பாலகனுக்குப் பட்டம் சூட்டவேண்டும். ஆனால் தளவாய் வெள்ளையன் சேர்வையும், தாமோதரம் பிள்ளையும், முத்து திருவாயி நாச்சியாரை அரசுக்கட்டில்

ஏற்றினார்கள். நாச்சியார் தம் குழந்தைக்குத் தாமே காப்பாளராக இருந்து செயல்பட்டார்.

இதுவே பூலித்தேவர் சேதுபதியிடம் எவ்வாறு உதவி பெறாமல் போனார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும், என்க.

4. சிங்கம்பட்டி ஜமீன் ஆவணங்களில் பூலித்தேவர் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. அதில் பூலித்தேவர் தமது போருக்குப் பின்னர் மதுரை மேற்குப் பாளையப்பட்டுகளில் ஒன்றான ஏரசக்க நாயக்கனூரில் அந்தப் பாளையக்காரர் பாண்டியனின் பாதுகாப்பில் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. தற்போது பேசப்படும் சில செய்திகளின்படி அவர் மறவர் நாட்டுக்கோ, கடலாடிக்கோ சென்றிருந்தார் என்பது சரியான தகவலாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு மேற்கண்ட சூழ்நிலையே காரணமாகும். இது சரியானதா என்பது குறித்து மேலும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை:

பூலித்தேவரைப் பற்றிய இலக்கிய வழக்குகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அண்மையில் (1999) நெல்லை ச. சுப்பிரமணியன் என்பவர் பூலித்தேவர் பற்றிய கவிதை நாடகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இக்கவிதைகள் யாவும் மரபுக் கவிதைகளாக உள்ளன.

பூலித்தேவர் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் நாணயங்கள் வெளியிட்டுள்ளார் என்பதை 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த மதுரை மாவட்ட ஆவணங்களில் செய்திகள் உள்ளன.

சென்னை பல்கலைக் கழகம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் தொகுத்து வெளியிட்ட ஆர்க்காடு நவாபு பற்றிய வரலாற்றில் பூலித்தேவர் பற்றிய குறிப்புகளில் அவர், நவாப் மற்றும் ஆங்கிலேயர் படைகளுக்கு எதிராகக் கொரில்லா போர் நடத்தினார் என்றும் செய்திகள் உள்ளன.

எனவே பூலித்தேவர் வரலாற்றில் உள்ள புகை மண்டலம் அகற்றப்பட வேண்டும். இன்னும் நிறைய ஆய்வுகள்

மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இஃது ஒன்றே அந்த விடுதலைப் போராட்ட வீரருக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

கல்வெட்டுகள், பட்டயங்கள், ஓலைச் சுவடிகளில் இந்நொண்டி நாடகம் போன்று உள்ள உயரிய வரலாற்று ஆதாரங்களை வெளிக்கொணர வேண்டும். அவையே ஒரு முழுமையான வரலாற்றை எழுதி முடிக்க ஏதுவாகும்.

இணைப்பு

பூலித்தேவர் தம் ஆட்சிக் காலத்தில் வெளியிட்ட நாணயம் பற்றிய ஆதார விவரங்கள்:

(MADURAI DISTRICT RECORDS - VOLUME NO.1139 - PAGE NO.106.

(Letter of S.R. Lushington, Collector of Tinnavelly to George Garrow, Secretary to the Board of Revenue, dated 28.4.1802.

Sir,

According to the orders conveyed to me in your letter the 15th instant I have now the honor to endorse three hundred Cully fanams of the currency of Tinnavelly. I transmit also 22o Cully coin of Tinnavelly with memoranda showing their relative value.

A LIST OF DIFFERENT DEBASED CULLY FANAMS

No.	Name	No.of coins sent	Nature of Coins sent P.F.C.	Value per Star Pagoda Cully Fanam	Remarks
1 to 7	Other coins (Not furnished)			cash	
8.	Poola Tavar Vetto	20	1.1.25	19.18	Coins by Poola Taver The Poligar who assumed the authority of the Province in the time of Isuff Cown.
9 to 11	(other coins not furnished)				

Tinnavelly

28.4.1802.

Sd./- S.R.Lushington

துணை நூற்பட்டியல்

1. திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

ஆசியவியல் நிறுவன வெளியீடு, சென்னை - 119 ...1998

2. முதல் போராளி (The First Freedom Fighter - The story of Puli Thevan) ஆசியவியல் நிறுவன வெளியீடு , சென்னை - 119. 1993

3. பாளையப்பட்டுக்களின் வம்சாவளி தொகுதிகள் 1,11

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, தரமணி, சென்னை ...1981

4. விடுதலைப்போரில் சேதுபதி மன்னர்

ஆசிரியர் - டாக்டர் எஸ்.எம்.கமால், இராமநாதபுரம் ...1981

5. மூவேந்தர் குல தேவர் சமூக வரலாறு

ஆசிரியர்-பி.முத்துத்தேவர், கருமாத்தூர், மதுரை மாவட்டம் ...1982

6. மாமன்னன் பூலித்தேவன்

ஆசிரியர் - டாக்டர். ந. இராசையா, அயன்கொல்லங்கொண்டான் ...1992

7. பாரத விடுதலைப் போரில் தமிழகம்

ஆசிரியர்- எம்.எஸ்.பாண்டியன், சென்னை - 44 ...1999

8. பூலித்தேவர் - கவிதை நாடகம்

ஆசிரியர் - முனைவர் க. சுப்பிரமணியம், நெல்லை ...1999

9. இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவரச் சுவடி, தமிழக அரசு வெளியீடு

ஆவணக் காப்பகம், சென்னை -600 008 ...1974

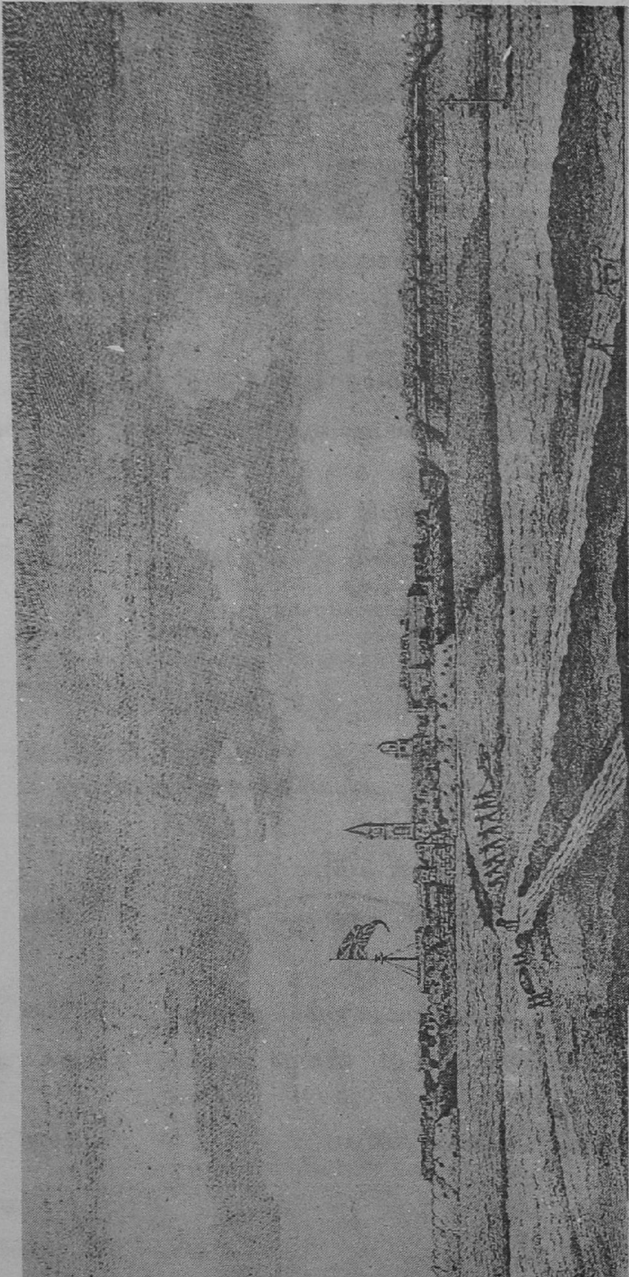

The North Front of Fort St. George
after the Siege of 1759.

6. முதல் தமிழ் நாட்குறிப்பேட்டாளர் அறிஞர் ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை

நாட்குறிப்பிலக்கியம்

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை என்றதுமே அவர் எழுதிய நாட்குறிப்புத்தான் நம் நினைவுக்கு வரும். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்த இவர்தம் புகழுக்கு இன்றும் நாம் அவரை நினைப்பதற்குக் காரணம், அவர் எழுதிய 'நாட்குறிப்பு' இலக்கியமே! அவர் தம் காலத்தில் ஆற்றிய பணிகளுள் சிறப்பாகக் கருதப்பட்டு வருவது இத்தகைய நாட்குறிப்புகளை அவர் எழுதியதே ஆகும்.

'நாட்குறிப்பு' எனும் வகையில் தமிழில் கிடைத்திருக்கும் முதல் நாட்குறிப்பு இதுவே. இந்த நாட்குறிப்பை அவர் எழுதியிராவிடில் ரங்கப் பிள்ளையின் வரலாறு நமக்குக் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

தமிழ்மொழியில் ஒரு புதுமையைப் புகுத்தியவர் அவர் என்ற உண்மையும் நம்மை வந்து எட்டியிருக்காது.

மானிடர் பலர் பிறக்கிறார்கள்! இருக்கிறார்கள்; இறக்கிறார்கள்என்ற வழக்கில் ஒருவராக இல்லாமல் என்றென்றும் நாம் நினைவில் வைத்துப் போற்றும் வண்ணம் அவர் தமிழ் மண்ணோடு இரண்டறக் கலந்து இறவாப் புகழுக்குரியவரானார்.

வரலாற்றுப் பெட்டகம்

இந்த நாட்குறிப்புக்காக மட்டும் அல்ல நாம் அவரைப் போற்றுவது, அவர் எழுதியது அவரைப் பொறுத்தவரை நாட்குறிப்பு, நமக்கெல்லாம், அது வரலாற்றுப் பெட்டகம்.

அந்நாட் குறிப்பிலிருந்து அவர் தம், தொழில், அன்றாட வாழ்க்கை, அன்றைய அரசியல், வாணிபம், கல்வி இராணுவ

நடவடிக்கைகள், மக்கள் பிரச்சனைகள், சமுதாய நிலை போன்ற பல்வேறு செய்திகளை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அது மட்டுமன்றிச் சோதிடம், தர்க்கம், தத்துவம், சமயம், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலிய பலவற்றைப் பற்றிய தனிப்பட்ட பொதுவான எண்ணங்களையும் அவர்தம் நாட்குறிப்பு நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை பல்துறை வல்லுநர்; ஒரு மன்னனுக்குரிய மரியாதைகளுடன் வாழ்ந்தவர். இவர் தம் அறிவாற்றலையும் அரும் பணிச் சிறப்புகளையும் எண்ணும்போது தமிழகத்தில் இவருக்கு முன்பு இருந்த சான்றோர் பலரைப் பற்றிய செய்திகளும் நமக்குச் சான்றாவணங்களுடன் கிடைத்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாய், பயன் தருவதாய் இருக்கும் என்ற ஏக்கம் பிறக்கிறது.

தமிழில் எழுதினார்

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் தம் வாழ்க்கை யோட்டத்தைத், தம் அனுபவத்தைத் தமிழில் எழுதினார். அவருக்கு ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, தெலுங்கு, வடமொழி போன்ற மொழிகள் தெரிந்திருந்தாலும் அவர் தமிழில் சிந்தித்துத் தமிழிலேயே எழுதினார். இதற்கு ஐரோப்பியர்கள் பிற்காலத்தில் 'நாட்குறிப்பு' என்று பெயர் சூட்டினார்கள். இதுவே வழக்கிலும் வந்துவிட்டது. ஒரு வகையில் இது ரங்கப்பிள்ளை தன் வரலாற்றைச் செப்பியது போன்றும் உள்ளது.

அவர் தன் வரலாற்றை எழுத முனைந்து, பல அரசியல் பிரச்சினைகளையும் பலரது வாழ்வையும், தாழ்வையும் வெற்றியையும், தோல்வியையும், ஆட்சியாளரின் அவலங் களையும், அந்நியர்களின் மோகத்தையும், தாகத்தையும், மோதலையும், சாதலையும், வீழ்ச்சிகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இதைப் பற்றிக் கூறும்போது டாக்டர் என்.ரங்கநாதன் அவர்கள், ''அக்காலத்துத் தமிழ்நாட்டை நாம் சலனப்படக் காட்சியில் (சினிமாவில்) பார்ப்பது போன்ற உணர்ச்சி நமக்கு உண்டாகிறது'' என்று தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாரையும் விடவில்லை!

தாயகத்திலே அந்நியர்களுக்கு 'ஏஜண்டாக' இருந்த நவாப்புகள், பிரஞ்சு கவர்னர்கள், வெள்ளையர்கள், கனவான்கள், ராணுவ அதிகாரிகள் போன்ற பலரும் தமிழ் மண்ணில் சொற்போரும், விற்போரும் போட்டியும், பொறாமையும் பொல்லாப்பும், பொல்லாங்கும் கொண்டு பேசி, வாழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றா? இரண்டா? யாரையும் விட்டுவிடாமல் கணக்கற்ற காட்சிகளை நம் முன்னால் ஒளிப்படம் போல் காட்டுகிறார் ரங்கப்பிள்ளை.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை (1736 - 61)

யார் அவர்க்கு வழிகாட்டி?

இத்தகைய சிறந்த நாட்குறிப்பை அவர் எழுதக் காரணமாயிருந்த தூண்டுதல்கள் பற்றிய உண்மையை நாம் கண்டாக வேண்டும். எந்த ஒரு படிப்பினை அவரை எழுதத் தூண்டியது? அல்லது யார் எழுதத் தூண்டினார்? அவருக்கு வழிகாட்டி யாரும் இருந்தார்களா? இவரைப் பின்பற்றி யாராவது இதுபோன்ற நாட்குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார்களா? என்பது போன்ற பல கேள்விகள் பிறக்கின்றன.

அவர் எழுதியுள்ள நாட்குறிப்புகளை முழுமையாய்ப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்வதன் வாயிலாக இவ்வினாக்களுக்கு விடை காண இயலும்; நாட்குறிப்பாளர் தம் உள்ளக் கிடக்கையையும் உணரமுடியும்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இது எவ்வகையில் பயன்பட்டுள்ளது? குறிப்பாக இந்த நாட்குறிப்பு சுமார் 227 ஆண்டுகளைக் கடந்து வாழும் நிலையில் தற்கால உரைநடை வளர்ச்சியில் இதன் பங்கு என்ன? இந்த நாட்குறிப்பின் ஆங்கில மொழியாக்கம் எத்தகைய வரலாற்றுணர்வுகளை நம்மிடையே ஏற்படுத்தியுள்ளது? எத்தனை நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன? - என்பன போன்ற ஆய்வுகள் இந்த நாட்குறிப்பேட்டாளரின் சிறப்பையும் பணியையும் தெளிவாய் உணர்த்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ் உரைநடையும் மேனாட்டார் பங்கும்

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு பெரும் மாற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. 'ஆயினும் பழங்காலத்திலும்கூட உரைநடை இருந்துள்ளது. பெருந்தேவனார் பாரதம், சிலப்பதிகாரம், தகடூர் யாத்திரை போன்ற உரைநடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் நூல்கள் பல காணக் கிடக்கின்றன. எனினும் ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் தனியாக உரைநடை இலக்கியம் வளரவில்லை. மருத்துவம், சோதிடம் போன்ற அறிவியல் நூல்கள்கூட செய்யுளிலேயே எழுதப் பட்டுள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

பின்னர் மேனாட்டார் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவ நெறிகளைக் கொண்டு வந்து புகுத்த முனைந்தனர். அவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்திற்காகத் தமிழைக் கற்கத் தொடங்கிப் பின்னர் தமிழின் சிறப்புணர்ந்து நன்கு தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்தனர்; பின் தமிழுக்கு அணி செய்யும் நூல்களையும் யாத்தனர். அவர்கள் கவிதைகளை விடுத்து உரைநடையை எழுதி வளர்க்க முற்பட்டனர்

பெஸ்கி கி.பி.1710 முதல் 1747வரை நெல்லை மாவட்டத்தில் தங்கித் தமிழ் மொழியைக் கசடறக் கற்றார். தமிழ்மீது பற்றுள்ள அனைவராலும் கவரப்பட்டவர்களில் ராபர்ட் டி நொபிலியும், பெஸ்கியும் ஆவார்கள். இவர்கள் ''கிரீட்'', ''தி ஆங்ஸ்மரியர்'', ''தி லார்ட்ஸ் பிரேயர்'' போன்ற நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்கள்.

கால்டு வெல், போப் போன்றவர்கள் தமிழில் நூல்களை எழுதினார்கள்.

பெஸ்கியின் வாழ்க்கை வரலாறும் கி.பி.1790இல் தமிழில் எழுதப்பட்டது. அதையே 1822இல் திரு.எ.முத்துசாமிப் பிள்ளை என்பவர் புத்தகமாக வெளியிட்டார்.

எப்.டபிள்யூ. எல்லிஸ் என்பவர் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ஆவார். இவர் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் நிறைய எழுதினார்.

சர்.ஜார்ஜ் கிரியர்ஸன் கூற்றுப்படி, (1577 - 790ஆம் ஆண்டுகளில் முதல் முதல் தமிழ்ப் புத்தகம் வெளியானது.

தமிழ் அகராதி கொச்சியில் பாதர் எ.டி.பொரனிஸா என்பவரால் 1679இல் வெளியிடப் பட்டது.

புதிய தமிழ் இலக்கணம் 1680இல் வெளியானது. இதை எழுதியவர் பாஸ்தசர் டி.கோஸ்டா என்பவர்.

உரைநடை வளர்ச்சியில் சுயசரிதை நூல்கள்

''சுய சரித்திரம் தமிழுக்குப் புதியது.'' இதை ''என் சரித்திரம்'' என்று உ.வே.சா. அவர்கள் எழுதிய நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியபோது கி.வா.ஜ.அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 1940இல் உ.வே.சா. அவர்களின் ''என் சரித்திரம்'' ஆனந்த விகடனில் தொடராக வெளிவந்தது. 'இதுவே சிறந்த இலக்கியமாக இருக்கிறது. வெறும் வர்ணனை களாகவோ சம்பவக் குறிப்புகளாகவோ இல்லாமல் தம்முடைய மனதில் படிந்த உணர்ச்சிகளையும் நினைவுகளையும் ஓவியம்

போலக்காட்டும் திறம் இச் சரித்திர நாயகருக்கு இருக்கிறது' எனவும் இந்நூலைப் பற்றி அறிஞர் கி.வா.ஜ. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர்களுக்கு முன்பாகவே பாரதியார் தம் சுய சரிதையைக் கவிதை நடையில் எழுதினார். அது முற்றுப் பெறவில்லை. இவர்களுக்கும் முன்பாக இந்தப் புதிய இலக்கியமான ''சுயசரிதை'' வரிசையில் யாராவது எழுதியுள்ளார்களா என ஆய்தல் நலம்.

''தன் வரலாறு'' அல்லது சுயசரிதம் எழுதுவது காலப்போக்கில் எழுந்துள்ள ஒன்றாகும். இந்த இலக்கிய வரிசையில் திரு.வி.க.வின் ''வாழ்க்கைக் குறிப்பு'', நாமக்கல் கவிஞர் வெ.இராமலிங்கம் பிள்ளையின் 'என் கதை', சுத்தானந்த பாரதியின் 'ஆத்மசோதனை' இவைகளையே இதன் வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

கல்கியின் பங்கு

தன் வரலாற்றை எழுதப் பிறர் தூண்டுதல் அவசியமெனத் தெரிகிறது. உ.வே.சா. அவர்கள் பலரது வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதி முடித்தபிறகே, 'என் சரித்திரம்' எழுதத் தொடங்கினார். இதற்குக் காரணகர்த்தா 'கல்கி அவர்களே. இவரது 'என் சரித்திரம்' ஆனந்த விகடனில் வெளிவந்ததும் நாட்டில் ஒரு தனி எழுச்சி உண்டாயிற்று என்று கி.வா.ஜ.அவர்கள் தமது 'தமிழ்த் தாத்தா' என்கிற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாட்குறிப்பு - ஒரு முன்னோடி

''சுயசரிதை'' எழுதப் புகுவோர், நாட்குறிப்புகள் வைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு. இந்த நாட்குறிப்புகளே வாழ்க்கைச் சரிதையினை எழுத உறுதுணை புரிவன எனக் கூறலாம். இத்தகைய நாட்குறிப்புகளை 18ஆம் நூற்றாண்டிலே எழுதப் புகுந்தார், அறிஞர் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை.

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பேடு ஐயப்பாடின்றி ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும். பிரபல பிரஞ்சு அறிஞர் வால்டேர் வெளியிட்ட கருத்துகளுக்கு முன்பாகவே, குறிப்பாக

1751இல் 14ஆம் லூயி பற்றிய வால்டேரின் நூலுக்கு முன்பாகவே இங்கு ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை தன்னுடைய காலத்திய நாகரிகத்தின், கலாச்சாரத்தின் பழக்க வழக்கங்களின் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார்.

'ஜான் எழாக், உருசோ ஆகியோரின் சுயசரிதை நூலுக்கு முன்பாகவே எழுதப்பட்ட ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் சுயசரிதமாகவும் இந்த நாட்குறிப்பேட்டை நாம் காணலாம்' என்று டாக்டர் என். ரங்கநாதன் அவர்கள் 'ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் நாட்குறிப்பும்' என்னும் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இது பிரஞ்சு ஏகாதிபத்திய வாரிசுதாரர்களின் விசுவாச மிக்கவராக விளங்கி அவர்களை இடித்துரைக்க அக்காலத்தில் துணிந்து நின்ற தன்மானச் செம்மல் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளாக வரையப் பெற்று இப்போது வரலாற்று இலக்கிய மதிப்பளிக்கப்பட்டுள்ளதாய்த் திகழ்கிறது. இதைத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் மற்றொரு மைல்கல் எனலாம்.

இந்த நாட்குறிப்பேட்டைத் தம் குடும்பத்தாரும் பேரப் பிள்ளைகளும் அறிய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை எழுதியதாக அவர் கூற்றாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார், அறிஞர் என்.ரங்கநாதன் அவர்கள். எனினும் புதுமைக்குப் புதுமையாய், பழமைக்குப் பழமையாய், பல்துறை ஆராய்ச்சிக்கு வித்தாய் உள்ள இந்த நாட்குறிப்பேட்டில் உள்ள வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சிறிது காண்பது பொருத்தமாகும்.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை - சில செய்திகள்

ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை 30.3.1709 அன்று பிறந்தார். இவர் பிறந்த ஊர் சென்னை - பெரம்பூர். இவரது தந்தை திருவேங்கடம் பிள்ளை, ஒரு வணிகப் பிரமுகர் ஆவார். இவர் 1716இல் பாண்டிச்சேரிக்குக் குடிபெயர்ந்தார். திருவேங்கடம் பிள்ளையின் மைத்துனர் நைனியா பிள்ளையாவார். இவர்

யோசனையின் பேரில்தான் பிள்ளை அவர்கள் பாண்டிச் சேரிக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. நைனியா பிள்ளை அங்கே பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் உள்ளூர்ப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். அவ்வமயம் எம்.ஹேபார்ட் (M.Hebert) பிரஞ்சுக் கவர்னராக இருந்தார்.

திருவேங்கடம் பிள்ளையும் சென்னையைச் சேர்ந்த இன்னும் சில செல்வந்தர்களும், வணிகர்களும் பாண்டிச்சேரிக்குச் சென்று வியாபாரம் தொடங்கலாம் என்று எண்ணினார்கள். இதற்குப் பாண்டிச்சேரி கவர்னரும் தூண்டுதலாக இருந்தார். சில உற்றார் உறவினர்கள் உதவியுடன் பாண்டிச்சேரியில் வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினர். சில நாட்களில் கவர்னரின் நடவடிக்கையினால் நைனியா பிள்ளை சிறை செல்ல நேர்ந்தது. அவர் சிறையிலேயே மரணமடைந்தார். இதனால் அவரது மகன் குருவப்பிள்ளையும் மைத்துனர் திருவேங்கடம் பிள்ளையும் சென்னைக்குத் திரும்பி வர நேர்ந்தது.

குருவப்பிள்ளை இங்கிலாந்து சென்று, அங்கிருந்து பிரான்ஸ் சென்று, டியூக் ஆப் ஆர்லின்ஸ் என்ற ரீஜெண்ட் (Regent)அவர்களிடம், தமது தந்தையார் பற்றி முறையிட்டார். இதனால் பாண்டிச்சேரி கவர்னர் எம்.ஹேபர்ட் 1719இல் பிரஞ்சு தேசத்திற்குத் திருப்பியனுப்பப் பட்டார். இவருக்குப் பின் வந்த கவர்னர், திருவேங்கடம் பிள்ளையை மீண்டும் பாண்டிச்சேரிக்கு அழைத்தார். அவரும் இன்னும் ஐவரும் சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரி சென்று அங்கு வியாபாரத்தைத் தொடங்கினர்.

குருவப்பிள்ளை பிரான்ஸ் நாட்டில் புகழ்பெற்ற வெர்சாய்லஸ் அரண்மனையில் மிகவும் கண்ணியமாக நடத்தப்பட்டார். அங்கு அவர் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவினார். பாண்டிச்சேரி வாழ் கிழக்கு இந்திய மக்களுக்குத் தலைவராக்கப்பட்டார். இவர் தாயகம் திரும்பு முன்னே திருவேங்கடம் பிள்ளை பாண்டிச்சேரிக்குச் சென்றிருந்தார்.

தாயகம் திரும்பிய குருவப்பிள்ளை 1724இல் வாரிசு இல்லாமல் மரணமானார். அவரைத் தொடர்ந்து 1726இல் திருவேங்கடம் பிள்ளையும் (ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின்

தந்தை) காலமானார். அப்போது எம்.லினோர் (M.Lenor) என்பவர் பாண்டிச்சேரி கவர்னராக இருந்தார். இவர் திருவேங்கடம் பிள்ளையிடம் அன்பாக இருந்தவர். அவர் இறந்தபோது அவரது குமாரராகிய ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையை அழைத்துப் பேசினார். அவரது தந்தை ஆற்றிய பணியை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவரை அப்பதவியில் அமர்த்தினார். ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை இளமைக் கோலத்தில் இருந்தார்.

அவர் போர்ட் நோவாவில் உள்ள பிரஞ்சுத் தொழிற்கூடத்தில் இந்திய வமிசா வழியினருக்குத் தலைவராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இந்த நிறுவனத்தில் நீல நிறத் துணிகள் உற்பத்தியாயின. பஞ்சுத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரங்கப்பிள்ளை லாலா பேட்டையிலும் ஆற்காட்டிலும் தனக்குச் சொந்தமாகத் தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தினார். உற்பத்தியான பொருட்கள் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பொருட்களுடன் பண்ட மாற்றம் செய்யப்பட்டன. வணிகம் மிகவும் சுறு சுறுப்பாக நடந்தது.

பாண்டிச்சேரி கவர்னர் எம்.லினோர் (M.Lenor) சென்ற பிறகு எம்.டுமாஸ் (M.Dumas) என்பவர் 1735இல் கவர்னரானார். இவர் ரங்கப் பிள்ளையிடம் மிகவும் ஒத்த கருத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனந்த ரங்கப் பிள்ளை மீது அளவுகடந்த நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார்.

1740இல் மராட்டியர் ஊடுருவலால் பிரஞ்சு வியாபாரம் வீழ்ச்சியடைந்தது. போர்ட் நோவா (Port Nova) வைக் கொள்ளையடித்தனர். புதுச்சேரி மக்கள் கொள்ளையர்களிடம் யாவற்றையும் இழந்தனர். இந்த நேரத்தில் டியூப்ளே 1742இல் கவர்னராக வந்தார்.

இவர் முன்பே 1720லிருந்து 1731வரை பாண்டிச்சேரியில் அரசாங்கப் பணியில் இருந்துள்ளமையால் திருவேங்கடம் பிள்ளையையும் அவரது மகனான ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையையும் நன்கு அறிவார். டியூப்ளே வந்ததும், ஆனந்த ரங்கப் பிள்ளை வேகமாக அதிகார ஏணியில் ஏறினார் (Rapidly Rose to Power).

கவர்னரிடம் உள்ள தம் செல்வாக்கை நேர்மையாகவும் நீதிக்குப் பங்கம் வராமலும் பயன்படுத்தினார், ரங்கப்பிள்ளை. இவரது செயல் திறமும், நாணயமும் இவரை கவர்னரின் முழு நம்பிக்கைக்கு உரியவராக்கின. எனவே கவர்னர் முழுமரியாதை தந்தார்.

குருவப் பிள்ளை இறந்த பிறகு அவர் வகித்த அரசவைப் பதவியான ''துபாஷ்'' பதவி கனகராய முதலி என்பவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. குருவப் பிள்ளையின் குடும்பத்தினர் யாரும் கிறித்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவராய் இல்லாததால் இப்பதவி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை மீது டியூப்ளே வைத்திருந்த மரியாதையைக் கண்டு கனகராய முதலி பொறாமை கொண்டிருந்தார். ஆனால் விதி அவரை 1746இல் அழைத்துக் கொண்டது. 1747இல் ரங்கப்பிள்ளை ''துபாஷாக'' நியமனமானார். இடைக்காலத்தில் அவர் நிர்வாக முறைகள் அனைத்தையும் கற்றிருந்தார். இந்தக் காலத்தில் தக்காணத்தில் இருந்த சுபேதார்களிடமிருந்து கௌரவப் பதவிகளும் (Honorific Titles) அவருக்கு அவ்வப்போது கிடைத்தன.

டியூப்ளே 1754இல் பதவி இழந்தார். அதன் பிறகும்கூட ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை அப்பதவியில் இருந்தார். பிறகு கவர்னராக கோத்தே (M. Gode Hev) என்பவர் வந்தார். அதிலிருந்து ரங்கப் பிள்ளையின் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் குறையத் தொடங்கின. இருந்தாலும் அவரது குடிகள் அனைவரும் அவரைத் தலைவராகவே கௌரவித்தனர். இந்நிலையில் அவரது உடல் நலக் குறைவும் அவரைப் பணிசெய்ய விடாமல் தடுத்தது. அவர் 1756இல் அப்பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். அப்போது எம்.டி.லேரித் (De leyrit) என்பவர் கவர்னராக இருந்தார்.

இவருக்குப் பின் அந்தப் பதவிக்கு வந்தவர்கள் இலஞ்சத்தில் ஊறினார்கள்.

12.1.1761இல் ரங்கப்பிள்ளை புதுச்சேரியில் இறந்தார். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து அவை இளமையில் மரண மடைந்ததால் அவருக்கு வாரிசு இல்லை.

நாட்குறிப்பேடும் சில சுவையான நிகழ்ச்சிகளும்

ஆங்கிலேயர் கூற்று

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையை நாட்குறிப்பு எழுதத் தூண்டியது எது? இது குறித்து டாக்டர் என்.ரங்கநாதன் தமது நூலில் ''அவர் எந்தக் கருத்துக் கொண்டு இவ்விதம் எழுதினார் என்று கண்டுபிடித்தல் நமக்குச் சாத்தியமில்லை'' என்று குறிப்பிடுகிறார். அவரது நாட்குறிப்பு பற்றி ஆங்கிலேயர்கள் கூறியதாவது;

("It stands unique as a record of inmost thoughts and reflections of an extremely able, level headed oriental and of his criticisms which at times of the freest character of his fellows and masters. It is a strange mixture of things trival and important of family matters and affairs of State, of business, transactions and social life of the day interspersed with scraps of gossip all evidently recorded and they came to the mind of the diarist who might well be dubbed the "Indian Pepys Homely" as is its diction there are in it descriptions of men and things which are vividly life like and passages which are starling some in their Pathos and in their shrewdness.")

ரங்கப்பிள்ளை ஏதோ ஒரு முக்கிய காரணத்துக்காகத் தான் நாட்குறிப்பு வைத்திருப்பதை அவரது இதழில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிலும் அவர் தம் இளைய சகோதரனுக்கு அனுப்பிய விவரம் குறித்துள்ளார்.

"As a record, the diary though perhaps in parts dull reading, is on the whole a deeply interesting and probably valuable account of things, historical, political and social appertaining to the period of embracing the rise, the Zenith and the beginning of the decline of the French power in India.

அவரது நாட்குறிப்பு அனைத்தும் அவரது கையினால் எழுதப்படவில்லை. முதல் தொகுதியில் 9 ஆண்டுகளுக்குரியதை (1736 முதல்) பெரிய அளவில் எழுதியுள்ளார். ஏனைய தொகுதிகள் பலரது கையெழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. இடையிடையே அவரது கையெழுத்தும் உள்ளது. அவருக்கு நாளுக்கு நாள் வேலைப் பளு அதிகரிக்கவே அதற்கெனத் தனி ஆள் வைத்துக்கொண்டு எழுதியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது.

"There is no change of style or diction untill the last few pages are reached. In these, the record had evidently been made by someone else as what was hither to a diary becomes.

நாட்குறிப்பினை 6.9.1736இல் முதலில் எழுதத் தொடங்கி உள்ளார். கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்ட பெரிய கணக்குப் புத்தகங்களில் இது எழுதப்பட்டது.

இவருக்குப் பிறகு இவருடைய சகோதரரின் மைந்தர் திருவேங்கடம் பிள்ளை என்பவர் இது போன்ற நாட்குறிப்புகள் எழுதி வந்தார். கி.பி. 1770 முதல் அவர் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு புதையலின் கண்டுபிடிப்பு!

ரங்கப்பிள்ளை இறந்து ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகள் வரை அவரது நாட்குறிப்பு பற்றிய தகவல் யாருக்கும் தெரியாமலேயே இருந்தது. கி.பி.1846இல் எம். காலியோ மான்ட்பிரன் (M.Gallois Mont Brun) என்பார் நாட்டுப்புற மொழிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு எங்கோ கேட்பாரற்றுக் கிடந்த அவரது ஏடுகளைப் புதையலாக எடுத்து அதில் சில தேர்ந்த ஆவணங்களைப் படி எடுத்துப் பாதுகாத்தார். ஹெச்.மரிப் (H.mariep) என்பவர் மேலும் ஒருபடி எடுத்தார். இது தற்போது பாரிஸ் ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது.

1870 வரை இந்த நாட்குறிப்புகளில் எந்த ஒருபகுதியும் மொழிபெயர்ப்பாகி வெளியிடப் படவில்லை. மீண்டும் 1889 வரை இந்தத் தொகுதிகள் எங்கோ மறைந்துவிட்டன.

சூலியன் வின்சன்ட் என்பார் வாழும் கீழ்த்திசை மொழிகள் பிரிவு தனிப் பள்ளியின் பேராசிரியராக இருந்தவர். இவர் இந்தத் தொகுதியில் சில பகுதியினை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இந்தப்பணி 1894 வரை செய்யப்பட்டு ஒரு முழுத் தொகுதி அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்தது. அதற்கு LES FRANCAIS DANS INDE என்றும் தலைப்பிட்டார். இதுவும் 1748ஆம் ஆண்டு வரையில் எழுதப்பட்டிருந்த நாட்குறிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகவே இருந்தது. இதில் சில தனிப்பட்ட நிலைமைகளை மட்டுமே அப்படியே பிரதி எடுத்து வெளியிட்டார்.

அரசின் ஏற்பு

இந்நாட்குறிப்பு பற்றிய செய்தி 1892இல் சென்னை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இதைக் கூறியவர்கள்: லெப்டினென்ட் ஜெனரல் மேக்லியாட் (H.MAC. LEDD) பாண்டிச்சேரி ''கான்சலர் ஏஜண்ட்'' பேராசிரியர் ஜி.டபிள்யூ. பாரஸ்ட் இம்பீரியல் ஆவணங்களின் டைரக்டர் ஜெனரல் ஆகியோர். இந்தத் தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள செய்திகள் அனைத்தும் உற்சாக மூட்டுவன; மற்றும் தனிச் சிறப்புடையன. இவைகளில் ஒன்றினைப் பெற்று அதனை மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்று கருத்துக் கூறினார். அப்போதைய கவர்னர் லார்டு வென்லாக் உடன் இதை ஏற்றார்.

மொழி பெயர்ப்பு

அதன்படி 1892இல் இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினர். லெப்டினன்ட் ஜெனரல் மெக்லியாட் மிகவும் சிரத்தை மேற்கொண்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து அப்பணியை மேற்பார்வையிட்டார். அவருடைய உதவியாளர் களுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பணி தரப்பட்டது.

1896ஆம் ஆண்டு முடிவில் மொழி பெயர்க்கும் பணி முடிந்தது. செப்டம்பர் 1736 முதல் சனவரி 1761 முடிய உள்ள காலத்திற்கான செய்திகள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

காணாமல் போனவை

இப்போதுள்ள நாட்குறிப்பு 6.9.1736 முதல் 24.11.1748 முடிய உள்ள காலத்தில் 7 மாதம் இடைவெளியும் 26.6.1749 முதல் 29.10.1750 முடிய உள்ள காலத்தில் 5 1/2 மாத இடைவெளியும் 16.4.1751 முதல் 8.12.1753 முடிய உள்ள காலத்தில் 9 மாத இடைவெளியும் இறுதியில் 22.9.1758 முதல் 22.1.1759 முடிய உள்ள காலத்தில் 4 மாத இடைவெளியும் கொண்டுள்ளது. இங்ஙனம் 2 ஆண்டுகள் 1 மாதம் 15 நாட்களுக்குரிய நாட்குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. அவை என்னவாயின என்பது பற்றியும் தெரியக்கூடவில்லை.

அவைகளும் கிடைத்தால் இன்னும் சில புதிய செய்திகள் தெரியவரலாம்.

சில சுவையான செய்திகள்

சில முக்கிய அரசியல், வரலாறு, சமூகம் பற்றிய பிரச்சினைகள் தொடர்பான சில சுவையான செய்திகளைக் காண்போம்.

கைம்மாறு கருதாத நட்பு

ரங்கப்பிள்ளையின் புகழ், கொடி கட்டிப் பறந்த காலத்தில் ஒருபோது பாண்டிச்சேரியில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது பிரஞ்சு வணிகர் ஒருவர் ஒரு கப்பல் நிறைய அரிசி ஏற்றி வந்து அதன் மூலம் நிறையப் பணம் சேர்க்கக் கருதினார். ஆனால் கப்பல் வந்து சேருவதற்குள் அரிசி விலை இறங்கிவிட்டது. அதிக இலாபம் சம்பாதிக்கும் நோக்கம் நிறைவேற வில்லை. அந்த வியாபாரி ரங்கப்பிள்ளைக்கும் நண்பர். எனவே வியாபாரி தன்னிலையை அவரிடம் கூறினார். இதைப் பெரிதுபடுத்தாத ரங்கப்பிள்ளை அந்த அரிசியைத் தாமே வாங்கிக் கொண்டார். அந்த வியாபாரிக்கு நட்டம் ஏற்படுத்தாமல் சிறிது அதிக விலை கொடுத்தே பெற்றுக் கொண்டார். போட்டி நிறைந்த வாணிப உலகில், இதுபோன்ற தருணத்தில் தமது பெருங்குணத்தால் அவர் மீது பரிவு கொண்டு அவரது வாணிப நட்டத்தை ஈடு செய்யும் வகையில் நடந்து அந்த வெள்ளையர் உள்ளத்தையும் வெற்றி கொண்டார்.

ரங்கப்பிள்ளை ஓவியம்

அந்த வணிகர் ஓவியக் கலையில் தேர்ந்தவர். ரங்கப்பிள்ளை செய்த உதவிக்காக ரங்கப்பிள்ளையின் உருவத்தை முழுமையாக ஓவியத்தில் தீட்டினார். பிள்ளைக்கு ஒரு வியப்பை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு அவருக்குத் தெரியாமல் அவரது படுக்கையறையில் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி இருந்த இடத்தில் அந்த ஓவியத்தை வேலையாட்களின் உதவியுடன் வைத்துவிட்டார்.

ரங்கப்பிள்ளை வீட்டுக்கு வந்ததும் ஆடைகளைக் களையத் தொடங்கினார். இரவு படுக்கைக்குச் செல்லு முன்பு கண்ணாடியை நோட்டமிட்டபோது அவரது முகம் முதலியன ஒன்றாகத் தோன்ற, ஓவியத்தில் அவரது ஆடை மட்டும் மாறியிருப்பதைக் கண்டார். பிறகுதான் தன் முன் இருப்பது கண்ணாடி அல்ல அது ஒரு ஓவியமே என்பது அவருக்குத் தெரிந்தது. மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த அவர் அந்த வியாபாரிக்கு அன்பளிப்பு கொடுக்கவும் தவறவில்லை.

இந்த ஓவியம் ஜெனிவாவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுப் புகைப்படமாக எடுத்து அவரது வீட்டில் மாட்டப்பட்டது. அந்தப் புகைப்படமும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மை தெளிதலும் - நாட்குறிப்பு வரைதலும்

யாராவது வந்து செய்திகள் சொன்னால் பிள்ளை அதை அன்றைய தினமே நாட்குறிப்பேட்டில் எழுதிவிடுவார். பிறகு தமக்குக் கிடைத்த செய்திகள் சரியா, தவறா என்பதைப் பற்றியும் தீர விசாரித்துணர்ந்து அதையும் தம் நாட்குறிப்பில் எழுதத் தவறுவதில்லை. இங்ஙனம் இவர் குறிப்பிட்ட செய்திகள் பிற வரலாற்றாசிரியர்கள் குறித்த வற்றிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்காது. ஓர் எடுத்துக் காட்டால் இதனை நன்கறியலாம்.

அவரது நாட்குறிப்பின் 12ஆவது தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள 1760 ஆகஸ்டு 4ஆம் தேதி வரையப்பட்ட செய்தி இவ்வுண்மையை நன்கு வலியுறுத்தும்.

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து சென்னைக்கு வடக்கிலுள்ள புலிக்காட்டிற்குச் (டச்சுக் குடியிருப்பு) செல்லும் இரண்டு மூன்று பயணிகள் ரங்கப்பிள்ளையிடம் வந்து, கடலூரில், சுமார் 2,000 சிப்பாய்கள் இறங்கியுள்ளதாகவும், அவர்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து பம்பாய் வழியாக வந்துள்ளதாகவும், அவர்கள் இருசப்ப செட்டி வீட்டில் தங்கியுள்ளதாகவும் கூறினார்கள். இந்தச் செய்தியை ரங்கப்பிள்ளை தமது

நாட்குறிப்பில் எழுதும்போது 500 அல்லது 600 பேர்கள்தான் கடலூரில் இறங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச் செய்தி பற்றி ராபர்ட் ஓர்ம் என்பாரும் எழுதியுள்ளார். அவர் குறிப்பிடும் ஐரோப்பிய சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை இவரது கணக்குடன் ஒத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இவ்விருவரும் சம காலத்தவர்கள். இவர் புனித ஜார்ஜ் கோட்டை நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்.

இதிலிருந்து ரங்கப்பிள்ளை தாம் கேள்விப் படும் செய்திகளைத் தவிர விசாரணைக்குட்படுத்தி ஐயத்திற்கிடமின்றி உண்மைச் செய்திகளையே நாட்குறிப்பில் எழுதும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகிறது.

செய்திகள் பரவுதல்

கால, தேசம் கடந்து செய்திகள் அக்காலத்தில் எப்படிச் சேர்ந்தன என்பதையும் கீழ்க்காணும் குறிப்பினால் உணரலாம்.

ஆற்காடு நவாபின் மரபில் உதித்தவன் முகமதலி; அவன் அண்ணன் மாபூசுகான். இவன் தென்னாட்டில் பல போர்களை நடத்தியவன். சென்னையைச் சுற்றி நடந்த போர்களில் இவன் பெரும் தோல்விகளை அடைந்தான். இவன் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு அக்காலத்தில் வசூலுக்காக அனுப்பப் பட்டான். வெள்ளையர் படைகளுடன் இவன் தனக்கென 50 குதிரை வீரர்களை வைத்துக்கொண்டு சுற்றித் திரிந்தான். இவனது திறமைக்காக இல்லாவிட்டாலும், நட்புக்காகத் தென்னாட்டில் நெற்கட்டான் செவல் பாளையப் பட்டுக்காரரான பூலித்தேவர் தமது கோட்டைக்குள் இவனுக்கும் படைகளுக்கும் புகலிடம் அளித்திருந்தார். மாபூசுகான் சேர்த்து வைத்திருந்த இரத்தினப் பெட்டிகள் பூலித்தேவர் அரண்மனையிலிருந்து திருடுபோனது பற்றிய செய்தி அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதுபற்றி அவர் தம் நாட்குறிப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நாள் (டிசம்பர் 12.1757) கேள்விப்பட்டது; தெற்கே பூலித்தேவன் கோட்டையிலிருந்து மாபூசுகானுடைய

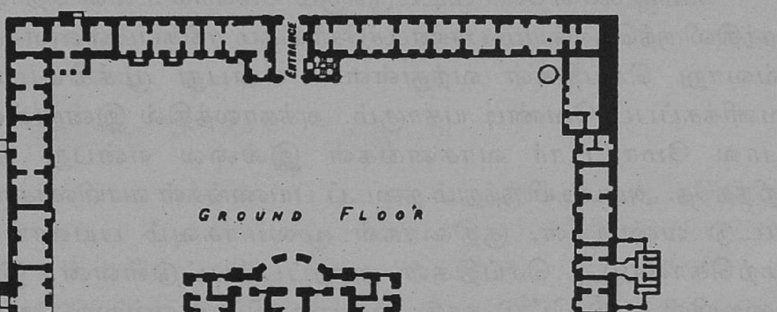

புனித ஜார்ஜ் கோட்டை - சதுக்கமும் கிணறும்

உடமைகளான ரத்தினப் பெட்டிகள் முதலாவது வந்ததாகவும் அது திருவண்ணாமலைக் கும்பந்தான்கிட்ட அகப்பட்டு அவன் யெலமான்சூர் (ஏரவாசநல்லூர்) கொம்மந்தான் கிட்ட அனுப்பியதாகவும், அதை வாங்கி வரத் தக்கதாகச் சவுரிராயப்பிள்ளை தம்பியும் முசியே ஹெவிறேவும் யெலமான சூர்க் கும்மந்தானண்டைக்கு அனுப்பியதாகவும் சேதி வந்து சொன்னார்கள்.

சுமார் 600 கிலோ மீட்டருக்கும் மேலாக உள்ள தொலை தூரத்திலிருந்தெல்லாம் பாண்டிச்சேரிக்கும் ரங்கப்பிள்ளைக்கும் எவ்வாறு செய்திகள் வந்துள்ளன என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டி யதாகும். அக்காலத்தில் இன்றுள்ளது போல மோட்டார் வாகனங்கள் இல்லை என்பது நாம் அறிந்ததே. அப்படியிருந்தும் நடைப் பயணங்கள் வாயிலாகவும், மாட்டு வண்டிகள், குதிரைகள் மூலமாகவும் பயணங்கள் மேற்கொண்டு, செய்திகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இந்த முறையில் நாடுவிட்டு நாடு, எல்லைவிட்டு எல்லை, ஆட்சி விட்டு ஆட்சி செய்திகள் போய்ச் சேர்ந்துள்ளன என்பதையும், இவற்றைக் கவனமாக அவர் எழுதியுள்ளதையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விசித்திர வழக்கும் விரைவான தீர்ப்பும்

ஒரு பிரபலமானவரின் சொத்துக்கள் பற்றித் தம் நாட்குறிப்பேட்டில் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை குறிப்பெழுதி யுள்ளார்.

இந்த வழக்கு 1746இல் வந்தது. கனகராய முதலி அப்போதைய கவர்னரின் துவிபாஷி. அவர் இறந்து விடுகிறார். அவரது சொத்துக்கள் மீது அவர் மனைவியும், அவர் சகோதரர்களும் உரிமை பாராட்டுகின்றனர். கவர்னரிடம் இவர்கள் முறை கேட்டுச் செல்கிறார்கள். கவர்னரோ பலதரப்பட்ட 20 நபர்கள் கொண்ட பொதுமக்கள் சபையிடம் இந்த வழக்கை ஒப்படைத்து விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கக் கோருகின்றார். இவர்களில் ரங்கப்பிள்ளையும் ஒருவர். விசாரணை நடத்தப் பெற்றுத் தீர்ப்பும் வழங்கப்படுகிறது.

கனகராய முதலியின் சொத்து அனைத்தும் அவரது தம்பிக்கே சேரும்; அவரது மனைவிக்குச் சேராது என்பதே தீர்ப்பாகும். ஆனல் கனகராய முதலியின் மனைவி நட்சத்திரம் அம்மாளுக்குக் குடும்பத்தில் மூத்த மருமகள் என்ற தகுதியும், உடை, உணவு முதலியவற்றிற்கு உத்திரவாதமும் அளிக்கப் பட்டது. இத்தீர்ப்பு மூன்றே நாட்களில் அளிக்கப் பட்டது. அக்கால இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து வழக்குகள் இக்காலம் போல பல ஆண்டுகள் நிலுவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்ற உயரிய உண்மையைக் கண்டுகொள்ள மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

புனித ஜார்ஜ் கோட்டைப் புதையல்

அக்காலத்தில் பிரஞ்சுக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் இந்த நாட்டின் திரவியங்கள் மீதே கண்ணாயிருந்தனர் என்பதை ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் தம் நாட்குறிப்பில் எழுதியுள்ளார். ஒருமுறை பிரஞ்சுக் கவர்னர் ரங்கப்பிள்ளை யிடம் சென்னை கோட்டையில் ஒரு கிணற்றுக்குள் கருவூலங்கள் வைத்திருப்பதைக் கூறி, மேலும் சில இடங்களைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்.

அக்காலத்தில் படையெடுப்புகள் நிகழும் போது மக்கள் பீதியடைந்து தாங்கள் சேர்த்து வைத்த செல்வங்கள் அனைத்தையும் மூட்டையாகக் கட்டி ஆறுகளிலோ, கிணறுகளிலோ, குளங்களிலோ போட்டுவைத்தும், பூமியில் புதைத்து வைத்தும் உயிர் பிழைத்தால் போதுமென்று ஓடியிருக்கிறார்கள். தேவனாம்பட்டினம் என்ற செயின்ட் டேவிட் கோட்டையில் ஆற்காடு நவாப் போர் தொடுத்தபோது இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் மக்கள் ஈடுபட்டதையும் விளக்கியுள்ளார்.

டுரூஸ் (Truce):

இப்போதுகூட உலகநாடுகளினிடையே அவ்வப்போது சில பிரச்சினைகளில் மோதல் ஏற்படும்போது போர் நிறுத்தம் என்று கூறி, சமாதானத் தூது விடுவது வழக்கமாகியுள்ளது. அதுபோன்று அக்காலத்தும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன.

ஒருமுறை ஆற்காடு நவாபு, பிரஞ்சுக்காரர்கள் மூவரைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் கொல்லப் போவதாக மிரட்டிக் கொண்டிருந்தார். கவர்னர், ரங்கப்பிள்ளையை அழைத்து நவாபுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுமாறு கூறினார். அக்கடிதத்தின் வாசகங்கள் நமக்கு உணர்ச்சி ஊட்ட வல்லன. பிரஞ்சுக் கவர்னர் சொல்ல ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் கடிதத்தை எழுதியனுப்பினார்.

> ''நீங்கள் செய்வது சரியல்ல. நாங்கள் உங்களை எங்கள் மூத்த சகோதரர்களாக நினைக்கிறோம். உங்களை ஒரு பாவத்திலிருந்து காப்பாற்ற முயலுகிறோம். உங்கள் முகம்மதியர்களும் உங்கள் குடும்பத்தாரும் அநேகர் சென்னையிலும், பாண்டிச்சேரியிலும் வசிக்கிறார்கள். நீங்கள் சிறை வைத்திருக்கும் மூவருக்கும் ஏதாவது தீதாக நடந்தால், இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான முகம்மதியர்களை அதற்கு ஈடுதர வேண்டியதாயிருக்கும். எங்களால் பலர் கொல்லப் படலாம். இரத்த ஆறு ஓடும் வரை, அவர்களைக் கொல்வோம். இதைத் தவிர்க்க அந்த மூவரையும் விடுவித்து சென்னைக்கு அனுப்புக. இதை நீங்கள் செய்தால், நமக்குள் அமைதி நிலவ வாய்ப்புண்டாகும்.''

இக்கடிதம் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து ஆற்காட்டி லிருந்த நவாபுக்குச் செல்கிறது. அவர்களால் கைது செய்யப் பட்டவர்கள் சென்னை சாந்தோமைச் சேர்ந்த பிரஞ்சுக் காரர்கள். அவர்கள் பற்றிய செய்தியும் சாந்தோமிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்குச் செல்கிறது. இதிலிருந்து அமைதி காப்பு நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு விரைவில் எடுக்கப் பட்டுள்ளன என்பதையும், அதற்குக் கையாளப் பட்டுள்ள உத்தியையும் நாம் எண்ணி வியப்புற முடிகிறதல்லவா? நாட்குறிப்பேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள இந்நிகழ்ச்சிகள் இந்தக் காலத்திலும் ஆங்காங்கே பல நாடுகளில் நடப்பதை அறியும்போது சரித்திரம் திரும்புகிறது (History repeats) என்ற கருத்து உறுதிப் படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

இரு ஐரோப்பிய இனங்களின் இந்திய அரசியல்

பிரஞ்சுக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் ஐரோப்பாவில் யுத்த மழை பொழிந்து கொண்டிருந்த போதெல்லாம், இங்கும் அதன் சாரல்கள் வீசத்தான் செய்தன.

அரசியல் மற்றும் ஆட்சித் துறைகளில் எத்தனை கொடூரமான சிந்தனைகள் அக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தன என்பதை டியூப்ளேயின் கூற்றிலிருந்து உணரலாம்.

ஒருமுறை ஆற்காடு நவாபு முகமதலியை, மைசூர் திவான் மொராரி, குமாரமங்கலத்திலிருந்து திருவித்தி என்ற இடத்துக்கு விரட்டி விட்டதாகவும், மைசூர் கொடியைப் பறக்க விட்டதாகவும் ஒரு ஒட்டகத்தின் மூலமாகச் செய்தி அனுப்புகிறான். இந்த ஒட்டகத்துக்கு நூறு ரூபாயும், இரண்டு கெஜ சிவப்புத் துணியும் பரிசளித்து அனுப்புகிறார் டியூப்ளே. அது மட்டுமல்ல; முகமதலி செத்தான் என்ற செய்தியை முதலில் யார் கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு 1000 பகோடாவும் யானை ஒன்றும் பரிசளிப்பதாக வாக்களித்திருந்தான் என்று தன் நாட்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார் பிள்ளையவர்கள்.

டியூப்ளேயின் வீழ்ச்சியும் - ஐரோப்பியச் சுயநலமும்

1754இல் டியூப்ளேயைக் கவர்னர் பதவியி லிருந்து விலக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை மிகவும் புரட்சிகர மானதாகும். இவ்வாண்டில் ஆகஸ்ட் இரண்டாம் தேதியன்று புதிய கவர்னர் கோதோ (GODEHEW) தாம் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட உத்திரவுடனும் கூடவே 2,000 சிப்பாய் களுடனும் பாண்டிச்சேரி வந்திறங்கினார்.

ஒருவேளை இவரது நியமனத்தை டியூப்ளே ஏற்க முன் வரவில்லையெனில் உடனே அவரைச் சிறைப் பிடிக்கவும் உத்தரவு வாங்கிக்கொண்டே அவர் வந்திருந்தார். பிரஞ்சுப் பேரரசு ஒரு புதிய உத்தியை கோதோ மூலமாகப் புகுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஆங்கிலேயர் - பிரஞ்சியர் பதட்ட நிலையைத் தவிர்த்து, அமைதியான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலும், வியாபாரத்தைப் பெருக்க வழி கோலுதலுமே புதிய கவர்னரின் பணியாயிருந்தன. இதை ரங்கப்பிள்ளை தம் நாட்குறிப்பேட்டில் வரைந்துள்ளார்.

ஆற்காடு நவாபின் பதிலடி

பிரஞ்சுக் கவர்னர் ஆற்காடு நவாபுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதை முன்பு கண்டோம். இப்போது நவாபு

முகமதலியினால் எழுதப்பட்ட கமாண்டர் மைசின் என்பவர் மூலமாகப் பிரஞ்சுக் கவர்னரிடம் கொடுக்கப்பட்ட கடிதத்தைப் பார்ப்போம். இக்கடிதம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தது. அதனைப் பிரஞ்சு மொழியில் ரங்கப்பிள்ளை கவர்னரிடம் கூறுகிறார்.

''உங்களின் அதிகாரி (டம்பாரம்) தோரணையில் எழுதிய கடிதம் பார்த்தேன். உங்களுடைய சிப்பாய்களை விடுவிக்குமாறு கோரியுள்ளீர்கள். ஆனால் கடிதம் எழுதப்பட்ட முறையே சரியில்லை. எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நீங்கள் நவாபுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கடற்கரையில் பாக்டரி கட்டவும், வியாபாரம் செய்யவும் அனுமதி கேட்டீர்கள். இதற்கு நவாப் அனுமதி வழங்கினார். சர்க்காருக்குப் பயனாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். வியாபாரம் பல்லாண்டுகளாக நடத்துகிறீர்கள். பழைய கவர்னர் டியூப்ளே 'பாட்சா'வின் கிராமத்தை அழித்துவிட்டார். நீங்கள் எப்படி பாட்சாவிற்குரியதை அழிக்க முடியும்? உங்கள் வியாபாரத்தை உங்கள் எல்லைக்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீறக்கூடாது.'' (பாட்சா என்பது டெல்லி சுல்தானைக் குறிக்கும்.)

இவ்வாறு ரங்கப்பிள்ளை மொழி பெயர்த்துச் சொன்னதும் கவர்னர் அதைப் பிரஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு செய்து தரக் கோரினார். பிரஞ்சு மொழி பெயர்ப்பைப் படித்துவிட்டு, ''இது ஆங்கிலேயர்களின் அறிவுரைப்படி எழுதப்பட்டுள்ளது; முகமதலி தாம் என்ன எழுதுகிறோம் என்று தெரியாமலே ரொம்பவும் தன்னைப் பெரிதாக எண்ணிக்கொண்டு எழுதியுள்ளான்; அவனுக்குப் புத்தி வரும்படி கடிதம் எழுதுகிறேன்'' என்று கூறினார்.

வருமான வரி

ரங்கப்பிள்ளை தம் நாட்குறிப்பில் பெரும்பாலும் அக்காலத்தில் அரசியல் நடப்புகள் அனைத்தையும் எழுதி யுள்ளார் எனக் கூறலாம். 1740இல் வருமானவரி விதிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். கனகராயப் பிள்ளை

துபாஷாக இருந்தபோது அவரது உத்தரவுப்படி, கம்பெனியிடம் வியாபாரம் செய்யவும், வியாபாரிகளிடமும், மொத்த வியாபாரி, சில்லறை வியாபாரி என்று பாராமல் எல்லோரிடமும் வருமானவரி வசூலிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

செல்வ வரி

பாண்டிச்சேரி ஒரு சமயம் எதிரிகளால் சூழப்பட்டபோது அந்த நகரத்தைவிட்டு ஓடிச் சென்றதாகக் கூறப்படும் பல பணக்காரர்களிடம் செல்வவரி விதிக்கப்பட்டது. அப்போதே கோமுட்டிகள், குஜராத்திகள் என்ற இனத்தார்கள் வியபாரத்தில் ஓங்கி வளர்ந்திருந்தனர். வரி கட்டாதவர்கள் வரி கட்டும் வரை சிறையில் அடைக்கப் பட்டார்கள்.

27.2.1741இல் பாண்டிச்சேரி வீதியில் ஒரு தண்டோரா போடப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள், கூலியாட்கள் யாரும் தனிப்பட்டவர் களிடம் வேலைக்கு அமரக்கூடாது என்றும் எல்லோருமே கம்பெனியின் உத்தரவை எதிர்பார்த்து காலை ஐந்துமணிக்கே அரண்மனைக்கு வரவேண்டும் என்றும் யாராவது தனியாரிடம் வேலை செய்தால் சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் விதிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். இத்தகைய செய்திகள் அவரது நாட்குறிப்பேட்டில் மிகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன.

1744 செப்டம்பர் 29, செவ்வாய்க்கிழமை அன்று St.Pierre என்ற கப்பல் பாண்டிச்சேரி துறைமுகத்துக்கு அப்பால் நடமாட்டத்தில் இருந்தது. இது மொஸாம்பிக்கிலிருந்து வந்தது. இது வெள்ளைநிறக் கொடியைப் பறக்கவிட்டது. அதன் கேப்டன் எம்.பர்ட் என்பவன். இதனை ஆங்கிலேயர்கள் கப்பல் என்று மக்கள் பீதி அடைந்தனர். இதனால் கோட்டைக் கதவினைக்கூட மூடிவிட்டார்கள். இராணுவமும் அழைக்கப் பட்டது. துப்பாக்கிகளும் சுடத் தயாராயின. அப்போது டியூப்ளேதான் கவர்னராக இருந்தார்.

1746இல் ஒரு தடவை ரங்கப்பிள்ளையை அழைத்துச் சென்னையில் கருவூலங்கள் எங்கே உள்ளன என்பது பற்றி விவரங்கள் கேட்டனராம். பிள்ளையவர்கள் ஒருசில இடங்களைக் கூறினார். அவர்கள் சென்னை கோட்டையிலே உள்ள கிணறு ஒன்றில் கருவூலம் இருப்பதாகக் கூறினார்களாம். அஃதன்றி அங்குள்ள சர்ச் ஒன்றில் உள்ள கிணற்றிலும் கருவூலங்கள் உள்ளதாகவும் கூறினார்கள்.

1754 அக்டோபர் 15 அன்று பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு டியூப்ளே பயணமானார். அவர் செல்லும்போது நஸீர்ஸங் கருவூலத்திலிருந்த நகைகளையும் கோவிற் சிற்பங்களையும் எடுத்துச் சென்றார்.

அண்ணாவின் கூற்று

நாட்குறிப்பு இலக்கியம் பற்றி அண்ணாயிஸம் என்ற ஆராய்ச்சி நூலில் டாக்டர் கு.விவேகானந்தன் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைதி எண். 6342 என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ள நாட்குறிப்பு பகுதி முழுவதும் நாட்குறிப்பு இலக்கியங்கள் அனைத்துள்ளும் நிகரற்று விளங்குகிறது. மேலும் அண்ணாவின் தனி வரலாற்றையறிய இப்பகுதி பெரிதும் துணை செய்கிறது. திரு.அண்ணாகூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் குறிப்பு எழுதவில்லை. நிகழ்ச்சிகளில் புதுமையும் இல்லை, குறிப்பிடத்தக்கவையாகவும் இல்லை, சிந்தனையில் தோன்றியவைகளை இங்கு எப்படி எடுத்துக் காட்ட முடியும், என்று கூறியுள்ளார் என ஆராய்ச்சியாளர், குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதே போன்று ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் வாழ்நாளிலும் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகள் கிடைத்திடாத நாட்களும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நாட்களில் செய்திக் குறிப்புகள் எழுதாதது பற்றிக் குறிப்பு எழுதிவிட்டுப் படுக்கச் செல்வாராம்.

இராஜாஜியின் ஜெயில் டைரி

மறைந்த மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள்கூட ஜெயில் டைரி என்ற பெயரில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அவர்கள் சில திங்கள் வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் வேலூர் சிறைக் கூடத்தில் நாட்களைக் கழித்தபோது, சிறைச்சாலையில் அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள், சம்பவங்கள் அனைத்தையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். இந்த நூலும் ஆராய்ச்சிக்குரிய தொன்றாகும்.

முதல் நாட் குறிப்பேட்டாளர் பிள்ளை

நாட்குறிப்பேடு இலக்கியத்திற்கு சுமார் 253 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடிக்கல்இட்டவர் இவ் விலக்கியத்தின் மூலவராய் விளங்கியவர் நம் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையவர்களே ஆவார். இதை நாம் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பலரும் இந்த நாட்குறிப்பேட்டை பிள்ளையவர்கள் ஆங்கில மூலத்தில் எழுதியுள்ளதாக நினைத்து ஆங்கிலத்திலே கற்றதோடு விட்டுவிட்டனர். ஆனால் இந்நாட்குறிப்புகள் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை என்பதை மிகச் சிலரே அல்லது நான்கு தலைமுறைக்கு முந்திய அறிஞர்களே அறிவார்கள். தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த நாட்குறிப்பேட்டுத் தொகுதிகள் அனைத்தையும் நூலாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டியது இன்றி யமையாத பணியாகும்.

ரங்கப்பிள்ளை அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் சாதிக்க வேண்டும் என நினைத்திருந்ததையெல்லாம் சாதித்தார்கள். ஐரோப்பியர்கள் இந்தியர்களை நடத்திய பாங்கினை அவர் தம் வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அறிந்துணர்ந்தார். பல்வேறு கட்டங் களிலும் அவர் பிரஞ்சுக்காரர்களை இடித்துரைக்கவும் தவறியதில்லை. அவர் மிக்க செல்வாக்குடன் வாழ்ந்துள்ளதை மக்கள் அவருக்கிட்டழைத்த கீழ்க்கண்ட பல்வேறு பெயர்களைக் கொண்டு உய்த்துணரலாம்:-

1. ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை
2. ரங்கப்பா
3. ரங்கப்பன்
4. ரங்கப்பிள்ளை
5. ஆனந்த ரங்க ராவ்
6. செங்கூடர் ரங்கப்பிள்ளை
7. ராஜாஜி பிள்ளை
8. விஜய ஆனந்தரங்க ராயர்

தமது நினைவாற்றலைக் கொண்டு அவர் இத்துணைச் செய்திகளையும் எழுதித் தொகுத்து வைத்துள்ளதைத் தமிழர் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர் தமது நாட்குறிப்பு முழுவதிலும் சுமார் 9,289-க்கும் மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

இடம் பெற்றுள்ள செய்திகள் யாவும் அவர் கண்டவை, கேட்டவை, விசாரித்து அறிந்தவை, நடந்தவையே ஆகும். சரியாகத் தெரியாமலோ புரிந்து கொள்ளாமலோ எழுதப்பட்டவை அல்ல. இதில் பலமொழிச் சொற்கள் விரவிக்கிடந்த போதிலும், படித்துப் பயன்பெற, வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தெரிந்துகொள்ள ஓர் அரிய இலக்கியமா யிருப்பது இந்த நாட்குறிப்புகள்.

தமிழில் 29 தொகுதிகளாக அரசு ஆவணங்களாக இருந்தபோதிலும் இவற்றை யாவரும் படித்திட இயலாநிலை உள்ளது. ஆயினும், இவற்றின் ஆங்கில மொழியாக்கம் உலகெங்கும் புகழ்பெற்றுள்ளது.

பிரான்ஸ் நாட்டில் நாட்குறிப்புகளின் மூலச் சுவடிகள் உள்ளன. தமிழ் மூலங்களை அப்படியே இன்றைய சொல்வழக்கின் அடிப்படையில் அச்சிட்டு வழங்குவதன் வாயிலாகத் தமிழ் மக்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் ஒரு புதிய

தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்றறிய வாய்ப்புண்டாகும். எதிர்காலத்தில் இதன் ஆங்கில ஆக்கத்தை மீண்டும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கச் சிலர் முற்பட்டாலும் வியப்பில்லை. ரங்கப்பிள்ளை தமிழில்தான் நாட்குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார் என்பதையே பலர் அறியாமல் இருப்பதால் இந்நிலை எழக்கூடும்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தை. தமிழில் நாட்குறிப்பேட்டு இலக்கியம் எப்போது எழுதப் பட்டது என்ற வினாவிற்கு அதன் காலம் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என நாம் தயங்காமற் கூறலாம்.

பெஸ்கியின் தமிழ் முழங்கியபோது நமது 'பிள்ளையும்' தம் பன்மொழி மணிப்பிரவாள நடையில் நாட்குறிப்பேட்டை எழுதி வந்தார். அறிஞர்கள் இதில் ஐயப்பாடு கொள்ளத் தேவையில்லை.

இங்ஙனம் தமிழில் நாட்குறிபேட்டிலக்கியம் எழுதியதோடு உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட ரங்கப்பிள்ளையின் பணியை உலகறியும்படிச் செய்யவேண்டும். ரங்கப்பிள்ளைக்கு விழா எடுக்கவும் வேண்டும். அறிவார்ந்த ஒரு நற்பணி, இலக்கியப்பணி பாராட்டப்படுதல் வேண்டும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. The Promotion of DravidianLinguistic Studies in the Company's days -- by C.S. Srinivasachari (1926)

2. என் சரித்திரம் - டாக்டர் உ.வே.சா. (1950)

3. சங்கத் தமிழும் - பிற்காலத் தமிழும் - டாக்டர் உ.வே.சா. (1978)

4. தமிழ் தாத்தா - அறிஞர் கி.வா.ஜ. (1963)

5. The Diary of Ananda Rangapillai Vol. 1,111 (1904 -1914) Vol. IV To XII (1916 - 1928)

6. ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் நாட்குறிப்பும். (ஓர் அறிமுகம்) டாக்டர் என்.ரங்கநாதன் (1989)

7. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - மு.வ. (1972)

8. அண்ணாயிசம் - டாக்டர் கு.விவேகானந்தன் (1984)

7. தமிழ்நாட்டின் ஆவணக் கருவூலம்

முன்னுரை

இந்திய துணைக் கண்டத்தில் பிரிட்டீஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிருவாகிகளால் திரட்டி வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் யாவற்றையும் வருங்கால சந்ததிகளுக்காகவும், நிருவாகிகளின் பயனுக்காகவும் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டபோது அந்நாளைய நிர்வாகிகள் முயற்சிகளின் பலனாக இந்திய மாநிலங்களில் முக்கியமாகச் சென்னை, மும்பாய் (பம்பாய்), கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் ஆவண மையங்கள் உருவாயின.

கி.பி.1805ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் உள்ள இன்றைய தலைமைச் செயலகத்தில் (செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை) ஒரு ஆவணப் பாகாப்பு மையம் உருவாக்கப்பட்டது. அதே போன்று மும்பையில் (பம்பாய்) கி.பி.1821ஆம் ஆண்டில் ஒரு மையம் உருவாக்கப்பட்டது. மேற்கு வங்கத்தில் (கல்கத்தா) கி.பி.1820இல் இதுபோன்று ஒரு மையம் உருவாக்கப் பட்டது. கி.பி.1911ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் தலைநகர் கல்கத்தாவிலிருந்து தில்லிக்கு மாறியபோது இந்த ஆவண மையம் அங்கே மாற்றப்பட்டது.

இந்த ஆவண மையங்கள் யாவும் பொதுநல அரசுகள், மக்கள் நல அரசுகள் உருவான (இது ஜனநாயக நாடென்றாலும், சர்வாதிகார நாடென்றாலும் மன்னராட்சி நடைபெறும் நாடென்றாலும் ஒற்றுமைத்தே) காலகட்டங்களில் உருவாக்கப் பட்டவைகளே.

மேலைநாடுகளிலும், அமெரிக்காவிலும் இதுபோன்ற ஆவண மையங்கள் தற்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. (மிகப் பழங்காலத்தில் ஆவணங்கள் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்டன என்பது குறித்து இங்குப் பேசவேண்டாம்) ஆவணங்களைப்

பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பே கி.பி.1919இல் 'இந்திய வரலாற்று ஆவணங்கள் ஆணைக்குழு' என்ற அமைப்பு சட்டரீதியாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த வரலாற்று ஆவண ஆய்வுக்குழுவின் 23ஆவது வருடாந்திரக் கூட்டத்தில் தலைமையேற்றுப் பேசிய இராஜாஜி அவர்கள்,

"A Record Keeper's job is no longer regarded as an unskilled occupation. It is a very special job requiring skill, training and natural attitude.

The Public should know that a Science has been developed in respect of this work."

என்று ஆவணங்களையும், அவற்றின் பாதுகாவலர்களையும் பற்றி விமர்சித்துப் பேசினார். இக்கூட்டம் இந்தூரில் 20.12.1946இல் நடைபெற்றது.

ஆவணங்கள் இல்லாது எந்த நடவடிக்கை களும் முற்றுப் பெறாது. தலைசிறந்த நிர்வாகக் காரியங்களுக்குச் சான்றுகளாய் உள்ளவை ஆவணங்களே. இதைக் கருத்தில் வைத்தே விக்டோரியா மகாராணி இந்தியாவை ஆண்டபோது கி.பி.1838இல் ஒரு சட்டத்தை அமலாக்கினார் (The Public Record Office Act). அதுவரைக்கும் இலண்டனில் பொது ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும், ஒருங்கிணைக்கும் திட்டம் உருவாகவில்லை. அதன் பிறகே இலண்டனில் கி.பி.1851இல் ஆவணக் காப்பகம் உருவாக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் (The Madras Record Office)

முன்பு எம்.ஆர்.ஓ. என்று அழைக்கப்பட்ட அலுவலகத்தைப் பற்றியே பெரும்பான்மை விவரங்கள் இங்கு அளிக்கப்படுகின்றன. இதற்கென்று தனிவரலாறு ஒன்றுண்டு. இங்கே பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஆவணங்கள் யாவும் (பெரும்பான்மையாக) தலைமைச் செயலக ஆவணங்களே. அவை கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் நிர்வாகிகளால் உருவாக்கப்பட்டவை. இவை அன்றாட நிருவாகக் காரியங்களுக்காக எழுதப்பட்டவை. அவையே பின்னாட்களில் ஆவணச் சேமிப்பாகக் குவிந்தன. பின் அவை முறையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் நிர்வாக ஆவணங்கள் குறித்து கிராண்ட்துவ் (Grant Duff) என்பவர், ''இவை யாவும் உலகத்துச் சிறந்த வரலாற்று மூலங்கள் (Best Historical Materials in the world)'' என்று ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதுபற்றிய சில விவரங்கைளத் தனித்தலைப்புகளின் வாயிலாகப் படிக்கலாம்.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியும் தமிழக ஆவண நிருவாகமும்

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் தலைமை யிடமாக இருந்த சென்னையில் அன்றைய நிர்வாகிகளின் கூர்த்த மதியால் ஆவணங்களை ஒருங்கிணைக்கும் திட்டம் 1838க்கும் முன்பே,

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு

அதாவது 18.11.1805 அன்றே லார்டு வில்லியம் பெண்டிங்அவர்களின் செயற்குறிப்புகளை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கப்பட்டது. அவர் தன்னுடைய நடவடிக்கை குறிப்பு ஒன்றில் ஆவணக் காப்பாளர் பதவியை உருவாக்கினார். அதன் அடிப்படையில் தலைமைச் செயலகத்தில் அரசியல் மற்றும் இராணுவத் துறையில் பணிபுரிந்த தமிழர் முத்தையா என்பவர் நியமனம் செய்யப்பட்டார்.

முதலில் கோட்டைச் சதுக்க வடபாதியில் தனியாக அறை ஒன்றை ஒதுக்கி அனைத்து ஆவணங்களும் அவ்விடம்

தொகுத்து வைக்கப்பட்டன. தனித்தனியே பல்வேறு துறைகளில் ஆங்காங்கே அறைகளில் தேங்கிக் கிடந்த ஆவணங்கள் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டன. கட்டடப் பொறியாளர்கள் பின்னாட்களில் ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும் அறைகளைச் செப்பனிட்டனர்.

மதராஸ் கோட்டை ஆவணங்களும் - இந்திய ஆவணக் காப்பாளர்களும்

பல தடவை (ஒரு தகவலின்படி) பம்பாய் ஆவணங்கள் இலண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவ்விடம் பழுது பார்த்து, அவ்வப்போது திருப்பி அனுப்பப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

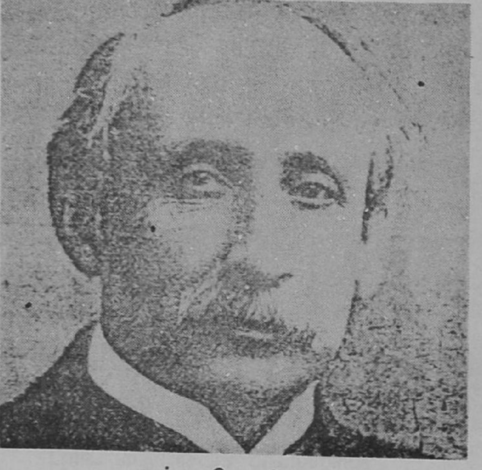

எஸ். ஜி. ஹில்

இந்திய ஆவணக் காப்பகங்களில் உள்ள ஆவணத் தாள்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் பருவகால நிலைகளுக்கு ஒத்துப் போகவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடு அப்போது எழுந்தது. எஸ்.ஜி.ஹில் என்பவர் இந்திய ஆவணக் காப்பகத்தில் காப்பாளராக இருந்தபொழுது மதராஸ் கோட்டை ஆவணங்கள் மற்றும் மாவட்ட ஆவணங்கள் குறித்த அறிக்கையை அவரிடமிருந்து இந்திய மாநிலச் செயலாளரால் (Secretary of State) கேட்கப்பட்டது. இதற்கு ஹில் பதில் அனுப்பினார்.

அதில், கி.பி. 1800 வரை உள்ள மாவட்ட ஆவணங்கள் அனைத்தையும் மையப்படுத்த வேண்டும் என்றும் (அதனால் மாவட்ட நிர்வாகப் பளு குறையும் என்றும்) இந்திய அரசின் தலைமையின் கீழ் அனைத்து ஆவணங்களையும் ஒருங்கு இணைக்கவும், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பொறுப்பில் இருந்த காலவரையிலான, பெங்கால், சென்னை, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் இருந்த அனைத்து ஆவணங்களையும் ஒழுங்கு படுத்தவும் அவர் குறிப்புரை அனுப்பியிருந்தார்.

ஹில்லின் நடவடிக்கைக்கு முன்பிருந்து கூட சென்னை அரசின் ஆவணங்கள் மேலாண்மை (Record Management) பற்றிப் பொதுவாகப் பேசப்பட்டு, அரசின் கவனத்தில் இருந்துவந்தது. தேவையற்ற ஆவணங்களைக் கழித்தம் செய்யவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தலைமைச் செயலகத்தில் 1837இல் ஜார்ஜ் காரோவும், 1858இல் வில்லியம் ஹட்டில்சனும் இப்பணிகளைச் செய்தார்கள். தொடர்ந்து, 1860இல் டால்பாய்ஸ்வீலர் என்பவர் இப்பணிகளைச் செய்தார். அனைத்து ஆவணங்களையும் பரிசீலனை செய்து, அதன் மூலம் ஒரு கையேடு தயாரித்தார் டால்பாய்ஸ் வீலர்.

தலைமைச் செயலகத்தில் விருந்து மண்டபம் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள காலரிகளிலும் 1889 வரை ஆவணங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. அதன் பிறகு, அரசு அச்சகம் இருந்த (கம்மோடியர் பில்டிங்) இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அதையே ஓரளவுக்கு ஆவண அறையாக்கினர். பேராசிரியர் ஜி.டபிள்யூ. பாரஸ்ட் இதனை 1891இல் பார்வையிட்டுக் கீழ்க்கண்ட புகழுரை வழங்கினார்.

"Madras has been in advance of the Provinces of the Empire in Possessing a Central Record Office in which the Records are carefully tended and protected from damp and dirt"

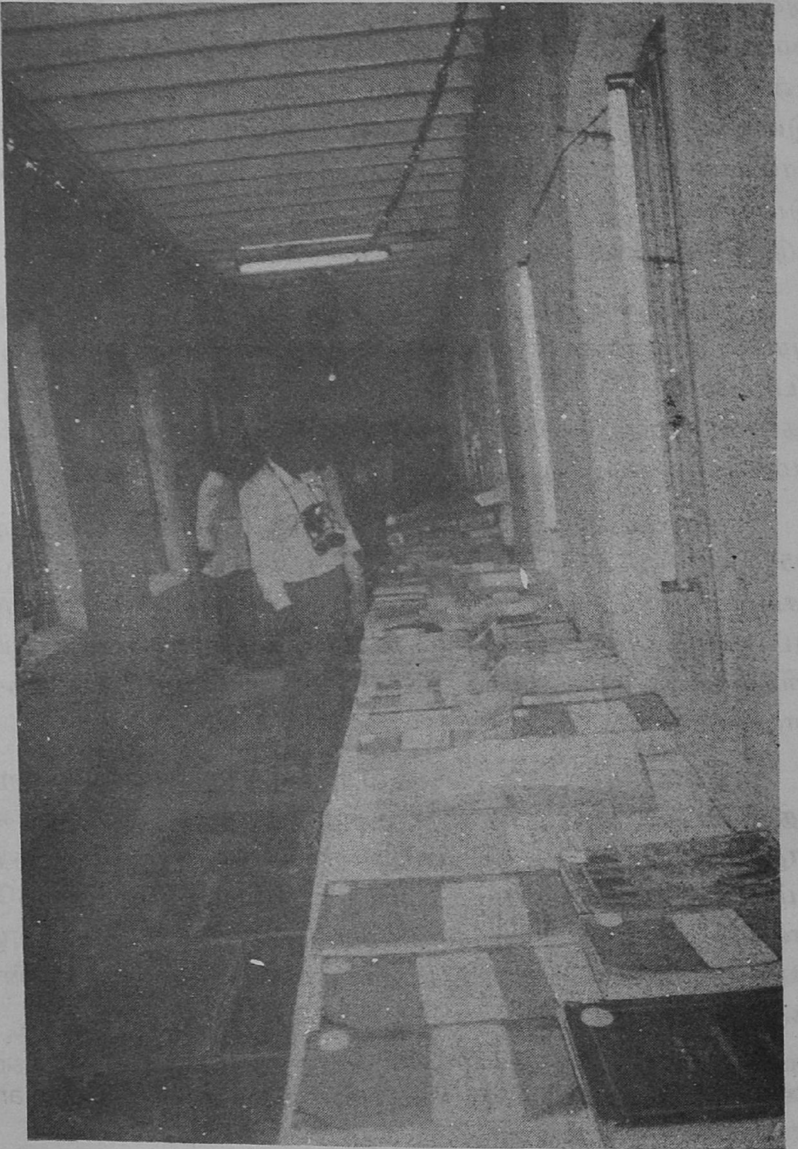

ஆவணங்கள் காட்சி

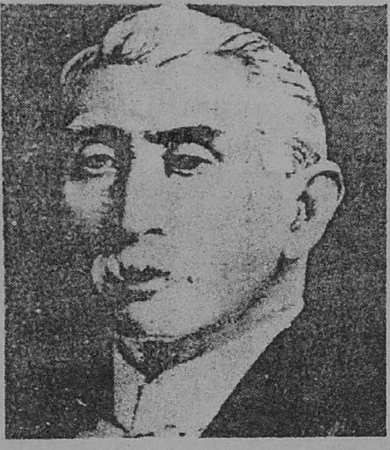

சர் ஜார்ஜ் பாரஸ்ட்

புகழுரையும் பாதுகாப்பின் முக்கியமும்

இந்தப் புகழுரை கண்டு மயங்காமல் பராமரிக்கப்பட்டு, பழைய ஆணவங்கள் பழுதடைந்து போகாமல், (காலிக்கோ தாளில்) கட்டுமானப் பணிகள் செய்யப்பட்டன.

ஆவண நிர்வாகம் பற்றிய தகவல்கள் யாவும் அவ்வப்போது கல்கத்தா இம்பீரியல் ஆவணக் காப்பகத்திற்குத் தகவலாகத் தெரிவிக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டிலிருந்து பழைய ஆவணங்கள் யாவற்றையும் கல்கத்தா ஆவணக்காப்பகத்திற்கு (இம்பீரியல் ரெக்கார்டு ஆபீஸ்) மாற்றவேண்டும் என்ற ஹில்லின் ஆலோசனைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆவணங்களை இந்திய மயமாக்கும் திட்டமும் மத்திய அரசின் உயர் அதிகாரி சி.கே.லியால் என்பவரால் மறுக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படை சரியில்லையென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஆவணங்கள் ஓரிடத்தே மையப்படுத்தும் பட்சத்தில் பூகம்பம், எதிரிகளின் நாசவேலை இவற்றிற்குப் பலியாகி ஒன்றுமில்லாமல் அழிந்துவிட வாய்ப்பாகிவிடும் என்ற கருத்தும் ஏற்கப்பட்டது. மேலும், கல்கத்தா இம்பீரியல் ரெக்கார்டு அலுவலகத்திற்கோ அல்லது இலண்டனுக்கோ சென்னை போன்ற இராஜதானிகளின் ஆவணங்கள்

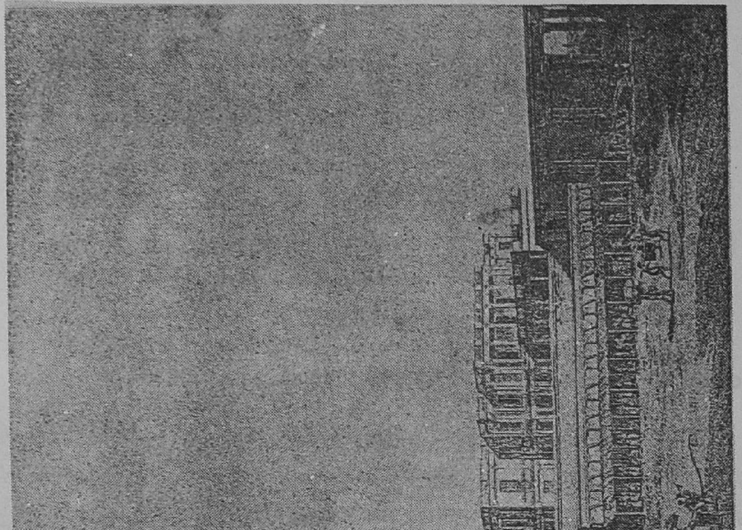

செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை கி. பி. 1792

அனுப்பப்படுவது குறித்த யோசனைகள் வலுவாக எதிர்ப்புக்குள்ளாகியது. ஆயினும் அந்தந்த மாகாணங்களின் ஆவணங்கள் அந்தந்த மாகாண சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை உருவானது.

சென்னை ஆவணக்காப்பகம் உருவாதல்

இந்த நெறிக்குட்பட்ட அளவிலே, மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் உருவாக்கப்பட்டது. சர்.முர்ரேஹம்பிக் தலைமைச் செயலாளராக இருந்தபொழுது, சென்னை எழும்பூர் இரயில் நிலையத்திற்கு அருகில் உள்ள "GRASS MERE" என்ற அரசுப் பங்களாவினைப் பற்றிய கோப்புகளை வரவழைத்துப் படித்தார். அதில் சில கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமென்ற பிரேரணைகள் இருந்தன. அதற்குத் தெற்கே கழிவுநீர் தேங்கும் குட்டை ஒன்றும் இருந்தது. அது இப்போது ஸ்டேடியமாக மாற்றப் பட்டது. இரண்டு வருடகால ஆலோசனைக்குப் பிறகு 1906இல் ஆவணக்காப்பகம் கட்ட ஏற்பாடானது. அதன்படி முதலில் நிர்வாகப் பிரிவு கட்டடமும், அதனுடன் ஆறு பிளாக்குகளும் ரூ.2,20,323/- செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. ரூ.1,16,981/- செலவில் ஆவண ராக்குகள் அமைக்கப்பட்டன. இவையாவும் 1909இல் முடிவுற்றன.

பணியாளர்கள், காப்பாட்சியர் நியமனம்

அப்போது ஒரு கண்காணிப்பாளரும், இரு உதவியாளர்களும், ஐந்து ரெப்ரென்ஸர்களும் மூன்று எழுத்தர் களும், இரு தட்டச்சர்களும், ஒன்பது ஆவண எழுத்தர்களும், ஒரு தர்வானும், இரண்டு கடைநிலை ஊழியர்களும், ஒரு தோட்டக்காரரும், ஒரு சானிடரி வேலைக்காரரும் ஆக 27 நிலையான பதவிகள் உருவாயின. தற்காலிகமாக மூன்று கிளார்க்குகளும், இரண்டு தட்டச்சர்களும், ஒரு அட்டண்டரும் கூடுதலாக இருந்தனர்.

1909 அக்டோபரில் இப்போதுள்ள இந்த அலுவலகம் திறக்கப்பட்டபோது, புதிய அலுவலகத்திற்கு சி.எம்.கிமிட் (SCHMIDT) என்பவர் தலைமைச் செயலகப் பணிகளிலிருந்து

மாற்றப்பட்டார். ஆயினும் முழுநேரஅலுவலர் ஒருவரை நியமிக்க அரசு கருதியது. எனவே, இந்தியக் கல்விப் பணி அலுவலர்களில் ஒருவரை இரண்டாண்டுக்கு இவ்வலுவலகப் பொறுப்பில் அமர்த்துமாறு இந்திய அரசினைக் கேட்கப்பட்டது. இந்திய அரசும் அதனை ஏற்று, மாற்றுப்பணியில் பேரா.ஹென்றிடாட் வெல் என்பவரை நியமித்தது.

காப்பாட்சியர் டாட்வெல்

இந்திய கல்விப் பணியில் இருந்த டாட்வெல், முதலில் 15.4.1911இல் இரண்டாண்டுப் பணியில் சேர்ந்தபிறகு, ஆவணங்கள் மேம்பாட்டுப் பணியில் ஈடுபட்டார். ஆவணங்களைக் காலமுறை வரிசைப்படுத்தி 1740ஆம் ஆண்டு முதல் தொகுத்தார்.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை நாட்குறிப்பு, நான்காம் தொகுதியை வெளியிட உரிய முயற்சிகளை இவர் செய்தார். தமிழில் உள்ள நாட்குறிப்பினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் திட்டம் 1897இல் இருந்தே செயற்பாட்டில் இருந்துவந்தது. 1897இல் சர் ஜான் பெரடரிக் பிரைஸ்(I.C.S.) தலைமைச் செயலராக இருந்தவர், தமிழ் - ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பினைச் சரிபார்த்துக் கொடுத்தார். 1912இல் 12 ஆங்கிலத் தொகுதிகள் வெளிவந்தன.

ஆவணக்காப்பகமும் தலைமைச் செயலக ஆவணங்களும்

லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங் காலம் முதல் (1805) ஆவணத்துறை பொதுத்துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. 1917இல் இத்துறை நிதித்துறை கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறியது. தலைமைச் செயலர் இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்.

ஆவண நிர்வாகம் என்பது ஒவ்வொரு ஏட்டையும் காப்பாற்றி வைப்பதுதான். ஆவணங் களின்றி நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாக நடத்த இயலாது என்பதால், இம்பீரியல் ரிக்கார்டு துறையில் எவ்வாறு, எப்படி முறையாக ஆவணங்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்ததோ, அந்த அளவிற்கு டாட்வெல்,

சென்னை ஆவணக்காப்பகத்தையும் முறையாகக் கொண்டு வரும் வகையில், அனைத்து ஆவணங்களையும் செப்பனிட ஏற்பாடு செய்தார்.

அவர், 1857-1895 வரையில் மடித்து வைக்கப்பட்ட ஆவணங்களை மட்டப்படுத்தி வைக்க உரிய நடவடிக்கை எடுத்தார். அவரது திட்டப்படி 1857க்கு முன்பிருந்த ஆவணங்களையும் மடிப்பினை நீக்கி, மட்டப்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்பதற்குத் திட்டமிட்டார். அதற்காக எட்டு மெண்டர் பதவிகளும், ஒரு கிளார்க் பதவியும் ஏற்படுத்தினார். இவர்களில் இருவர் கல்கத்தா சென்று பயிற்சி பெற்று வந்தனர். பலவகையான பழுதுபார்க்கும் பணிகளும் செய்ய இவர்கள் பயிற்சி பெற்றுவந்தார்கள். மேலும், 1921இல் 6 மெண்டர் பதவிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இப்புதிய அணுகுமுறையை ஆவண மேம்பாட்டு நிர்வாகத்தில் புகுத்தினார் டாட்வெல்.

டாட்வெல்லின் பயணமும், புதிய காப்பாட்சியரும்

1922இல் டாட்வெல் விடுப்பில் இலண்டன் சென்றுவிட்டார். சி.எம். கிமித் என்பவர், (தலைமைச் செயலகப் புத்தகப் பதிவாளர்) ஆவணக்காப்பகப் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். டாட்வெல் இலண்டன் சென்றதும், 'இந்திய வரலாற்று இருக்கை' ஒன்று இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. எனவே, இந்த அலுவலகக் காப்பாட்சியர் பொறுப்பை விடமுடியாமல், அங்கேயே விடுப்பில் இருந்தவாறே அந்தப் பணியில் டாட்வெல் சேர்ந்தார். அப்படியிருந்துகொண்டே அவர், ஆனந்தரங்கரின் நாட்குறிப்புகள், தொகுதி 8,9,10,11 இவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து கொடுத்தார். மேலும், "Calendar of the Madras Despatches" 1744 - 1754 முடிய ஒரு தொகுதியும், "A Calendar of the Madras Records" 1756 முதல் 1765 முடிய ஒரு தொகுதியும், மற்றும் 1740 முதல் 1744 முடிய மற்றொரு தொகுதியும் ஆக மூன்று தொகுதிகளையும் தயாரித்துக் கொடுத்தார். இலண்டனில் வேலைக்குச் சேர்ந்த அவர் 3.1.1924 அன்று சென்னைக்கு வராமலேயே ஓய்வு பெற்றார்.

*1922*இல் சி.எம்.ஸ்கிமித், டாட்வெல் இடத்தில் மறு நியமனமாகப் பணிக்கு வந்தார். *1923-25* காலத்தில் ஏ.ஆர்.காக்ஸ் I.C.S., எச்.டி.ஹெய்லி, I.C.S.ராமசந்திர ராவ் ஆகியவர்கள் இக்காப்பகத்தில் பணிபுரிந்தனர். வி.சேகரமேனன் என்ற ஓய்வுபெற்ற உதவிச் செயலர், *1925*இல் முழுநேரக் காப்பாட்சியராகப் பணி ஏற்றார். அப்போது டேனிஷ் ஆவணங்கள் பட்டியல், ஆவணப் பொருள் சுருக்க விவரங்கள் யாவும் தயாரிக்கப்பட்டன. ரெவரண்டு ஹெய்ப்பெர்க் என்பவர் இப்பணிகளைச் செய்தார்.

ஜெ.ஜெ.காட்டன்-மற்றும் புதிய காப்பாட்சியர்கள்

*1926*இல் அரசு, விவரச் சுவடிப் பிரிவு பதிப்பாசிரியர் மற்றும் ஆவணக் காப்பாட்சியர் பதவியில், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஜெ.ஜெ. காட்டன் என்பவரை நியமித்தது. ஆனால், ஓர் ஆண்டுக்குள் அவர் இறந்துவிட்டார் (*1927*). அதன்பிறகு அவரது உதவியாளர் கிருஷ்ணசாமி அய்யர், அப்பதவியில் பொறுப்பாக இருந்தார். அச்சமயம், எ.வி.வெங்கட்ராம அய்யர், இப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார் (*1927*). அவர் காலத்தில், தற்போதுள்ள ஏழாவது ரெக்கார்ட் பிளாக் கட்டப்பட்டது. *1857*க்கு முந்திய (Premutiny) ஆவணங்கள் யாவும் அங்கு மாற்றப்பட்டன.

ரெய்லி என்பவர் காப்பாட்சியராக இருந்த போது, இந்தக் கட்டடப் பிரேரணை இறுதி செய்யப்பட்டது. எச்.ஏ.பி.வெர்ணன் I.C.S. சென்னை மாவட்ட கலெக்டர் பணியில் இருந்துகொண்டே (கூடுதல் பொறுப்பாக) ஆவணக் காப்பகப் பணிக்கும் நியமிக்கப்பட்டார். இவர், ஆவணக்காப்பகம் பற்றிய அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பினார். மேலும், மாவட்ட ஆவணங்களைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றியும், நூலகச் சீரமைப்பு மற்றும் வருவாய்த்துறை ஆவணங்களுக்கு கையேடு, ஆவண விவர அட்டவணை தயாரிக்க வேண்டும் என்றும் அரசுக்கு ஆலோசனை கூறினார்.

பி.மக்யூன் மற்றும் புதிய காப்பாட்சியர்கள்

1930 முதல் இரண்டாண்டுகளுக்கு ஐ.சி.எஸ். பதவிக்குரிய உயர் சம்பளத்தில் பி.மக்யூன் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர், ரெவின்யூ ஆவணங்கள் குறித்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள அறிவுறுத்தப் பட்டார். ஆனால், 1927இல் வெங்கட்ராம ஐயர் வகித்த காப்பாட்சியர் பதவி 1.4.1930 முதல் உதவி காப்பாட்சியராகக் குறைக்கப்பட்டது. அடுத்து,என். கேளுநாயர், துணை கலெக்டர் பதவியில் இருந்து 10.10.1930இல் ஓய்வுபெற இருந்தவர், உதவிக் காப்பாட்சியராக நியமனம் ஆனார். பின் இவர், 6 மாதம் விடுப்பில் சென்றார். அப்போது ஜி.டி. போக், ஐ.சி.எஸ். என்பவர் காப்பாட்சியர் பதவிக்கு நியமனமானார்.

இக்காலத்தில் 121 டச்சு ஆவணங்கள் - பம்பாய், கல்கத்தா, அலுவலகங்களிலிருந்து சென்னைக்கு மாற்றப் பட்டன. ஏற்கனவே, 1642 டச்சு ஆவணங்கள் இங்கு இருந்தன. முக்கிய குறிப்பாக, ரெவின்யூ ஆவணங் களைப் பரிசீலித்து, பொருள் விளக்க அட்டவணை தயாரித்தார். இப்பணிகள் முடிவடையும் தறுவாயில், நிலையாக ஒருவரைக் காப்பாட்சியராக நியமிக்க அரசு திட்டமிட்டது. பி.ஏ. ஆனர்ஸ் அல்லது எம்.ஏ. வரலாறு, பொருளாதாரம் மற்றும் வரலாற்றை முக்கியப் பாடமாக எடுத்தும், பிரிட்டீஷ் இந்தியா மற்றும் மதராஸ் ராஜதானி இவை பற்றிய தனிப்பட்ட படிப்பும் பெற்றவர்களை நியமனம் செய்யக் கருதியது.

டாக்டர் பாலிகாவின் புதிய நியமனம்

இப்பதவிக்கு டாக்டர்.பி.எஸ்.பாலிகா என்பவர் தேர்வு செய்யப்பட்டார். பாலிகா பணியில் 23.8.34இல் சேர்ந்தார். செப்டம்பரில் இலண்டன் சென்று ஆவணங்கள் பற்றி மூன்று மாதங்கள் படித்தார். இலண்டனிலிருந்து திரும்பியதும், அவர் லெப்டினன்ட் கர்னல் ஹைச்.எல்.சி.கேரட், பஞ்சாப் ஆவணக் காப்பாட்சியரிடம் ஒரு மாதம் பயிற்சி பெற்றார். இறுதியாக, சென்னையில் மக்யூனிடம் ஒரு மாதம் பயிற்சி பெற்றார்.

இவரது வருகையே ஆவணக் காப்பகத்தின் புதுயுகமாகக் கருதப்பட்டது.

1934இல் இவ்வலுவலகம் பிரிட்டீஷ் ரெக்கார்ட்ஸ் சங்கத்தில் உறுப்பினராகியது. 1935ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசின் மாகாண சுயாட்சி சட்டத்தின்படி இந்த மதராஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் நிதித்துறையிலிருந்து கல்வி-பொதுநலத் துறைக்கு மாறியது.

ஒரிசா மாநிலப் பிரிவினை

1935-36இல் ஒரிசா மாநிலம் பிரிந்தபோது, அந்த மாநில ஆவணங்கள் யாவும் சென்னையிலிருந்து அங்கே மாற்றப் பட்டன. 1935இல் இரண்டு கட்டடங்கள் கட்டத் தொடங்கி 1938இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டன.

ஆவண மதிப்பீடுகள்

1937இல் ஆவண மதிப்பீட்டுக்கென இரு உதவியாளர் பதவிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவை 1948இல் ஒழிக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் பம்பாய், பெங்கால், இவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட 121 டச்சு ஆவணங்களை ரெவரண்ட் பாதர் பிருட்டியர் ரெஜிமெண்டல் சேம்ப்ளின் மற்றும் மவுண்ட் பாதர் இருவரும் சேர்ந்து அட்டவணை யிட்டனர்.

உலக யுத்தமும் ஆவணங்களின் கதியும்

இரண்டாம் உலகப் போர் வந்தது. முதல் உலகப் போரின்போது எம்டன் குண்டு வெடிப்பு அனுபவத்தினால், 1941இல் ஆவணங்களைப் பல மைல்கள் தள்ளி வெளியூருக்கு எடுத்துச் செல்லத் திட்டமிட்டனர். அரசின் மூல ஆவணங்களை வெளியூருக்கு மாற்றும் நடவடிக்கை, 1942இல் சிங்கப்பூர் பிடிபட்டதும் வெகுவாக யோசிக்கப் பட்டது. 1943இல் ஆவணங்கள் யாவும் சித்தூர், பலமனேரி ஆகிய இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டன. தலைமைச் செயலக உபயோகத்திற்குத் தினமும், இதனால் ஆவணங்கள் அனுப்புவது பாதிப்புக் குள்ளானது.

நூலக அறை - முகப்பு

அஞ்சல் துறையும், தங்கள் அஞ்சல் வாகனங்களில் ஆவணங்களை ஊர் விட்டு ஊர் எடுத்துச்செல்ல அஞ்சின. ஆனால் ரயிலில் எடுத்தச் செல்ல அரசு அனுமதித்தது. 1950 வரை ஆவணங் களைத் தனி நபர் மூலம் தினமும் அனுப்பப்பட்டது. 1953இல் ஆந்திர மாநிலம் தோற்றுவித்தபோது, ஆவண நிர்வாகம் பொதுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டது (30 ஆண்டுகள் கழித்து).

'இந்தியன் ஆர்ச்சிவ்ஸ்', என்ற காலாண்டு இதழ் தேசீய ஆவணக்காப்பகத்திலிருந்து தருவிக்கப் பட்டது. பாரிஸிலிருந்து வெளிவரும் 'Archivium' என்ற இதழும் வாங்கப்பட்டது.

ஆவண நூலகம்

1867ஆம் ஆண்டு பத்திரிக்கை மற்றும் நூல் பதிவுச் சட்டப்படி 1952 முதல் புத்தகங்கள் இக்காப்பகத்தில் பெறப்பட்டன. இதுவே ஆவண நூலகத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பெருக்கியது. 1953இல் ஆந்திராவிற்கு மாற்றப்பட்ட பகுதிகளுக்குரிய (இடங்கள்) ஆவணங்கள் அனைத்தும் மாற்றப் பட்டன. அடுத்து மொழிவாரி மாநிலம், 1956இல் பிரிந்தபோது, மைசூர், கேரளா பகுதிகளுக்குரிய ஆவணங்கள் அனைத்தும் அவ்விடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டன.

மாவட்ட விவரச் சுவடிகள்

1954இல் அரசு, பழைய மாவட்ட வரலாற்றுச் சுவடிகளைத் திருத்தி அமைக்குமாறு ஆணையிட்டது. இப்பணிகள் டாக்டர் பாலிகாவிடம் அளிக்கப்பட்டது. இப்பணிகள் 1958இல் பாலிகா மரணம் வரை நடைபெற்றது. இதற்குத் தனி பதிப்பாசிரியர் பதவி 1961இல் ஏற்படுத்தப் பட்டது.

கம்பெண்டியம் எழுதுதல்

1957இல் பொது நிர்வாகம் பற்றிய கம்பெண்டியம் எழுதும் திட்டம் அரசு ஏற்றது. இப்பணி டாக்டர் பாலிகாவிடம்

ஒப்படைக்கப் பட்டது. இதன்படி 47 பல்வேறு பொருட்களில் தயாரிப்பதற்காக அரசு ஆணையிட்டது. 4 தொகுதிகளே முடிந்தது. அதற்குள் டாக்டர் பாலிகா 21.9.1958இல் மரணமடைந்தார்

டாக்டர் பாலிகாவின் மரணமும், பின்னரும்

டாக்டர் பாலிகா விட்டுச்சென்ற கம்பெண்டியம் 4ஆவது தொகுதியினைத் திரு.எஸ்.ஆர்.கெய்வார், ஐ.சி.எஸ் என்பவர் முடித்தார். ஆனால், வருவாய் வாரியம் பற்றிய கட்டுரை - மூலக் கட்டுரைகளில் இடம் பெறவில்லை என்றாலும், இதனையும் பின்னாளில் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. டாக்டர் பாலிகா மரணத்திற்குப் பிறகு உதவி காப்பாட்சியர்கள், காப்பாட்சியர் பதவியில் பொறுப்பாக இருந்தனர். பின்னர் 1961இல் சிதம்பரம் ஐ.ஏ.எஸ். காப்பாட்சியராக இருந்தார்.

இந்தியக் கல்வியாளர் நிலையில் இருந்த காப்பாட்சியர் பதவி சாதாரண சிவில் பணி அலுவலர்களைக் கொண்டு நிரப்பப்பட்டது. இவரும் திடீரென மரணம் அடைந்தார். மீண்டும் உதவிக் காப்பாட்சியர் பொறுப்பில் அலுவலகம் நடந்தது. 30.11.1962இல் சி.பி.கேளு எராடி என்பவர் பணி ஏற்றார்.

கேளு எராடி, 5.2.63 வரையில் பணி புரிந்தார். அதன் பிறகு உதவி காப்பாட்சியரே 1966 வரை பணியில் இருந்தார்கள். பின்னர், விக்டர் சாலமன் என்பவர் துணைச் செயலாளர் நிலையில் காப்பாட்சியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவருக்குப்பின், ஜே.கே. மாணிக்கம் என்பவர் 14.6.67 வரை பணியாற்றினார். பின்னர், பி.கே.நம்பியார், ஐ.ஏ.எஸ். இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார். அலுவலகத்தின் பெயரும் MADRAS STATE ARCHIVES என்று மாறியது. இதன் பிறகே, Tamil Nadu Archives எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

5.1.1968இல் திரு எஸ். சிங்கராஜன் என்பவர் தேர்வாணைக் குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இயக்குநர் ஆனார். ஆயினும், பி.கே. நம்பியார் 7.6.68 வரை இப்பதவியில் இருந்தார். பின்னர் தலைமைச் செயலகத்திற்கு மாற்றப்

பட்டார். இச்சமயத்தில், பாலிகா விட்டுச் சென்ற 41 கம்பெண்டியங்களையும் எழுதுமாறு அரசு ஆணையிட்டது.

இக்காலத்தில் வட்டார வரலாற்று ஆவண ஆராய்ச்சிக் குழுவும் உருவாக்கப்பட்டது. இயக்குநர் அதன் கன்வீனராக இருந்தார். இதன் பணியாகத் தனியார் ஆவணங்கள் ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியும், தேசீய ஆவணப் பதிவேட்டுத் திட்டமும் நிறைவேற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மாவட்டங்களில் ஆவணக் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தவும் புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

முடிவுரை

பின்வரும் இணைப்பு 1-9களில் தமிழ்நாடு ஆவணக் கருவூலத்தைப் பற்றிய சில முக்கிய தகவல்களும் புள்ளி விவரங்களும் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு -1

இந்திய துணைக்கண்டம் மற்றும் மேற்குப் பாகிஸ்தான் உட்பட அனைத்து மாநில ஆவணக் காப்பகங்களின் தோற்றம், அவற்றில் காணப்படும் ஆவணங்களின் தொடக்க கால விவரங்கள்:-

வ.எண்	மாநிலம்	ஆவணக்காப்பகம் தோற்றுவித்தஆண்டு	ஆவணங்களின் தொடக்க காலம்
1.	இம்பீரியல் ரெக்கார்ட் ஆபீஸ் (தேசிய ஆவணக்காப்பகம்)	1891	1748
2.	ஆந்திரா மாநிலம்	1956	1714
3.	அஸ்ஸாம்	1874	1774
4.	பீகார்	1861	1770

5.	கோவா	1961	1700
6.	குஜராத்	1960	1724
7.	ஜம்மு - காஷ்மீர்	1955	1724
8.	கேரளா	1956	1742
9.	மத்திய பிரதேஷ்	1956	1740
10.	சென்னை	1806	1670
11.	மகாராஷ்ட்ரா	1821	1630
12.	மணிப்பூர்	1949	1891
13.	மைசூர்	1956	1881
14.	ஒரிசா	1946	1805
15.	பாண்டிச்சேரி	1954	பழைய ஆவணங்கள் யாவும் பாரீசுக்கு அனுப்பப்பட்டன.
16.	பஞ்சாப் (இந்தியா)	1948	1708
17.	ராஜஸ்தான்	1955	1622
18.	திரிபுரா	1956	....
19.	உத்திரப் பிரதேசம்	1950	1782
20.	கிழக்கு வங்காளம்	1909	1764 1624 (பெர்சியன்)
21.	மேற்கு பாகிஸ்தான்	1947	1848

இணைப்பு - 2

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் திரட்டி வைக்கப் பட்டுள்ள ஆவணங்களின் பழமை மற்றும் துறைவாரியான விவரங்கள் வருமாறு:-

1.	பொதுத்துறை ஆவணங்கள்	1670 முதல்
2.	இராணுவத்துறை ஆவணங்கள்	1752முதல்
3.	வருவாய்த்துறை ஆவணங்கள்	1774 முதல்
4.	மந்தணத் துறை ஆவணங்கள்	1796 முதல்
5.	நீதித்துறை ஆவணங்கள்	1798 முதல்
6.	அரசியல் துறை ஆவணங்கள்	1800 முதல்
7.	நிதித்துறை ஆவணங்கள்	1811 முதல்
8.	வியாபாரத் துறை ஆவணங்கள்	1815 முதல்
9.	சட்டத்துறை ஆவணங்கள்	1815 முதல்
10.	வெளியுறவுத் துறை ஆவணங்கள்	1816 முதல்
11.	கிருத்துவ மதத் துறை ஆவணங்கள்	1818 முதல்
12.	கப்பல் துறை ஆவணங்கள்	1838 முதல்
13.	பொதுப்பணித் துறை ஆவணங்கள்	1843 முதல்
14.	இரயில்வே துறை ஆவணங்கள்	1853 முதல்
15.	வருவாய் வாரிய ஆவணங்கள்	1786 முதல்

இணைப்பு - 3

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகத்தில் பாதுகாக்கப்படும் ஆவணங்களின் வகைகள்

1. அரசு ஆலோசனைக் குறிப்புகள் (Govt.Consultations) நாட்குறிப்புகள்- ஆணைகள்
2. பொதுக் கடிதங்கள் (General Letters)
3. நாட்டுப்புறக் கடிதப் போக்குவரத்துகள் (Country Correspondence)
4. தனித்த கடிதப் போக்குவரத்துகளும் குறிப்புகளும் (Special Correspondence - Minutes)
5. தனி ஆலோசனைக் குறிப்புகள் (பொதுத்துறை, நீதித்துறை (Special Consultation - Public and Judicial)
6. தனி ஆலோசனைக் குறிப்புகள் (இராணுவத்துறை) (Special Consultation - Military)
7. ஆலோசனைக் குறிப்புகள் - வெளியிடங் களுக்குத் தொடர்புடைய கடிதப் போக்குவரத்துகள் (Consultations and Correspondence connected with outstations)
8. வெளிநாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள்- உடன்படிக்கைகள் (Nagotiations with Foreign powers and Treaties etc.,)
9. நிதிக் குழுக்கள் (Committees on Finance)
10. தனி நபர் குழுக்களும் ஆணைகளும் (Committees & Proceeding as regards inividuals)
11. பல்வகைக் கடிதப்போக்குவரத்துகள் (Miscellaneous letters)

12. அறிக்கைகள் (Reports)

13. பத்திரிகைகள் - வரைவுகள் (Journals and Narratives)

14. அரசியல் தொடர்புகள் (Political intelligence)

15. சட்டம், நீதி மற்றும் காவல் (Law, Justice, and Polices)

16. நிறுவனங்கள் பற்றிய ஆவணங்கள் (Records respecting establishment)

17. மானியங்கள் பற்றிய குறிப்புப் புத்தகங்கள், மானியப் பதிவேடுகள் - நில வரிகள் (Cowle Books, Register of grant, Land customs etc.,)

18. காலமுறை அறிக்கைகள் (Returns)

19. நினைவுக் குறிப்புகளும் மற்றும் மனுக்களும் (Memorials & Petitions)

20. உடன்படிக்கைகளும், உறுதிமொழிப் பத்திரங்களும் (Covenants and oaths)

21. பழைய கணக்குகள் - ஒப்பந்தங்கள் (Old Accounts Contracts etc.,)

22. பொது மற்றும் நிலையான ஆணைகள் (General & Standing Orders)

23. அரசிதழும் பத்திரிகைகளும் (Gazettes and News Papers)

இணைப்பு - 4

சில முக்கிய ஆவணங்கள் கூறுவது என்ன?

1. பிரஞ்சுத் தொடர்புகள் - 1752-60 (பொது இராணுவத் துறைகள்); ஆங்கில அரசுக்கும் பிரஞ்சு (பாண்டிச்சேரி) அரசுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு; ராபர்ட் கிளைவின் வெற்றியினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் - ஏழு ஆண்டுப் போர்.

2. கிளைவின் கடிதப் போக்குவரத்துகள் - 1756 - 1758 (இராணுவம்) கிழக்கு வங்கம் கைப்பற்றுதல் பற்றியது.

3. காரன்வாலிஸின் நிலச் சீர்திருத்தம் - 1789-90 (வருவாய்த் துறை)

4. பாளையக்காரர்களின் திண்டுக்கல் சண்டை - 1801 (வருவாய்த் துறை)

5. லார்ட் கிளைவின் தனிப்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் -1802 - கவர்னர் பதவியில் இருந்தபோதுள்ள கடிதப் போக்குவரத்துகள்.

6. நாவப்புவின் கடன்கள் பற்றிய கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் -1803-1807 (பொதுத்துறை)

7. வில்லியம் பெண்டிங் - இராணுவக் குறிப்புரை -1807.

8. நாகப்பட்டினத்தில் டச்சு அரசு -1765 (இராணுவத்துறை)

9. கள்ள வாணிபங்கள் -1766 (பொதுத்துறை)

10. தொலைந்துபோன பத்திரிகையாசிரியர், ஹம்பரீஸ் -1743 (பொதுத்துறை)

11. உச்சநீதிமன்றத்திற்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு - மண்ட்வெளி காலத்தது (1801)

12. மதராஸ் அரசின் வங்கி - 1805 -1807 (இரகசியத் துறை)

13. பெங்காலுக்குப் படை எடுப்பு - 1686 (பொதுத்துறை)

14. பாண்டிச்சேரியைக் கைப்பற்றுதல் - 1771 (இராணுவத்துறை)

15. பூந்தமல்லி கலவரங்கள் -1785 (இராணுவத்துறை)

16. திப்புசுல்தான் பற்றிய இரகசிய ஆலோசனைக் குறிப்புகள் -1788 (இராணுவத்துறை)
17. மணிலாவுக்குப் படை எடுத்தல் -1797 (இராணுவத்துறை)
18. சென்னை பரங்கிமலையில் கலவரங்கள் - 1798 (இராணுவத்துறை)
19. வேலூர் கலவரங்கள் -1806-1807 (இரகசியத்துறை)
20. பர்மா மீது படையெடுப்பு -1824 (இராணுவத் துறை)
21. மணிலா ஆவணங்கள் -1762 - 1764 (இராணுவத்துறை)
22. கண்டிக்கு பைபஸ் தூதுக்குழு ஆவணங்கள் - 1762 (இராணுவத்துறை)
23. பாரீஸ் அமைதி உடன்படிக்கை - 1765 (இராணுவத்துறை)
24. திப்பு சுல்தானுடன் ஒப்பந்தங்கள் -1783 -84 (இராணுவத்துறை)
25. அமெரிக்காவுடன் வர்த்தக உறவு -1796 (பொதுத்துறை)
26. பெர்ஷியாவிற்குத் தூதுக்குழு -1810 (அரசியல்துறை)
27. புலிக்காட்டில் டச்சுக்காரர்களின் கலவரம்-1813 (அரசியல்துறை)
28. திண்டுக்கல் கமிட்டி - 1796 (வருவாய்த்துறை)
29. கொழும்பு கமிட்டி 1797 (வருவாய்த்துறை)
30. நிதிக்குழு -1798 - 1808 (பொதுத்துறை)
31. வலங்கை - இடங்கை சாதிகள் - பாண்டிச்சேரி -1794 (இராணுவத்துறை)
32. கொழும்பில் முத்துக் குளித்தல் - 1799 (பொதுத்துறை)
33. வங்காளப் புரட்சி - 1757 (இராணுவத்துறை)
34. 1786இல் அமெரிக்காவின் வடமேற்கு எல்லைக்குப் பயணம் (பொதுத்துறை)
35. இந்துக்கள் பற்றிய துபாஸின் கருத்துகள் - 1820 (அரசியல்துறை)
36. போலீஸ் வாரிய ஆணைகள் -1770 -71 (பொதுத்துறை)
37. பொதுக் கமிட்டி ஆணைகள் -1797 - 98 (பொதுத் துறை)

இணைப்பு - 5

(1)

முக்கிய ஆவணக்காப்பக வரலாற்று ஆண்டுகளும் சில நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளும்

கி.பி.1670ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட "The Despatches" என்ற தலைப்பில் உள்ள ஆவணங்களே மிகப் பழமையானவை. இதனை 'To England' என்றும் 'From England என்றும் இரு வகையாகப் பிரித்துத் தனித் தனித் தொகுதிகளாக, தேதிவாரியாக, விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(2)

கி.பி.1672ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட மற்றொருவகை ஆவணம் 'Consultationsஎன்பவை. இவற்றிலும் தனித் தனித் தொகுதிகளாகவும், தேதிவாரியாகவும் விவரங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(3)

கி.பி.1678ஆம் ஆண்டில் ஸ்ட்ரேயன்ஸம் மாஸ்டர், சென்னை மாகாணக் கவர்னராக இருந்தபோது செய்தி-கடிதத் தொடர்புகள் முறைகளில் புதுமையும், மேம்பாடும், சீர்திருத்தமும் கொண்டு வந்தார்.

(4)

கி.பி.1746ஆம் ஆண்டில் பிரஞ்சுப் படைகளால் சென்னை கைப்பற்றப்பட்டபோது, பிரஞ்சுக் காரர்கள் சென்னை கோட்டை ஆவணங்களைப் பாண்டிச்சேரிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

(5)

கி.பி.1749இல் பாண்டிச்சேரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ஆவணங்கள் யாவும் மீண்டும் சென்னைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

(6)

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிருவாக வளர்ச்சியின் காரணமாக, கி.பி.1786இல் வருவாய் வாரியம், தொழில் வாரியம், இராணுவ வாரியம், மருத்துவ வாரியம் போன்ற துணைத் துறைகள் உருவாயின.

(7)

கி.பி.1805ஆம் ஆண்டு தலைமைச் செயலகத்தில் ஆவணக்காப்பகம் என்ற தனிப்பிரிவு அமைக்கப் பட்டுத் தனியே இயங்கத் தொடங்கியது.

(8)

கி.பி.1837ஆம் ஆண்டு ஜார்ஜ் காரோ என்பவர் ஆவணங்களைச் சீர்படுத்தி அவற்றில் தேவை யற்றவைகளை நீக்கும் பணிகள் செய்யும் பொருட்டு அரசால் நியமிக்கப்பட்டார்.

(9)

கி.பி.1838ஆம் ஆண்டு விக்டோரியா ராணி ஆட்சியில், PUBLIC RECORD OFFICE ACT என்ற ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டது.

(10)

கி.பி.1856ஆம் ஆண்டு ஆவணங்களை அச்சிடும் (Reprint) பணிகள் தொடங்கப்பட்டது.

(11)

கி.பி.1857ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஆவணங்களைச் சிப்பாய்க் கலக்கத்திற்கு முந்திய ஆவணங்கள் என்றும் (Pre-Mutiny Records) அதற்குப் பிந்திய காலங்களில் உருவான

ஆவணங்களைச் சிப்பாய்க் கலகத்திற்குப் பிந்திய ஆவணங்கள் (Post-Mutiny Records) என்றும் வேறுபடுத்தி அழைத்தனர். முந்தியவற்றைப் பண்டையது (Ancient Records) என்றும் பிந்தியவற்றைத் தற்கால ஆவணங்கள் (Modern Records) என்றும் அழைத்தனர்.

(12)

கி.பி.*1858*ஆம் ஆண்டு முதல் கோப்பு முறைகள் (Case files) அமலானது. ஆணைகளை அவ்வப்போது அச்சிட்டு வெளியிடும் பணியும் தொடங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலே கி.பி.*1837*இல் ஜார்ஜ் காரோவால் தொடரப்பட்டுப் பாதியில் நின்றுவிட்ட ஆவணங் களைச் சீர்திருத்தும் பணிகள் மீண்டும் ஹட்டில்ஸ்டன் என்பவரால் தொடரப்பட்டது.

(13)

கி.பி.*1861*ஆம் ஆண்டு டால்பாய்ஸ்வீலர் தயாரித்துக் கொடுத்த ஆவணங்களுக்கான வழிகாட்டி நூல் ஒன்று அச்சிடப்பட்டது.

(14)

கி.பி.*1877*ஆம் ஆண்டு பொது ஆவண அலுவலகச் சட்டத்திற்குத் (The Record Office Act) திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

(15)

கி.பி.*1891*இல் ஆவணங்களின் அச்சுப்படி (Press List) தயாரிக்கும் பணி தொடங்கப்பட்டது. அதனை ஏ.டி.பிரிங்கிள் (A.T.Pringle) என்ற அதிகாரி கி.பி.*1891*இல் தொடங்கினார். கி.பி.*1910*ஆம் ஆண்டு இப்பணியை சி.எம்.கிமிட்(C.M. Schmidt) என்பவர் முடித்தார்.

கி.பி.*1800*ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஆவணங்களுக்கு தற்போது ஆவண அச்சுப்படி (Press List) உள்ளது.

(16)

கி.பி.1898ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒருமுறை பொது ஆவண அலுவலகச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

(17)

கி.பி.1908ஆம் ஆண்டு செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்த ஆவணங்கள் யாவும் எழும்பூரில் தற்போது இருக்கும் புது அலுவலகத்திற்கு மாற்றப்பட்டன.

(18)

கி.பி.1909ஆம் ஆண்டு சி.எம்.ஸ்கிமிட் (C.M.SCHMIDT) என்பவர் ஆவணக்காப்பக அலுவலகத் திற்கு முதன் முதலாக பொறுப்பாளராக நியமிக்கப் பட்டார்.

(19)

கி.பி.1910ஆம் ஆண்டு ஆவணங்களுக்கு ஒரு கையேடு தயாரிக்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியது மத்திய அரசு.

(20)

பேராசிரியர் டாட்வெல் கி.பி.1911ஆம் ஆண்டு ஆவணக்காப்பக அலுவலகத்தில் முதல் காப்பாட்சியர் (Curator) ஆக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இவர் பேராசிரியர் நிலையிலிருந்து இப்பதவிக்கு வந்தவர். இவர் அப்போது சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் துணை பிரின்ஸிபாலாக இருந்தார்.

(21)

கி.பி.1916ஆம் ஆண்டு பேரா.டாட்வெல் தயாரித்த ஆவணங்கள் பற்றிய (Report on Madras Records) அறிக்கை அச்சிடப்பட்டது.

(22)

கி.பி.1919இல் இந்திய வரலாற்று ஆவணக் குழுமம் முதன் முதலாகக் கூடியது (தொடங்கப்பட்டது)

(23)

கி.பி.1921ஆம் ஆண்டு ஆவணக்காப்பகத்தில் ஆவணங்கள் பழுதுபார்க்கும் பிரிவு (Mending Section) தொடங்கப்பட்டது.

(24)

கி.பி.1929ஆம் ஆண்டு சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு முற்பட்ட பழைமையான ஆவணங்களுக்கென்று 'எஸ்.7' (Stack 7) கட்டப்பட்டுத் தனித்து இயங்கியது.

(25)

கி.பி.1930இல் இந்த அலுவலகத்தில் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கென்று மாணவர்கள் அனுமதிக்கப் பட்டனர்.

(26)

கி.பி.1931இல் தீயணைப்புப் பற்றிய பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இது பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடந்து வந்தது.

(27)

கி.பி.1934ஆம் ஆண்டு நூலகத்தில் சேர்ந்திருந்த நூல்களுக்கான அட்டவணைப்பட்டியல் புத்தக வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டது. இதனைப் (பாலிகா கேட்லாக் ஆப் புக்ஸ்) பாலிகா அட்டவணை என்று அழைத்தனர்.

(28)

கி.பி.1935இல் ஆவணக்காப்பகத்தில் அருங் காட்சியகம் தொடங்கப்பட்டது. பின்பு இதனை அருங்காட்சியகத்திற்கு டாக்டர் பாலிகா காலத்தில் மாற்றிவிட்டார்கள்.

(29)

இதே ஆண்டு (1935) டாக்டர் பி.எஸ்.பாலிகா, என்ற ஒரு தென்னிந்தியரை முழுநேர நிலையான காப்பாட்சியராக அரசாங்கம் நியமித்தது.

இணைப்பு- 6

பண்டை நாட்களில் ஆவணக்காப்பக மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தவர்கள்; மேலும் முக்கிய பொறுப்பில் இருந்தவர்கள்.

1. சி.எம்.ஸ்கிமித்1909-1911 (1922-1923): தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து தனித்துப் பிரிக்கப்பட்டு இயங்கியபோது முதலில் ஆவணக்காப்பகப் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்ட முதல் ஆங்கிலேயர்

2. பேரா.ஹைச் டாட்வெல் (IES) 1911-1922 : இந்திய கல்வித்துறைப் பணியாளர் தொகுதியிலிருந்து ஆவணக் காப்பாட்சியராக முதன் முதலாக நியமிக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர். இவரே ஆவணங்களை ஆய்ந்து அறிக்கை தயாரித்து 1916இல் வெளியிட்டவர். இவர் ஆவணங்களைப் படித்து நிறைய நூல்கள் எழுதினார். பின்னாளில் இலண்டன் பல்கலைக் கழகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

3. எ.ஆர்.ஹாக்ஸ், ஐ.சி.எஸ். 1923-24 : இவர் சென்னை மாவட்டக் கலெக்டராக இருந்து ஆவணக்காப்பகப் பணிகளையும் செய்து வந்தார்.

4. திவான்பகதூர் ஆர். ராமச்சந்திர ராவ். 1924-25 : இவர் தென்னிந்தியர். சுமார் 4 மாதங்களே பணியாற்றினார். ஆயினும் இத்துறைக்கு முழுநேர அலுவலர் தேவை என்பதை அரசுக்கு எழுதி இத்துறையின் முக்கியம் பற்றி அரசுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

5. வி.சேகரமேனன் பி.ஏ. 1925-26 : இவர் தென்னிந்தியர். முழுநேர அலுவலராகப் பணி புரிந்தவர். அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு இப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். தன்னிச்சையாக எந்த முடிவும் எடுத்துச் செய்பவர் அல்லர். அரசின் உத்திரவுகளைப் பெரிதும் மதித்து வந்தார்.

6. ஜெ.ஜெ. காட்டன் எம்.ஏ., ஐ.சி.எஸ்., 1926-1927: இவர் ஆங்கிலேயர். ஓராண்டு காலம் பணியாற்றிய போதிலும்

கட்டிடக்கலை, கல்வெட்டியல் நிபுணர். மாவட்ட விவரச்சுவடி தயாரித்துக் கொடுக்கவே இவர் இக்காப்பகத்தில் நியமிக்கப் பட்டார். ஆவணங்களைப் போட்டோ எடுத்து அதன் வழியாகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுப்பதைச் செயல்படுத்த விரும் பினார். ஆனால் இவரது முயற்சிகள் இவரது அகால மரணத்தால் நிறைவேறவில்லை.

7. கே.என்.கிருஷ்ணசாமி அய்யர் பி.ஏ., 1927 : தென்னிந்தியர். தற்காலிகமாக சுமார் 6 மாதங்களே பணிபுரிந்தார். இவர் காலத்தில் டச்சு மொழி ஆவணங்களுக்கு அட்டவணை தயார் செய்யப்பட்டது.

8. ஏ.வி.வெங்கட்ராமஅய்யர், எம்.ஏ.,எல்.டி., 1927-1930 : சுமார் 21/2 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றிய இவர், தென்னிந்தியர். முழுநேர காப்பாட்சியராக இருந்தார். இவர் காலத்தில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆவணங்களிலிருந்து விவரங்கள் சேகரிக்க அனுமதிக்கப் பட்டனர். அவதானம் பாப்பையர் மீதான கொலை வழக்கு பற்றிய ஆவணத் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டார்.

9. ஹைச்.டி.வெர்ணன் ஐ.சி.எஸ்.1928 : இவர் விடுப்புக் காலத்தில் வெங்கட்ராம அய்யருக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர். இவரது வேறு பணி மாவட்ட விவரச்சுவடி தயாரிப்பதும் ஆகும். இவர் மிகக் குறுகிய காலம் பணியாற்றினாலும் ஆவணக் காப்பக நிர்வாகம் பற்றிய சிறந்த அறிக்கையை அரசுக்கு அளித்தார்.

10. பெர்சி.மக்யூன் ஐ.சி.எஸ். 1930 (4மாதங்கள்) 1931-34, 1934-35 (5 மாதங்கள்) : இவர் முழுநேரக் காப்பாட்சியர். ஆவண வழிகாட்டி ஒன்றைத் தயாரித்து அரசுக்கு அனுப்பினார். அதில் அன்றைய அரசு ஆவணக் காப்பகத்தின் முக்கியத்தை உணராது செயல்படுவதைக் கண்டித்து அதில் குறிப்புரைகள் எழுதியதால் அரசு அக் கருத்துக்களை ஏற்காது அவர் பணி நீங்கிச் சென்ற பிறகு டாக்டர் பாலிகா அவ்விடத்தில் பணியேற்றதும் அவரிடம் மக்யூன் தயாரித்த வழிகாட்டியை அனுப்பி உரிய திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளச் செய்து, அந்த வழிகாட்டி நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டது அரசு. இவரது

முக்கியப் பணியான வருவாய் ஆவணங்களை ஆய்வு செய்து அறிக்கை கோரியது அரசு. இவர் பம்பாய், கல்கத்தா ஆவணக் காப்பகங்களிலிருந்து டச்சு ஆவணங்களைத் தருவித்தார். இவரே சென்னையில் உள்ள தேவாலய ஆவணங்களைத் தொகுத்து ஆவணக் காப்ப கத்திற்கு மாற்ற உரிய அரசாணைகள் பெற்றவர்.

11. ஜி.டி.போக்(G.T.Boag I.C.S.) *1930-1931 :* இவர் ஆங்கிலேயர். சுமார் ஐந்து மாதங்களே காப்பாட்சியராய் இருந்தார். பின்னாளில் தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலாளராக இருந்தவர் *(1936)*. இவர் நல்ல நிர்வாகி மட்டுமல்ல; சிறந்த எழுத்தாளர். 'The Madras Presidency' *(1881-1931)* என்ற நூலைத் தொகுத்து வழங்கினார். இது ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் பயன்மிகு தொகுப்பாகும்.

12. ராவ்சாகிப் என்.கேளுநாயர் *1931-1934 :* இவர் தென்னிந்தியர். ஓய்வு பெற்றுத் துணை ஆட்சியர், உதவி காப்பாட்சியராக இக்காப்பகத்தில் பணியாற்றினார்.

13. டாக்டர் பி.எஸ்.பாலிகா, எம்.ஏ.,பி.எச்டி., *1935-1958 :* இவர் தென்னிந்தியர். சுமார் 24 ஆண்டுகள் காப்பாட்சி யராய்ப் பணியாற்றியவர். முழுநேர நிரந்தர அலுவலராக இருந்தார். இவருக்கு முன் பணியாற்றிய டாட்வெல், மக்யூன் போன்றவர்கள் இவர் காப்பாட்சியராக நியமனம் செய்யப் படுவதற்குத் துணையிருந் தார்கள்.

இந்திய ஆவணக் காப்பக வரலாற்றில் இவரே முதல் பயிற்சி பெற்ற ஆணைக்காப்பாட்சியர் ஆவார். இவர் இலண்டன், லாகூர் முதலிய இடங்களில் உள்ள நூலகம், ஆவணக்காப்பகங்களில் பயிற்சி பெற்றார். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டமேற்படிப்பு படித்தபோதே டாட்வெல்லின் தலைமையின் கீழ் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டார். 1933இல் இவர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

இலண்டனில் உள்ள இந்தியா ஆபீஸ் நூலகம், பொது ஆவணங்கள் அலுவலகம் (Public Record Office), வரலாற்று ஆராய்ச்சி நிறுவனம்(Institute of Historical Research) ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்றார். லாகூரில் உள்ள பஞ்சாப் ஆவணக் காப்பகத்திலும் இவர் கர்னல் காரத் (Lieutenant Garret) என்பவரிடம் பயிற்சி பெற்றார். இலண்டன் பயிற்சியின்போது ஹாத்வெல் (Ottewill) என்பவரும் ஜென்கின்ஸன் (Jenkinson) என்பவரும் இவருக்கு நூலகம் மற்றும் ஆவணக் காப்பகப் பணிகள் குறித்துப் பயிற்சி அளித்தனர்.

பிரிட்டீஷ் மியூஸியத்தில் பணியாற்றியவாறு பயிற்சி பெற்றார். மில்லர் என்ற பிரிட்டீஷ் தேசீய நூலகரிடமும் நூலகத் தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். பெர்மிங்ஹோம், பெட்போர்ட் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள ஆவணக் காப்பகங்களைக் கண்டுவந்தார். பயிற்சிக்குப் பின்னர், சென்னை ஆவணக்காப்பகத்தில் காப்பாட்சியராக இருந்த பி.மக்யூனிடம் பயிற்சியாளராகச் சேர்ந்து 1.4.1935 முதல் முழுத் தகுதி பெற்ற காப்பாட்சியர் ஆனார். (Curator)

இணைப்பு -7

வேற்றுமொழி ஆவணங்கள்

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஆவணங்கள் முழுவதும் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. இவை யாவும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நிருவாகிகளாலும் பின்னர் இங்கிலாந்து மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த நிருவாகிகளாலும் உருவாக்கப்பட்டவை. தலைமைச் செயலக ஆவணங்கள் தவிர வருவாய் வாரியம், மாவட்ட ஆவணங்கள் யாவும் ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளன. பிராந்திய மொழிகளில் தமிழ், மராட்டி மொழிகளில் மிகவும் சொற்ப எண்ணிக்கையில் ஆவணங்கள் உள்ளன.

குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் தமிழ்மொழியில் உள்ள ஒரே ஆவணம் ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் நாட்குறிப்புகள். அவை சுமார் 29 தொகுதிகளும் அவருடைய சகோதரரின் மகன் திருவேங்கடம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்புகள் மூன்று தொகுதிகளுமேயுள்ளன.

மேலும் தமிழ் ஆவணங்கள் 'மராமத்து' என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆவணம் ஒன்று உள்ளதாக ஒரு குறிப்பு உள்ளது.

தவிர வேற்று மொழி ஆவணங்களும் சிறிதளவு உள்ளன. இவை உருவாகக் காரணம், பிரஞ்சு, டச்சு, டேனீஸ், பெர்ஸியன் மொழிக்காரர்கள் இங்கு ஆட்சியும் அரசியலும் நடத்தினார்கள்.

பெர்ஷியன் மொழி பேசும் நாவப்புகளின் ஆட்சி 1744இலிருந்து தொடர்ந்து நடந்து வந்தது. நவாப் டைரி பெர்ஷியன் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பெர்ஷியன் மொழி ஆவணங்கள் சுமார் 455 கட்டுகளும், 384 தொகுதிகளும்

(Volumes) உள்ளன. இவற்றுக்குப் பொருள் விளக்க அட்டவணைகள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தயாரிக்கப்பட்டன. அவை தட்டச்சு செய்யப் பட்டுள்ளன, அச்சிடப்படாமல் உள்ளன.

டச்சு மொழியும் வழக்கியலில் இருந்துள்ளது. டச்சுக் காரர்கள் வியாபாரம் நிமித்தம் தமிழகத்திலும் இந்தியாவின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் சென்றனர். குறிப்பாக, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் தங்கி வியாபாரம் செய்து வந்தனர்.

டச்சுக்காரர்களின் தலைமையகமாக இருந்த தமிழகம் நோக்கி வந்த ஆங்கிலேயர்களிடம் சண்டையிட்டுப் பல்வேறு தொழிற்கூடங்களை நிறுவினர். அங்கிருந்து அவர்களது தாயகத்துக்கு வியாபாரப் பொருட்களை வாங்கிச் சென்றனர். இங்கேயிருந்த முகவர்கள், டச்சுக் கம்பெனியின் அலுவலர் களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆவணங்களே டச்சுமொழியில் சுமார் *1678* தொகுதிகள் உள்ளன. இதில் பல்வேறு நாடுகளைச் சார்ந்த தகவல்கள் உள்ளன.

டச்சு மொழியில் சேதுபதிகளின் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளதாக டச்சு ஆவணக் காப்பகத்தைச் சேர்ந்த லெனார்ட் பெஸ் (Lennart Bes) என்ற டச்சுக்காரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழகத்தில் கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள முக்கிய வாணிபத் தளங்களாக இருந்த கடற்கரை நகரங்கள் பற்றி அவற்றில் விவரங்கள் உள்ளன. கொழும்பு, படாவியா போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற டச்சு வாணிபம் பற்றிய தகவல்களும் உள்ளன.

இந்த ஆவணங்களைப் பரிசீலித்து, *1657-1825* காலத்திற்கான ஆவணங்களுக்கான அச்சுப்பட்டி (Press List) வெகுகாலத்திற்கு முன்னே தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. சில ஆவணங்களின் மூலத்தைத் தேர்வு செய்து (Select Document) அவற்றை அச்சிட்டுள்ளனர். இப்பணிகளை *1896* முதல் *1911*

வரை ஏ.ஜே.எம். ஹேலிங்காஸ், ஏ.சி.காலத்தி, ஐ.சி.எஸ்., ரெவரண்ட் எ.ஜெ.வான்டெர்பாக், டி-குரூட் என்பவர்கள் செய்துள்ளார்கள்.

டேனிஸ் மொழி ஆவணங்கள்

இம்மொழி ஆவணங்கள் 9 கட்டுகளும், 200-க்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகளும் (Volumes) உள்ளன. இவை கி.பி.1777 முதல் கி.பி.1845ஆம் ஆண்டு வரையிலானவை. இவற்றைத் தரங்கம்பாடியிலிருந்து பிரிட்டீஷ் நிருவாகிகள் விலைக்கு வாங்கினார்கள். இவை கி.பி.1891ஆம் ஆண்டு வரை தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சியரிடம் இருந்தன. பிறகு சென்னைக்கு மாற்றப்பட்டன. ரெவரண்ட் கே.ஹைபெர்க் இதற்கு அட்டவணை தயாரித்தார்.

தரங்கம்பாடி ஜியான் தேவாலயத்தில் இருந்த திருமணப் பதிவேடுகள் (1767-1845) அகர வரிசையில் தயாரித்து அச்சிடப்பட்டது.

பிரஞ்சு மொழி ஆவணங்கள்

பாண்டிச்சேரி கவர்னர்களின் கடிதத் தொடர்புகள் சில, பிரஞ்சு மொழியில் உள்ளன. இவை ஆங்கில ஆவணங்களுடன் கலந்தும் தனித் தொகுதிகளாகவும் உள்ளன. சென்னை மாகாணத்தில் பிரஞ்சு ஆதிக்கம் சிலகாலம் சில இடங்களில் பரவியிருந்தது. சண்டையும் சமாதானமும் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்தன.

அதிகாரிகள் தங்கள் கடிதத் தொடர்புகளை ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மொழிகளில் மேற்கொண்டனர். துவிபாஷிகள் மூலம் அவர்கள் மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப் பட்டாலும், ஆவணங்கள் அவ்வாறே அந்தந்த மொழிகளில் இருந்துவிட்டன.

இராணுவத்துறை ஆவணங்களில் பிரஞ்சு மொழிக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

இணைப்பு-8

பெரும்பாலான தலைமைச் செயலக ஆவணங்கள் தவிர்த்து ஏனைய துறைகள்/ குழுக்களின் ஆவணங்களும் இக்காப்பகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. அவற்றின் பட்டியல்

(Non - Secretariat Records)

1. பெர்ஷியன் மொழி ஆவணங்கள்	(Persian Records)	1670-1847
2. டச்சு மொழி ஆவணங்கள்	(Dutch Records)	1657-1825
3. டேனீஸ் ஆவணங்கள்	(Danish Records)	1779-1845
4. சென்னை இராணுவ ஆவணங்கள்	(Madras Army Records)	1761-1895
5. மேயர் நீதி வளாகம்	(Mayor's Court Records)	1689-1858
6. சென்னை நாணயச்சாலை ஆவணங்கள்	(Madras Mint Records)	1744-1876
7. பிண ஆய்வாளர் ஆவணங்கள்	(Coroner's Records)	1853-1889
8. வருவாய் வாரிய ஆவணங்கள்	(Board of Revenue Records)	1786-1985
9. மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலக ஆவணங்கள்	(Collectorate Records)	1708-1860
10. மாவட்ட நீதிமன்ற ஆவணங்கள்	(District Court Records)	1801-1862
11. உயர்நீதிமன்ற ஆவணங்கள்	(High Court Records)	1801-1862
12. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மாநிலங்கள்	(Merged State Records)	1787-1857
13. தேவாலய ஆவணங்கள்	(Church Records)	1739-1907
14. கலைக்கப்பட்ட குழுக்களின் ஆவணங்கள்	(Defunct Committe Records)	1950-1993
15. வருவாய் வாரிய ஆவணங்கள் (கன்ஸல்டேஷன்)	(Board of Revenue Records) (Consultation)	1786-1856
16. நிலவருவாய் (நிலத் தீர்வை) ஆவணங்கள் (அச்சிட்டவை)	(Land Revenue settlement Records) (Printed)	1857-1887
17. நிலவருவாய் ஆவணங்கள்	(Land Revenue Records)	1887-1980
18. வருவாய்த் தீர்வை ஆவணங்கள்	(Revenue Settlement Records)	1887-1922
19. தனிவருவாய் ஆவணங்கள்	(Separate Revenue Records)	1887-1922
20. ஆயத்துறை ஆவணங்கள்	(Excise Records)	1925-1978
21. பத்திரிக்கைத் தொகுதிகள்	(Press series)	1926-1951
22. காப்பாளர் நீதிமன்ற ஆவணங்கள்	(Court of Wards)	1885-1958
23. வணிகவரி ஆவணங்கள்	(Commercial taxes Records)	1939-1980

24. உணவு உற்பத்தி ஆவணங்கள்	(Food Production Records)	1949-1980
25. இனாம் ஆணையாளரின் முடிவுகள்	(Inam Commissioner's disposals)	1858-1954
26. இனாம் துணை ஆட்சியர் முடிவுகள்	(Inam Deputy Commissioner's disposals)	1858-1871
27. நீர்ப்பாசன வளர்ச்சி வாரிய ஆவணங்கள்	(Irrigation Development Board Records)	1931-1956
28. ஜமீன்கள் நிலவரித்திட்ட ஆவணங்கள்	(Settlement of Estates Records)	1950-1980
29. வனத்துறை ஆவணங்கள்	(Forest Records)	1886-1918
30. வனப்பாதுகாப்புத் துறைத் தலைமை அலுவலர் ஆவணங்கள்	(Chief Conservator of Forest Records)	1919-1968
31. தீவனம் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலக்குழு ஆவணங்கள்	(Fodder and Grazing Committe Proceedings)	1938-1959
32. முன்னாள் திருவாங்கூர் கொச்சி மாநில ஆவணங்கள்	(Records Relating to Former Travancore-Cochin State)	1921-1941
33. வெளியேற்றப்பட்டவர் சொத்துக்கள் காப்பாளர் ஆவணங்கள்	(Custodian of Evacue Property)	1951-1952
34. நில நிர்வாகம்	(Land Administration)	1971-1976
35. நிலச் சீர்திருத்தம்	(Land Reforms)	1960-1964
36. மூல நில அளவைப் படங்கள்	(Original Survey Maps)	1859-1900
37. மறுநில அளவை-லித்தோ வரைபடங்கள்	(Resurvey Mounted Litho maps)	1896-1917
38. படச்சட்டமிடாத லித்தோ வரைபடங்கள்	(Unmounted Litho maps)	1896-1917
39. மண்பாளம் வரைபடங்கள்	(Soil Block maps)	1906-1907
40 பெர்ஓ புரூஸ் சிஅட் பதிப்புகள்	(Ferro-Prussiate Prints)	1906-1907
41. பெர்ஓ புரூஸ் சிஅட் படிஎடுப்பு	(Ferro-Prussiate Tracings)	1906-1907
42. அமீனா புலஅளவைப் புத்தகங்கள்	(Amin Field Measurement book)	1867-1889
43. மூல புல அளவை புத்தகங்கள் மற்றும் ஜமீன் அளவைகள்	(Original Field measurement Books and Estate Survey)	1896-1967
44. கோணவரை அளவை புலப்புத்தகங்கள் (பழையன/புதியன)	(Traverse Field Books) (Old and New)	1896-1967
45. கோணவரை அளவைத் தாட்கள் (பழையன/புதியன)	(Traverse sheets) (Old and New)	1866-1967
46. நிலப்படம்-திட்டப்படம்-சுற்றுலாப் படங்கள்	(Maps Plans and Touring Maps)	1866-1967
47. புதிய பதிவுத்திட்டப்புல அளவைப் புத்தகங்கள்	(Updating Registry Scheme Field Measurement Books)	1979-1987
48. புதிய மறு அளவை புல அளவைப் புத்தகங்கள்	(New Re-Survey Field Measurement Books)	1960-1968

இணைப்பு - 9

சில முக்கிய ஆவணங்கள் பற்றிய சுருக்க விவரங்கள்

(1)

அக்காலத்தில் தெருவிளக்குகள் இல்லை. மாசு படர்ந்து வருவதைத் தடுக்க மரங்களை நடவேண்டும். தோட்டங்கள் உருவாக்கவேண்டுமென்று மக்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டன.

(பொதுத்துறை (பல்வகை) ஆவணங்கள் தொகுதி 16-(கி.பி.1770-71)

(2)

கி.பி.1800இல் சென்னையில் போலீஸ் (பியூன்கள்) பெத்த நாயகன் என்ற பரம்பரை பாளையக்காரரின் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். இவர் கிராமக் காவலர். சென்னை சிறு கிராமமாக இருந்த போதே இந்தக் காவல் பணி இருந்தது. கிராமத் தலைவரே பெத்த நாயகன். இவர் பேரால் பெத்தநாயக்கன் பேட்டை என்னும் பகுதி சென்னையில் இன்றளவும் உள்ளது.

(நீதி(பல்வகை)த்துறை ஆவணம். தொகுதி 714-722)

(3)

தேயிலை கி.பி.1838, 1839ஆம் ஆண்டு களில் சென்னையில் அறிமுகமானது. அப்போது சீனத் தேயிலை வந்தது. அஸ்ஸாமிலிருந்தும் தேயிலை வந்தது. நீலகிரியில் தேயிலை உற்பத்தி தொடங்கப் பட்டது.

(பொதுத்(கன்ஸல்டேஸன்) துறை தொகுதி எண்.14-16, 19-20, 41-42, 45 (1838,1839)

(4)

அடிமை வியாபாரம் நடப்பதையும், சிறுவர்கள் கடத்தப்பட்டு அடிமையாய் அழைத்துச் செல்லப்படுவதையும், அடிமைகள் அவர்களது எஜமானர்களின் பிடியில் அல்லல் படுவதையும் உணர்ந்த அரசு, மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு

அறிவுறுத்தி தனியே ஒரு நிறுவனத்தில் வைத்து அத்தகையோரைக் காப்பாற்றவும் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் காலத்தில் விடுவித்து அனுப்ப வழி காணுமாறும் கேட்டுக்கொண்டது.

(மெரைன் கன்ஸல்டேஸன் தொகுதி *4,13,14 - (1840)*

(5)

சேலம் உருக்கு இங்கிலாந்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

(பொதுத்துறை(கன்ஸல்டேஸன்ட்) *2,3-1804*

(6)

பஞ்சமர், பறையர் என்ற சாதிப் பெயருக்குப் பதிலாக ஆதிதிராவிடர் என்றும் ஆதி ஆந்திரர் என்றும் அழைக்குமாறு விடுத்த கோரிக்கைக்கிணங்க அவ்வாறே அழைக்குமாறு அரசு ஆணையிட்டது.

(சட்டத்துறை (பொது) அரசாணை எண்.817, தேதி 25.3.1922)

(7)

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியர் அரசியல் ரீதியாகக் கௌரவம் பெற்றது, சென்னையிலிருந்து படை எடுத்துச் சென்று கிழக்கு வங்கத்தை வெற்றி கண்டபோதுதான். இது நடந்தது கி.பி.*1756*. படைமேற் சென்றவர் ராபர்ட் கிளைவ்.

(இராணுவத் துறைத் தொகுதி 7A/1757)

(8)

தமிழில் உள்ள திருவிளையாடல் புராணத்தைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

(மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் ஆவணம் தொகுதி 1257 / 1814)

(9)

வேலூரில் சிப்பாய்க்கலகம் நடந்தது.

(பொது(பல்வகை)தொகுதி எண். 13A *(1806)*

(10)

செங்கை மாவட்ட ஆவணத் தொகுதி 3876இல் ஒரு ஓலைச்சுவடியைச் சேர்த்துக் கட்டி வைத்துள்ளனர். ஆங்கில ஏட்டுடன் ஒரு தமிழ் ஏடும் சேர்ந்துள்ளது. அந்த ஏடு திருக்கச்சூர் தியாகராஜ சுவாமிகள் தேவஸ்தானத்தைப் பற்றியதாகும்.

(11)

செயற்கை மழை பெய்ய முயற்சிக்கப்பட்டது. இதனை முதலில் அமெரிக்கர்கள் செய்தனர். இம்மழையினால் வேளாண்மை எதுவும் செய்யமுடியாது.

(அரசாணை எண். 1012. பொதுத்துறை, நாள் 1.12.1891
அரசாணை எண். 688.பொதுத்துறை, நாள் 3.10.1892)

(12)

26.1.1950இலிருந்து பிரதம மந்திரி (Prime Minister) என்று அழைப்பதைத் தவிர்த்து முதல் அமைச்சர் (Chief Minister) என்று அழைக்கும் வழக்கம் வந்தது.

(அரசாணை எண். 137, பொதுத்துறை நாள் 10.1.1950)

(13)

மருத்துவக் கல்லூரியில் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள அரசாணை வெளியிடப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கல்விக் கட்டணம் வசூலிக்கப் படுவதில்லை என்றும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

(அரசாணை எண்.6, கல்வித் துறை நாள் 11.1.1875)

(14)

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான மருத்துவமனை எழும்பூரில் கட்ட அரசு உத்தரவிட்டது.

(அரசாணை எண். 142,பொதுத்துறை, நாள் 4. 3. 1892)

(15)

பிராந்திய மொழியே கல்வி மொழி என்று அறிமுகப்படுத்தும் உத்தரவு அரசினால் வெளியிடப்பட்டது.

(அரசாணை எண்.1986, கல்வி, பொது சுகாதாரத் துறை,
நாள் 16. 10. 1946)

(16)

மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகள் நாட்டுடமை உரிமைகள் பற்றி ஆணைகள்.

(அரசாணை எண்.2828, கல்வி, பொது சுகாதாரத்துறை, நாள் 13.12.1952)

(17)

கோவில்களுக்குப் பெண்களை அர்ப்பணிக்கும் தேவதாசி முறை ஒழிப்புக்கான சட்ட வரைவுகள் டாக்டர்.எஸ். முத்துலட்சுமி ரெட்டியால் அறிமுகப்படுத்துதல்; மற்றும் இதனை தேவதாசிகள் சங்கம் எதிர்த்து முறையிட்டது.

(அரசாணை எண்.2147, பொது சட்டத்துறை, நாள் 12.5.1930 மற்றும் அரசாணை எண். 4079, பொது சட்டத்துறை நாள் 20.12.1927)

(18)

கடலூர் சிறைக் கூடத்திலிருந்து மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் விடுதலை.

(அரசாணை எண்.13, பொதுத் துறை, நாள் 15.1.1919 மற்றும் அரசாணை 1131, பொதுத் துறை, நாள் 18.12.1918)

(19)

சென்னையில் ‘மக்கள் பூங்கா’ (People's Park) தோற்றம் *(1862)* *(பொதுத் துறை, இங்கிலாந்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட கடிதம் 24.3.1862 எண்.15)*

(20)

இந்திய பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் பற்றிய சர் தாமஸ் மன்றோவின் குறிப்புகள்.

(பொதுத் துறை கன்சல்டேசன், தேதி 12.4.1822)

(21)

காவேரி டெல்டா அமைப்பு

(அரசாணை எண்.712-713, நீர்ப்பாசனத் துறை, நாள் 8.9.1822)

(22)

வாட்டர்லூ சண்டை பற்றிய ரகசியத் தகவல்கள்
(பொதுத்துறை(கன்சல்டேசன்) நாள், 3.11.1815)

(23)

முதல் அரசு லாட்டரி திட்டம் பற்றிய அறிக்கை
(பொதுத் துறை (கன்சல்டேசன்) நாள் 28.12.1850 மற்றும் 23.6.1850)

(24)

ஞாயிறு பொது விடுமுறை தினமாக அறிவித்தது.
(இராணுவ - பொது உத்திரவு -எண்.26, நாள் 2.2.1847-தொகுதி-33)

(25)

தளபதி இராபர்ட் கிளைவின் திருமணம் வைபவம் பற்றி
(திருமண விவரப் பட்டியல்-சென்னை செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை (1600-1800) பதிவுகள்)

(26)

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஒழிப்பும் பிரிட்டீஸ் ராணியிடம் இந்திய நாட்டை ஆளும் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தலும்
(பொதுத் துறை (கன்சல்டேசன்) எண், 27-31 நாள் 1-11-1858,5.11.1858)

(27)

பாபு சுபாஸ் சந்திரபோஸ் பேரில் எழுதிய திரு.டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்தின் நூல் பறிப்பு.
(அரசாணை எண்.976, பொதுத் துறை, நாள் 23.11.1933)

(28)

திருவிதாங்கூரில் இந்துக் கோயில்களில் நுழைய அனுமதி அறிவித்தல்-பிரகடனம்.
(அரசாணை பொதுத் துறை எண். 1872, நாள் 1.10.1837)

(29)

சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் மதிய உணவு அளித்தல். ஒரு நாளைக்கு ஒரு நபருக்கு ஒரு அணா வீதம் - உத்திரவு.
(அரசாணை எண்.1008, ஸ்தலத்தாபனம் மற்றும் நகராட்சி துறை. நாள் 7.6.1922)

(30)

இந்தியாவில் மெட்ரிக் முறை அளவுகள் அமலாக்கம்
(நிதித்துறை (ரயில்வே) ஆணைகள் எண்.580-581 நாள் 28.2.1869)

(31)

பர்மா போருக்கு படை செலுத்துதல்-கவர்னர் சர் தாமஸ் மன்றோவின் குறிப்புகள்
(வருவாய்-பல்வகை ஆவணத் தொகுதி எண். 31 (1824-25)

(32)

சென்னை நகரில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து வழங்க கிராம்டன் கம்பெனிக்கு உரிமம் வழங்கியது பற்றிய ஆணை
(பொதுப் பணித்துறை அரசாணை எண். 567-B நாள் 14.05.1905)

(33)

வியாழன் கோளில் கிரகணங்கள் ஏற்படுதல் பற்றிய அறிக்கை
(பொதுத்துறை கன்சல்டேஸன் நாள் - நாள் 23.10.1821)

(34)

சுமத்ரா தீபகற்பத்தின் மேற்குக் கரை சென்று அங்குப் பூமத்திய ரேகையில் பெண்டுலத்தின் நீளம் பற்றிய ஆய்வு நடத்த தளபதி கிரிப்ஸின் அறிவியல் பயணம் குறித்த தகவல்கள்.
(பொதுத் துறை கன்சல்டேசன், நாள் 2.7.1822)

(35)

முகமதிய குடும்பங்களில் வேலை செய்ய, பெண் குழந்தைகளைக் கடத்துதல் மற்றும் அடிமைத் தனம் பற்றிய தகவல்கள்.

(பொதுத் துறை,(சன்சல்டேசன்) எண்.32-33 நாள் 23.6.1818, எண்.47-48 நாள் 8.9.1818, எண்.33, நாள் 29.9.1818)

(36)

மகாகவி பாரதியின் கவிதை மூலங்களை விஞ்ஞான முறையில் பாதுகாப்பது பற்றி டாக்டர் பாலிகாவின் அறிவுரை

(அரசாணை எண். 3788, கல்வித் துறை, நாள் 22.12.1949)

(37)

இந்தியா தனது குடியரசு தினத்தை முதன் முதலாகக் கொண்டாடியபோது சென்னையில் அவ்விழா நடந்த விவரங்கள்.

(அரசாணை எண். 521, பொது (சிறப்பு) துறை, நாள் 6.2.1950)

(38)

1934இல் எம்.சிங்காரவேல் செட்டியார் 'சயின்ஸ்' என்ற அறிவியல் இதழை வெளியிட்டார். அதனை அச்சிட்டவர் கே.அப்பாவு என்பவர்- விவரங்கள்

(அரசாணை எண்.1288 (பொதுத்துறை (மந்தணம்) நாள் 18.12.1934)

(39)

இந்தியா- தென் ஆப்பிரிக்கா இணைப்பு- 16.12.1913இல் நடந்த பொதுக்கூட்டம் பற்றி,

(அரசாணை எண்.334, பொது (மந்தணம்) துறை, நாள் 9.6.1919.)

(40)

கி.பி.1786இல் அமெரிக்காவின் வடமேற்குக் கடற்கரைக்குச் சென்னையிலிருந்து சீனா வழியாக சர் ஜேம்ஸ் ஸ்ட்ரேஞ்ச், (பம்பாயிலிருந்து) (ம) டேவிட் ஸ்காட் இருவரும் தலைமையேற்று இரண்டு கப்பல்களில் சென்று திரும்பிய அதிசயப் பயண விவரங்கள்.

(பொதுத் துறை (பல்வகை) ஆவண எண்.37)

துணை நூற்பட்டியல்

1. A Preliminary Guide to Govt. Archives in India and Britan By.D.A.Law and Judith Robinson

2. SOUVENIR - IN COMMEMORATION OF Dr.B.S.BALIGA A PIONEER IN ARCHIVAL SCIENCE, 1995

3. GUIDE TO THE RECORDS IN THE NATIONAL ARCHIVES OF INDIA BY. K.D.BHARGAVA-1959.

4. A.GUIDE TO THE RECORDS PRESERVED IN THEMADRAS RECORD OFFICE. -BY. P. MACQUEEN.I.C.S., 1935.

5. A.HANDBOOK FOR RECORD MANAGERS BY NATIONAL ARCHIVES OF INDIA, 1981

6. REPORT ON THE MADRAS RECORDS, By.H.DODWELL -1916

7. AN ARTICLE ENTITLED "THE IMPORTANCE OF ARCHIVES FOR NATIONAL RECONSTRUCTION BY Dr. B.S.BALIGA.

8. A MANUAL OF ARCHIVAL SYSTEMS AND THE WORLD OF ARCHIVES BY, Dr. M.SUNDARA RAJ, 1999.

9. STUDIES IN MADRAS ADMINISTRATION VOL 1 & 11 BY.Dr.B.S.BALIGA. 1960.

10. 'ARCHIVES WEEK CELEBRATIONS BROCHURE FOR 1992, 1995, 1997. of TAMILNADU ARCHIVES, CHENNAI-8.

8. ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு ஓர் அறைகூவல்

முன்னுரை

மேலை நாடுகளில் கண்டுள்ள சில சான்றுகளின் அடிப்படையில் அறிவது: கலைஆர்வம் மனித இனத்தில் தோன்றி, சுமார் 50 ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அக்கலையார்வத்தின் வெளிப்பாடே நாம் இன்று பார்க்கும் சிலைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், பழம்பெரும் நூல்கள், சுவடிகள் முதலியன. இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மானிட நாகரிக வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்தில் சிந்தித்து வந்துள்ளோம். மேலை நாடுகளில் மட்டுமல்ல, கீழை நாடுகளும் இதற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளை நமக்கு அளிக்கத் தவறவில்லை.

நாகரிக எழுச்சிகள்

எகிப்துக்கு முந்தியது சுமேரியர் நாகரிகம். எகிப்தியர்கள் பானைகளில் வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டி இறந்தோரைப் புதைக்கும் சவக்குழிகளில் வைத்துப் பாதுகாத்துள்ளனர்.

சீனாவில் கி.மு.2000இல் ஓவியங்கள் தீற்றியுள்ளனர்.

இந்தியாவில் அஜந்தா, எல்லோரா குகை ஓவியங்கள் இன்றும் பிரசித்தமானவை.

வங்கத்திலும், பீகாரிலும் 11, 12ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஓவியப் பள்ளியில் (13-17ஆம் நூற்றாண்டு) ஜெயினர்கள் எழுதிய பனை ஓலைச் சுவடிகள் கிடைத்துள்ளன. இதே மக்கள் கி.பி.1327இல் காகிதங்கள் மூலமாக எழுதியுள்ளார்கள்.

அண்டை நாடான இலங்கையில் இந்தியத் தொடர்புடைய ஓவியங்கள் கிடைத்துள்ளன.

கிரேக்க ஓவியங்கள்

தவிர, கிரேக்க நாகரிகத்தின் வெளிப்பாடாக நிர்வாண சிற்பங்கள், இயற்கைச் சூழலை வைத்து வரைந்த ஓவியங்கள் யாவும் வண்ணத்தால் ஆனவை. கிரேக்கத்தில் பிரசித்தி பெற்றது. 'மலர்க் குவளை' ஓவியம்.

சுவர் ஓவியங்களான 'Capture of Troy', 'Decent of Odysseus to Hades'. இவைகளைக் கிரேக்க ஞானி அரிஸ்டாட்டில் கண்டு ரசித்ததாகக் கூறுகின்றார்கள்.

தென் இத்தாலியில் 'Helen of Troy' மோனேலிசா சுவர் ஓவியங்களும், அங்கே மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சுவர் ஓவியங்கள் யாவும் இன்றும் நம் மனித இனத்தின் நாகரிகத் தொன்மையைக் காட்டவல்லன.

திரைச்சீலை-கேன்வாஸ் ஓவியம்

டேவிட் காக்ஸ் எழுதிய 'Welsh Funeral' திரைச்சீலை ஓவியமும், 'Harvest Wagon' என்ற கேன்வாஸ் ஓவியமும் புகழ்பெற்றவை. உலகத்தின் மூன்று மிகப் பெரிய அளவிலான ஓவியங்களில் ஒன்று 'Paradise (82' X 33') அது வெனிஸ் நகர மாளிகை ஒன்றில் உள்ளது.

இதே பெயரில் 300 பேர்கள் அடங்கிய சுவர் ஓவியம் ஒன்று பாரீஸ் நகரில் உள்ளது.

அடுத்து 'The last judgement' என்ற ஓவியம் 56 அடி உயரமானது. மூனிச் நகர தேவாலயத்தில் உள்ளது.

நாகரிகமும் மொழியும்

மொழி மனித ஆற்றலுக்கு ஒரு வடிகால் ஆகும். எத்தனை மொழிகள் உலகில் தோன்றியும் மறைந்தும் வாழ்ந்தும் உள்ளன. அவை 3000-4000 என்பார்கள்.

நமது ஆதிமனிதனே மொழியைப் படைத்தவன். அதைக் கல்லிலும் மரத்திலும் முதலில் செதுக்கினான். கி.மு.800இல் கவிஞர் ஹோமர் காலத்தில் துணியிலும் மரப்பட்டையிலும் எழுதினார்.

எழுதுபொருட்கள், கருவிகள் தொடக்கம்

எகிப்தில் காகிதம் செய்வதை முதலில் கண்டனர். பின் சீனாவும் தாளினை உருவாக்கியது. அவர்கள் பருத்தியிலிருந்து காகிதம் செய்தனர். அவர்களிடம் அரேபியர்கள் கற்றுக்கொண்டு பாக்தாத்தில் இதனைத் தொழிலாக நடத்தினர்.

கி.பி.795இல் கிருத்துவ பாதிரிகள் மூலம் மேற்கு ஐரோப்பாவிற்குக் காகித உற்பத்திப் பரவியது.

கி.பி.1290இல் காகிதத் தொழிற்கூடம் ஒன்று செர்மனியில் உருவானது.

இங்கிலாந்தில் கி.பி.1494இல் கைவினைக் காகிதம் செய்தனர்.

கி.பி.1760இல் மரக் கூழால் காகிதம் செய்யும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

தற்காலத்தில் 1798இல் காகிதம் செய்ய இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

எழுத்தில் புதுமை - புத்தக ஆக்கம்!

ரோமானியப் பேரரசில் அடிமைகளைக் கொண்டு ஏராளமான புத்தகங்களைக் கையால் எழுதி வெளியிட்டனர். அலெக்ஸாண்டிரியாவில் ஒரு நூலகத்தில் 4 இலட்சம் ஏட்டுச் சுவடிகள் இருந்துள்ளன. 5ஆம் நூற்றாண்டில் ரோம் நகரம் புத்தகச் சந்தைக்குப் பெயர் பெற்றிருந்தது.

சீன இலக்கியங்களை, கி.மு.175 இல் மரப் பட்டைகளில் எழுதினார்கள்.

டச்சுக்காரர்கள் மரத்தில் பிளாக்புக்ஸ் என்று தயாரித்தார்கள்.

தற்கால உலோக அச்சுக்கள் கூடன்பர்க் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. வில்லியம் காக்ஸ்டனின் முதல் அச்சுப்படிகள் இன்றும் இலண்டன் ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளன. (13.12.1476)

பைபிளும் கொரானும்

ஒரு இலட்சம் டாலர் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்ட 'New Testament' என்ற புத்தகம் பிரிட்டீஷ் மியூசியத்தில் இன்றும் உள்ளது. *(1933)*

கையினால் எழுதப்பட்ட கொரான் நூல் பெர்சிய மன்னனுக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. இன்று அதன் விலை மதிப்பு கணக்கிட முடியாது. ஏன்? அது *398* ரத்தினக் கற்கள், *167* முத்துக்கள், *132* கோமேதகக் கற்கள், *109* வைரக் கற்கள் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுவீடனில் உப்ஸலா பல்கலையில் உள்ள 'Silver Corex என்ற நூல் சவ்வினால் ஆகிய தாளில் வெள்ளி உலோகத்தினால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சீனமொழி அகராதி

கி.பி.*1600*இல் அச்சிடப்பட்டுள்ள *5020* தொகுதிகள் கொண்ட சீனமொழி அகராதி, உலகிலேயே அதிகப் பருமனானது. இதுவே வியன்னாவின் உலகின் மிகப்பெரிய'Anatomical Atlas'. 74 4/5 உயரம் *32 2/5* அகலம் கொண்டது. இன்றும் உள்ளது.

நூலகங்களும் ஆவணக் காப்பகங்களும்

முதன் முதலாக நூலகங்கள் கோவில்களிலும் ஆவணக் காப்பகங்களிலும் ஏற்பட்டன. முதல் நூலகம் *1900*இல் நினிவே என்ற இடத்தில் ஆஸ்திரியா மன்னன் சர்தான பாலஸ் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது.

பிறகு கி.மு.*1500*இல் எகிப்தில் நூலகம் ஏற்பட்டது. ரோமானிய தளபதி ஆண்டனி கிளியோபாத்ராவிற்கு இரண்டு இலட்சம் புத்தகங்களை ஆசியமைனர் முதலிய நாடுகளின் அரசர்களிட மிருந்து பெற்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.

பிரிட்டீஷ் - ரோமானிய நூலகங்கள்

ரோம் நகரத்தில் கி.மு..*63*இல் பொது நூலகம் உருவானது.

வெனிஸ் நகரில் புகழ்பெற்ற கவிஞன் ஒருவன் கி.பி.1362இல் நூலகம் ஒன்றை நிறுவினான்.

வாடிகன் நூலகம் கி.பி.1499இல் உருவானது.

பிரிட்டிஷ் மியூசியம் நூலகம் கி.பி.1753இல் ஏற்பட்டது. இங்கே 50 இலட்சம் புத்தகங்களும், 2 இலட்சம் சுவடிகளும் உள்ளன.

அமெரிக்க காங்கிரஸ் நூலகத்தில் 50 இலட்சம் முதல் 60 இலட்சம் வரை புத்தகங்கள் உள்ளன.

பாரீஸ் தேசிய நூலகத்தில் 45 இலட்சம் புத்தகங்களும் 5 இலட்சம் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன.

செய்தித்தாள் - லத்தீன் மொழி

உலகின் முதல் செய்தித்தாள் 'பீகிங் நியூஸ்' ஆகும். இதன் வயது 1700 வருடங்கள் முந்தியது. மேலை நாடுகளில் லத்தீன் மொழியில் பத்திரிகைகள் வெளியாயின. சீசரது காலம் முதல் வெளிவருகின்றன.

முதல் ஆங்கில செய்தித்தாள் 'Weekly News' கி.பி.1622இல் வெளியானது.

"Bostan News Letter" கி.பி.1704இல் அமெரிக்கா விலிருந்து வெளிவருகின்றது.

காஷ்மீர் நூலகம்

இந்தியாவில் காஷ்மீரில் மிகப்பெரிய நூலகம் இருந்துள்ளது. இதில் வடமொழி நூல்கள் ஏராளமாக இருந்துள்ளன. இங்கேதான் போகர் எனும் சித்தர் தங்கி வடமொழி வித்தகரானார் எனத் தெரிகிறது.

நமது பண்பாட்டுக் கலைச் செல்வங்கள்

தங்கம், வெள்ளியினும் மேலாகக் கருதி மனித இனம் தனது பாரம்பரியச் சொத்தாக மதித்து வரக்கூடியவை, மேலே கூறப்பட்ட 'கலைப் பொக்கிஷங்களே!

ஆனால் இவை காலப்போக்கில் (Aging) அழிந்தும் மறைந்தும்போகும் இயல்பின. பண்டைய நாகரிகத்தின் சின்னங்களான அவை அழிந்துபோனால் அல்லது காணாமல் போகுமானால் மனித இனம் தனது வரலாற்றை இழந்து விட்டதாகவே கருதவேண்டிய நிலை வரும். எனவே இத்தகைய மூல ஆதாரங்கள் அழிவுறாமல் பாதுகாத்தே ஆகவேண்டும்.

கலாச்சாரப் பீடங்கள்

இத்தகைய கலைகள் வாழும் இருப்பிடங்கள் - அல்லது பீடங்கள் எவை? அரும் பொருட்காட்சியகங்கள்; நூலகங்கள்; ஆவணக் காப்பகங்கள்; இவைகளே. இவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கவலையும் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்பது முற்றிலும் உண்மையே! எனவே இத்தகைய பொக்கிஷங்கள் வைத்துள்ள இடங்கள் நல்ல கட்டிட அமைப்பாக இருக்கவேண்டும். அவற்றிற்கேற்றாற் போன்ற இடங்களைத் தேர்வு செய்து, நூலகம் முதலியன அமைக்க வேண்டும். போதிய காற்றும், வெளிச்சமும் கொண்ட அறைகளில் இத்தகைய கலைச் செல்வங்கள் வைத்துக் காக்கப்பட வேண்டும்.

ஆயினும் மேற்கூறிய ஆவணக் காப்பகங்கள் நூலகங்கள் அரும்பொருட் காட்சியகங்களில் வைக்கப்பெற்றுள்ள சுவடிகள், புத்தகங்கள், ஏனைய கலைப் பொருட்கள் யாவும் ஒளியினாலும் சூழ்நிலைகளினாலும் கெட்டுப் போகின்றன.

கலைப் பொருட்களின் இயல்புகள்

இந்தக் கலைப் பொருட்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

ஒன்று Organic என்பது. இது உயிர்க் கூறு பெற்றவை என்று அழைக்கப்பெறும்.

மற்றது 'Inorganic என்பது. இது உயிர்க் கூறற்றது என்று அழைக்கப்பெறும்.

உயிர்க் கூறான பொருள்கள் அதாவது பருத்தி, மரம், தோல், சில்க், டைஸ் ஆகியவற்றின் மூலம் தயாரிக்கப் பட்டவை.

உயிர்க் கூறில்லாத பொருட்கள் அதாவது கல், கனிமங்கள், மண்ணினால் செய்யப்பட்டவையாகும். இவை எளிதில் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் முன்னது வெகு எளிதில் பாதிக்கப்படுவன.

பொருள்களும் தட்பவெப்ப நிலையும்

மேற்கண்ட இருவகைத் தன்மைகள் கொண்ட கலைப்பொருட்களும், அருங்காட்சியக, ஆவணக் காப்பக, நூலகப் பொருள்களும் அதிகமான ஒளியினாலும் அதிகமான ஈரத்தினாலும் பாதிக்கப் படுகின்றன. எங்கெங்கே அதிகச் சூடும் அதிக ஈரமும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதோ அவ்விடங்களில் கிருமிகளால் பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. எனவே தட்ப வெப்ப சூழ்நிலைகளால் ஏற்படும் மாறுதல்களையொட்டி அவற்றைப் பாதுகாப்புச் செய்ய தனிக் கவனமும் முயற்சியும் தேவைப்படுகின்றன.

கிருமிகளின் தோற்றம்

'வருமுன் காப்பதே சிறப்பு' என்ற மரபுவழிக் கூற்றிற்கேற்ப முதலில் கிருமிகளை வரவொட்டாமல் செய்ய இயலுமா என்பதை ஆராயவேண்டும். கடும் மழை, கடும் குளிர், கடும் வெயில்-இவை இயற்கைச் சூழலால் ஏற்படுகின்றன. எனவே இவற்றை நாம் தடுத்துவிட இயலாது. எனினும் தற்காலப் புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் வாயிலாக, பின்பாவது அழிக்க முடியுமா என்று ஆராயவேண்டும்.

மிகுந்த ஒளி உஷ்ணமானது ஒரு தாளிலோ அல்லது சிற்பத்திலோ அல்லது ஓவியத்திலோ உள்ள வண்ணத்தை மட்டுமல்ல,அதன் உறுதியையும் குலைத்து விடுகிறது. துணிச்சீலை கேன்வாஸையும் ஆற்றலிழக்கவும் வர்ணப்பூச்சை அழிவுறவும் செய்து விடுகின்றது.

சூடும் ஈரமும்

இதே கலைப்பொருட்கள் ஈரத்தை உட்கொள்வதால் அவை சேதமுறுகின்றன. கலைப் பொருளின் அளவு, வடிவம் அல்லது உரு மாறுகின்றன.

உதாரணமாகக், காகிதம் வறட்சியான காலங்களில் மடிந்து விடுகின்றது. பனைஓலைச் சுவடிகள் ஒடிகின்றன. மழைக் காலங்களில் புழுப் பூச்சிகள் நுண்ணுயிர்க் கிருமிகள் அதிகமாகப் பெருகி விடுகின்றன.

மரத்தாலான கலைப் பொருட்கள் உருமாறுதலும், உருச் சிதைவதும் கீறல் ஏற்படுவதும் சாதாரணமாக நிகழ்கின்றன.

ஒளியின் ஆற்றலும் பாதிப்பும்

ஒளியின் ஆற்றலை நாம் முதலில் அறிய வேண்டியது மிக அவசியம். இது மின்காந்த இயல்பும் ஆற்றலும் கொண்டது. ஒளி ஆற்றலில், ஒளி, சூடு, விசை யாவும் உள்ளன. அதன் ஆற்றலை அழித்துவிட முடியாது. இதன் ஆற்றல் வெப்ப அலை பரவும் தன்மை கொண்டது.

அது கண்ணுக்குத் தெரிவது, தெரியாதது என்று இருவகைப்படும். ஒளியில் உள்ள Ultra வயலட் Violet Regions இவை பொருட்களில் படுமோசமான இரசாயன மாற்றத்தைத் தந்து பழுதடையவும் செய்கிறது.

உஷ்ண நிலை கூடினால் அதற்கேற்றவாறு இரசாயன மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. எனவே நூலகத்தில் உள்ள பொருட்கள் மீது ஒளி பாய்வது கீழ்க்கண்டவற்றைப் பொறுத்து அமைகின்றது.

1. ஒளியின் தீவிரம்
2. ஒளிபடும் காலம்
3. புறஊதா ஒளியின் முன்னிலையில்

இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புப் பொருளின் மசிவியலைப் பொறுத்தும், ஒளியின் தன்மைக் கிணங்க அவை நீட்சியையும் பொறுத்தேயாகும். சில தனித்த காரணங்களும் உண்டு.

வெளிச்சத்தைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தல்

ஆவணக்காப்பகம், அருங்காட்சியகம், நூலகம் இங்கெல்லாம் வெளிச்சத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது ஒரு முக்கிய செயலாகும்.

எளிதில் மசியக் கூடிய தன்மை பெற்ற பொருட்கள் வைக்கப்பட்ட அறையோ அல்லது பொருட்காட்சி வைத்துள்ள இடங்களோ, நூலக அறையோ இதில் அடங்கும். இதன் பொருட்டு மூன்று முன் நடவடிக்கைகள் தேவை.

1. பொருள் மீது வெளிச்சம் படுவதை வேண்டிய அளவு குறைக்க வேண்டும்.

2. குறிப்பிட்ட அளவு நேரமே பொருட்களை வெயில் படுமாறு வைக்கவேண்டும்.

3. கதிரியக்கத்தினால் இரசாயன மாற்றங்கள் மிக வேகமாகச் செயல்படுவதால் புகைப்படங்களை வெளிச்சத்தில் இருந்து நீக்கிவிட வேண்டும்.

மேலும் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்களுக்கும் வெளிச்சத்தில் அதிக அளவு மற்றும் குறைந்த அளவு தேவை என்ன என்பதை முதலில் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இதனால் முன்கூட்டியே அதிகமாக வெளிச்சம் ஊடுருவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

வெளிச்சம் போன்றே ஈரமும் அழிவில் பங்கு வகிக்கின்றது. குறிப்பாகப் புத்தகங்கள் ஈரத்தால் கெட்டுப் போகின்றன. அதிக தொடர்பான (R.H.) ஈரம் குறித்த மாற்றத்தினை உண்டு பண்ணுகின்றது.

இச் சூழ்நிலையில்தான் அழுக்கடையும், வளையும், எழுதும் மை கூட அழிந்துவிடும். தொடர்பான ஈரத்தன்மை (R.H.) உயரும்போது பலகை அல்லது தாள் அதன் உருவு பெறுகின்றது. அதே நேரம் வண்ணம் பூசியதும் தெரிவதில்லை. சிம்புசிம்பாக வண்ணம் பிளந்துவிடுகிறது.

அதிக ஈரமே புழுக்கள், காளான், நுண்ணுயிர்க் கிருமிகள் உருவாகவும் காரணமாகிறது.

ஒட்டும் பசைகூடப் பயனற்றதாகக் கெடுத்து விடுகிறது.

பரிகாரம்

தட்ப வெப்ப நிலையைக் கட்டுப்படுத்து வதற்கு நூலகம் மற்றும் ஆவண அறைகளையும் குளிர்ச்சாதனப் படுத்த வேண்டும். இதுவே, தூசு, மாசு படுதலைத் தவிர்க்கிறது. சில இடங்களில் இந்தக் குளிர்ச் சாதனம் பயன்படாது. இதனால் அதிகச் செலவும் ஆகும். எப்போதும் இதனைப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையில் அலுவலக வேலை நேரங்களில் மட்டும் பயன்படுத்தினால் அபாயமானது. ஏனெனில் குளிர்சாதன வசதி இரவுக்கும் பகலுக்கும் அதிக ஏற்ற இறக்கத்தை உண்டாக்கும். கட்டடம் முழுவதிலும் ஏ.சி.வைக்க இயலாது. எனவே குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்தை மட்டும் தேர்வு செய்ய வேண்டிய நிலையும் உருவாகின்றது.

காகிதமும் சில உண்மைகளும்

ஆர்கானிக் என்று வழங்கப்படும் உயிர்க் கூறுள்ள சாதனமான காகிதத்தை இன்று நாம் பல வகையிலும் உபயோகித்து வருகிறோம். அதுவே புத்தகங்கள் உருவாகச் சாதனங்களாகவும், கையெழுத்துப்பிரதிகள் தயாரிக்கவும், தட்டச்சிடவும், அச்சுப் பொருளாகவும் இருந்து வருகிறது.

அமெரிக்காவில் அந்நாட்டுச் சூழ்நிலையை அனுசரித்துக் காகிதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதில் 50% காரத்தன்மை ஏற்றி சுமார் 100 ஆண்டுகள் காகிதம் நிலைத்திருக்குமாறு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நம் நாட்டில் கைவினைத்தாள்களும், எந்திரத்திலும் காகிதங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவை தரத்தில் சுமார்தான். நமக்குக் கிடைக்கும் செய்தித்தாள் ஓர் ஆண்டுக்குள் கெட்டுப்போகும் தன்மை கொண்டவை. ஆயுள் கெட்டியாக உள்ளவாறு காகித உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்த வேண்டும். அரசு உருவாக்கும் ஆவணங்களுக்கு இத்தகைய காகிதங்கள் அவசியம். ஏனெனில் அரசினால் தயாரிக்கப்படும் ஆவணங்களே பொது, அதாவது Public Records ஆகின்றன. இவைகளே பின்னால் வரலாற்று மூலங்களாகின்றன.

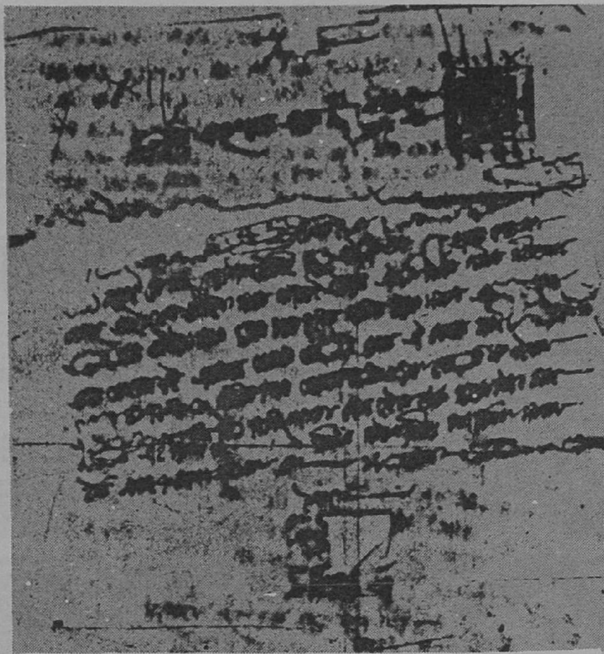

பூச்சிகளால் பழுதடைந்த ஏடுகள் - 1

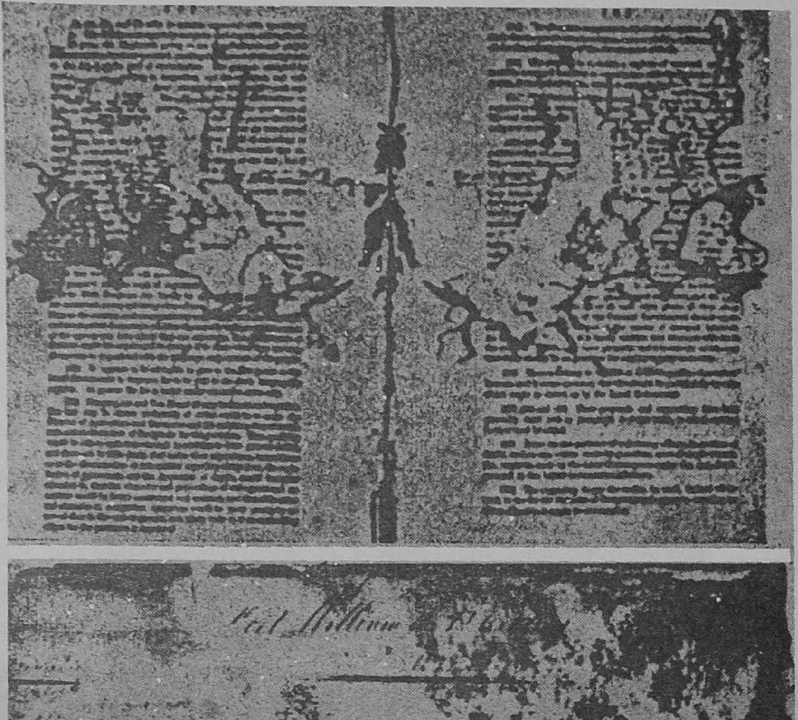

பூச்சிகளால் பழுதடைந்த ஏடுகள் - 2

நுண்ணுயிர் பூச்சி, புழுக்கள், காளான் முதலிய எதிரிகள்

பெரும் மழை, வெள்ளம் வந்து தணிந்த பிறகு நுண்ணுயிர்கள் உற்பத்தியாகின்றன. புதிதாகத் தோன்றும் நகரங்கள் தொழிற்கூடங்களில் நடக்கும் தொழில் காரணமாக உருவாகும் இரசாயன பொருட்கள், எண்ணெய்ப்பசை கலந்த கழிவுப் பொருட்களின் மூலமாகத் தோன்றும் உயிர் அணுக்கள், யாவும் சூழ்நிலைக் கேற்ப அவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புகொண்டு வேகமான வளர்ச்சியுடன் அதிக அளவு உற்பத்தியாகி அவை வெள்ளத்தால் ஏற்படும் தண்ணீருடன் கலந்து வந்து அழிவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

காளான்கள் மட்டும் தவிர்க்க முடியாத வழக்கத்துக்கு மாறாக மண்ணில் பெருவாரியாக உருவாகின்றன. அவை பலவகைப் புளிப்புகளின் கூட்டாக மாறி உயிர் வாழ்க்கைச் சூழலை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு இனப் பெருக்கம் செய்து, தாளை அழிப்பதில் முன்னிலை வகிக்கின்றன.

ஆக்டினோமைடைஸ் என்ற நுண்ணுயிர்களும் காளான்களைப் போலத் தாளில் இனப் பெருக்கம் செய்கின்றன. எதிர்பாராத வகையில் கழிவுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாமே கலப்பினத் தன்மையால் கூடிக்கொள்கின்றன. நுண்ணுயிர்களின் மூலக் கருவான காற்று, வெளிச்சம் இவற்றால் அவை தாளின் மேற்பகுதியில் எப்போதும் படிந்தேயுள்ளன. உரிய ஈரத்தன்மை அடைந்ததும் 25 - 30 சென்டிகிரேடில் (சூட்டில்) வளர்ச்சி அடையத் தொடங்குகின்றன.

அமெரிக்க அருங்காட்சியக ஆய்வுகள்

அமெரிக்க நூலக அருங்காட்சியகத்தை ஆய்வு செய்தபோது அங்கிருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளில் 17 வகைத் தாவர உயிரியலைச் சேர்ந்த காளான்கள் இருந்ததென்றும், இதற்குக் காற்றே மூலகாரணமாகவும் கண்டறிந்தார்கள். தாட்களை அழிப்பதில் பலகிருமிகள் முக்கிய பங்கேற்ப தில்லை எனினும் அவை அதிக அளவில் தாளில் உருவாகின்றன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. மியு வோரல்ஸ்

2. மோனலிசா சிடோபிலா

3. பென்சிலினி வகையறாக்கள் (அசிமிட்ரிகா)

இந்தக் காளான்கள் புத்தகங்கள் மீது இயற்கையாக விழும் ஒளியினாலும் பெருமளவில் சுற்றுப்புறக் காற்றின் மூலமாகவும் அதிகமாகப் பரவுகின்றன என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்திய நூலக ஆய்வுகள்

1976இல் இந்தியாவில் முதன் முறையாகக் காற்றில் கலந்து மிதக்கும் நுண்ணுயிர்கள் பற்றி நூலகங்களின் உள்ளறைகளில் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. அஸ்பெர்ஜிலிலிஸ், தோருலா, பென்சிலியம், ட்ரைசேசா, டெர்மா, சிட்டோமியம் என்ற கருமூலங்கள் அங்கே இருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

இத்தகைய நுண்ணுயிர்கள், நூலகங்கள் அரும்பொருட் காட்சியகங்கள், ஆவணக்காப்பகங்களில் மிகுந்த அளவில் அழிவு செய்கின்றன. உயிர்ப் பொருட்கூறு பெற்ற (Organic) பொருட்களில் இவை தங்கி அவற்றில் மரம், தாள், பட்டு, கம்பளி, மயிர், இறகு, தோல் ஆகியவை கலந்த பொருட்களை உணவாகச் சாப்பிடுகின்றன. இவைகளில் முக்கிய மானவை கரப்பான், வெள்ளிப்பூச்சி, விட்டில்பூச்சி, கம்பளிப்பூச்சி, புத்தகப்புழு, வெள்ளை எறும்பு, கரையான் முதலியன.

நாசத்தைத் தடுக்கும் முறைகள் சில

இத்தகைய நாசகாரிகள் அணுகாமல் பாதுகாக்க, கீழ்க்கண்ட முறைகளை நாம் கையாள வேண்டும். நமது பீடங்களில்

1. சூட்டைத் தணிக்க வேண்டும் (Keep the Temperature low)

2. ஈரப்பதத்தையும் குறைக்க வேண்டும் (Keep the Humidity low)

3. தட்ப வெப்ப நிலையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் குறைக்க வேண்டும் (Keep Variation in Temperature and humidity small)

4. சூழ்நிலையையும் பொருளையும் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும் (Keep the Environment and Objects Clean)

இந்த நெறிமுறைகளை நம்மால் கையாள முடியாமல் அரும்பொருட்கள் நாசமாகுமானால், வேதியியல் முறையில் கீழ்க்கண்ட முறைகளால் நாசத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். பியூமி கேஸன் (Fumigation) அதாவது இரசாயனப் புகையூட்டுதல் முறையில் சில வாயுக்கள் மூலமாக இக் கிருமிகளை ஒழிக்கலாம்.

வாக்வோம் பியூமிகேசன் (Vaccum Fumigation)

சதுர அல்லது செவ்வக வடிவ அறைக்குள் உள்ள காற்றை நீக்கிவிட்டு, வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தி, நச்சு வாயுவை உள்ளே செலுத்தி, உள்ளேயிருக்கும் அரும் கலைப் பொருட்களில் பற்றியுள்ள பூச்சி, புழுக்களை அழிக்கலாம்.

(It has special type of inlet and venting system)

முக்கிய புகைப் பொருட்களாவன:

மெதில் புரோமைட், எத்திலின், ஆக்ஸைடு, கார்பன் டை அல் பைட், கார்பன் டெட்ரா குளோரைடு.

புத்தக அலமாரிகளில் அல்லது காட்சி அரங்குகளில் கற்பூரம், கந்தகக் கலப்பில்லாத இரசக் கற்பூர உருண்டைகளை வைக்கலாம். மியூசியம் நூலகங்களில் பாராடை குளோரோ பென்ஸன் பயன்படுத்தலாம்.

எறும்புகளைக் கொல்ல 10% போரிக் ஆசிட்டில் பேராக்ஸ் கலந்து வைத்தால் அவை அழிகின்றன. பூச்சிக் கொல்லிக் கலவையை (1% ஆர்த்தோ பெனால், 4% பாராடை குளோரோ பென்ஸன் இவைகளை எரிசாராயத்தில் கலந்து) பூச்சி அழிப்பான் தாளில் தோய்த்துக் காகித மூலங்கள், ஓலைச் சுவடிகள், கலைப் பொருட்களின் ஊடே வைத்துப் பாதுகாக்கலாம்.

காளான்கள் எப்போதும்10°c-60°c வெப்பத்தை தாங்குவன. அதற்கு வேண்டிய 25°c- 30°c சூடு இவ்வளவே. அதன் வளர்ச்சிக்கு ஈரம் 55%லிருந்து 100% வரை தேவையாகும். 70%க்கும் மேல் மிகத் துரித வளர்ச்சியடையும்.

எனினும் 55% ஈரத்தில் அவை வளராது. இதற்குக் காளான் கொல்லியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவைகளை நேரடியாகப் பொருளில் பீச்ச வேண்டும். அவைகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட குணமிருக்க வேண்டும்.

1. இம்மருந்து எளிதில் விரைவில் ஆவியாகக் கூடாது.

2. அழுக்கடையக் கூடாது

3. நிறமற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

4. சிறிதளவே உபயோகித்தாலும் அது வீரியமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

5. மனிதர்களுக்கு அதனால் தீங்கு வரக்கூடாது.

6. இதனால் பொருளின் சுவையழகு பாதிக்கக் கூடாது.

இரசாயனப் புகை மூலம் பொருட்களில் கிருமி தொற்றிக் கொள்வதைத் தடை செய்யலாம். அதாவது எரி சாராயத்தில் 10% தைமால் கலந்து தூவலாம். தண்ணீரில் 40% பார்மல் டிஹைட் கலந்தும் தூவலாம். ஆனால் தோல், ஜவ்வு போன்ற புரோட்டீன் கலந்துள்ள பொருட்கள் மீது சிதறக்கூடாது. தாள் ஆவணங் களிலிருந்து காளான்களை மீட்பதற்கு இக் கலவையைத் தெளிக்கலாம்:

1. தைமால்	5%	(எரிசாராயத்தில்)
2. பென்டா குளோரோ பெனிகல்	0.5%	(எரிசாராயத்தில்)
3. மெர்குரி குளோரைடு	0.5%	(தண்ணீரில் அல்லது சாராயத்தில்)
4. ஆர்த்தோ பினாயில்	0.5%	(எரிசாராயத்தில்)
5. மெதில் அம்மோனியம் -பிராயிப்	5%	(சாராயத்தில்)

சில புதிய அணுகுமுறைகள்

பல அரிய புத்தகங்கள், தாள் மூலங்கள், ஓலைச் சுவடிகள், பிர்ச் பார்க் சுவடிகள் (பிரம்புப் பட்டை) இவைகளை, சூழ்நிலைகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். அதாவது இவை வைப்பறைகளில், காட்சியகங்களில், ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில் வைத்திருக்கும்போது பழுதடைதல் (Damage), நாசவேலை (Vandalism)செய்வதால் இழத்தல், திருடிச் செல்லுதல் போன்ற பிற கெடுதல்களையும் நாம் சமாளிக்க வேண்டும்.

நெருப்பினால் அழிவுறாதிருக்க நெருப்பணைக்கும் கருவிகள் உடன் வைத்திருக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் ஏடுகள் கையாளப்பட வேண்டும். பழுதடைந்த ஆவணங்களை (Acid Free tissue of Box) இவைகளில் வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

நூலகர்கள் நன்கு பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். திருடிச் செல்பவர்கள் தண்டிக்கப் படவேண்டும். அதற்கு காவல் ஆள் வைக்க வேண்டும்.

தவிர ஆவணக்காப்பகங்களும் நூலகங்களும் வாசகர்களிடம் பிணைத் தொகை கட்டும் நிபந்தனைகளை அறிமுகப்படுத்தலாம்.

21ஆம் நூற்றாண்டில் நமது அணுகுமுறை

முற்காலத்தில் நாம் எழுதிய காகிதங்களை விடத் தற்காலத்துக் காகிதங்கள் மோசமானவை. எனினும் எழுதப்படும் காகிதங்கள் தரம் வாய்ந்தவையாக இருக்க வேண்டும். நம்மிடம், கையால் மரபுப் பூர்வமாக எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள், தட்டச்சிட்டவை, அச்சிட்டவை என்று ஏராளம் உள்ளன. ஆயினும் வருங்கால ஆவணங்கள் யாவும் மைக்ரோபிலிம் போட்டோக்கள், வீடியோ, ஆடியோ டேப்ஸ் மற்றும் கணினியில் உருவாக்கப்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டும்.

இத்தகைய பணிக்கு வருவோர் தம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பழைய நெறிமுறைகளிலேயே இருந்து விடக்

கூடாது. இக் காலத் தொழில் நுட்பங்களை உலகத்தின் எங்கிருந்தாலும் அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப ஊக்கமாகச் செயல்பட வேண்டும். மேன்மேலும் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டு, புதிய நூற்றாண்டுக்கு ஏற்றவாறு நம்மைத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும். எதிர்வரும் அறைகூவலைச் சமாளிக்க வேண்டும்.

மேலை நாடுகளில் பெரிய நூலகங்கள் யாவும் தங்களுக்குப் 'பாதுகாப்பு ஆய்வுக் கூடங்கள்' (Preservation Labs.) வைத்துள்ளன. அதைப் போன்றே இங்கும் அவ்வித வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பீட்டர்ஸ் வாட்டர்ஸ் என்ற அமெரிக்கர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

> The enormous complexities of modern preservation problems cannot be solved unless librarians take the responsibilities of ensuring that their collections are receiving the best possible attention. One solution to this is to employ a conservator preferably scholars with a broad knowledge of Librarianship, mathematics, chemistry and physics. The History and Culture and of book technology who also has a solid physical training in restoration. He should either be responsible for or be part of a preservation department which would control every thing concerned with preservation.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டமே, கலைச் சாதனங்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. (விதி-49) அதன் சுருக்கம்:

> "It shall be obligation of the State to protect every monument or place or subject of articles or Historical interest declared by or under law made by parliament to be of national importance from spoilation disfigurement, destruction, removal, disposal in export as the case may be"

எனவே, ஒவ்வொரு மாநிலமும் தங்களிடம் உள்ள அரும் பொருட்காட்சியகங்கள், நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் போன்றவற்றை அரசியலமைப்பு விதிகளின்படி சிறப்பான முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும். இதற்குத் திட்டக் குழுவும், பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவும் உதவி வருகின்றனர். இந்திய

அரசின் 1956ஆம் ஆண்டு Centrally Controlled Monument and Museums சட்டமும் 1972ஆம் ஆண்டு Antiquities சட்டமும் 1993ஆம் ஆண்டு தேசிய ஆவணக் காப்பகச் சட்டமும் இந்திய அரசியலமைப்பு விதியில் கண்ட ஷரத்துக்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

பொதுவாக, பல அமைப்புகள் மூலமாக நமது கலைச் சொத்துக்களைப் பராமரித்து வருகின்றோம். நமக்குக் கடந்த காலம் என்று ஒன்று இருந்ததை அவையே மெய்ப்பிக்கும் சாட்சியங்களாகும். இதை முன் கூட்டியே உணர்ந்த அறிஞன் ஒருவன், வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய கருத்து:-

"A manuscript should be decked like one's own beloved child, be guarded from another's hand like one's virtue wife, be treated like an injured limb of one's body, be looked up everyday like a good friend, be tied up strong thread like a prisoner, be always thought of like the name of Hari. Then only the manuscript does not perish as the elder's said"

இது எத்தகைய பொன்மொழி என்பதைக் காப்பாட்சியர்கள் உணர்ந்து செயல்படவேண்டும்.

இவற்றைப் பாதுகாப்பதில் அரசுகளுடன் தற்கால அமைப்புகள் தங்கள் உதவிக்கரம் நீட்டித்து நூல்களையும், ஆவணங்களையும் தத்து எடுத்துக் கொண்டால், எத்தகைய அழிவிலிருந்தும் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தகுந்த அரண் கிடைத்துவிட்டது போல் இருக்கும்.

வாழ்க நமது கலையும் பண்பாடும்!

இணைப்பு - அ

காளான்களால் பாதிப்புக்குள்ளான ஒரு சில நூலகங்கள், ஆவணங்கள்:

தொகுப்பு

1. 1924இல் கொலம்பியாவிலுள்ள நேவா நதியில் வெள்ளம் ஏற்பட்டு வடிந்த பிறகு 62,000 புத்தகங்கள் அழிந்தன. அங்குப் பலவகை காளான்கள் உருவாயின.

2. 1966இல் டாஸ்கேனில் கடுமையான வெள்ள அழிவிற்குப் பிறகு 30க்கும் மேற்பட்ட நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் காளான்களினால் மிகுந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டன. லிஸ்பனில் 1967இல் காலொஸ்ட் குல்பன் கெய்சைச் சேர்ந்த பல மதிப்பு வாய்ந்த கையெழுத்துப் பிரதிகள் கெட்டுப் போயின. இதே போல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், கனடா, போலந்து நாடுகளில் உள்ள நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் மற்றும் அருங்காட்சியங்களிலும் அழிவு ஏற்பட்டன.

3. இந்தியாவில் புனா நகரில் ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதத்திற்குப் பிறகு அங்கே தாள்களில் நுண்ணுயிர்க் கிருமிகள் தாக்கியதாகத் தெரிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. The Article on, 'Paper its nature and Techniques' - By Avinasi Lal.
2. The Article on, 'Effect and control of light and environmental factors' - - By Mamta Misra.
3. The Article on, 'Effect and cause of Fungus' - By Nismisha Pathak.
4. The Article on, 'Effect and cannot of Insects' - By Nismisha Pathak.
5. The Article on, 'Storage of Library materials and care in their Handling - By A.S.Bisht.
6. The Article on, 'Preservation of manuscript and rare books with special reference to the Aligarh Muslim University Library - By L.A.Qureshi.
7. The Article on, 'Problems in conservation and Management of Books, MSS and Archives - By. J.S.Marwah.
8. The Article on, 'Proplems in conservation reasons and suggested remedees - By V.V. Talwar.
9. The Article on, 'Preserving the Heritage' - By V. Lalitha
10. The Article நுண்ணியிர்க் கிருமிகளால் அழிவுறும் தாள் மூலங்கள் - ஓர் இலக்கிய ஆய்வு - சஷிதாபன்.
11. An Article 'The Madras Record Office' - By Dr. B.S.Baliga.
12. Everybody's Book of Facts- By F.L.Dunbar & Harold Wheels.

9. விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஆவணக் காப்பகங்களின் பங்கு!

'இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில், மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் விட தமிழ்நாடுதான் பிளாஸி யுத்தத்திற்கு முன்பாகவே சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் துவக்கியது!- என்பது போன்ற பல அரிய உண்மைகள் ஆவணக் காப்பகங்கள் மூலமாகவே நமக்குத் தெரியவருகின்றன என்பதை உணர்த்தும் கட்டுரை இது:

ஒரு நாட்டுக்கு எல்லைகள் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் அவைகளைப் பாதுகாப்பது. அதையும் மீறி அந்த நாட்டின் மீது அந்நியர் படையெடுத்தால், அந்நாட்டு மக்கள் ஒன்று போரிடவேண்டும் அல்லது அன்னியர்களிடம் அடிமையாக வாழவேண்டும். முன்னதைத் தேர்ந்து அன்னியர்களை நாட்டைவிட்டு விரட்ட நடத்தப் படுவதே சுதந்திரப் போராட்டமாகும். உலகில் பல நாடுகளில் மக்கள் முதலில் அடிமைப்பட்டு பின் சுதந்திரத்துக் காகப் போராடி அந்தப் போராட்டங்களில் வெற்றி பெற்றுப் பின்னர் அதன் பயனை இன்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய விடுதலைப் போராட்டங்களில் கலந்துகொண்ட வீரர்களே வரலாற்றில் இடம்பெறுகின்றார்கள். அவர்கள் பொதுமக்களாயினும், இராணுவ வீரர்களாயினும் அவர்களே விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் தியாகிகளாக, கதாநாயகர்களாக இடம்பெற்று விடுகிறார்கள்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, தனது சுதந்திரத்துக்காக 1775 - 1783ஆம் ஆண்டுகளில் உள்நாட்டுப் போரில் ஈடுபட்டது. இதில் ஆபிரகாம் லிங்கனின் பங்கு போற்றத் தகுந்ததொன்றாகும். அமெரிக்க மக்களின் அடிமை விலங்கொடித்தவன் என்று வரலாறு கூறும்! 1917இல் இரஷ்யப் புரட்சியில் உதித்தவன்

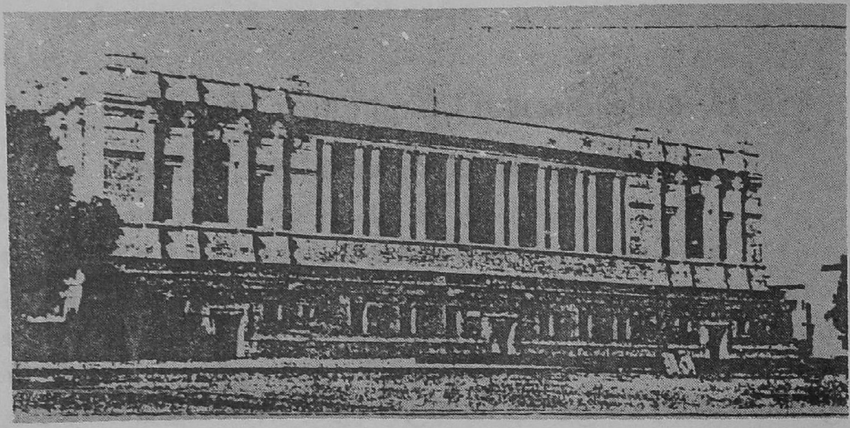

புதுதில்லி தேசிய ஆணவக்காப்பகம்

லெனின். இவனே ஏகாதிபத்திய மன்னராட்சியை நீக்கி மக்களின் அபிமானமிக்க தலைவனானான். கி.பி.1789இல் ஏற்பட்ட பிரஞ்சுப் புரட்சியும் ஒரு சுதந்திரப் போராட்டமே! இது பொதுமக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நடத்தியதாகும். இப்படி அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஒரு நாட்டு மக்கள் தங்கள் நாட்டில் தோன்றும் சர்வாதிகாரிகளை எதிர்த்துப் போரிடுவதையும்; ஒரு நாட்டினர் மற்றொரு நாட்டினரின் காலனி ஆட்சியை எதிர்த்துப் போரிடு வதையும் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக உலகம் கண்டு வருகிறது. 20ஆம் நூற்றாண்டிலே இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும், பர்மாவும் இலங்கையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசித்தன.

விடுதலைப் போராட்டக் காலகட்டங்களில் பொது மக்களும், மக்களை நேசித்த தலைவர்களும், எப்படிப் பாடுபட்டார்கள்; தங்கள்,உடல், பொருள், ஆவி இவைகளைச் சுதந்திரத்தின் விலையாகத் தந்தார்கள் என்பதையெல்லாம், போராடிப்பெற்ற சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் இன்றைய சமுதாய மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்! அத்தகைய சீரிய சிந்தனை இல்லையேல் மீண்டும் நாம் ஒரு அடிமை வாழ்வுக்கு உட்பட வேண்டிய சூழல் ஏற்படலாம்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்

முதல் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் வங்கத்தில் பிளாசி யுத்தம் தொடங்கிய 1757ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொடங்கி விட்டதாக இன்றைய இந்திய வரலாற்றாய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். (1857ஆம் ஆண்டின் சிப்பாய்க் கலகம் முதல் சுதந்திரப் போர் அல்ல என்பது அத்தகையோர் கருத்து) எனினும் நம் தமிழகத்தில் கி.பி.1755இல் சுதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கப்பட்டதாகவும் இதற்குப் பாளையக்காரர்களும் குறுநில மன்னர்களும் முன்னணியில் நின்றார்கள் என்று நூலோர் பலர் எழுதியுள்ளார்கள். நம்நாட்டின் வரலாற்றை எழுதும்போது சுதந்திரத்துக்கு முன்பு என்றும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்பு என்றும் இரு கூறாகப் பிரிக்கலாம்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றைப் பல்வேறு கோணங்களில், பல்வேறு நபர்கள், பல்வேறு தலைவர்கள் பற்றித் தங்கள் தங்கள் போக்கில் எழுதிவிட்டார்கள். சிலர் இன்னும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முற்றுப் பெறவில்லை. ஆயினும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றைத் தென்னகம் தனியாகவும், வடவகம் தனியாகவும் பிரித்து வரலாறுகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இதனை ஒருமைப்படுத்தி எழுதுவதே சாலச்சிறந்தது. இதனை எப்படி - யாரால் செய்யமுடியும் என்பதே கேள்விக்குறி! தனி மனிதரோ, தனிக் கட்சியினரோ, செய்வதைவிட அரசே இதனைச் செய்ய முடியும். அதற்கு அனைத்து ஆதாரங்களையும் வழங்கவல்லது ஆவணக் காப்பகங்களே!

வரலாற்றில் ஆவணக் காப்பகங்களின் பங்கு

ஆவணக் காப்பகங்களில் பொது ஆவணங்கள் என்றழைக்கப்படும்-பொதுநல அரசுகளால் உருவாக்கப்படும் ஆவணங்களும், தனிப்பட்ட நபர்களால் உருவாக்கப்படும் ஆவணங்களும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. நமது இந்தியப் பெருநாட்டின் தலைநகரான டெல்லியில் உள்ள தேசிய ஆவணக் காப்பகம் இத்தகைய தேசீய வரலாற்று நூல்கள் வரை

முன்னோடியாக விளங்குகின்றது. அதுவே இச்செயற்கரிய செயல்களைச் செய்ய முடியும்.

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆரம்பக் காலம் தொடங்கி (கி.பி.1600), நம்நாடு விடுதலை அடைந்த 1947ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 14 வரையிலான இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பொது ஆவணங்களில் கிடைக்கப்பெறும் வாய்ப்புள்ளன. அவற்றில் சென்னை, மும்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற தலைநகர்களில் உள்ள ஆவணக்காப்பகங்கள் இதற்கு உதவும் அரியதோர் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளன. காரணம்; இந்த நான்கு ஆவணக் காப்பகங்களும் இந்திய சுதந்திரத்துக்கு முன்பிருந்தே இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதையும் நிர்வகிக்கும் ஆட்சி அரசியல் அதிகாரங்கள் கோலோச்சிய ராஜதானிகளாக விளங்கிவந்தன. நம்நாட்டின் கலை, பண்பாடு, சமூகம், அரசியல், வாணிபம் (விஞ்ஞானம் தவிர) போன்ற அனைத்துத் துறை சார்ந்த ஆவணங்களையும் தன்னகத்தே வைத்துக்கொண்டுள்ளன.

இந்த அளவிலே டில்லி தேசிய ஆவணக் காப்பகம் எவ்வாறு சுதந்திரப் போராட்ட வேள்வியில் தன்னையும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சற்று அறிவோமாக! இத் தேசிய ஆவணக் காப்பகம் இதற்கு முன்பு இம்பீரியல் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் என்று அழைக்கப்பட்டு, கல்கத்தாவில் 1891 மார்ச் 11 முதல் இயங்கி வந்தது. இந்தியாவின் தலைநகர் கல்கத்தாவிலிருந்து புதுடில்லிக்கு 1911இல் மாறிய பின்னர் தொடர்ந்து பலதுறைகள் அங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்தன. அதில் ஒன்று இத்தேசிய ஆவணக் காப்பகம். இது அமைந்துள்ள இன்றைய கட்டடம் 1926இல் கட்டப்பட்டது. புதுடில்லி ‘ஜன்பாத்’ வீதியில் உள்ளது. எனினும் 1937இல்தான் இந்தக் காப்பகம் முழுஅளவில் ஆவணங்களைப் பெற்று இயங்கத் தொடங்கியது. கல்கத்தா இம்பீரியல் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் ஆவணங்கள் யாவும் புதுடில்லிக்கு மாற்றப்பட்டன. அங்கே 1748ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இன்றைய நாள் வரையிலான அரசுத்துறை மற்றம் சில தனியார் ஆவணங்கள் யாவும்

பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த அலுவலக ஆவணங்களை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆவணங்கள் கி.பி.1748 முதல் கி.பி.1856 வரை.

2. பிரிட்டிஷ் மன்னராட்சி ஆவணங்கள் கி.பி.1857 முதல் கி.பி.1947 வரை.

3. இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பிற்பட்ட, சுதந்திர இந்தியாவின், அதாவது 1947க்குப் பிறகு உள்ள ஆவணங்கள்.

தேசிய ஆவணக் காப்பகமும் சமூகப் பணியும்

இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு 'இம்பீரியல்' என்ற பெயர்மாறி தேசிய ஆவணக் காப்பகம் என்றழைக்கப்படும் இன்றைய வழக்கு வந்தது. இதன் செயற்பாடுகள் காலப்போக்கில் பலப்பல முன்னேற்றங்களுக்குட்பட்டு இதனால் பெரும் மாறுதல்களை அடைந்துள்ளது. மேலும், தற்காலத்தில் இது ஒரு வழிகாட்டியைப் போல் தேசிய நீரோட்டத்தில் தன்னை அடையாளங்காட்டத் துவங்கியது. இதற்கு முன்னரே பலர் அடித்தள மிட்டனர். அவர்களில் ஜி.டபிள்யூ. பாரஸ்ட், சாமுவேல் சார்லஸ், எஸ்.சி.ஹில் போன்ற ஆங்கிலேயர்களும், அப்துல் அலி, சுரேந்திரநாத் சென் பேன்ற இந்தியர்களும் இந்த ஆவணக் காப்பகத்தை மிகவும் வலுவுடையதாக்கினார்கள். தேசிய ஆவணக் காப்பகம் தனது ஆவணங்களை வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்காக 1939 முதல் பயன்படுத்த வாய்ப்பளித்தது.

இதன் விளைவாகப் பல்வேறு துறை சார்ந்த ஆவணங்களும் உலகிற்கு அறிமுகமாயின. யுனஸ்கோ போன்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபை நிறுவனம் இதன் ஆக்கப்பணிகளுக்கு உதவின. சுதந்திரப் போராட்டக் கால ஆவணங்கள் யாவும் பரீட்சித்துப் பார்க்கப் பட்டன. இவற்றில் அவர்கள் புதிய யுக்திகளைக் கையாளத் தவறவில்லை. அவைகளில் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை இங்கே கூறவேண்டும்.

பகத்சிங்

கடந்த 1955இல் தேசிய ஆவணக்காப்பகம், ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைகள் குறித்த ஆவணங்களை அக்காலத்தில் பத்திரிகைச் செய்திகள் மற்றும் படத்தொகுப்புகள் யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து இந்திய நாடு முழுவதும் முக்கியத் தலைநகரங்களில் பொருட்காட்சி அரங்குகள் அமைத்து ஆதாரப்பூர்வமான செய்திகளை நாட்டுக்கு வழங்கியது.

நம் தலைநகர் சென்னையிலும், இத்தகைய பொருட்காட்சியை அவர்கள் நடத்தினார்கள். எழும்பூர் பொருட்காட்சி அரங்கில் நடைபெற்ற, இந்த விழாவில்

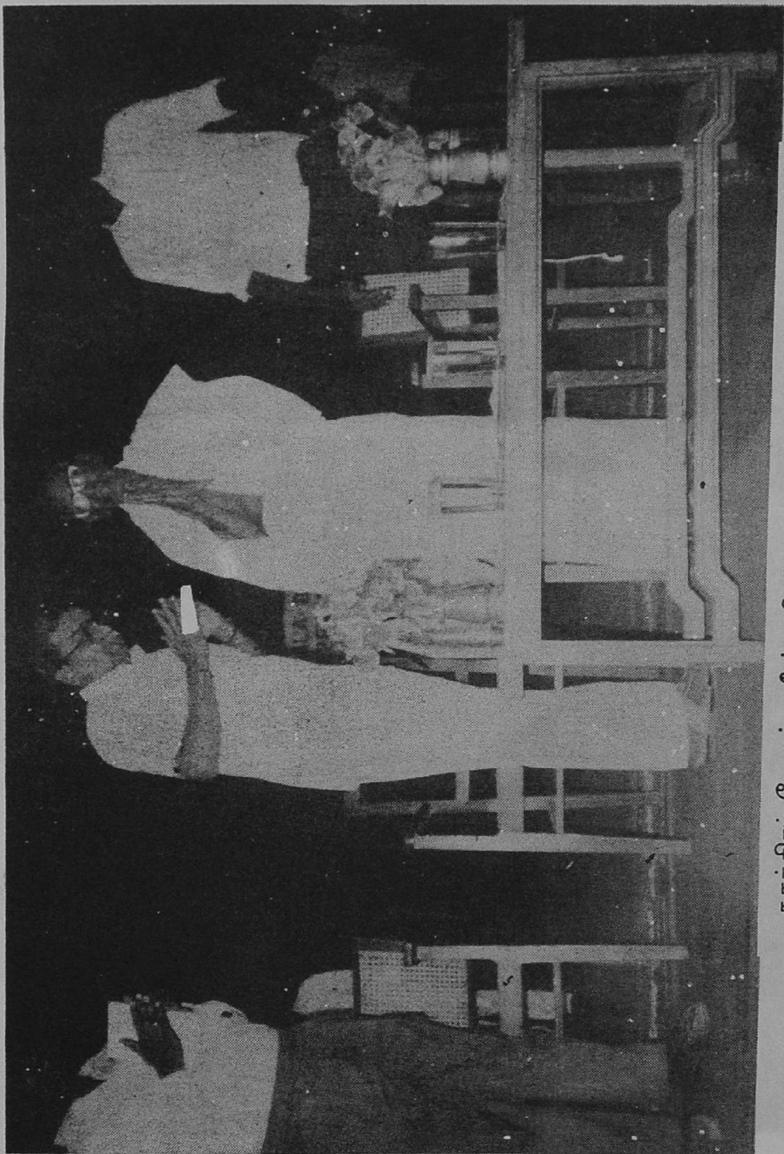

சுதந்திரப் போராட்டவீரர் தமிழர் ஆர். தளவாய் பங்கேற்றல்

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை நிகழ்ச்சி பற்றிய ஆவணக் கண்காட்சி (1995)

தமிழ்நாடு அரசு, தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகமும் பங்கு பெற்றது. மறைந்த விடுதலைப் போராட்ட வீரர் ஆர்.ஆர். தளவாய் இவ் விழாவில் கலந்து கொண்டு நூற்றுக் கணக்கான மாணவர், மாணவிகள் இடையே சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துப் பேசினார்.

இத்தகைய முயற்சி ஒரு புதிய அணுகுமுறை என்றால் மிகையல்ல. தேசிய ஆவணக் காப்பகம் தனது வரலாற்று ஏடுகளையும் போட்டோக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நாடு முழுதும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பயணம் செய்து மக்களை நேரில் சந்தித்தார்கள். மக்களின் உணர்வுகளை இதன் மூலம் அவர்களால் பதிக்க முடிந்தது. 1919இல் நடைந்து முடிந்துபோன ஒரு வரலாற்று முக்கியம் கொண்ட பழைய நிகழ்ச்சியை அதனை நேரில் கண்டறியாத இந்திய வமிசா வழியினர் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தி, அதன் வழியாக மக்களின் மன வியாகூலங்களை ஓசைப்படாமல் எழுப்பிவிட்டனர். 'பஞ்சாப் படுகொலைகள்' என்ற நிகழ்ச்சி, 13.4.1919இல் நடந்தது என்றாலும், உலகினை உலுக்கிய அந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பேசாத நபர்களே உலகில் இல்லை எனலாம். இந்த நிகழ்ச்சியின் தாக்கம் இன்னும் நம்மிடையே காணப்படுகின்றது.

தவிர, கடந்த 1997 ஏப்ரல் மாதத்தில் மற்றொரு புதுமையை இந்திய தேசிய ஆவணக் காப்பகம் நிகழ்த்தியுள்ளது. இதுவும் வித்தியாசமானது. வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் இந்த தேசிய ஆவணக்காப்பகம், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு மைல்கல்லாக விளங்கும் பகத்சிங், ராஜகுரு, சுக்தேவ் என்ற மூன்று புரட்சி வீரர்களின் தூக்கிலிடப்பட்ட துயர் நிகழ்ச்சி குறித்த ஒரு சடங்கு முறையிலான ஏற்பாடுகள் மூலம் உலகறியச் செய்தார்கள். இதன் வரலாற்றுப் பின்னணி:

சென்னையில் 1927இல் நடந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மாநாட்டின் இலக்கு 'பூரண சுயராஜ்யமே' என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதே மாநாட்டில் 'சைமன்

கமிஷனே' திரும்பிப் போ என்ற கோஷமும் எழுப்பப்பட்டது. இந்த சைமன் கமிஷன் முக்கிய நகரங்களுக்கு விஜயம் செய்தபோது அவர்களுக்கு எதிராகக் கோஷமிட்டவர்கள் மீது போலீஸ் அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தியது. இலக்னோவில் நேருவும், வல்லபபந்தும் லத்திக் கம்பால் அடிபட்டுக் காயமுற்றனர். இலாகூரில் இலஜபதிராய் அடிபட்டுக் காயமுற்றார். இதுவே அவரது உயிருக்கு எமனானது. அவரது மரணத்துக்கு ஒரு மாதம் கழித்து கொடூரமான முறையில் நடந்துகொண்ட 'சாண்டர்ஸ்' என்ற போலீஸ் அதிகாரி பட்டப்பகலில் பகத்சிங், ராஜகுரு, சுக்தேவ் ஆகிய மூவராலும் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டான். இதனால் தொடரப்பட்ட வழக்கே இலாகூர் சதி வழக்காகும். இதில் புரட்சியாளர்களாக வர்ணிக்கப்பட்ட மேற்குறிப்பிட்ட மூவருக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 23.3.1931இல் அவர்களை இலாகூர் மத்திய சிறைச்சாலையில் அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு தூக்கிலிட்டது.

அஸ்திகலசம் தருதல்

சுக்தேவ்

இந்தத் துக்ககரமான நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற போது கராச்சியில், காங்கிரஸ் மாநாடு 5.3.1931இல் நடந்து முடிந்திருந்தது. அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இளைஞர்கள் காந்தியடிகளுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டி கோஷம் போட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் இலாகூர் சதி வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான இந்திய இளைஞர்கள் அன்று சிறைக்கூடத்தில் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டதை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களிடம் காந்தியடிகள் தட்டிக் கேட்கவில்லை என்பதன் எதிரொலியே. இதே நேரத்தில்தான் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தமும் நடந்து முடிந்திருந்தது.

பல்வேறு போராட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருந்தது 23.3.1931 தேதியில் நடந்த அந்த மூவரது தூக்குமேடை நிகழ்ச்சியே. பின்னர் அவர்களது உடல்கள் 31.3.1931 அன்று எரியூட்டப் பட்டன. அதில் சுக்தேவின் அஸ்தியை சட்லஸ் நதிக்கரையிலிருந்து அவரது தாய் ரல்லிதாபர் எடுத்து வைத்திருந்தார். இந்த அஸ்தியை புனிதமாகக் கருதி இந்தியப் பிரிவினைக்குப் பிறகு இந்தியாவுக்கே எடுத்துவந்தார். தாம் இறக்கும் தருவாயில் தம் இளையமகனிடம் அந்த அஸ்தியை ஒப்படைத்துச் சென்றார். உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஹாபர் என்ற இடத்தில் தம் வீட்டில் அதனைப் பொக்கிஷமாகக் கருதி, பாதுகாத்து வந்தான் சுக்தேவின் தம்பி. அப்போதே இதனைத் தேசிய ஆவணக் காப்பகத் திற்குக் கொடுத்துவிடுமாறு அவரது மனைவி சந்தோஷ் தாபரிடம் கூறியிருந்தான். ஆனால் காலங் கடந்த

நிலையில், அந்தப் புனித அஸ்தியை தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள மியூசியத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு சுக்தேவின் தம்பி மனைவி திருமதி.சந்தோஷ் தாபர் 22.4.1997 அன்று இந்திய தேசிய ஆவணக் காப்பக இயக்குநர்/ தலைவர் திரு.எஸ்.சர்க்கார் அவர்களிடம் வழங்கினார். இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட திரு.எஸ்.சர்க்கார், இது பெருமைக்கும் பாராட்டுலுக்கும் உரிய தொன்றென்றும், வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு ஓர் எழுச்சியூட்டும் காரியம் என்றும் சொன்னார்.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அனைத்து மாநிலங் களிலும் தமிழகமே சுதந்திரப் போராட்டத்தினை பிளாசி யுத்தத்துக்கும் முன்னரே துவக்கியது. சுமார் 18 பாளையக்காரர்கள் அன்றைய நாட்களில் வெள்ளை அரசினை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அன்று பாளையக்காரர்கள் எதிர்த்தது போன்றே மக்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டில் தனி நபர்களாகவோ, கூட்டாகவோ சேர்ந்து அன்னிய ஆட்சியை எதிர்த்தனர். போராடினர்; மாய்ந்தார்கள்; வீழ்ந்தார்கள்; தூக்குக் கயிற்றில் தொங்கினார்கள். இந்த வரிசையில் இனம் தெரிந்தவர்களும், இனம் தெரியாதவர்களுமாக ஏராளமானோர் உண்டு. இவர்களை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவரவேண்டியது ஆவணக் காப்பகங்களின் தலையாய கடமையாகும்.

புதுடில்லி தேசிய ஆவணக் காப்பகம், இதுபோன்ற செயல்களைச் செய்து மற்ற ஆவணக் காப்பகங்களுக்கு வழிகாட்டியாய்த் திகழ்கின்றது. அண்மையில் சென்னை ஆவணக் காப்பக விழா ஒன்றில் பேசிய தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் க.அன்பழகன் அவர்கள் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்வதில் டெல்லியின் தனித் தன்மையை பாராட்டினார். இதே போன்று தமிழகத்திலும் பெரிதும் மக்களால் விரும்பத்தக்க வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து மக்கள் சேவைக்கு அர்ப்பணிப்போம். வாழ்க ஆவணக் காப்பகம்! வளர்க அதன் பயன்மிகு பணிகள்!

துணை நூற் பட்டியல்

1. India's struggle for freedom. An album Issued by Department of Information and Cultural Affairs Government of West Bengal 1987.

2. Freedom struggle By Bipan Chandra Amales Tripathi and Barun De - 1972.

3. The Hindu Issue Dated 23.4.1997.

REDDITION DE LA VILLE DE MADRAS.

Surrender of Fort St. George in 1746.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தின் முகப்புத் தோற்றம்

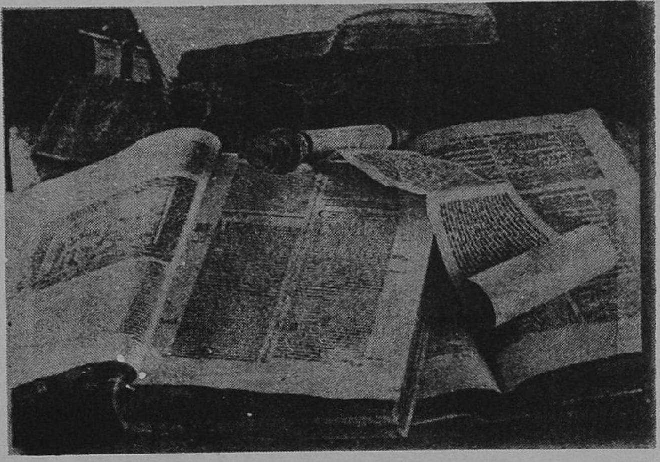

Fort St. George as in 1785. St. Thome Street looking south.
after F. S. Ward.

சொல்லடைவு

ஆட்கள்

அக்லாண்டு, லார்டு 112
அப்துல் அலி 241
அமுல்தார் கனகசபை பிள்ளை 98
அய்யங்கார், எஸ்.கே. 71,81
அரசியல் தலைவர்கள் 80
அரிஸ்டாட்டில் 216
அர்பத் நாத் 116
அவதானம் பாப்பையா 37,39
அவிநாசிப் புலவர், கு. 126
அவுரங்கசீப் 24
அறிஞர் அண்ணா 82,164
அன்பழகன், க. 248
அன்வர் தீன் கான் 25
ஆண்டனி 220
ஆண்டின், டி. 86
ஆபிரகாம்லிங்கன் 237
ஆரியல், எம்.எம்.இ. 90
ஆர்தர் ஜாபி 75
ஆர்மேனியர்கள் 35
ஆளுநர் 40
ஆற்காடு நவாப் 95,161
ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை 35, 36, 37,38, 77,89,92,93,100,134,141,2, 3,4,6,7, 9,150,4,5,161,2,3,4,5,6,7,178,179
இரண்டாம் சார்லஸ் 24
இராஜேந்திர பிரசாத் 79
இராணி எலிசபெத் 23
இராபர்ட் கிளைவ் 25
இராம.பாலிகா 69,76
இராமலிங்க முதலியார் 38
இருசப்ப செட்டி 155
இலியத், டி. 112,114
உசேன்கான் சாயபு 126
உரு சோ 147
உ. வே. சா. 145
எட்வர்ட் ஹாலந்து 37
எழாக் ஜான் 147
எல்பின்ஸ்டன் 50, 51,113
எல்லீஸ், எம்.டபிள்யூ 45,63,145
ஐயப்பன், ஏ, 77
ஓர், எம். ஆர். 170,7,182
ஓர்ம், ராபர்ட் 156
கணக்கன் 44
கண்டிராசா 97,98
கந்தப்ப முதலி 38,94,95,96
கமால், டாக்டர்.எஸ். எம்.134,5
கம்பெனி ஏஜென்ட் 22
கல்லூரி கண்காணிப்பாளர் 34
கனகராய பிள்ளை 162
கனகராய முதலி 37,150,159
காக்ஸ் 180
காட்டன், ஜே. ஜே. 180
காந்திஜி 69,118,119,120,247
காசாமேஸர் 32
காப்பாட்சியர் 70
காலியஸ், எம். 90
காலியோமான்ட் பிரன் 152
கிமிட், சி.எம். 177,9,180
கிராண் துவ் 20,171,66,
கிரியர்சன், சர்ஜார்ஜ் 145
கிருஷ்ணசாமி அய்யர் 180
கி.வா.ஜ. 145,146
கிழவன் சேதுபதி 132
கிளியோ பாத்ரா 220

கிளைவ் லார்டு 40
குஜராத்திகள் 163
குசுமலதா, திருமதி 85
குருவப்ப பிள்ளை 148,150
கெய்வார், எஸ். ஆர். 185
கேசவயுன்னி 87
கேப்டன் கோப் 135
கேம்ப்பெல் 119
கோஸ்டா, பாஸ்தசர் டி. 145
கேரட், ஹெச். எல். சி. 181
கேளு நாயர்- 181
கேளு ஏராடி, சி.பி. 185
கொம்மந்தான் 158
கொரான் 220
கோதே (கவர்னர்) 161
கோமுட்டிகள் 163
கோல்கொண்டா மன்னர் 24,25
கோனரி ரகுநாத நாயக் 44
கௌரி வல்லப தேவர் 55
சந்தாசாகிபு 25,27,135
சந்தோஷ்தாபர் 247,248
ஜான் போக் 75
ஜான் ஹாலந்து 37,39
சர்க்கார், எஸ். 248
சர்தான பாலஸ் 220
ஜான் பெரடரிக் பிரைஸ், சர். 178
சவுரிராயப் பிள்ளை 92, 158
சாக்கிய முனி 65
சாண்டர்ஸ் 246
ஜார்ஜ் காரோ 173
ஜான் நிக் 40
ஜான் லிண் சே 27
சாமுவேல், சார்லஸ் 241
சிதம்பர பண்டாரம் 34
சிவில் ஊழியர் 31
சின்னான் மறவன் 130,131
சிங்கராஜன், எஸ். 185
சித்திரப்பா பாலிகா 69
சிவசண்முகமபிள்ளை, ஜெ. 71
சீனிவாசய்யங்கார், கே.ஆர். 81
சீனிவாசாச்சாரி 38,75
சுக்தேவ், 245,6,7,8
சுத்தானந்த பாரதி 146
சுப்பிரமணியம், எம்.வி. 87
சியென்சேம் 40
ஸ்ரீ பத்மநாப ராவ் 86
சுபேதார்கள் 150
சுப்பிரமணியன், நெல்லை, ச. 137
சுப்பையாத் தேவர் 136
சுமார்ட் 75
சுரேந்திரநாத் சென் 241
சுலோசனா முதலியார் 51
சூலியன் வின்செண்ட் 152
சூனியர் அலுவலர் 32,34
சேகரமேனன் 180
செம்புலி சின்னணஞ்சாத் தேவர் 131,132
ஜெயச்சந்திரன் 86
ஜெயினர் 215
செல்லத் தேவர் (சேதுபதி) 135
ஸ்மித் 23
டிலேரித் 150
டால்பாய்ஸ் வீலர் 173
டக்டலிஸ், ஏ. 51
டாட்வெல் 39,42,67,69,70, 178,9,180
டிலேரித் 150
டெல்லி சுல்தான் 25,27,162
டியூக் ஆப் ஆர் லின்ஸ் 148
டியூப்ளே 35,36,161,2,3,4,149,150
டுரூஸ் 159
டேவிட் காக்ஸ் 216
தாமஸ், இ.பி. 62
தாமஸ், ஐ.எப். 114,115
தாமஸ் சாண்டர்ஸ் 72

தாமஸ் மன்றோ 48,50,101,2,3,4,5, 6,107,119,121,123
தாம்ஸன் 75
தமிழ்த்தாத்தா 46
தஞ்சை மன்னர் 58, 98,135,6
தாமோதரம்பிள்ளை 136
தளவாய், ஆர். ஆர். 245
தளவாய் வெள்ளையன் சேர்வை 135,136
தாண்டவராயப் பிள்ளை 135
திரிகூடராசப்ப கவிராயர் 131
திரிவேலியன், சர் சார்லஸ் 54, 67
திருமலை நாயக்கர் 126
திரு.வி. க. 146
தீர்த்தாரப்ப முதலி 44
திருவேங்கடம் பிள்ளை 22,23,90, 92,3,4,7,99,147,8,149,152,
நஸீர் ஸங் 164
நட்சத்திரம் அம்மாள் 159
நந்தகனி வீரேசம் 37
நம்பியார்,பி.கே. 185
நவாப் முகமதலி 25,27,38, 92,96, 98,135,156,161
நவாப் வாலாஜா 92
நாமக்கல் கவிஞர் 146
நாயர், வி.கே. 86
நாராயண முதலி 44
நாராயணன் நாயக் 37
நார்தன், ஜார்ஜ் 114
நானா சாகேப் 56
நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.ஏ.74,75,81
நூலகர் 75,79
நேரு 246
நைனியாபிள்ளை 147,148
நோபிலி, ராபர்ட் டி. 89,145
பகத்சிங் 245,6
பகலெத்தி 128,9,130,1,2,3
பச்சையப்ப முதலியார் 37
படகோட்டி 47
பர்ட் 163
பாட்சா 162
பாரதியார் 146
பாரஸ்ட, ஜி. டபிள்யூ. 153,173,241
பாலிகா,பி.எஸ். 47,65,7, 8,9, 70, 1, 2,3,4,5,6,7, 8,79,80,1, 2,3,5, 6,7, 88, 119, 181, 184, 5, 6.
பாளையக்காரர் பாண்டியன் 137
பானர்மேன் 38
பிகாட், லார்டு 28,96,97
பிராமணர் 52
பிருட்டியர் 182
பிரிட்டீஷ் மன்னர் 27
பிளாக் பான் 56
புண்ணியப்பா 36
புத்தமதவாணர் 65
புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் 136
புரினியா பாரிஸ், பாதர். ஜே. 72
பூலித்தேவர் 125,129,131,156
பெஸ்கி 89,145,166
பெரடரிக் ஆடம் 50
பொரனிஸா 145,
போகர் 221
போக், ஜி. டி. 181
போதிங்கர் ஹென்றி 114,116
போதுவில், ஆர்.வி. 75
போத்தார், டி.வி. 79
போர்த்துகீசியர்கள் 23, 25
மகாகோவிந்தா 65
மக்யூன், பி. 68,70,181
மராட்டிய மன்னர் 25
மராட்டியர் 25
மரிப், ஹெச். 152
மர்சூரி, லேடி. 75
மாணிக்கம், ஜே. கே. 185

மாபூசுகான் 156
மாலி, கே. எல். 85
மிஸ்டர் ரோஜர்ஸ் 33
மிஸ்டர் ஸ்மாலே 34
மிளேட் 75
மீனவர் 47
முத்துசாமிப்பிள்ளை 145
முத்துதிருவாயி நாச்சியார் 136,137
முத்துதேவர் 130
முத்தையா 67,71
முத்துவிஜயரகுநாத கௌரி வல்லபதேவர் 55
முராரி ராவ் 96
முர்ரே ஹம்பிக், சர். 177
மெகாலே, லார்டு- 112, 113
மெக்கன்ஸி 47
மேக்பர்ஸன் 27
மேக்லியாட் (மேக்லெட்) 153
மைசின், கமாண்டர் 162
மைசூர் சுல்தான் 127
மொராரி, மைசூர்திவான் 161
மொழித்தரகர் 35,36
மொழி பெயர்ப்பாளர் 31
யுவான் சுவாங் 65
யூசுப் கான், முகமது 36,93,98,99
ரங்கநாதன், என்.டாக்டர் 142,147
ரங்கப்ப நாயக் 55
ரமாபாய் 69
ராஜகுரு 245,246
ராசையா, ந. 125,131
ராபர்ட் ஹர்லேண்ட் 27
ராமச்சந்திரராவ் 180
ராஜாஜி 165, 170
ரெய்யிலி 180
லாங்கோன், வில்லியம் 22,67
லியால் 175
லினோர், எம். 149
லூசிங்டன், எஸ். ஆர். 50
லெனின் 238
வரலாற்று நாயகர்கள் 126
வர்த்தக எழுத்தர் 40
வல்லப பந்து 246
வாசுகி 89
வாரியக் கண்காணிப்பாளர் 31
வால்டேர் 146,147
வால்டர் ஸ்காட், சர். 39
விக்டர்சாலமன் (மாக்கியவல்லி) 185
விஜயநகரம் ஜமீன்தார் 37
விஷ், சி. எஸ். 46
விவேகானந்தன் 164
விவேஸ் 55
வில்சன் 63
வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு 67,112, 171,178
வில்லியம் ஹட்டில்சன் 173
வீரா நாயக்கர் 92
வீரமாமுனிவர் 49,89
வெங்கடாசல அய்யன் 38,96
வெங்கட்ராம ஐயர், ஏ.வி. 38, 180,181
வெர்சாய்வில் 148
வென்லாக், லார்டு 153
வையாபுரிப்பிள்ளை, ச. 73
வெர்ணன், எச்.ஏ.பி. 180
ஹாபர் 247
ஹாலி பர்டடன் 37
ஹிலாரி ஜென்கின்ஸன் 47
ஹில் 172,3,5,241
ஹெயிலி 180
ஹெய்ப் பெர்க் 180
ஹெரான், கர்னல் 136
ஹெவிறே, முசியே 158
ஹென்றி டிக்கன்ஸ் 53
ஹென்றி போத்திங்கர், சர். 53,54

ஹெபார்ட், எம். 148
ஹைதர் அலி 27
ஹைதராபாத் நிஸாம் 25
ஹோமர் 216

2. நூல்கள், ஏடுகள்

அர்த்த சாஸ்திரம் 65
ஆங்கிலச் சொல்லாக்கம் 45
ஆத்ம சோதனை 146
ஆப்த வாக்யம் 146
ஆவண ஓலைகள் 66
ஆவணச் சட்டம் 67
ஆனந்த விகடன் 145,146
இந்திய அலுவலக ஆவணங்கள் 57
இம்ப்பீரியல் ஆவணங்கள் 21
இராமாயணம் 45,46
இலைப் புத்தகங்கள் 66
என்கதை 146
என் சரித்திரம் 145
ஏழு இடி 93
ஒயில்கும்மி 125
கல்கி 146
கடிதம் 58,59
கட்டுப்பாட்டுக் குழு ஆவணங்கள் 57
கம்பராமாயண மொழிபெயர்ப்பு 63
காந்திஜி அறிக்கை, 81,82
கும்மிப்பாடல்கள் 125
குறிப்புப் பதிவேடு 40
சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் 126
சீனமொழி அகராதி 220
செந்தமிழ் இலக்கணம் 49
செப்புப் பட்டயங்கள் 66
ஜெயில் டைரி 165
சேதுபதி வரலாறு 134
டச்சமொழி ஆவணங்கள் 72
டேனிஷ் ஆவணங்கள் 180
தஞ்சை ஏஜென்சி ஆவணம் 76
தஞ்சை மாவட்ட ஆவணம் 70
தமிழ் அகராதி 145
தமிழ் இலக்கணம் 145
தமிழ்க் கடிதங்கள் 55,6,7,60
தாள் ஆவணம் 66
திங்களூர் நொண்டிநாடகம் 126
திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு 63
திருவேங்கடம்பிள்ளை
நாட்குறிப்பு 38,89
தொல்காப்பியம் 34
நளசரித்திரம் 46
நாட்குறிப்பு 40,89, 90,92, 142,151,
152,156,161
நொண்டி நாடகம் 126,127,132
பத்திரிகை வெளியீட்டு விதிகள் 49
பாகவதம் 46
பாஸ்கர சேதுபதி நாட்குறிப்பு 92
பாரதக் கதை 96
பூலித்தேவன் சிந்து 125
பொது ஆவணம் 47
பொதுத்துறை ஆவணங்கள் 42,43
பெஸ்கியின் தமிழிலக்கணம் 34
பொழிப்புரை நூல்கள் 83
மதுரை வீரன் கதை 126
மாதிரிக் கேள்விகள் 32
மாதிரி விண்ணப்பங்கள் 33
மாநில சிறு பாசனத்திட்ட வரலாறு 72
மாவட்ட விவரச் சுவடிகள் 83
மூலபாடங்கள் 34
மூலபாட நூல்கள் 34
ரயத்துவாரி 101
வரிப்புத்தகம் 66
வருமானவரி 162,3
வருவாய்த்துறை ஆவணங்கள் 42,
44,47
வரைபடங்கள் 71

வாழ்க்கைக் குறிப்பு 146
வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வரலாறு 38
ஹோம்லண்டு 82

3. துறைகள், குழுக்கள்

ஆட்சிமன்றக் குழு 31
ஆவணங்கள் ஆய்வுக்குழு 170
இயக்குநர் குழு 52,110
இராணுவத்துறை 41
கடல் வாரியம் 47
கல்லூரி 30,31,33
கல்விக்குத் தனித்துறை 54
கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி 169,171, 240,241
ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் பாலம் 48
நீதித்துறை 42
பட்டுத்துறை 50
பன்னிரண்டு துறைகள் 20
பொதுத்துறை 18,39,41,63,92
மனுக்கள் துறை 46
மேலாண்மை வாரியம் 30,31
ராயல் கமிஷன் 81
வருவாய்த்துறை 39,42,63

4. ஊர்கள், இடங்கள்

அகமதாபாத் 24
அஜந்தா-எல்லோரா 215
அமெரிக்க காங்கிரஸ் நூலகம் 221
அமெரிக்கா 169
அலிகார் 74
ஆக்ரா 24
ஆசியவியல் நிறுவனம் 125
ஆஸ்திரியா 220
ஆவுடையாபுரம் 55
ஆரணிக் கோட்டை 96
ஆற்காடு 25,125,149
இந்திய அலுவலகம் 57
இந்தியன் ஆர்ச்சிவ்ஸ் 184
இம்பீரியல் ஆவணக் காப்பகம் 175,240
இராகவேந்திரர் சமாதி 102
இராணுவச் சாலை 50
இருப்புப் பாதை 54
இலண்டன் 175,179
இலண்டன் நீதிமன்றம் 51
இலங்கை 215,238
உதகமண்டலம் 53
உதயபூர் 53
உப்சலா பல்கலைக்கழகம் 220
எகிப்து 215,18,220
எழும்பூர் 20,23,67,172,242
ஏரக்க நாயக்கனூர் 137
ஐக்கிய அமெரிக்கா 237
ஒரிசா 24,182
ஓட்டேரி மேம்பாலம் 50
கடலாடி 137
கடலூர் 25
கடற்பயணி இல்லம் 50
கடாக்-ஜால்னாபாதை 50
கம்பெண்டியம் 184,186
கம்போடியர் பில்டிங் 173
கராச்சி 247
கலெக்டர், தாசில் பள்ளிகள் 107,112,115,116
கல்கத்தா 21,24,169,175,9,240
கன்சல்டேஷன் தொகுதி 39
காஷ்மீர் 221
காமன்வெல்த் நூலகம் 21
காவிரி டெல்டா பகுதி 49
கிரேக்கம் 216
கிறித்துவக் கல்லூரி 69

குற்றாலம் 131
கூவம் ஆறு 47,49
கோட்டைச் சதுக்கம் 22,23
சட்லெஜ் நதி 247
சிங்கப்பூர் 182
சிதம்பரம் 185
சித்தூர் 74,86,87,182
சிவசமுத்திரம் தீவுப்பாலம் 48
சிறுவழக்கு நீதிமன்றம் 53
சீனா 215,218
சுவீடன் 220
சூரத் 24
செஞ்சி 97
செனனைக்கோட்டை 22,23,24, 30, 39,57,169,172
சென்னைத் துறைமுகம் 52
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் 101
சென்னை மாவுமில் 53
சேப்பாக்கம் 56
டச்சு 35
டெல்லி 21,240
டேனிஷ் 35
டோல்ஸ் பள்ளிகள் 104,105
தஞ்சை 25,28
தமிழ் மண்டலங்கள் 5,127
தலைமைச் செயலகம் 40
தனியார் பள்ளி 115
தாமிர பரணி பாலம் 51
தாயகப் பள்ளிகள் 106
திங்களூர் 126
திருச்சிக்கோட்டை 25,27,33,36
திருப்பதி கோவில் 102
தேசிய ஆவணக் காப்பகம் 87,240, 2,5,248
தேவனாம்பட்டினம் 25
தோட்டக்கலை சங்கங்கள் 50
நீலகிரிப் பாதை 48
பக்கிங்காம் கால்வாய் 54
பச்சையப்பன் பள்ளி 53
பஞ்சாப் 68
பட்டிகொண்டா 103
பண்மொழிப் பட்டினம் 62
பந்தவல் கிராமம் 67
பம்பாய் 21,24,169,172,3,182,240
பரங்கிமலை சர்ச் 48,72
பர்மா 238
பலமனேரி 74,86,87,182
பல்கலைக் கழகம் 53,54
பவழத் தீவுகள் 99
பாகிஸ்தான் 238
பாண்டிச்சேரி 25,27, 59, 93, 95, 96, 147,148,149,150,163
பாண்டிச்சேரி நூலகம் 77
பாதாமி கோட்டை 51
பாரீஸ் தேசிய நூலகம் 90,152,251
பாலிடெக்னிக் திறப்பு 52
பாளையப்பட்டு 37
புதிய ஆவணக் காப்பகம் 20
புதிய கலங்கரை விளக்கம் (1844) 51
புதிய வங்கி 51
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் 79
புதுவை பொறியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 92
பியல் பள்ளிகள் 104,105,
பிரிட்டீஷ் மியூசியம் 221
புலிக்காட் 155
புரோட்டஸ்ட்ண்ட் கல்லூரி நிறுவனங்கள் 52
பிரிட்டீஷ் ரெக்கார்டு சங்கம் 182
பிரெஞ்சு 35
பீகார் 215
பீஜப்பூர் 24
பூலி சிவஞான தேவர் 55
பெங்களூர் சாலை 50

பெங்கால் 173,182
பெஷாவர் 76
பெரம்பூர் 147
பெருந்துறை வட்டம் 127
போடிநத்தம் கோட்டை 55
போர்ட் செயின்ட் டேவிட் 25
போர்ட் நோவா 149
மகாபலிபுரம் 54
மங்களூர் 68,69
மசூலிப்பட்டணம் 24
மசூலிப்பட்டணம்-செகந்தராபாத் சாலை 49
மதராஸ் கிளப் 50
மதராஸ் பல்கலைக் கழகம் 51
மதறாஸ் ரெக்கார்டு ஆபீஸ் 66,67,80
மதுவிலக்குச் சங்கம் 50
மதுவிலக்கு சொசைட்டி 50
மிஸனரி சொசைட்டி 48
மாநிலக் கல்லூரி 101
மொரிசியஸ் தீவு 93
ராயல் ரெக்கார்டு ஆபிஸ் 66
ரோமன் கத்தோலிக் சர்ச் 51
ரோம் 220
லண்டன் நூலகம் 57,58,68
லாகூர் 68,71
லாலாபேட்டை 149
லையிங்இன் ஆஸ்பத்திரி 51
வங்கம் 215
வாடிகன் நூலகம் 221
வாணிகக் கழகம் 50
விமானதளம் 102
வெஸ்லியன்அமெரிக்கச் சங்கங்கள் 51
வெனிஸ் 221
வேலூர் 165
ஹாலந்து 97
அஜந்தாகுகைஓவியம் கண்டுபிடிப்பு 53
அஞ்சல்வழிப் பார்சல் 47
அநாமதேயக் கடிதம் 37
அமானிமுறை வரிவிதிப்பு 72
அமெரிக்கன் பாப்டிஸ்ட் மெஸனரி 50
அரிசிப் பஞ்சம் 154
ஆங்கில எழுத்துப் பெயர்ப்பு 61,62
ஆங்கில எழுத்துமுறை 58,59
ஆட்குறைப்பு 76
ஆட்சிமொழி 35,36,60
ஆப்கன்-சீனப்போர்கள் 50
ஆவண அறிவியல் 65
இந்துச் சட்டம் 31
இந்து பத்திரிகை 78
இரண்டாம் உலகப்போர் 72,73
இரஷ்யப் புரட்சி 237
இரயில்வே திட்டம் 53
இராசகோபாலத் தேவன் சிலை 131
இராவ் பகதூர் பட்டம் 74
இலங்கையில் ஆட்சிமொழி 76
இலாகூர் சதிவழக்கு 246,247
உருதுமொழி 35
ஊதிய விவரங்கள் 34
எம்டன் 182
ஒப்பந்தம் 27
ஒலிபெயர்ப்பு 43
கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி 117,118
கட்டாயஞான ஸ்நானம் 52
கப்பல் நாசம் 52
கருவூலம் 163
கல்வி ஆய்வு 119
கல்வி கற்கஉதவி 109
கல்விப் பணி 103
கல்வி மான்யம் 107
கல்வி வரி 54,117,118
கற்போர் கணக்கு 105

காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் 247
காலரா (1844) 51,103
காலனி ஆதிக்கம் 66
கிணற்றில் கருவூலம் 159
கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி 20, 21, 22, 23, 35,37,39,57,80
கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி கலைப்பு 57
குடியுரிமை 52
கூம்சூரில் உயிர்ப்பலி 52

பொது

கொங்கணி மொழி 69
கொங்கு பூர்வீகம் 127
கொடிக்கால் ஏலம் 37
கொரில்லாப்போர் 137
கோட்டைப் புதையல் 159
சமஸ்கிருதம் 35
சாக்ஸானிய மொழி 60
சிங்கம்பட்டி ஜமீன் 137
சிப்பாய்க் கலகம் 239
சுங்கவரி விதிவிலக்கு 72
சுண்ணாம்பு 46
செயின்ட் டேவிட் கோட்டை 159
செய்திகள் பரவுதல் 156
ஜெர்மானியர் குண்டு 73
செல்வ வரி 163
'சென்னை செய்தி'பத்திரிகை 78
சைமன் கமிஷன் 245
சைனாவுக்கு இராணுவம் 51
ஞாயிறு பொதுவிடுமுறை 53
டச்சுக் கம்பெனி 136
டெஸ்ட்பேட்ச் 116
ட்ராம்வே 50
தக்காணப் படுகொலைகள் 51
தங்க நாணயம் 47
தங்க மெடல் 69
தமிழ் எண் வழக்கு 62
தமிழ் துணைமொழி 36
தமிழ்மொழிக் கல்வி 57
திரிவேலியன் கல்விக்கொள்கை 116, 117
துபாஷ் 36,150
தூக்கு தண்டனை 36
தோரணம் 44
நன்கொடை 136
நாட்டுக் கல்விமுறை 104
நாணயங்கள் 137,138
நிதிவசூல் 52
நீதிபதிகள் நீக்கம் 52
நீலநிறத் துணி 149
நெல்லூர் வெள்ளம் 53
பகோடாக்கள் 30,32,46
பஞ்ச நிவாரணம் 54
பஞ்சம் 50
பஞ்சாப் படுகொலைகள் 245
பயிற்சிமொழி 108
பலமொழிக் கடிதங்கள் 62
பல்லக்கு-பீரங்கி 98
பள்ளிக் கட்டணம் 105
பாடத்திட்டம் 31,32
பாரசீகமொழி 35
பாரிஸ் ஒப்பந்தம் 27
பாலிகா ஆய்வு முடிவு 119
பிரஞ்சுப் புரட்சி 238
பிரிட்டீஷ் ராணிக்குத் திருமண வாழ்த்து 51
பிளாசி யுத்தம் 237,239,248
பீகிங் நியூஸ் 221
புகையிலை வருவாய் 72
புதிய நாணயம் 47
புயல் 51,52,53
புதுக்கோட்டை சண்டை 125
புதுக்கோட்டை தனியாட்சி 138

பூகம்பம் 175
பூரண சுயராஜ்யம் 245
பூலித்தேவர்-சில உண்மைகள் 134, 135, 136, 137
பெண்கல்வி 115, 118
பெருமழை 53
பொதுக்கல்வி 108
பொதுத்தேர்வு 31
மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 47
மசூலாபோட் 56
மதச் சுதந்திரம் 51
மராட்டிய ஆவணம் 79
மனுக்கள் 54
மன்றோ-குதிரை சிலை 103, 123
மாகாணக் கல்விமன்றம் 114
மாப்பிள்ளைமார் புரட்சி 53
மைசூர் கொடி 161
மொட்டை மனு 36
மொழி பெயர்த்தல் 33
மோனலிசா 216
ரங்கப்பிள்ளை கடிதம் 160
ரங்கப்பிள்ளை ஓவியம் 154, 155
ரத்தினப்பெட்டிகள் 156, 158
ரூபாய் நாணயம் 48
லாட்டரி சீட்டு 53
வடகரை ஆதிக்கம் 131
வடமொழி ஆரம்பக் கல்வி 105
வட்டார மொழி 60, 63
வட்டாரமொழிப் பயிற்சி 30
விசித்திர வழக்கு தீர்ப்பு 158, 159
கி. பி. 1770 152
6 - 9 - 1736 152
கி. பி. 1846 152

எமது வெளியீடுகள்

ஒளியை நோக்கி	என். இராஜசேகர் இ.ஆ.ப	45. -
விண்ணைத் தொடும் எண்ணங்கள்	என். இராஜசேகர் இ.ஆ.ப.	40. -
வியர்வையின் வெளிச்சங்கள்	என். இராஜசேகர் இ.ஆ.ப.	40. -
வளமையின் வாயில்கள்	என். இராஜசேகர் இ.ஆ.ப.	32. -
கற்றதனால் ஆய பயன்	டாக்டர் கே. வேங்கடசுப்பிரமணியன்	35. -
அருங்கலைச் செல்வர் ஆனந்த குமாரசுவாமி	பேரா. மது. ச. விமலானந்தம்	60. -
அறிஞர் பி.எல்.சாமியின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்	பி. எல். சாமி	45. -
தருமபுரி பாறை ஓவியங்களில் சிந்துவெளி எழுத்துக்கள்	முனைவர் இரா. மதிவாணன்	75. -
ஆவணங்கள் பேசினால்,,,	எம்,எஸ்; பாண்டியன். எம்,ஏ,.	115. -
கடல் கொண்ட தென்னாடு முதல் சிந்துவெளி வரை	முனைவர் இரா. மதிவாணன் .	65. -
குமரிக்கண்டம் மூழ்கவில்லை	முனைவர் கொடுமுடி சண்முகன்	46. -
தொல்காப்பியம் - கொடுமுடியார் உரை	முனைவர் கொடுமுடி சண்முகன்	45. -
வரலாற்றில் தமிழ்இனம்	கவிஞர் தமிழ்ஒளி	50. -
வரலாற்றுத் தடயம் (தொகுப்பு)	நடன. காசிநாதன்	42. -
வரலாற்று ஆவணங்கள்	பாகூர் புலவர் சு. குப்புசாமி	80. -
வரலாற்றில் திரிபுவனை	புலவர் ந. வேங்கடேசன்	46. -
பண்பும் பயனும்	புலவர் ந. வேங்கடேசன்	26. -
வரலாற்றில் பெண்ணாகடம்	ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி	50. -
தமிழ்க்களஞ்சியம் - பாகம்-1 (தொகுப்பு)	புதுவை ஆய்வாளர்கள்	70. -
தமிழ்க்களஞ்சியம் - பாகம்-2	புதுவை ஆய்வாளர்கள்	65. -
படகர் வாழ்வியல் (தொகுப்பு)	முனைவர் க. பார்வதி	48. -
மீனவர் வாழ்வியல்	அனந்தபுரம் கோ.கிருட்டிணமூர்த்தி	70. -
வழக்கிழந்த தமிழ்ச் சொற்கள்	அனந்தபுரம் கோ.கிருட்டிணமூர்த்தி	22. -
தமிழ்ஞாயிறு பாவாணர்	பாவலர் இலக்கியன்	50. -

புதுமைப் பாவலர் வாணிதாசன்	பாவலர் இலக்கியன்	40. -
வாணிதாசன் பாடல்களில் உவமைநலம்	பாவலர் இலக்கியன்	46. -
தமிழ்ப் புனல்	பாவலர் இலக்கியன்	36. -
பாவேந்தர் புரட்சி நூறு	பாவலர் இலக்கியன்	30. -
வாணிதாசன் படைப்புகள் ஓர் அறிமுகம்	தேவி. திருவளவன்	40. -
தமிழ்ப் புனல்	கவிஞர் தேவி. திருவளவன்	36. -
பாவேந்தர் நூறு	பாவலர் இலக்கியன்	30. -
வாணிதாசன் படைப்புகள் ஓர் அறிமுகம்	தேவி. திருவளவன்	40. -
பாவேந்தருடன்	குடந்தை புகழேந்தி	32. -
பாவேந்தர் பாதையில்	முனைவர் கவிஞர் இளமாறன்	24. -
பாவேந்தரின் குயில் பூங்கா	முனைவர் கவிஞர் இளமாறன்	28. -
செந்தமிழ்ச் சிலேடை	கோப்பெருந்தேவி கல்லாடன்	40. -
அழகின் ஆட்சி	கவிஞர் ஜோதிதாசன்	32. -
புதுவை இலக்கணச்செம்மல்	சி. இரமேஷ்	36. -
வெள்ளுடைவேந்தர் தியாகராயர்	புலவர் ம. அய்யாசாமி	48. -
சென்னை வரலாற்றில் சிறந்த மனிதர் (தமிழில்)	அ. அப்துல்மஜீத், எம்.ஏ.,	50. -
நகைச்சுவை விருந்து	கம்பன் கவிநயச் செல்வர் எஸ். நல்லபெருமாள்	25. -
பாவேந்தர் படைப்பில் அங்கதம்	கவிஞர் முருகு சுந்தரம்	70. -
அறிவியலும் இலக்கியமும் ஒரு மதிப்பீடு	நெல்லை சு, முத்து	75. -
விண்வெளிக் களஞ்சியம்	நெல்லை சு, முத்து	125. -
சாதனை முகங்கள் 50	முகம் மாமணி	60. -
கிந்தனார் சிந்தனைகள்	முகம் மாமணி	75. -
புதுவைமாநில பெண் தெய்வங்களும் தெய்வீகப் பெண்களும்	கிளமெண்ட் ஈஸ்வர்	60. -
தேசியம் பேசும் பெருமைகள்	கிளமெண்ட் ஈஸ்வர்	25. -

மதத்தைப் பற்றி ஜீவா	கே. ஜீவபாரதி	32. -
சொல்லும் சுவையும்	புலவர் முத்து எத்திராசன்	45. -
நெடுநல் வாடை	கவிஞர் நலங்கிள்ளி	18. -
திரையுலகில் விந்தன்	மு. பரமசிவம்	50. -
சேக்கிழார் கவித்திறம்	க. ஜெயபாலன்	28. -
நடிகமணி டி.வி. நாராயணசாமி (தொகுப்பு)	வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம்	55. -
அறிவியல் மனப்பான்மை	ப. செங்குட்டுவன்	16. -
பேரறிஞர்களின் உவமைகள்	கே.எஸ். லெட்சுமணன்	28. -
எங்கள் திருமண நாள் (மலையாள நாவல்)	(தமிழில்) உமாராசன்	100. -
பொய்மான் (நாடகம்)	மகிழ்நன்	36. -
ஓரடி முன்னால் (நாடகம்)	மகிழ்நன்	50. -
ஈரம் (சொற்செண்டு)	பொன். திலகவதி	50. -
சின்னச் சின்ன கதைகள்	ஆ. கோவிந்தராஜுலு	30. -
கொழுந்து	கோவி. கலியபெருமாள் (ஜி.கே.)	30. -
கல்விக் கதைகள்	வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம்	32. -
கல்விக் கதைகள்	வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம்	32. -
வெற்றிக் கதைகள்	வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம்	26. -

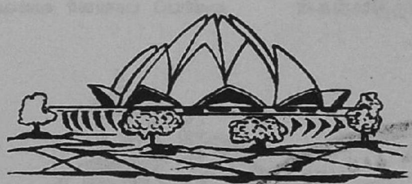

இதர வெளியீடுகள்

சொல்லும் பொருளும்	புலவர் முத்து எத்திராசன்	47. -
சோழர்கள்	அனந்தபுரம் கோ. கிருட்டிணமூர்த்தி	40. -
பழகத் தெரிந்த மனமே	நிர்மலா	36. -
ஒரு நடிகையின் கதை	மு. பரமசிவம்	46. -
வாழ்வில் வெற்றி	முனைவர் பா. ஜம்புலிங்கம்	46. -
என் இதயத்தில் பாவேந்தர்	தில்ருபா. சண்முகம்	50. -
சக்கர இலக்குமிகாந்தன் சிறுகதைகள்	சக்கர இலக்குமிகாந்தன்	40. -
மக்கள் பக்கம் வள்ளலார்	கோவி. செயராமன்	38. -
வலவனின் நாடக விருந்து	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	70. -
முருகனைப் பாடிய மூவர்	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	25. -
அருட்பாவும் அரசியல் இயக்கங்களும்	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	15. -
வாழ வழிகாட்டிய வள்ளல்	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	25. -
சிகரத்தில் ஏறு	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	40. -
வேளாளர் பெருமை	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	22. -
குருத்துவம் என்னும் பாம்பனார் புகழ்க் காதை	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	25. -
வடலூர் வள்ளல் கதை கேளு	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	35. -
நெஞ்சம் மறவா நித்திலங்கள்	ஓவியப் பாவலர் வலவன்	50. -

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்
185024
சென்னை-600 008
நூலகம்

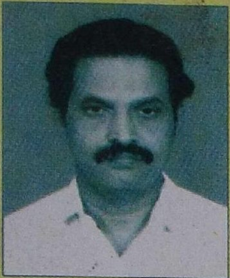

நூலாசிரியர்

எம். எஸ். பாண்டியன் எம்.ஏ.,

வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் சில எழுதியுள்ள இந்த நூலாசிரியர் அடிப்படையில் ஒரு கதாசிரியர். இவர் எழுத்துலகுக்கும் புதியவரல்லர். 1961 முதல் இவர் எழுதி வருகிறார். முதன்முதலாக இவரது கதையை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் 'புதுமைக் குரல்' என்ற பத்திரிகை நடத்திப் புகழ்பெற்ற பட்டுக்கோட்டை அன்பு வேதாசலம் அவர்கள். அடுத்தடுத்த இவரது பத்துக் கதைகளை அண்ணாவின் திராவிடநாடு வார இதழில் வெளியிட்டார்கள் (1962-63). அடுத்து, போட்டிக்காக இவர் எழுதிய கட்டுரையைக் 'குத்தூசி' குருசாமி அவர்களின் குத்தூசி இதழ் 1964இல் வெளியிட்டது. இவரது எழுத்துக்கு ஆயுள் நாற்பதுக்கு மேல் ஆகிறது. ஆனால் இடைக் காலத்திலே வரலாற்று ஆய்வுகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அதற்கு முக்கிய காரணம் அவர் பணியாற்றிய சென்னை ஆவணக் காப்பகம் அலுவலகமே. அக் காப்பகத்தில் சுமார் 25 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய நூலாசிரியர், சுமார் பத்தாண்டுகள் நிர்வாகப் பணிகள் ஆற்றிய பிறகு ஆவணங்களில் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அதன் வெளிப்பாடே இந் நூல். இதற்கு முன்பும் 1999இல் பாரத சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்கு முதலிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கொண்ட ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் அடங்கிய இரண்டு நூல்கள் அதற்கு முன்பே வெளிவந்துள்ளன.

பிரசித்தி பெற்ற இந்திய வரலாற்றுக் கழகத்தில் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேல் தொடர்பு கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார். ஆவணக் காப்பகத்தினை ஆய்வுச் சுரங்கமாகக் கருதும் இவர் இன்னும் வரலாற்றுத் தொடர்புடைய கட்டுரைகள் எழுதவேண்டும் என்ற பேராசை கொண்டுள்ளார்.

நம் தமிழகம் எத்தனையோ வரலாற்று அறிஞர்களை உருவாக்கியுள்ளது. அவர்களின் அடியொற்றி வரலாற்று ஆய்வுகளில் இன்னும் சில சாதனைகளை நிகழ்த்தவேண்டும் என்பதும் இவரது அவா. அதற்கான அடிப்படை ஆய்வுக்களமாக தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் இருக்கிறது என்பதை எண்ணிச் செம்மாப்புடன் வாழ்கிறார்.

வாழ்க ஆவணக் காப்பகம்! வளர்க நம் தமிழகம்!!